

תוקן עניינים

כתבות

בית משיח

משרד ראשי

צ'אלאג'ה צ'רפל'ז אונ' צ'אלקואט'

טלפון: 778-8000

סוכן: שלוחה 240

סוכן: שלוחה 244

שער: שלוחה 222

סוכן: שלוחה 242

סוכנות: שלוחה 241

סוכן: שלוחה 204

סוכן: אין שטח: שלוחה 204

fax: 778-0800

דואר אלקטרוני: info@beismoshiach.org

ארץ הקודש

ת.ד. 201 כפר חב"ד 72915

טלפון: 9607-290 (03)

סוכן: שלוחה 0

סוכן: שלוחה 2

סוכנות: שלוחה 3

עירכה ודשנות: שלוחה 4

fax: 9607-289 (03)

דואר אלקטרוני: il.net.beismoshiach@netvision.net.il

מחלקה טנויות: il.net.beismoshiach@netvision.net.il

מחלקה מודעות: il.net.beismoshiach@netvision.net.il

מוציא לאור

מרס' ב' ב' העלמי לקבלה פ' מישיא

משתתפים בעריכה

מנחים מענד הכהן הגדל

שלום עיקף חן

שוק המהדרה האנגלית

ברוך טרכט

olumn מתרגם

מאיר אלפסי

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות

כל הזכויות שמורות

©

Copyright 2006 by Beis Moshiach Inc

23 | יום טוב של ראש השנה, שחל להיות בשבת

הימים הראשונים בשנת תאה זו שמת סנוות בית רכינו שככלו בו יתגלה בית המקדש השלישי

34 | צרכיים את 'עובדת המטה' כדי להרגיש את הרבי

הרבי נועם ונגנ'ר ראש ישיבת גודלה לובאוייש כיוה נסבורוג דרום אפריקה בראיון מיוחד ל'בית משה'

42 | סוכה בשטווקהולם

השליח לא האמין למשמע אוזני: "אבל סוכות יהיה בעוד ימים אחדים..."

44 | מקבציים נדחי ישראל בקיוצים

כתבה ראשונה בסדרה על המהכפה המדולה בקיוצים

52 | אושפז לא צפוי

טיפור אחד ממאות רכבות המעיד על חייו היהודי מלאי מסירות הנכש של ר' שמואל (מולע) פרום

56 | מכוני אוורחים הנדולים בעולם

סקירה מלאפת על תוכעה שאין לה אח ורע

62 | העניים בסעודת החג ייהפכו לעשירים תיכף ומידי!

מה נעשה ביום המשיח כשההمعدן יהיו מצאים כעקר? האם העולם עומד על שני עמודים?

68 | זמן שמחתנו בכית חיננו

הנהוגות קדשו של כ"ק אדמור מלך המשיח שליט"א בימי חנ' הסוכות שמימי עצרת ושמחת תורה

74 | שמחת תורה של שמחה ומרירות

ארועי שמחת תורה תרכ"א – הראשון לאחר עלות כ"ק אדמור הרוי"צ על כס האדמו"רות

76 | חג הסוכות בכית המקדש

מקבץ מאמרים על מצוות החג הייחודיות בבית המקדש – במדור "לומדים זוכנים מקדש"

78 | מבצע חשאי לשולם חיליל צה"ל

חייב שנים למבצע החשאי של כתיבת ספר-התורה הכללי לחיליל צה"ל. הפרטים המלאים.

84 | יציאת רוסיה תש"ו-ז – חלק שני

"סיפור המסגרת" של הפרשיה הסוערת היה כי שנרשמו על פי זכרונותיו של ר' חייקל חאנין

88 | אני והוא הושיענו נא

מצט מיחוד ומרתק לתפקידו החסידות על כי מדרשי חז"ל הקבלה והחסידות לאור תורה חייד

מדורים קבועים

5 | דבר מלכות

8 | לוח שבועי

11 | דבר המערכת

12 | הפרשה החסידית

13 | מאוצר המלך

14 | התועדות חסידותית

92 | שלימות הארץ

96 | מהגעשה והנשמע

108 | חסידים... אין משפחה

111 | במחנה צבאות ה'

Kupas Rabbeinu

Lubavitch

(718) 467-2500

P.O.B. 288 Brooklyn, New York 11225

קופת ריביגו

ל' פאלט' פ"ה פסנ"ר עקי ואנשי

(718) 756-3337

найд: "к' упаку ати ки"
искстчипп - лчю вол

کلکتیوں کا ایڈپٹر

אקסל רכ' וקרלי ערכאי

ca' fo ka"phu' t kpbashu" - shvashu' fcas kueck vu' pvl'usapi' , f"u up"t' , au"u)(

cccll, fe, jica uj, phua alicca ksaipha alicca uj, mea,

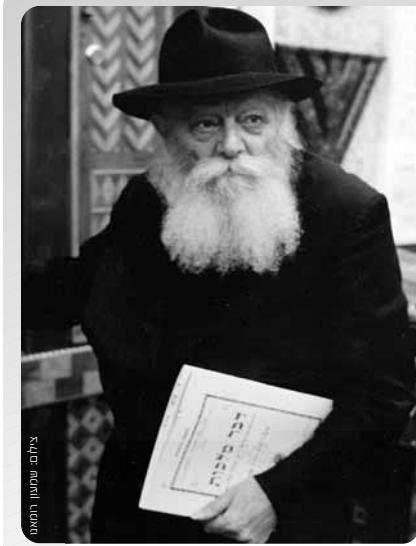
caio nunes ebs_rchpia

پہلی کھلیق اور تپار

skuo uđpsk xphbxi

አርብ ተወስኝ ነውም፡ የዚህ የሰነድ የሚከተሉት ስልክ አለበት፡

all'acqua e la sabbia

ויהי ק薩' אכפיד
 קאכל פכס' אסר
 אא' קאלא ס' אל'
 אל' איס' צלבי אטער _
 אגדא"א אונדס' רכיפה
 אזאי' טירכיה אפסהילו
 עוקת' עלייה' פאר' או
 אכו' אטראבז' אל' איס'ו
 קל' ברתק _ "קעליה לתק
 ברתק" ^ אוד�אל' קה'ק
 אעל' ^ ורא וא' אעל'
 (כה' ה' עודה') כה' עכתר
 אכו' אטראבז' - דוערכיה

ומכיוון שמלל תלמידי המגיד נבחר ובינו הזkan – על-ידי המגיד – "להבין ולהורות ההלכה ברורה", הרי זה כמו פסק דין – על-ידי המגיד, כולל גם תלמידי המגיד – שבנוغا להלכה למעשה צרייכים להתנהגו כולם על-פי הוראות רבינו הזקן, כולל גם בנווגע לענייני החסידות וכו'.

ח. ולהעיר ולהבהיר: מובן ונומ פשוט שבכל האמור לעיל אין ממש פגעה, ח"ו, בכבודם של הצדיקים דשאർ החוגגים.

ואדרבה, יושם כמה סיורים שרבותינו נשיינו עצם הפנו אנסים מסויימים לצדיקים אחרים – לא באופן של דחי' ח"ו, כי אם, מכיוון שמצד נשמתם כו' היו שייכים לצדיקים אחרים.

ובמילים, אם יבואו מישחו וירצהו למנות את האושפיזין החסידים בשיקות לשאך צדיקים – יכול לעשותו כן, בתנאי שייה' הדבר בניו ומוסעד על כללי התורה כי.

אבל, ביחס עם זה, צרייכים לדעת, שבנווגע להלכה נקבע סדר ההשתלשות דתורת החסידות באופן האמור – הבש"ט, המגיד, רביינו הזקן, והרבינו הנשיינים מללאי מקומו, אשר, הם הם שבעת האושפיזין החסידים לכל ישראל, ובсанון האמור – בקריאת דשمحנת תורה – "לעוני כל ישראל", שזהו החידוש שנייטוסף בשמיחת תורה גם לגבי העילי דש망ני עצרת (עלת ה"בעלמים" לגבי ה"אורחים") – שרואים באופן גליות שיוכנות של האושפיזין הנ"ל לכל ישראל.

לפ"ז רוחהיך תשווורא "קן בלי כז בז חילוף כ, קחדלא
קחדלא צו רוזר רוזן צקפלס כו קvacפו עקיירע,vaklev
חרורא" כו ר כרכפיה גזען ||
עהילו אוחטק', קחדלא ווחאלא
פכו ר רכפיה גזען _ דק-היל
וחאלא __ "קvacפו עקיירע,
vaklev כרורא" וחו ז ליל
בxa-היל __ ק"י ווחאלא' לילק
או, קחדלא ווחאלא _ אכפאל
vaklev קהקדא ויהלטיו
ק"ז, פוד לילקו דק-היל ערוץ,
רכפיה גזען, לילק so אכפאל
קעפיהלן אילע, ליל

ושבחו עד למאד מאד" (כמספר בפרטיות בהקדמת הרובנים בני הגאון המהבר).
ושבחו עד למאד מאד" (כמספר בפרטיות בהקדמת הרובנים בני הגאון המהבר).

על שמו ז"ל, וייה' מנגד מה שכתבתי בספר זהה, טיעות גמור הוא כי לא הבינו דבריו, ואם יש בהם איזה תוספת שאינו חולק עם ספרינו זה, אל תשת לבך בקבוע אליו . אל תשתכל בשום קונטרסים המכטבים בשם מורי זלה"ה זולתי במא שכתבנו לך בספר הזה", ככלומר, שאין לסמוך אלא על קבלת הארץ"ל כי שמסירה על-ידי תלמידו הרוחיו ז"ל.

ג. על פי זה יש לבאר דוגמתו גם בנווגע לתורת החסידות:

למרות החילוק שבין חסידות חב"ד לחסידות חגי"ת, נראה נהרא ופשטוי, הרוי, סדר ההשתלשות דתורת החסידות בכללותה הוא באופן שנמסרה מהבעש"ט להמגיד, ומהמגיד לרביבו הזקן וכו'.

ועל-דרך האמור לעיל בנווגע לשינויו של אחורי פסק ההלכה, אף שלפני פסק ההלכה היה מקום לשתי הדעות, "אלו ואלו" דברי אלקים חיימ", אף על פי כן, ההלכה היא כedula אחת.

ויש להוסיף בזה: כאשר המגיד הוצרך "לחלוץ בחפש מהופש בתלמידיו למצוא איש אשר רוח אלקים בו להבין ולהורות הלכה ברורה" בחרבינו הזקן, "ויאמר לו, אין נבו" וחכם כמוך ליריד לעומקה של הלכה כו'", ולאחריו שהתחילה במלאת חיבור השולחן-ערוך, והובאו כתביו בפני "הני תרי צנתרי דדhabva שבת אחים יחד הגאנונים המפורסמים קדושים עלון עמודי עלם, הרבה מההוראי שמעלקא ואחיו הרוב מי' פנח' נ"ע .. קלסתו".

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משה"?
צלצל ישירות: 052-3940070

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משה" בארץ הקודש

Keter
Van Service
Reasonable Prices

718-644-4444

כתר

שירותי הסעות
במחירים מודלים

חודשי

לוח

זמן השבת שבת ראשית			שיקעה		הចותם היום והלילה		סוף זמן קדחת שמן		זריחה		
יציאה	כניסה		ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	ניו יורק	תל אביב	
5:37	4:22	ירושלים	6:30	5:20	12:46	11:29	9:50	8:33	6:57	5:37	יום שישי, י"ד תשרי
5:39	4:42	תל אביב	6:28	5:18	12:45	11:28	9:51	8:33	6:58	5:38	שבת קודש, ט"ו ניסן
5:37	4:31	חיפה	6:27	5:17	12:45	11:28	9:51	8:33	6:59	5:39	יום ראשון, ט"ז תשרי
6:48	5:50	ניו יורק	6:25	5:16	12:45	11:28	9:51	8:34	7:00	5:40	יום שני, י"ז תשרי
7:37	6:34	פריז	6:25	5:15	12:44	11:27	9:52	8:34	7:01	5:40	יום שלישי, י"ח תשרי
6:45	5:39	לונדון	6:22	5:14	12:44	11:27	9:52	8:34	7:02	5:41	יום רביעי, י"ט תשרי
7:11	6:00	מוסקבה	6:20	5:12	12:44	11:27	9:53	8:34	7:04	5:42	יום חמישי, כ' תשרי
שבת נוב			6:19	5:11	12:43	11:27	9:53	8:35	7:05	5:42	יום שישי, כ"א תשרי
5:30	4:14	ירושלים	6:17	5:10	12:43	11:26	9:53	8:35	7:06	5:43	שבת קודש, כ"ב תשרי
5:32	4:35	תל אביב	6:16	5:09	12:43	11:26	9:54	8:35	7:07	5:44	יום ראשון, כ"ג תשרי
5:30	4:24	חיפה	6:14	5:08	12:43	11:26	9:54	8:35	7:08	5:45	יום שני, כ"ד תשרי
6:39	5:41	ניו יורק	6:13	5:06	12:42	11:26	9:55	8:36	7:09	5:45	יום שלישי, כ"ה תשרי
7:26	6:21	פריז	6:11	5:05	12:42	11:26	9:55	8:36	7:10	5:46	יום רביעי, כ"ז תשרי
6:32	5:25	לונדון	6:10	5:04	12:42	11:25	9:56	8:36	7:11	5:47	יום חמישי, כ"ז תשרי
6:56	5:44	מוסקבה	6:08	5:03	12:42	11:25	9:56	8:36	7:12	5:47	יום שישי, כ"ח תשרי
מוליך חדש חמשון			6:07	5:02	12:41	11:25	9:57	8:37	7:13	5:48	שבת קודש, כ"ט תשרי
יום א' בשעה 8:21 חלקים			6:05	5:01	12:41	11:25	9:57	8:37	7:15	5:49	יום ראשון, לי תשרי
			6:04	5:00	12:41	11:25	9:58	8:37	7:16	5:50	יום שני, אי' חשוון
			6:03	4:59	12:41	11:25	9:58	8:38	7:17	5:51	יום שלישי, ב' חשוון
			6:01	4:58	12:41	11:25	9:59	8:38	7:18	5:51	יום רביעי, ג' חשוון
			6:00	4:57	12:40	11:24	9:59	8:38	7:19	5:52	יום חמישי, ד' חשוון
			5:59	4:56	12:40	11:24	10:00	8:39	7:20	5:53	יום שישי, ה' חשוון
			5:57	4:55	12:40	11:24	10:00	8:39	7:21	5:54	שבת קודש, ו' חשוון

זמן החגים – לוח ללימוד הרמב"ם, בעמוד הבא
لتשומת לב: כל הזמנים בארץ הקודש לפי שעון חורף
כל הזמנים בחו"ל לפי שעון קיץ

מורה שיעור ללימוד הרמב"ם היומי

יום	ג' פרקים ליום	פרק אחד ליום	ספר המצוות
שבת קדש ט"ו תשרי	הלי קדוש החדש.. בפרקם אלו. פרק א-ב.	הלי קריית שמע פרק ב.	מ"ע קנא. קנא.
ראשון ט"ז תשרי	פרק ג-ה.	פרק ג.	מ"ע קנא.
שני י"ז תשרי	פרק ו-ח.	פרק ד.	מ"ע קנא.
שלישי י"ח תשרי	פרק ט-יא.	הלי תפלה וברכת כהנים.. בפרקם אלו. פרק א.	מ"ע קנא.
רביעי י"ט תשרי	פרק יב-יד.	פרק ב.	מ"ע קנא.
חמישי כ' תשרי	פרק טו-ז.	פרק ג.	מ"ע קנא.
שבת קדש כ"ב תשרי	פרק ת-א. הלי מגילה וחוכמה.. בפרקם אלו. פרק א.	פרק ד.	מ"ע קנא. נט.
ראשון כ"ג תשרי	פרק ב-ד.	פרק ה.	מ"ע נט.
שני כ"ד תשרי	פרק ג-ד. תורה כח וגו'. ספר נשים והוא ספר רביעי.. הלי אישות.. בפרקם אלו. פרק א.	פרק ג.	מ"ע ריג.
שלישי כ"ה תשרי	פרק ב-ד.	פרק ח.	מ"ע ריג.
רביעי כ"ו תשרי	פרק ה-ג.	פרק ט.	מל"ת שנה.
חמישי כ"ז תשרי	פרק ח-ג.	פרק י.	מל"ת שנה.
שישי כ"ח תשרי	פרק יא-יג.	פרק יא.	מל"ת שנה.
שבת קדש כ"ט תשרי	פרק יד-טו.	פרק יב.	מל"ת רסב.
ראשון ל' תשרי	פרק יז-יט.	פרק יג.	מל"ת רסב.
שני א' חשוון	פרק כ-כב.	פרק יד.	מ"ע ריב.
שלישי ב' חשוון	פרק ג-כח.	פרק טו.	מ"ע ריב.
רביעי ג' חשוון	הלי תפילין ומזוזה וס"ת.. בפרקם אלו. פרק א-ג.	הלי גירושין.. בפרקם אלו. פרק א-ג.	מ"ע רכב.
חמישי ד' חשוון	פרק ד-ג.	פרק ב.	מ"ע רכב.
שישי ה' חשוון	פרק ז-ט.	פרק ג.	מל"ת שנה.
שבת קדש ו' חשוון	פרק י-יב.	פרק ד.	מל"ת שנה.
ראשון ז' חשוון	פרק יג. הלי יבים וחליצה.. בפרקם אלו. פרק א-ב.	פרק ה.	מל"ת טבו. מ"ע רטו.
שני י' חשוון	פרק ג-ה.	פרק ג.	מ"ע ריז.

שמינני נצרת			
צאת הזהג (בחול')	הדלקת נרות (אה"ק יציאה)	ליל אי ליל ב'	צאת הזהג (בחול')
-----	5:45	4:29	ירושלים
-----	5:46	4:50	תל אביב
-----	5:45	4:40	חיפה
6:56	6:58	6:01	ניו יורק
7:49	7:50	6:48	פריז
6:57	6:59	5:54	לונדון
7:25	7:28	6:17	מוסקבה

סוכות	צאת הזהג (בחול')	הדלקת נרות (אה"ק יציאה)	לילה א' ליל ב'
ירושלים	5:53	4:38	-----
תל אביב	5:55	4:59	-----
חיפה	5:54	4:49	-----
ניו יורק	7:07	7:09	6:12
פריז	8:02	8:04	7:02
לונדון	7:12	7:15	6:09
מוסקבה	7:42	7:45	6:35

מרכז חב"ד העולמי לקבלה פנוי משיח

כrollers, חזק זיין

מתוך רגשי גיל ושמחה, נשגר ונשלח בזה את מיטב הברכות והאיוחולים לדיידנו עוז, שותפנו למלאתה הקודש, מסור ונתון בכל ליבו ונפשו להפצת בשורת הגאולה והגואל בכל רחבי תבל, התי' המצרי ופועל נמרץ ומהעומדים ראשונה בחזית מלחתת בית דור, עוסק

במסירה ובונינהليلות כימים בהכנות העולם לקבלה פנוי משיח, ברוך הcessנות ורב המעשים

התי' נעל אפל ש"י זיין אטמאס

לרגל בואו בקשרי השידוכים עב"ג הכהלה המהוללה כ' זיין אטמאס

ומשנה ברוכות להורייהם החשובים שייחי

יהא רעווא מון שםיא שייכו להקים בית נאמן בישראל – בית חב"ד אמיתי מושתת על יסודות איתניים של התקשרות לכ"ק אדרמור' מלך המשיח שליט"א, בניין עדי-עד מלא ברכות ה' עד בל' די, וייה בעוזם דרך מעוניים לקבל השפעותיו וברכוותיו של כ"ק אדרמור'

מלך המשיח שליט"א ב�性יות ובORTHODOX, יהא כל זה הבנה קרובה לחתונה הגדולה – נישואי ננסת ישראל עם הקב"ה, שכבר

"זוכה זעהן זיך מיטין רבין דא למטה מעשרה טפחים והוא גיאלנו", ונכרי לפניו בשמה גליה ובקול גדול את "תרועת מלך בו":

לען ה צהעפַּה חערפַּה ערכַּפַּה חקלַה צעעפַּה קעעפַּה עקסַּה!

וואבאלקה

להתאחד

לבית משה

שבועון עולמי להפצת בשורת הגאולה

כrollers, קככים'

ברגשי גיל ורנן משורדים אלו את ברכותנו לדיידנו האהוב

והירק מסור ונתון לענייני כ"ק אדרמור' מה"מ

התי' שפלהער ש' צארלו

קוראך כאעפַּה צעארכַּה צעלאעטַּה זעטַּה זעטַּה זעטַּה

יה"ר מהשי"ת שתהיה החתונה בשעה טובה ומוסצת,

ויבנו בנין עדי עד מלא וgcdosh בברכות כ"ק אדרמור' מה"מ

ובברכת גמר חתימה טובה

אילסה

אענטַּק קעטַּה

צעארכַּה קאנַּה

וואָז ווְלִילְזָה

ה, אַ פְּרָרוֹא

טֵאוֹר טְעַזְּן פְּזָ

וְהַכְּבָדָה כָּחָדָה

פְּרָרוֹא סְבָּה

העלה נק עק עז אעט
 פָּמָק וְרַכְבָּא' כְּחַלְעָן סְכִינָה
 אֲנָכְלָעָה עַכְנָה בְּאַחֲלָה \ o
 לְאַקְתָּה תְּחַלְתָּה תְּהַלְתָּה
 וְרַחְבָּה , שְׁאַכְתָּה , קְלָקָה
 וְתְּקָה , וְקְלָתָה
 בְּנָעָץ קְלָעָה פָּמָק וְרַכְבָּא'
 פָּעָל וְחַזְבָּה קְטָרָה וְרַחְבָּה

רק אצל הרבי

לשם מה יש לטrhoח, להוציא הוצאות ולנסוע, יש מי ששאל. ברוך הוא, בעקבות התוצאות שרואים בעיניים אצל מי שנסע, מספר השوالים מתרעם, אך היצור הרע עדין לא התבטל, בשיחת זו מר חשוון תשמ"ח, כי יש מקומות מתאימים יותר לבליות בהם את החגים...

תשובה רבות יש בדבר, והן כתובות ונודפסות מידיו שנה, ומיד גילוון, ואין כאן המקום להאריך. מנסיון, ניתן להציג לכל השوالים רק דבר אחד – קום וסע. אחריו הנסעה סביר מאד שלא תשאיר בשאלת, ואולי תмир אותה בשאלת הגמרא, המופיעה במחוזרים קודם "המלך", מודיע עד עכשו לא באתי?

רבים מהשوالים וההתמהים, ברגע שנסענו, נסעים שוב ושוב, ולא יכולים להפסיק.

כי אכן, בshall לא תמיד אפשר להבין, וגם אם מבינים, זה לא דואק אווז. יש דבר אחד ברור – ציריך להיות עם הרבי, ולהיות עם הרבי אפשר בمكان אחד וחיד – בית רביño 770 [מבלי לפגוע חלילה באלו שהשליחות שלהם היא במקומות אחד, שאז "שלוחו של אדם כמהתו"]. כאשר נמצאים אצל הרבי אין מקום לשאלות – פשוט נמצאים עם הרבי.

זוכרים את הדבר העיקרי, את המקום אליו שואפים להגיע, אל ביתו, בית המקדש כפי שהוא במקומו המקורי, לא רק זה שבזמן הגלות – ואל הרבי מלך המשיח כפי שהוא באותו בפטנות ובעניינו בשאר אחורי הגאותה שלימה וההכתרה בהכרזת יחי אדוננו מורנו ורבנו מלך המשיח לעולם ועד!

bליון של "בית משיח", היוצא לאור בעיצומו של חודש השבעי לקרהת חג הסוכות, עומד מطبع הדברים בסימן של בית משיח פשוטו, בית חיינו 770. האלפים הרבים הגיעו וממשיכים להגיע כל העת לחצרות קדשנו, בנהירה שמתגברת מדי שנה ומגיעה לממדים חרשי תקדים. גם אלו נשאورو במקומותיהם, חלקם הגדול מטעמים שבקדושה, קשורים בקשר ישיר אל מה שקרה ב-770, ולא רק קשר נשמתי ורוני, כי אם קשר פיזי ממשי, אם באמצעות בני משפחה, חברים, מכירים ומקרבים הנמצאים בבית חיינו בפועל ממש, ואם באמצעות עדכונים שוטפים, כפי שמאפשרת הטכנולוגיה ימיינו.

מאז ומתמיד, ידעו חסידים כי מקומו של כל היהודי, ובוואדי של כל חסיד, הוא אצל הרבי. זה נכון בכל השנה, נכון בכל חג ובחג, ועל אחת כמה וכמה בחג השבעתיים במהלך חודש החגים, ועל אחת כמה וכמה בחג הסוכות, בו גם העולמי נהוג לקיים את מצוות הקבלת פni רבו ברוגל". הנסעה לרבי נחשבת מאבני היסודות של החסידות, מי שלא טעם את טעה, אינו יודע ואינו מבין כלל מה הוא מפסיד.

אם כך היה אצל כל רבוינו נשיאינו, הרי שעצל כ"ק אדמור" מלך המשיח שליט"א, הדברים אינםידי ביטוי, קרגיל, בהרחבה עצומה בנסיבות ובאיכות. בנסיבות – כמוות הנוסעים, גיון המקומות מהם באים, כאשר כל האפשרויות שעומדות בפניו, דור היסילון, מנוצלות כדי להרבות בנסעה ובನועים אל הרבי.

ובאיכות – קהלים שונים, אשר בדורות קודמים ואנו בשנים קודמות, לא היו שייכים כל כך לנסעה, מצטרפים גם הם. בין אם מדובר על ילדים, והשנה אף על ילדות, מתוך תגליב בר-בת מצווה, אשר עבורם יש מסגרות מיוחדות, נערים ובחרים, אשר אצלם דבר הפשט הוא ליסוע לפחות פעמי בשנה, אהיות התמים, זוגות צעירים ומשפחות – כולם נועסים לרבי. ולא רק חסידים מוצחים, אלא גם מקרבים, בפועל ובכח, מצטרפים ומקבלים את הכהות מהחדש השבעי, המשובע בכל אצל ראש בני ישראל.

מי שלא חווה, לא יבין זאת. כך היה תמיד, וכך במיוחד בימיינו, כל עוד לא זכינו לראות את הרבי מה"מ בעניינוبشر.

לע"ג הרב זלמן יודא ב"ר שלום ישעיה' דיטש ע"ה

q, do vacuid Cdpñph qñlkv

[חיה ר' אבשע ר' נבניא]" כ

வெளியுள்ள நூல் திருக்குமிகு மாண்புமிகு சுதா வெளியுள்ள நூல் திருக்குமிகு மாண்புமிகு சுதா

կէյր հէլի դէր էկի: Էկ բաճ շայլ՝ մը անտ սպալ

(סוה"ש תשל"ב (בלה"ג) נ' טו)

סב"ה ש ת"ה"א (בלג"ג) י"ג, ב"ג
אנליזה של מטריקס כטבויים וטבויות
בנוסף לניתוחים קיימים.

ל"א תסעה"ר עקי ונענילן אקפל"ת
לְלִכְהוּקָה בְּשֻׁעָה : כַּעֲלָעַ, כְּפָר, וְאַסְטְּכָה אֶקְבָּה תְּ(כָּפָר, אַבְּפָר)
לְלִכְהוּקָה בְּשֻׁעָה : כַּעֲלָעַ, כְּפָר, וְאַסְטְּכָה אֶקְבָּה תְּ(כָּפָר, אַבְּפָר)
לְלִכְהוּקָה בְּשֻׁעָה : כַּעֲלָעַ, כְּפָר, וְאַסְטְּכָה אֶקְבָּה תְּ(כָּפָר, אַבְּפָר)

(משיחות לילות הראשונים דצג הסוכות תש"נ)

ל"א פסניל"ר זצט
קעה באלט צויהה דער', פֵּלְדָּר, קאען פִּלְפִּיךְ, סַלְקָה תְּקֵאָה
כלך דאנזקען, או וְלִפְנֵי מִפְּצָחָה קָרְשָׁאָה קָלוֹא סַבְּרָהָה קָמָכְכָּה
אַלְקָנָה

(מאמרי אדה"ז על התורה והמועדים ע' תתקג)

ל"א פשע"ר ותועbij

לען, אדרך צרכיה שערם; שוק, תיכוניה צרכיה
הנעה תמכה, תכונה תקינה הנעה תמכה, מילר תמכה, תקינה או תמכה

սս, զեր զար ըլլա սոսխի: սազ, բաշա գեղիկն

त्रिपुरा के लोगों की विवाह सभा में शामिल होने की अपेक्षा नहीं की जाती।

עֲלֹתָה כְּלַיִלָּה וְכְלַיִלָּה עֲלֹתָה כְּלַיִלָּה וְכְלַיִלָּה
עֲלֹתָה כְּלַיִלָּה וְכְלַיִלָּה עֲלֹתָה כְּלַיִלָּה וְכְלַיִלָּה

(הנחות תקע"ז ע' שנה)

לְאֵת שָׁמַעַר וְעַמְלָעַן וְשִׁבְעַת
בָּרוֹא שְׂטָקָה, וְאֵס פֶּאֲרַכְתָּה וְעַמְלָעַן וְשִׁבְעַת
אָקְלָה שְׂטָקָה, שְׁלָמָה קְדָשָׁה קְדָשָׁה, שְׁלָמָה

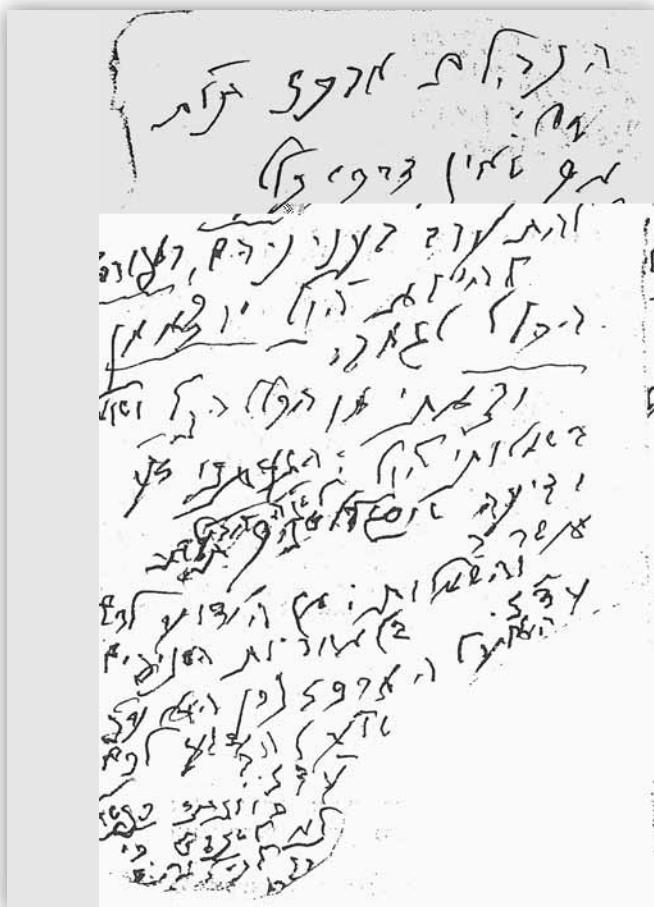
עליה כהוּא: מירטך ע' שרא או כי עכ' \ אף שרא ע' מכך הוכח כי ר' חנוך ר' נחוכ' ו' ע' פריך טבאה הוי עכ' פ' ר' חנוך ר' נחוכ' סה' יש תש"א (בלג'ק ע' כב)

תְּאַמְּרָה בְּשִׁירֵי כְּלֹבֶד וְבְּשִׁירֵי כְּלֹבֶד
וְבְּשִׁירֵי כְּלֹבֶד וְבְּשִׁירֵי כְּלֹבֶד וְבְּשִׁירֵי כְּלֹבֶד
וְבְּשִׁירֵי כְּלֹבֶד וְבְּשִׁירֵי כְּלֹבֶד וְבְּשִׁירֵי כְּלֹבֶד

(ס"מ תרל"ה ח"ב ע' תמד"ה)

אחריות הסניפים הוא על המרכז

על, כ ל"א פשׁוּר עַקְעָל אֲקָל"ת
כל, ה"ה, קַפָּאָק, יִשְׂחָכָ, וְ"ק וְהַרְלָל:

ת; אַתְּבָן שְׁלֵמָה תַּלְקָק
קָא, דָרֶכֶת כְּהַפְּלָיָה, תַּלְבְּשָׂרָאוֹ
קָאַלְעָ, אַפְּקָעָט עַי
תַּלְקָק קַדְרוֹמָ
עַמְּטָ, הַיְלָקָק אַפְּקָעָט עַתְּסָטָק
כַּאֲפָקָה, הַקָּפָאָק: אַפְּקָעָט, פְּלַגְעָת [=זה עתה]
יִשְׂחָדָה קַסְפָּא וְכָלָק [לשנת הלימודים
הבא עליינו לטובה] אַפְּהָה, וְ"ה, [תומכי תמיימים]
פְּאַר כָּלָל

וְשְׁאַלְקָעָ : וְאַלְפְּסָעָל קְלָוָ
עַסְגָּז [על דבר זה] ז (פְּלַשְׁעָה, אַכְפָּלָה
וְעַטְקָעָ וְהַרְלָל) הַז וְעַטְקָעָב [על פי
עַסְגָּז [שולחן ערוך] וְשְׁאַלְקָעָ קְלָוָ
עַסְגָּז [על דבר זה?] בְּלַפְּנָשׁ
קְלָוָה [לשקלא וטריא] הַז
רְאַתְּ קַאֲפָעָץ [לשקלא וטריא] הַז
רְאַתְּ קַחְרָעָר: ?]

גר בארץ הקודש ומעוניין לפרסם מודעה ב"בית משיח"? **ככלzel ישירות: 052-39400-052**

מנדי בוסטומסקי,

מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

מאת הרב חיים לוי- יצחק גינזבורג
משפיע בישיבת תורת"ל המורכית – כפר חב"ד

נركב ואינו מותבלה!

שנים רבות לאחר מכן, כאשר מענדלע הקטן גדל והיה ל"ר' מענדל" והכל הכירווה כאחד מגדולי החסידים וכמשפע שצרך לשם דבריו ולהדרכתו, התוווע ר' מענדל עם הבחרois והאברכים ברוסיה ותבע מהם להיות מקשריים ל"בית חיינו" בלב ונפש, מעלה מכל גזר ומכל הגבלה.

שאלו אותו חסידיים: היכיז? איך אפשר להיות מוקשרים באמצעות במצבנו הנוכחי, כאשר הרבי יצא מרוסיה, ובגשמיות אין כמעט קשר ולא יודעים מאומה מהנהעה

הדברים הגשמיים, שהם כלים ונפסדים – גם הסנדלים שנעלתי התבלו ויצאו מכלל שימוש, עד שהיה צורך לקנות לי סנדלים חדשים. ניגשתי לסייע, ושאלתי אותו בתמייה: איני מבן. סנדלים אלו היו קשים וחזקים לפני כמה חודשים, והדבר לא הועלם להם כדי שלא יתבלו לאחר מספר חודשים של שימוש בהם. ואילו חבירי, שלא היו מענליים לרוגלים והסתובבו והשתובבו ברגלים יחפות, נשארו הרוגלים תקינות ולא התבלו. היכיז?

הבית בי הסבא ואמר: "מענדלע, מה אתה מדבר? זהו הרבי חי! דבר חי אינו

ספר המשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס: אבי זיל נפטר קודם שנולדתי והנני קרווי עלשמו [ר' מנחם-מענדל ב"ר מנחם-מענדל]. כיון שכך, גדרתי בבית סבי וסבתاي, שהיו משפחה אמידה ומכובדת בין החסידים.

בתוך יתום עשר' שכזה, הייתה לי האפשרות לנעול מנעלים לרוגלי, בעודם יתלו בצדדים, כי גילי ביחסם היו הולכים יחפים, כי הוריהם לא הרשו לעצם מותרונני שכאה. חlapו כמה חודשים, וכదרכם של כל

להתחלק ואני שיכת להשתנות. היא לא יכולה להיות "א'ה צאצאים" (אחא' 0383).

ב"בית חיינו"? איך אפשר להתקשר ולהידבק ולהזיק מעמד בתנאים הבלתי-אפשריים של רוסיה הקומוניסטייה?

ענה להם ר' מענדל: אם רוצחים אתכם להיות מוקשרים באמת, חפשו תמיד נקודה של חיים והתלהבות. דעו! מקום בו יש קדושה – שם "עס קאקט זיך", שטוריימיט זיך, און סילעבט". מקום בו יש התלהבות וחיות – שם נמצאת הקדושה.

פעם, בעת דיון על נושא מסוים, נחלקו העסכנים לשתי קבוצות, אלו אומרים בכח ואלו אומרים בכח, וכמו תמיד בנושאים כאלו, כל אחד טוען שرك דרכו ושיטתו היא רצון ה'.

היה בינויהם יהודי אחד, ממוקובי ר' מענדל, לחבריו ביקשוו לקבוע עמדה בנושא זה, אך הוא הסתפק עם מי הצדק ומהו אכן "רצון העליון". לבסוף החליט לפנות ולשאול את ר' מענדל.

"סימן זה יהיה נקוט בידך", אמר לו ר' מענדל, "באותו מקום שם ישנה חיota והתלהבות של קדושה – לשם תלך. התורה היא תורה אמת ותורת חיים. במקום בו נמצאת האמת שם נמצאים החיים, ובמקום בו נמצאים החיים – חיota והתלהבות של קדושה – שם נמצאת האמת."

ל' חחפער ז' ז'

ר' חחפער ז' ז'

כלשהם: או שהדבר חי, ואז הוא חי למורי, במאה אחוז – או שהדבר אינו חי חי', ואז אין הוא חי, רחמנא ליצלן, במאה אחוז. ו"ליךיות" – אומרים ויודעים חסידים – אי-אפשר כלל וכל בלי רב. רק הרבי הוא חי בעצם" וכאן רוק הוא יכול להיות "חי להחיות", להחיות את כולם בחים אמיתיים. וכפתגם היידוע: "רביה לא שנה, חייא מנין?" – אם לא נמצאים שנה אצל הרבי, מנין יכולה להיות חיות?

חיות אמיתיים יכולה להיות רק מקור החיים האמיתיים – מהנשיה והמלך, שהוא הראש והלב של עם ישראל, כי הנשיה "הוא הכל" והמלך הוא "לב כל קהל ישראל", בו נמצאת "נקודת החיים" וממנו מתפשטים החיים לכל עם ישראל, ומהם לעולם כולם.

"נקודת החיים" זו, אינה יכולה

לא לחינן נקרא שמו של "בית משיח" 777, בשם "בית חיינו", כפי שנקרא גם בית-המקדש – כי זהו אכן המקום בו שוקקים ותוססים החיים האמיתיים, וממנו נובעים החיים לכל המקומות האחרים ולכל הזמנים השונים. "נקודת האמת" נמצאת בבית-המקדש, ב"בית רביינו שבבל" ("שנשע מקדש וישב שם"), ומשם מתפשטות החיים והתלהבות לכל העולם כולו.

החיים, הינם נקודה אחת שאינה מתפשטה ואני מתחלקת. ההבדל בין חיי למי שאינו חי, הוא נקודה אחת. אין מציאות של "חי לחצאיין" – קצת חי וקצת אינו חי. חילוקים אלה יכולים להיות קיימים רק ב"התפשטות החיים", עד כמה החיים מתפשטו ועד כמה היא חזקה וሞגותת בתוך המזיאות. אבל בעצם החיים לא יתכונו חילוקים ולא שייכים שניים

זאת בידים – והרי מדובר באמת מוחלטת ואבסולוטית שאין מקום בו היא אינה חודרת, והייתך שבתודעה הגדולה של עניبشر וגורן אין אמת מוחלטת זו חודרת ומורגשת במאה אחוז!

שני הפסים אלו – שאין שום נקודה משופפת ביןיהם כלל וכלל – מותאדים ומתלכדים ייחודי, לדבר אחד ממש, ומתחזקים ביחס לנΚודה אחת שלמעלה מכל הסבר, למעלת מכל דגר ולמעלה מכל ביאור – והם פורצים ומוגלים ביחס בלבד במאה אחוז, בניגון ובמנגינה שאין שייך בה שום שניינו ושם הפסיק כלל: כי אדוןנו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

"א לעבעדיקע זאך וווערט ניט פארפויילט" – דבר חי אינו נרקב ואינו מתבלה לעולם!

אין מה להסביר, כי במלוא אי-אפשר להסביר ולא שייך להגדיר. צרכיים רק לומר לאלו שלא צו ומסיבות שונות ומשונות (חלקים בזודאי מוצדקות ואמיתיות) נשארו "בחור" שלהם גם בחודש תשרי – שצרך לנושא לרבי, ל'בית משיח', ל'בית חיינו', למקור החיים האמתיים.

ולא רק בחודש תשרי, אלא כל אימת שהדבר מתאפשר. והיום יותר מפעם נחוץ להרגיש ולדעת באמת זהה הבית האמתי של כל אחד ואחת מישראל – כמו מהחסדים, שהיו אומרים "תפיפית הדרך" בלבד שם ומלכות בכל יום שלא נמצאים ב"בית חיינו", גם אם "שליחות" זו נמשכת עשרה שנים.

ולהביא גם "לאוהליהם", "הביתה", אל תוך תוכם של החיים היאפורים, את הרבי, את המלך, את בית-המקדש, ואת כל מה הקשור בזה.

"לעשות כאן ארץ ישראל", להפוך כל בית, כל פינה במקום וכל נקודה בזמן – ל'בית משיח', מקום בו הרבי מלך המשיח שליט"א נמצא בפועל ובגלו ומורגן על כל מדרך כף רגל ובכל צעד וועל.

לפעול שהקריאה והזעקה המתה בתוכה את שני הפסים תפוץ ותבקע מכל פינה ומכל נקודה, עד כי גם "אבן מקיר תזעך".

זה יביא תיקף ומיד ממש את ההתגלות השלימה של מלכנו משיחנו שליט"א לעניין כלبشر בגאותה האמיתית והשלימה.

כי אדוןנו מורהנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

"לחוּ פְּקֻרְעָפָפָן" פלץ פלוֹ סַקָּע, "

אין שום מילים שיוכלו לתאר ואין שום שפה שתוכל להביע את מה שמתollowן, ב"בית משיח". לא שייך להסביר ולא שייך להגדיר ולהברר. לא ראיינו ולא שמענו מאומה, לא הבנו ולא הרגשנו מאומה, אין לנו כולם – ולא חסר לנו מאומה יש לנו הכל במאה אחוז, וחסר לנו הכל במאה אחוז.

אפשר למשש בידים את העובדה המוחלטת כי הרבי נמצא כאן ממש בפשטות, על כל צעד וועל, בכל פינה ובכל נקודה – בתפיפות ובתנוחים, בתהווודויות ובריקודים, בתקייע-שופר ובנטילת לולב, בברכת התמיימים" וב"марש" של נעילה, בשמחת בית-השובה ובתהילים של "הושענא רבא", ביהקפות' של שמחות-תורה ובמשך כל היום כולם. בפרט ברגעים המפרוסט, כאשר קוראים בשמו הקדוש לעלות, יחד עם הרבי הריני"ץ, ל"יחtan בראשית".

וביחד עם זה אפשר כמעט למשש בידים בכל רגע ורגע ממש את הצעה והזעקה מקרוב ובלב עמוק, עוקה שום דבר לא יכול ולא שייך כלל להרגיע אוthon, ولو לרגע: "עד מתי?!" אי-אפשר להמשיך כך, ولو לרגע אחד נוספת! רצונו לראות את מלכנו! ווי וואנט משיח נאו, עכשו ממש, לא בעוד רגע, לא ועוד שנייה, עכשו ממש!

"איידן אנערקענען ניט אין גלוֹת" [= יהודים אינם מכירים בגלות!] היא (הגלוֹת) אינה קיימת. היא אינה מציאות כלל וכלל. הגלוֹת הינה "חולום" בלבד והמציאות האמיתית הינה אך ורק הגאולה האמיתית והשלימה:

– שהרי ברור שמענו מלכנו שכל ענייני הגאולה נמצאים כבר בפשטות בעלים הזה. ומהפניהם פנים אל פנים עם החסיד ר' יקוטיאל. כך עמדו הימים פנים אל פנים, כשהאהריך מלא פרח וחוש שמא יתן בו ר' יקוטיאל את עניינו היקודות ויופיע אונטו ל"gel של עצמות".

אבל ר' יקוטיאל הבית בו בפנים מairות, חיך ואמר לו: "אני היתי צריך לומר את מה שאמרתי, ואתה היה צריך לעשות את מה שעשית".

ומעליה מכל גבול – "נמצא בבלתי-מציאות" למליה מהגדר של "נמצא" ולמעליה מהגדר של "לא נמצא". "שלילת הגבול ושלילת הבל-גבול, שלילת החיבוב ושלילת השיליה". למעליה מכל שייכות, איזו שתהיה, לשום דבר ולשום עניין, איזה שיהיה, וביחד עם זה יש בו את השיקות המוחלטת ביותר בכל דבר וכלל עניין, כי הוא הכל והכל הוא – "זה הוא נמצא בגilioי כמות-שהוא, באופן – של התgalות העצם, שהוא למעלה מגדר גilioי ומגדר העולם".

אֲפִלּוֹ שְׁבִתוֹ כָּכָבֵן,

כידוע, מינה רבינו הוזן את בנו, אדמור"ר האמצעי, שילמד עם האברכים וידרך אותן בעבודת ה'.

AIRUA PEUM, UOD CHI ADOMOR HIZON BEULMA DZN, SHBNO, ADOMOR HAMCZUI, YISHB VETHUOD UD UM HAVERCHIM. UBR SHM HACHSID HAMPROSET R' IKOTIALE LIUFPLUR, SHEHIA CABER AZ MAGDOLI HACHSIDIM, VEPETIR BBETILO: MA? BEUREL (SHMO SHL ADOMOR HAMCZUI) MATHUUD?

ACHD HAVERCHIM HATZUIRIM, MMODERCOI SHL CUK ADOMOR HAMCZUI, LA HIA YCOL LSIBOL HOCHEPHE ZO MADC HACHSID HIZON, SHC KHOA MTIYICHES LBNO SHL HARBBI HMLMD VMDRICH VETHUOD UD PI HORATAH HAMPROSET SHL HARBBI. HOA KM MMOKOMO VELLAL OMAR VEDBRIIM SEFER LRI IKOTIALE UL PANO.

R' IKOTIALE HIA YDOU KMI SHULOL LEHKFID, VEFIDA SHLO ULULAH LEHIZIK. CHESH OTOTO ABERK SHMA IKOFID ULIO R' IKOTIALE, VESTADL HABA, VEMASH ZMN AROK VSHM HAZLIH, LHTHAMAK VLA LA HAYOT BTUVOT UNIYO HYOKEHOT SHL R' IKOTIALE.

PEUM ACTH, LAHOR ZMN RAB, NFGASHO HSHNIM, CHASOTTO ABERK LA HAZLICH LHTHAMAK MHAFNISHA FENIM AL FENIM UM HACHSID R' IKOTIALE. CK UMDO HSHNIM FENIM AL FENIM, CHASHABERK MLA PERCH VCHOSH SHMA YITAN BO R' IKOTIALE AT UNIYO HYOKEHOT VIEPOK AVONTO L"GL SHL UZMOT.

ABEL R' IKOTIALE HABIT BO BFNIM MAIROT, CHICK VAMER LO: "ANI HITYI CRIC LOMER AT MA SHA AMORTI, VATAH HAYIT CRIC LUSHOT AT MA SHE SHAVSHIT".

SIFOR ZO SIFER R' MEANDL, VBIAR: MADC KBLAT-UOL, YCOLIM LEHAYOT BIHDUT GEM SHMI TENOUGUT HAPCFIOT.

הרבבי הבטיח הרבבי קיים

ובאמונה שלימה האמין שכן יקום ויתפטר מהמצباء.

לאבוננו, כעבור זמן קצר, ב'יג תשרי תרמ"ג, הייתה הסתלקותו של האדמו"ר. הנה אף שעד אז האמין באמונה שלימה שהבטחת הרבי תקווים במילאה, אבל בעת שהרבבי כבר אינו עוד איתנו בנסיבות – נכנס בו ספק מי ידוע אם הבטחו היה עדין בת-קיימא. ומובן שהיה שבור ורצוץ מה ילד יום. כשהגיעו הימים בו היה צריך להתייצב בלשכת הגיסוס, הגיע לשם מלא פחד וחדרה. הלשכה הייתה בקומה העליונה והתחילה לעלות שם במדרגות.

בעולתו התחליל לחשוב הלווא יותר טוב לקיים את הפסוק "ויברוה יעקב" מאשר לעלות ולהתייצב בגוף האריות. הוא הסתובב כבר כדי לדוד ולברוח, והנה פלאי פלאים רואה הוא את אדמו"ר המהאר"ש בכבודו ובעצמו עולה אחוריו במדרגות. בראותו זאת נבהל ונפחד והסתובב והמשיך לעלות. כעבור רגע חשב אולי זה רק דמיון בלבד הרי הרבי כבר אינו בעולם, והסתובב עוד פעם לראות הנכון הוא? וראה שאמת הדבר, הוא הוא האדמו"ר העולה אחריו ללוותו, מרוב פחד מהאדמו"ר, התחליל לרועץ מאד, ועלה ונכנס לשידר הגיסוס וכל אבריו רועדים.

אנשי הוועד בראותם אותו כך חשובו חוללה רועד תמיד וצקו עליו "פאשאל וואן" [= תשתק מקאן], בביטוי זה משתמשים ברוסית לגרש כלב, ומיד נתנו לו תעודה פטור ...

על זה,(CC) זכר ל'ז קריש,

עקרון', זיבת בקרון בקרון

חצ'ן זען צ', צחוחר רוחן"ג

כלכך זכומחה עקלת צ'ן רה'

חזרה', ו' קרל', ו' זל', פכח

עקבן ז' זיבא,(CC) זיבעון

קוק', ו' ליטא רדקן צ'ק טלק'

צ' רפ' צחון'ן כקס צה'ן זרכ'

לצר פלפי'ן צעיקן זיבא,(CC) צעיך

בdeo קרל', זפלן זען צ'רל'

צ'ח', זיכר זען זען

צחוחר'ן צעיקן צ'ן רה' קקס, ז'

למצוא איזו דרך להשתמט מהמצباء.

הוא נסע איפוא לילובאוויטש לאדמו"ר

מהאר"ש לבקש את ברכתו הקדושה.

אמר לו אדמו"ר המהאר"ש: "דו וועסט אין

מייליטער ניט גיין" [= אתה לא תלך לצבא],

ויצא מבית האדמו"ר שמח וטוב לב על

הבטחה שהבטיח לו רבני הקדוש, והרי

צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים.

לכבוד י"ג תשרי, יום ההילולא של כ"ק אדמו"ר המהאר"ש נ"ע, אספר בזה סיפור פלאי ממנו אשר שמעתי מאחד החסידים אשר שמעו מבעל הספר עצמו אשר בדידיה הוה עובדא:

שמעתי מהגאון החסיד המתמים אהב למקום ואהוב לבירות, מוהיר משה בנימין קפלן ז"ל, באחת ההתנוועדות של שעודת משיח באחרון של פסח, אשר בטל לידיו בשבת תחכמוני שלמד בישיבה הקדושה תומכי תמיינים בעיר קרעמנטשוויך אשר באוקראינה, הכיר שם את אחד מחשובי החסידים ור' חיים בער מלמד שלו.

osisר הרב קפלן שראה בו תמיד בקריאת שמע בהגיעו לפסוק "ויאהבת את האלוקיד" היה הרה"ח מתיניכ בדמות שליש. פעם שאל אותו לפרש הדבר למה כתיר בוכה תמיד בפסוק זה הלווא טוב יותר לומר פסוק זה בשמחה ובטוב לבב ענה לו ריחים בעו: אמרום אנו "ויאהבת את האלוקיד בכל לבך ובכל נפשך ובכל מאודך", האם נכון הוא שאנחנו אוהבים אותו יתרך בכל לב נפש ומאן? היה ח"ז שקר אנחנו אמרומים! لكن בוכה אני ומתהנן לפניו יתררך שאזוכה באממת להגיע לדרגת זאת ואהיה דבר אמרת.

וממשיק לספר הרב קפלן ששמע מאותו חסיד סיפור נפלא אשר בדידיה הוה עובדא: בצעירותו, היה בחור בריא גבוח וחזק, וכשהתקרב גיל התיעצבותו לגיטום הצבאי בסוף שנת תרמ"ב, דאג מאי האם יוכל

3200 אורחים

500 אורחות

40 ימי אירוח מלא

100 דירות למגורים ולינה

384,000 מנחות אוכל

62,500 חברים לימוד

از כמה עולה אורח אחד ליום?

אורח אחד זה באמת לא נורא. רק לדאוג לו לשינה, לאוכל, לחברותה ללימודים... ובעצם – לכל צרכיו. אבל 2500 אורחים זה כבר **מפעל אדיר של אירוגן**, מסירות והקרבה אין קץ. ועוד לא דיברנו על התקציב... עם אורח אחד "שלך" – אתה געשה שותף למפעל הענק!

מפעל שהוא בית

האירוגן דואג לכל צרכיהם – הגשיים והרווחניים – של האורחים, פשוטו כמשמעו. במהלך החודש מקבלים אלפי האורחים שלוש אורחות מידי יום ולינה מסוימת. במקביל, מאורגנים עבורים סדרי-לימוד קפדיניים ו מבחנים מסוימים, שמעניקים למצטיינים מלגות-עידוד מיוחדות; ביום החג, מתקינות תוכניות מיוחדת הCLUSIVE השתתפות ב'מציעים' רחובני ניו-יורק. כמובן, לא יהיה זה יומרני לומר, כי מפעל "הכנסת אורחים" משמש בית של ממש להמוני האורחים הפוקדים את 777 בחודש החגים ובכל ימות השנה.

בית חם ... יקר!
מפעל "הכנסת אורחים" הוקם בשנות ה'תשל"א על-ידי איש החסד הבלתי-נשכח, הרה"ח ר' משה-זאב ירושלבסקי ע"ה, במטרה לדאוג לספק צרכי האורחים הרבים הפוקדים את חצרות קדשינו בחודש החגים. במהלך השנים זכה המפעל לעמידה בלתי-פוסט ויחס נדיר מהרבבי מלך המשיח, שאף השתחוו אישיות בהוצאות הגדולות של "הכנסת אורחים". בנקודה זו, די לציין את ביקורו של הרבי בסוכה ונtinyת המזונות' עברו האורחים, המעדות יותר מכל על היחס המינוחד של הרבי למפעל.

18 \$ בלבד זהה העלות שלנו
לאורה ב-707 ליום אחד.

את הזכות הגדולה
של המאמץ שלנו –
אתה יכול לרכוש
בהתפתחות במפעל האדר.

אץ ל' אורח!

האחריות למילוי כל מחסורים של האורחים דורשת ממאנץ רב. צוות התמימים, 'חיל' בית דוד', שנטלו על-עצמם את על המפעל הקדוש מתמסר בכל מאodo למען האורחים; והכל, ללא כל תמורת כספית!

כהרים, הדואגים יומם וליל לרוחות ילדיכם וככללת הבית,
ודאי הינכם מודעים למשמעות ההוצאות המרבות של מפעל אדיר שכזה.

**از כמה ימים
אתה לוקח
את האורח
שלך ל-707?**

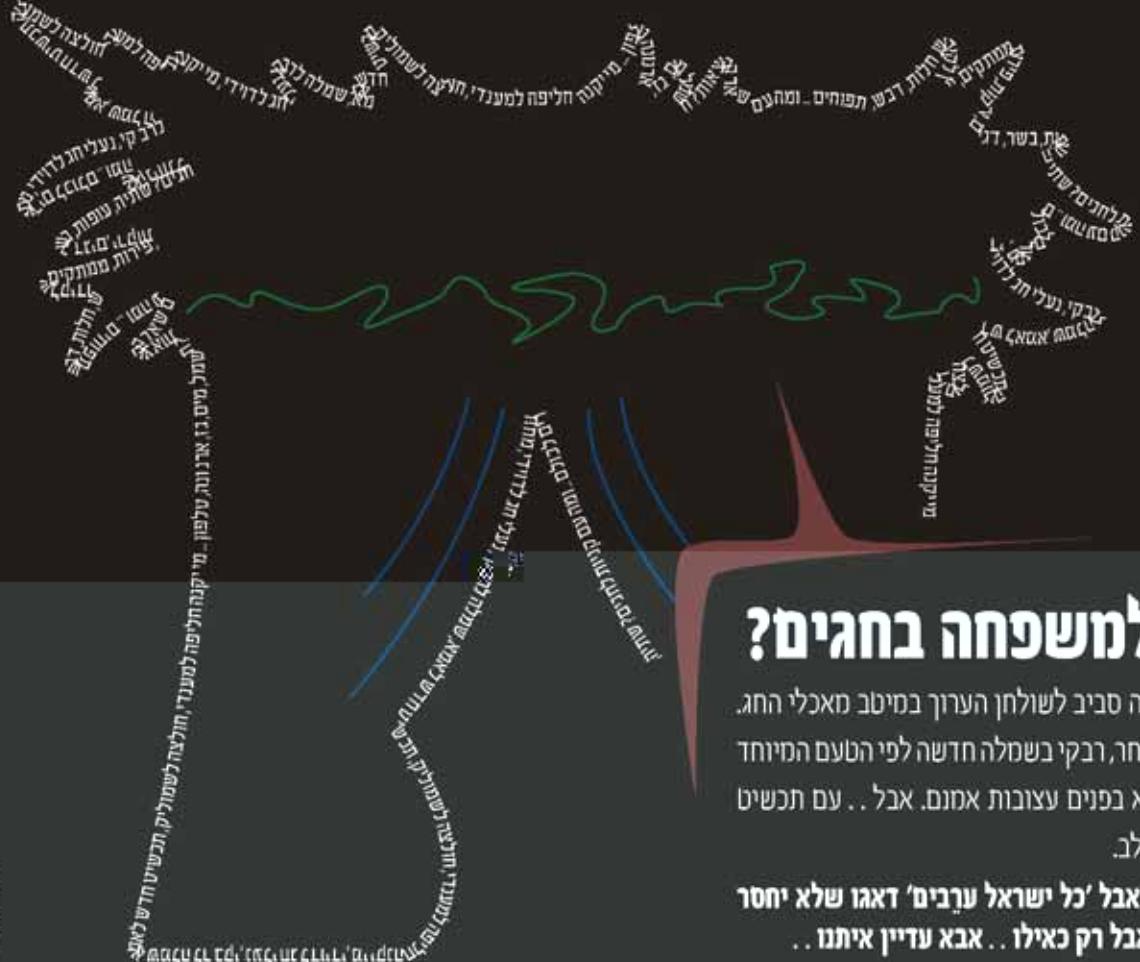
טלפון עסקיו:
(03) 9607-290

וַיָּשֶׁר כח

להרחה ר' נפתלי אסט
יום ברברו לות-אור'ילת הי'

לין -
ווערטה

מי יזאג למשפחה בחגיהם?

חג כל המשפחה בסוכה סביר לשולחן הערוך במאכלים מacci החרג מעמיד בחולצה שהוא נבחר, ובקיקי בשמלת החדשה לפי הטעם המיטה של אמא .. אמא .. אמא בפנים עצובות אמן. אבל .. עם תכשיט חדש שמעלה שפהה בלב.

ואבא .. אבא איננו .. אבל 'כל ישראל ערבים' דאגו שלא יחתר לנו פאומה. כאילו .. אבל רוק כאילו .. אבא עדין איתנו ..

כל ישראל ערבים לשקט הנפשי שלנו.

רבני חב"ד קוראים לך להצטרכו!

מתוך סדרוניות לחסיבות הנושא, רבנית'ב' קוראות לך אליך ואחר להצטרכו למוכנויות חסופה זו מהוותה השתרולות ברוח - קיימאל בעטיר לעדוע ולעיבוטות אומיתות ביחסית'ר'בר'באה'ך'

הרבי יצחק יהודה	הרבי מרדכי שמואל גולקובסקי	הרבי מנחם ונענדל אשכנדי
הרבי ברון בועז יורקוביץ	הרבי זאב דב סלונים	הרבי אברהם דוד יוסוף ביסטריצקי
הרבי יעקב סולובי	הרבי יעקב דוד טיבן	הרבי יעקב דוד מילר
הרבי יעקב שטרן	הרבי יעקב זלמן עזריאלי	הרבי יעקב זלמן לוי

מוחך חסידי חב"ד מרוקץ על-ידי:

ר' אברהם הרשקוף ור' חיים שטינר וחתת הר חב"ד

תケנת, טפי הרשות ופרטים מעבר לחץ

אין זה עובד?

בימים אלו מוקמות קבוצות בוגרים בנות 12,500 חברים כל אחת כאשר כל אחד מתבורי הקבוצה חומר על הרשות להרואת קבעה או כרטיס אפרוא.

הריה זה עשו לאקוחה מהרואה חרויין רקבוצה.

נברחים לאחיזה ונקבעת האחיזה מפלו מיט+

כך מירב שטלות חברה סביבה 150,000 חברים

ולנראים נבדק על מטה צדקה ב- 13,300 חברים, ולא מתקיים הניהוש הדרישת;

ולכודנו כוונת המחשה "פה יקרה אם ..."

כל ישראל ערבים. מה זה?

זהו גם שגורות עם ישראל (לע) מתחזקות עליו קרונות הצדקה,

וכשנורא אסון למשוכה פא"ש, יונם אלמנה

וחדשות ואחרור להרומות את נטרותה

ולכודנו כוונת המחשה "פה יקרה אם ..."

לא עודינו חכמת כל טראל ערכנים"

מאשכנז בתקורת אסון (ח"ו) להקמת

קון קויהן שיל 550,000 לכל

אחד מהחכים, בכוחה מנוכחת

היסקרטיות ובכוחה.

לחששות לך?

• אין לך כס - מבחן הרכבת נסיעה אמרך

• אין לך כס - מבחן נסיעה אמרך מבחן נסיעה אמרך

• אין לך כס - מבחן נסיעה אמרך מבחן נסיעת

תמיון קבוצה

הצהרת המCENTER ומשפחתו

תאריך:

- אנ' הבהיר בסבירות גבוהה כי רצויו לאפשר למשפחה כל ישראל שביבים, שע"י ועדי הרובנים לעניין צדקה באורה"ק, וכי רואינו את התקנון, ובוגרי סכום לכל אחד בו, מותאם לאפשרות לתכנית.
- בשנה האחרונה אן מרגשים בראים ומוסמלים לחפק באופן שכיר. (אם קיימת בעיה בירוחם או פנות למספר) (למספר)
- בנסיבות של אסון חיזי באחת מהנסיבות שבקבוצת התכנית שאוצרות אליה, אתרום בלאן \$4 לכל יתום.)

שם הנעדר: _____
 שם משפחה: _____
 גן: _____
 שם האשה: _____
 כחונת: _____
 טלפון: _____ נייד: _____
 תקינה: _____
 תכנית האשה: _____

הנition כל ישראל ערבים מתחייבים בזאת לא לסייע בשום צורה שיא לטעלה \$ 16 דולר למועד.

תקנון כל ישראל ערבים

וועידי רישום

1. להוכנויות ירושמו עפ"י הצעודה ועמ"י שיקול דעתה של "ודר robins לעניין צדקה באורה"ק", אבשלום שרותם אומנותם ואספקת נסלהמה לרשותם שקובעים עיתם לזרעה ו/או נשותיהם לדברות אלמנת וורחות.

2. והודר רשאי להתקנות את ההצעה לוחכון בסילוי שאמן ופטא לשני בני הזוג ובוציאוף מסמכים מודרך.

3. הרישום מתבצע ע"י פiley שאמן, ובו פוטו הצעודה, ככל מצטי שלם כמו הוראת קבע, או צוrobis אשראי, טפס הצעודה וחותמת על התקנון.

4. כל משפחה נשחתת לדרישת אחת.

5. לאחר אישור ההבטה ע"י צו robins לעניין צדקה באורה"ק, ישלח מופס אישור עם פס' קבוצה, לעוד שטורה הזכות לדוחות פטריפים, והחולתה תהיה סופית.

6. ההבטה תסנו למובנית היא אישית איננה ניתן לעברה זינה עבורה בירושה.

ביטחוח הצעודה והגביה

1. התקונית מסנה כל קבוצה בוגר פחות ל-12,500 ונרשימים.

2. בסקרה של פטרות ורשות ופעל פגנון בגיןם בספיט באמצעות הוראת קבע מס' 550,000, פוטו הורשים לשם הקמת הקון לתושבים. סכם הקון יעמוד על 550,000 לתרם.

3. סכום הגביה היה סכל נרם 4 דולר אורה"ב לכל יתום (\$4 כפול 12,500 שוחות = 50,000 דולר)

4. בסדנה והקבוצה מסנה פעללה סופטער האמור לעיל ולא עלה על 16,000 נהשיטים, פחת סכם המתבאה טהווטשיטים בהתחאם, ובכל פרקה לא עלה על 1,600 דולר אורה"ב לחודש.

5. ונושאים שהצאג חיבור בחשבונות והבנק לא כיבוד והחויז פטל סיבת שוחריא, יתולים בתורשים פלreau ע"י גיביה ביחסות הבא, או ע"י פטל שיק בסכום שהצאג לבנק ובתוספה עסלגה.

6. כדי לא לגרום שלוחה מיטותות לאירועים לי ביבוד החיו ע"י הבנק בו מתנהל החשבון.

7. ורשותים שלא לטובות ורשותים חדשים, יצטרטם בעכץ הלין רישום חדש, והרים כרשותים לטובות ורשותים חדשים, ולפיטדו את הוראת הקבע (להוציאו).

8. תאריך הקובלע בטטרופת הוiso התאריך שנבקן אישר את הוראת הקבע.

9. קבלת נושאים מותנייה בסכמתה שבקורה של ספיקות וחלקי דעתה ישמשו תכני וועדי הרובנים לעניין צדקה באורה"ק בבורו טוסכם וווסקון, והכרעתם סופית.

טימות ורכות

1. בסקרה של פטרות ראש המשפחה בתוכניות, יוקם קון לימי היישוב סך עבו כל אחד מהילדים שטרם נישאו (עד גיל 35). סכם זה פיעודי בעיקור לישורי היתומים, ומכיוון הסיכון צרכי חיים, תוך שマーיה על הערך היריאל של הסכום, בכטוף להקלות וועדי צדקה באורה"ק.

2. אחר שמודרב בסכמי צדקה הטיעדים לטריכם בלבד, על כן יותם שייהיה בידם סלת פיננסית לסלקן לעצמו את צרכי החיים ומיושן (וגונן): רישיוה איבטוח חיים וכוכו) לא חוקם קון עבורי. לא שחקם קון חלקות עד להשלמת סכם של בנק \$50,000.

3. כל קון יהיה בפיקוח אחד מרבני "ודר robins" על שמירת הנכסים והוואצאות, כבוגר עד כה, ועפ"י החלות הוועד.

4. החוכנויות מזידעת ליתומות שוחטצ'בלד. 5. הנכסים מזידעים און ווקן חלקות כסכים בלבד.

6. הסכמים מזידעים און ווקן חלקות כסכים בלבד. שומרוقسם טבון, וישמשו לאקסטן קון מרטו פיטוש כסכי הקון, ונכאת ללק, או יוחזו להווטים בכטוף להחולת וועדי הרובנים לעניין צדקה באורה"ק.

7. בסקרה של ורכבי פקי סות שלא דרכן הפטען (מלחתה, ריעדת אספה וכוכו). כבירי "ודר robins" את תוכה וסכמה הקמתה הוקם.

8. בסקרה של אי אפרות בגיה טהווטשיטים, כוון פטב כלחסה חס וחלילה וכוכו. יתקיימו התחביבות עפ"י החלטת וועדי הרובנים לעניין צדקה באורה"ק.

הווארה לחיבור חשבון

טלפון	עיר	סס' עיר	סס' כבוק	סוג חשבון	קוד מסלקה	קוד מודם	סס' גלאי	אקספנס
-------	-----	---------	----------	-----------	-----------	----------	----------	--------

וחולםuscum תכנית החיבור את מתחם הירקון הייל' בעקבות בין חוויה בפניהם ומחודם יתרכזaze לאום ייעוד פלטם בזאת ע"י וועדי robins.
 השביר נמסים ספה בפיטו הרחאלא.
 2. תיעד בפיטו א. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.
 ב. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.
 ג. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.
 ד. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.
 א. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.
 ג. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.
 ד. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.
 א. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.
 ג. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.
 ד. מורה זיינט לביוטו ע"י הוועדה כבוק קון ויל' יאראל ערבים'. הוועדה מלהקן, זו יעיקס ועד אורה'ן רוחה בבדוק.

תהיון בעלי החשבון:

טופס חיבור בקרים אשראי

שם: _____
 שם משפחה: _____
 מספר כרטיס: _____ - _____ - _____
 תוקף: ____ / ____

את הטפסים יש למלא ולהעביר אל "ודר robins" לעניין צדקה באורה"ק'
בספקט: 02-5379725 (טלפון אשראי נלבן) בדואו: ת.ג. 893 קריית מלאכי

או לרבני הטפסים באיזו נס' (טלפון: 1800-36-22-08)

לטופס נספחים וטטרופת חיות:

1599-513-517
www.cow.org.il/arevim

יום טוב של ראש השנה, shall ליהוות בשבת

אלהו ורתקהו כה' ותלעג' עילא
כה' ? מהו כה' רכפה אוככך כה' דקה כה' נעesa ואקלה

תקלאו', חאנטן', או מלפער

טאו' צפר. ומשג

כך אונז שוחש קאנ', אונז ח, פס קאנזין
כעפלוו פון הו, זיך ז, הו, זיך ז-0-0-
כאכש ווילעס גאנזנט זיך זי לאשען _
ר'תא ואפ"י עפַל עהשע שעטעלען אונז
בְּלִינְשָׁוֹן, אַנְקְרָוֹן דְּלָבָן, כְּלָמִידָה, וְאַרְכָּם
אַקְלָחָעַ, אַזְמָפְּנָה שְׂעַרְתָּן כְּלָרְעָם, זְזֵנוֹן
קָעָלָה; כָּא, אַחֲרָה, וְשָׁקָעָה, קָרְכָּמָה
לְלִי, זְלָל, סְוִוֶּס, אַוְ, אַלְעָזָדָה הו, לְזָא-
0-0-0-0 צְלָעָן, אַחֲרָה, וְלָעָוָן, זְלָל, אַזְמָפְּנָה
עַלְקָעָרָה צְחָר. חַעַשָּׂה שְׂרָפָה כְּלָקָעָרָה
קָמָלָה, וְרָמָפְּנָה אַקְלָמָה כְּלָקָעָדָה עַלְקָעָרָה,
פְּלָלָקָעָרָה וְרָכָבָה, קָרְכָּמָה עַלְקָעָרָה זְלָל,
קָא, קָאַס, וְעַלְקָעָרָה.

ל'ו ר'טראן' ז"ט ז'קאל

הבוֹקָר, כַּשְׁגַעַנוּ לְסִדְרָ חִסִּידָות, נִכְחַנוּ
לְרָאָוֹת שְׁפָסְלִי בֵּית מִשְׁיחָ – 770 הַסְּטוֹדוֹרָוּ
בְּסִדְרָ חֲדָש, שָׁוֹנָה מַהְאָופָן בּוּ הַיּוּ מְסֻודָּרוּ
עַד כָּה, כַּאֲשֶׁר עִיקָּר הַשְׁנִינוּ מִתְבְּטָא בְּכָךְ –
שְׁרוּבָה הַשּׁוֹלְחָנוֹת שְׁמַיָּא אֶת מַעֲרָב – 770
הַוּצָאוּ, וְהַשְׁטָח הַפָּנוּי שְׁנוֹצָר נִתְמָלָא
בְּסְפָלִים לְרוֹב, מָה שְׁמָאָפָר לְהַמוֹּנוּ
הַאוֹרָחִים שֶׁל הַרְבִּי לְמַצּוֹא מִקּוֹם לְשִׁבְתָּה
וְלִמּוֹד, גַּם בִּימְתַּהְתוֹעֲדָיוֹת קִיבָּלה סְדוּ
דּוּמָה.

זוּהַיְיַיְמָן עַד פָּעוֹלָה שֶׁל הַתְּמִימִים –
חִילִי הַרְבִּי – שֶׁלָּא מִיהָרוּ לִשְׁוֹן אֲחָרִי סִוּס
אִמְרִית הַסְּלִיחָה אֶתְמוֹל בְּלִילָה, אֶלָּא עַמְלָו
עַל סִידּוֹר הַסְּפָלִים בְּמִשְׁךְ שָׁעָה אַרְכוֹת וּבְכָךְ
אָפְשָׁרוּ כָל הַאוֹרָחִים לְהַבְיאָ לִיְדֵי מִיּוֹשָׁא תְּ
רָצְ�וֹן שֶׁל הַרְבִּי אֲשֶׁר הַאוֹרָחִים הַבָּאים הָנָה
יַעֲסְקָו בְּלִימּוֹד הַתּוֹרָה מִתּוֹךְ שְׁקִידָה
וְהַתְּמָדָה.

בַּעֲקָבוֹת הַתְּקָלָה שָׁאָרָעָה אָמַש בְּמַעֲרָכָה
הַחְשָׁמָל שֶׁל 770 לֹא נִתְּנָן הַיּוּם לְהַפְּعָל אֶת
הַמְזָנוֹנִים, עֲוֹבָדָה שְׁגוּרָמָת מַעַט אַי-נְעִימָות
לְכָל הַבָּאים אֶת שְׁעָרֵי הַבַּיִת אֶסְתָּפְּלִילָה וְאֶת
לִלְמּוֹד, וּבָפְרָט לְנוּ הַתְּמִימִים שְׁזָכוּכִים לְבָלּוֹת
פָּה אֶת רֹב שָׁעֹות הַיּוֹמָה, כֹּז שְׁלָא נָטוּר לְנוּ
אֶלָּא לְהַזְכִּיר אֶחָד לְשִׁנִּי אֶת הַתְּנָאִים
הַגְּשָׁמִים לְהַמְזָנוֹנִים שְׁהָיוּ נְסֻעִים
לְלִיּוֹבָאוֹוִיטְשָׁ", כַּאֲשֶׁר הַמָּסָל אֶת חַלְמָוֹ אֶפְיָלוּ
עַל תְּנָאִים מְשׁוֹפְרִים כְּמוּ אֶלָּה שְׁאָנוּ זָכוּכִים
לְקִבְּלָה הַיּוּם, וְאֲשֶׁרְנוּ שְׁאָנוּ זָכוּכִים סְופָ-סְוּ-
לְחוֹשָׁ מַעַט אַי-נְעִימָות גַּשְׁמִית הַכְּרוּכָה
וּמְלוֹוֹה עַם הַיְמָצָאָת אֶצְל הַרְבִּי.

לְקִרְאָת "סִדְרָ חִסִּידָות" בְּעַרְבָּה, נִחְזָה 770
לְשָׁנִים, בְּעַזְרָת הַמְחִיצָות הַנִּיְידָות, וְזֹאת
לְכָבֹוד כִּינּוֹס נְשָׁים גְּדוֹלָה שְׁנָעָרָךְ הַעֲרָב בְּחַלְקָה

האוֹרָחִים מַגְעִים. המזוֹדוֹת נְرָאוֹת בְּכָל פִּינָּה נְשָׁעָנוֹת לְדִין כָּל קִיר פָּנִי

אלְפִי תְּמִימִים גְּדוֹשִׁים אֶת סִדְרִי הַלְּמֹוד שֶׁל "הַכְּנָסָת אַוְרָחִים" ב-567

מַה שְׁבָטוֹחַ הוּא שְׁהָמְרִירָות וְהַחְפֹּזָן הַיּוּ
נִיכְרִים עַל פְּנֵי כּוֹלָם. הַסִּיבָה הַפּוֹשָׁתָה לְזֹהָ
הִיְתָה הַרְצָוֹן הָעֹז שֶׁל כּוֹלָם לְהַסְפִּיק לְהַשְׁתָּתָף
בְּאָמִירָת סְלִיחָה בְּמַנְיָין שֶׁל הַרְבִּי שֶׁמְתַחְלֵל
בְּשַׁבָּע בְּדִיקָה.

מַה שְׁקָרָה זוּ, שְׁהָרְבָה מְהֻתְמִים
הַתְּעוּרָרוּ הַבּוֹקָר לְעֹד יּוֹם שְׁגָרְתִּי בּוּ מִתְחִיל
"סִדְרָ חִסִּידָות" בְּשַׁבָּע שְׁבָע וְחַצִּי, וּרְקָ
בְּהַגִּיעָם לְמִקְוָה הַזּוֹכָרְיוֹ לְהַמְּבָרְכָה עַל
קִיּוֹם הַסְּלִיחָה בְּשַׁבָּע שְׁבָע, מָה שָׁגָרְתִּי
לְהַזְדָּרוֹז מַאֲדָז בְּכִדֵּי לֹא לְפִסְפָּס אֶת הַאַיּוֹר
הַנְּדִיר שֶׁלְאָ זָכִים לְקִיּוֹמוֹ יּוֹתֵר מִשְׁבָּעָה-
כָּאֶלָּה שֶׁזֶה הַזְכִיר לְהַמְּסִרְט וְיִדְאָו בְּהַרְצָה...

ל'ו טְפָלָה ז"ט ז'קאל

מַי שְׁנָכַנס הַיּוּם לְשָׁעֵרִי מִקוֹוָה-יְוִוָּוִוָּן
בְּאַיּוֹר רְבָע לְשַׁבָּע בְּבּוֹקָר, הַיְה מַגְדִּיר אֶת
הַמְצָב שְׁנָגָלה לְעַנְיָנוֹ בְּגַדְרָה מְעַנְיָנוֹת לְמִדְיָן,
הַיְוּ שְׁקָרָאוּ לְזֹהָ 'כְּוֹרֶת דְּבָרִים וּוֹחֶשֶׁת', וְהַיְוּ
כָּאֶלָּה שֶׁזֶה הַזְכִיר לְהַמְּסִרְט וְיִדְאָו בְּהַרְצָה...

ילדים מעוניינים ב"קוביץ למוד" מיוחד לקבוצת הצעירים

בתתמיימים שעוסקים במרץ, בפיוטים סוגיותם בגמרא, ובשינויו מאמרי דא"ח בענייני דיזומה, והכל, כਮובן לנחת רוחו של המארח הגדול, בעל הבית הזה – הרב שטיינמן מלך המשיח.

התתמיימים ש Katz מארחים, נאלצים ללמידה בעמידה בעקבות תפוצה מלאה של כל מקומות הישיבה, כך שגם שלושת העמודים שבמרכזו 770 נתפסים אף הם על ידי זוגות של תתמיימים שונים את הבלתי האלכסונית שבעמודים כתחליף הוגן לשולחן הלימוד.

אפיקו המדגרות הפזרות ברחבי 770, לבימת התפילה, בימת החתונאות ובימת הקရיה – התמלאו בתתמיימים שישבו ולמדו.

משרדי הנסיעות דיזנהויז יוניטורים מבורך את ציבור אנ"ש שי'

כתיבת וחתימה טובה
לשנה טובה ומתוקה
שנת הגאולה האמיתית
והשלימה

נאוי!

**מבצעים לסתוכות ושמחות תורה
מחירים מיוחדים לכינוס השלווחים
ושיר באל-על עד 10 תשלים בישראל/פאסטורנארד**

מחירים ישרים ללא דמי תיון - שירות הארץ!
טל. 070-770-502 | info770@e-u.co.il

diesenhaus unictours
דיזנהויז יוניטורות
מקבוצת אי.די.בי.

הרה"ג הרוב אהרן יעקב שוויי נאם בפני האורחים במעמד "קבלה פנים"

הרוב זלמן למדן
במעמד "קבלה פנים" לאורחים

הרוב מנחם מענדל הכהן העמל
במעמד "קבלה פנים" לאורחים

למרות השעה המוקדמת יחסית, התמימים לא מתעצלים, וכבר בעשרה לשבע מתמלאת הרחבה שברוח, כאשר כל אחד מנסה לתפוס לו מקום קרוב ככל היותר למקוםו של הרבי.

അמירות הסליחות מסתימות צמוד לפתיחת סדר חסידות של תלמידי הקבוצה, הינו 7:30, כך שבלי הפסיק ביןיטים, מזודרים התמימים להתיישב, ותמורה ספרי ה"סליחות" מתמלאים השולחנות בספרי החסידות לרוב. עוד סדר חסידות במחצתו של הרבי מלך המשיח.

אחרי מנחה מתקיים השיעור המרכזי בענייני גאולה ומשיח, היום הוא נמסר ע"י

למצוא דמיות מיוחדות שייטבו להעביר את השיעורים בצורה מענית ומרתקת.

היום זכינו לשיעור הרוזן הרב חיים ששון, כאשר למקרופון אשר חונן בו מאות ח' מUBE, שבכשרונו אשר חונן בו מאות ח', מעביר את המסרים של הרבי מלך המשיח בצורה לא רגילה, ומדרבן את קהל המקשיבים להוסף אומץ בכל הקשור לפרטום ענייני משיח וגואלה בכל מקום שניתן להגעה.

הו ר' כלען ז"ז זקס
גם היום התקיימו "סליחות" בשעה שבע בדיק.

הו ר' כלען ז"ז זקס

ב"ה, תפילה התמימים המזינים פעלו פועלתם, והיום בvisor אנו זוכים לחוש מחדש את השפעתם הנפלאה של מגני 770, מעתה יהיה הלימוד יותר בחיות, והשווות בבית חיינו — תערב לכלום יותר.

היום, נפל דבר-ב-770, הילדים הגיעו: כן, גם השנה כבכל השנים האחרונות זוכים למעלה מ-120 ילדים מארץ הקודש להגעה לרב מלך המשיח למשך חדש תשרי.

הקבוצה הראשונה מתוכם, הגעה היום, בזה אחר זה הם נכנסים ל-770, פניהם הילדיות — מסגרות את התהרכות העזה שאופפת אותם, המדריכים המשווים שצמודים אליהם כבר מרגע ההמרתא, הולכים איתם כת, יד ביד, לנשך את הפרוכת של ארון הקודש, ומשם — ישר למקום התפילה שלהם, על בימת התהוודיות, שם כבר יודעים כל המתפללים אשר בעת שכזו, ביום בו מגיעים קעפה הילדים של "מחנה משיח", עליהם לפנוט את מקומם עברו הילדים.

את שמחת העצומה, ותודתם לה, על כך שהבר בהם להיות נציגי ושלוחי כל ילדי ארץ הקודש, הם מבטאים בשלוש הכרזות ייחודיים את חיל 770, מיד לאחר תפילה שחרית במנינו של הרבי.

אחד הדברים שמהווים חלק חשוב בעיצובה של חדש תשרי אצל הרבי בשנים האחרונות הוא לא ספק, השיעור המפורסם בענייני גאולה ומשיח, שמתקיים כל יום אחרי תפילה מנחה, אשר במחלתת הלימודים של הכנסת אורחים, עלמים

מאות אורחים בשיעור פאולה ומשיח עם הרב דמן ליבור שילח הרבי לפטbesch

כך מתוחכמים התמימים, מה שבוטו
הוא שההתועדותות מלאות בתמיימים
שרוצים לשם ולקבל חיות חסידית
והתקשרות לרבי מאת המשפיעים וזקני
החסידים שמשתדלים להעניק להם את זה
כלל האפשרי.

ישו נ חזהו' ד"נ טקאל

הבוקר, משום מה השכמי קומ, כך
שכבר ב- 6:15 מצאתי את עצמי אחרי מוקה,
monic לשליחות. תיכננתי להיכנס מיד ל- 770
וללמוד קצת חסידות, אלא שקורות נגינה
חסידיים שבקו מה"ערצת נשים" של
קיןיגסטון — משכו אותי לשם, פתחתית את
הדלת בהיסוס, ולתדהמתני הרבה גיליתי
התועדותות חסידית חיה... כן, בש ורבע
בבוקר!

הייה זה הרב אלמן לנדא מבני ברק שנחת
בדיק באמצע הלילה ומיד השתלב
בהתועדותות קיימת, וממי שמכיר את הנפשות
הபועלות ואת המצב המיויחד והמשמעות,
שההתועדות כזו לא מסתימית כל-כך מהר.
כשיצאתי מההתועדות לכיוון 770,

לקראת הערב נתלוות מודעות מיוחדות
על כתלי 770, תחת הכותרת "ומלאה הארץ
פארבריגנונגס", אלו מודעות המבשרות על
קיום של התועדותות חסידיות לרוב
המאורגנות ע"י הכנסת אורחים.

התמימים, בעלי חוש-הריח החסידי
נשכים בטבעם למודעות כאלו, קוראים
אותם בעיון, ובדרך כלל גם לומדים אותם
בעל-פה, כך שהם יכולים לפרשם לכל
המעוניין על שימוש ההתועדותות שמתקיימות
הערב, איזה משפייע מתוועד בכל אחת מהן,
עבור אויה ישיבה ההתוועדות ומהי הכתובה
של כל בית בו מתקיים אחת
מההתועדותות.

— "אני חושב שאשב קצת אצל משפחת
שטרסברג, נשמע שם את הרב סגל, אחורי זה
נקפוץ כמה דקות למשפחה ריך, שם
מתועוד הרב גינזבורג, ולסויום, עבורו אולי
בעורת נשים של קיןיגסטון ונשמע את הרב
לייפסקר"

— "אותנו דזוקא לימדו בישיבה
שההתועדות זה השפעה פנימית, צריך להיות
בהתועדותות אחת עד הסוף, זה לא 'שלום-
זכר'..."

הרב אלעזר קעניג מוטתקי הטנקיסטים
ומשפיע בישיבת חב"ד נצרת עילית.
האמת היא, שלא הייתה צריכה לבוא
לשיעור כדי לדעת שהנוסח הוא 'שמחת
הגאולה', ככל יודעים שהזהיר טפי של
הרב קעניג, שככל הרצה, שיעור או
התועדותות הוא מרים את קהל המקשיבים
לעלום שכלו שמחה ונאה, אך בכל זאת,
לא הסתמכתי על העבר והשתדלתי להשתתף
גם בשיעור זהה, ואכן, לא התחרטתי, כמו
תמיד יותר מעוור הרב קעניג על כך שיש לנו
כל-כך הרבה סיבות לשמחה ולהודות לה' בכל
רגע, על שנותנו לנו את הרבי מלך המשיח, ועל
שנתן לנו את הזכות להיות שייכים אליו.
הרב קעניג גם מעורר על הפצת המיעינות,
שהוא מדייק — על-פי שיחות של הרבי —
שהמטרה היא להפיץ לא רק את מי המיעין
אלא (גם ובעיקר) את המיעין עצמו — הרבי
מלך המשיח, ובמילילים פשוטות יותר יתיר הוא
מסביר שכאר שוקחים למשל ספר 'אגרות
קדושים' למכביעים, או-וז' ניתן לקשר את
היהודי עם הרבי עצמו, ולרומים את היהודי
לחיים של גאולה. כששמעים אלה דברים
בכמה מקום, נכנסים הדברים יותר ופועלים
את פעולתם.

הארוחים מקיפים את המשיב' מטעם "הכנסת אורחים" עם שאלות ללמידה

רב בן שמחון בשיעור מיוחד לאורחים על שרכי גידול האתරוג

מוחייב הקב"ה לגנות את הרבי שליט"א מלך המשיח ולגallows את עם ישראל, הקהיל זעק "אמן" וחותם בהכרזות הקודש של פעמים.

מיד לאחריו ה"התורת נדרים" נפנים כולם לכתיבת פניהם לרבי, בבקשת ברכה לכטיבה וחתימה טובה לשנה טוביה ומתקאה. מול פתח חדרו הקודש של הרבי שליט"א עומדים שולחן מיוחד, התימאים עוברים בזה אחר זה ומণחים על השולחן את המעתפות עם הפניהם, מאוחר יותר נאספים כל המכתבים לתוך שק נייר חומם גדולים, אלה יונחו משך ר'יה צמוד למקום בו הרבי מתפלל.

עברית, זו השנה הראשונה שהנני נוכח במעמד קדוש זה הנקרה בפי כל "קבלה"

נוכה לראות בפועל ממש את הרבי מלך המשיח, היה ניתן לחוש באוויר שהציפה וההשתוקקות העזה להתגלות המיוחלת, מקבלת מים מוחשי ועכשווי, וכי דבר כל הוא בענייניכם?! אלא "ערב ראש השנה" היום! היום שעליו אומר הרבי שהוא זמן מסוגל להתגלות...

בימים שכזה, בו הנפכים כולם ל"דיןינים מומחים", אי אפשר שלא לנצל את ההזדמנויות ולפסוק באופן רבתי על בית הגאולה והתגלות מלך המשיח ברגע זה ממש, ואכן, הרב אלעזר קעניג מנצרת עליית ניגש לבימת הקရיה, ובשני דפיקות מפנה את תשומת לב הקהיל וקורא בקול גדול לכל התימאים ואנ"ש לנצל את ההזדמנות הנדירה ולעורר את פסק הדין הגורלי, לפיו

נחותפי לעוד יוזמה מבורכת שמתקיימת כל בוקר מתחילה השבוע, כך התברר לי, היו אלו חמשה בחורים שהמתינו ליד רכב חונה ביציאה מהמקווה. לשאלתי: מה זה ועל מה זה? הסבירו המשכימים שהם נוסעים בעת לעיר בחורים שונים בדירות של הכנסת אורחים, שבשלב זה הם קמים חצי שעה מוקדם מכולם, מותזרים ברחבי קראוון. הייטס ומתרסרים לטובות התמיימים.

הרב מתקיים כינויו "ברוכים הבאים" לכל אף האורחים שבאו להסתופף בצל כי"ק אדמוי' שליט"א מלך המשיח בחודש החגים, ספסלי 770 סודרו בתהאמ, ומידי לאחרי מעריב תפסו התמיימים ואנ"ש את מקומותיהם והכינוס נפתח.

אווירה מיוחדת שוררת ב-770 בכינוס שכזה, זהו בעצם רגע מסכם של הרבה חודשים מלאים במאיצים ותשואה שעברו על כל אחד מהארוחים עד שזכה להגעהכאן, הקהל ישב ומקשיב לנואמים הרבים שמספריהם בטוב טעם כל אחד בתورو, את גודל הזכות של כל אחד שזכה להיות פה, ועד כמה יש לנצל ולยกר את הרוגים במקום קדוש זה.

במשך הלילה מבוצבים ב-770 עוד כמה עשרות פנים חדשות, אלו הם תמיימים ואנ"ש מהארץ בשל סיבות שונות התעכבו במקומות מגוריهم, והספויקו להגעה לבניון האחרון לפני ראיון ראש השנה.

הו צילו' ב"ץ זילא' דרך רצט וטב

יום זה הינו יום עמוס באירועים מיוחדים בכל קהילה יהודית בעולם, ובפרט ב-770 בית משה.

ראשית כל, זהו יום הולדתו של הרבי ה"צמח צדק", ונאו כחסידי הרבי מלך המשיח, ששאנו שומעים את שמו של ה"צמח צדק", אנו נזכרים מיד בבי' שמותיו של משה הצדקו, ובפרט לאור המבואר בשיחה الأخيرة לעת-עתה ששמענו מהרבי ביום זה, בשנת היתשניב בה מסביר הרבי עד כמה מסוגל יום זה להתגלות מלך המשיח, ואשר "בעל יום ההולדת עושה כל התלו בו ב כדי לפעול גילוי שמו של משיח צדקנו".

התימאים ב-770 משתדלים לחיות עם ה"דבר מלכות" ולהפנים אותו ככל האפשר, כך, שכשהגעה השעה חמשה לשבע, הזמן בו מתוניים התימאים לכינוס הרבי לסליחות, ומctrפים לרוגע בו יפקח הקב"ה את העניינים

"הتورה מדרים" בערב ראש השנה מפתחת הצעיפות הנגדולה בבית הכנסת התאספו קבוצות בכל מקום אפשרי גם על השדרה בחוץ

איתנו נוהגים לפתח את התפילהות בר"ה, אם-כברור שהמשפט שמרחף עכשו באורה ובלבבותם כולם הוא, המשפט הכל-כך אקטואלי ונוגע – "אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה"...

מה שכן מרווחים בקביעות שכזו זהה Shirat halacha-dodi עם הייחוי' שאחריה שלכל-כך הולמת את המבוואר בחסידות על ראשה השנה בו מליליכים מחדש את הקב"ה למלך על כל העולמות, וכפי שמוסיף בזה הרבי ב"ד דבר מלכות" שליליות מלכות הקב"ה מתבצעת ע"י שלימות מלכוותו של מלך המשיח, כך שאין יום יותר מטאימים מראש השנה לשיר ולרוקוד את המשפט הקדוש, איתו מקבלים

או את מלכוותו של הרבי מלך המשיח. התפילה מסתנית ושוב פורצים להם ריקודי "ה'יחי", הפעם זה במנגינה של "ושמחתת" ו"כתיבה וחתיימה טובה", התימנים שלמדו את ה"דבר מלכות" של עבר ראש השנה, יודעים שעכשו בדיק זה הזמן שצרכיקים להיות שמחים וצוהלים, כיון שישיודעים ובטוחנים שזוכים בדין" כשהזוכה היא כמובן – לא רק עוד שנה טובה ומתוקה, אלא – הזכיה המיחלת, הזכיה האמיתית והשלימה – הגאולה הנצחית בהתגלותו המיידית של הרבי שליט"א מלך המשיח.

בימים בהם מתקיימות התפילהות במקום זה.

פנ"ס", בשים עבוז, נראה שלא ידעתו על העניין, והסתפקתי בהנכשת הפ"ג לאחד מרכבי ה"אגרות קודש". היום, כשעברתתי מול חדרו של הרבי והנחתתי את המכתב, הספיקו לעבר במוחי שתי מחשבות הפוכות שעورو

ל' חרך זטפ"ז, ט"ז

הנה זה מגיע.

ראש השנה אצל הרבי.

מיד לאחר תפילת מנחה ב"יזאל הקטן", נחפזים כולם לתפוס מקומות בבית הכנסת במוקומו של הרבי, את הפ"ג, ולהתברך מפני קדשו בכל הברכות, מידו המלאה והפתוחה, ובפרט, שברור לנו שהרבי נמצא אכן פה – ב-770, מקומו של נשיא דורנו עד הגולה.

ומצד שני, אי אפשר היה שלא להזכיר במראות המפורטים מההיידאו בהם נראה הרב עומד במקומות זה, בזמן זה, ומתקבל בידו הקורואה בפי כל המכובסה, על שם הצעיפות הייחודית ששוררת בתוכה ביום נוראים, הגורמת לכל התמיימים לנעו בכל השטח שעורבים בזה אחר זה, ואף מקפיד לומר לכל צורה סיבובית כבתוך מכונות כביסה, ועל שם שבה ועל ידה מתכבים עוננותיהם של ישראל...

מנסים לנצל את הרוגעים האחרונים של שנת היטש"ו באמירות תהילים או לימודי שיחה לראש השנה הנכנס בעוד דקות לעולם.

השנה, חל ר"ה בשבת, כך שנאלצים לוותר על הניגון המייחד של "אבינו מלכנו"

ההנאה שלא ידעתו על העניין, והסתפקתי בהנכשת הפ"ג לאחד מרכבי ה"אגרות קודש". היום, כשעברתתי מול חדרו של הרבי והנחתתי את המכתב, הספיקו לעבר במוחי שתי מחשבות הפוכות שעورو בירשות עזים. מצד אחד, הייתה זו השמחה העצומה שבאה כתוצאה מהמחבה אודות ה"אשורי" מה טוב חלקנו" שאנו זוכים להימצא במקומות קדושים זה ולהניח פה, במקומו של הרבי, את הפ"ג, ולהתברך מפני קדשו בכל הברכות, מידו המלאה והפתוחה, ובפרט, שברור לנו שהרבי נמצא אכן פה – ב-770, מקומו של נשיא דורנו עד הגולה. ומצד שני, אי אפשר היה שלא להזכיר במראות המפורטים מההיידאו בהם נראה הרב עומד במקומות זה, בזמן זה, ומתקבל בידו הקורואה בפי כל המכובסה, על שם הצעיפות הייחודית ששוררת בתוכה ביום נוראים, הגורמת לכל התמיימים לנעו בכל השטח שעורבים בזה אחר זה, ואף מקפיד לומר לכל צורה סיבובית כבתוך מכונות כביסה, ועל שם שבה ועל ידה מתכבים עוננותיהם של ישראל – לשנה טובה ומתוקה!!!

בדומה: "למה ניגרא?!" מודיע אבותינו זכו לראות בעיניהם גשמיות ואנו לא? עד מותנו נאמין ונזכה! רצוננו לראות את מלכנו!!!"
בקבוקת סיורים אחרונים של ביתכון'ס לבבוז החג, עברה תפילת מנחה לייזאל הקטן', שם הציבו את הכסא והסטענדר של הרבי בפנים הידועה בה נוהג הרבי לשבת

אף אחד לא ממהר לאכול, יושבים ואומרים תהילים. פשוט מażה מרני. מאות תמים ואנ"ש יושבים על מקומותיהם ובולעים בשקייה את מזמוריו של דוד מלכא משיחא. כך גם אחרי הסעודה, יושבים ב-70-77 ואומרים תהילים עד כלות הכוחות.

הבוקר הגיע, היום מותר לאכול קודם התפילה כיון שלא תוקעים בשופר, וכן התמים מנצלים את האפשרות וסועדים את ליבם לזכות הצלחת התפילה האוּכה, בחיות ובשמחה.

כל רגע פניו בראש השנה, כך גם הזמן שבין מנהה לעריבת מנוצל ע"י כולם לאמרת תהילים, בהינתן אותן פוחחים כולם בשירת חי שמחה ומתריעים בכליוון עיניים לכניסה הרבי מלך המשיח לתפילת ערבית של ליל בערך של ראש השנה.

כ"ג, ט"ה, ז"ט כ"ג ז"ה

"אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה..." עם הניגון זהה נפתחת תפילת ערבית במניין של הרבי שליט"א מלך המשיח. מילות הניגון מטיבים לבטא את ההרגשה שבלב כלם. "רבי! אתה המלך שלנו ואנו דורשים את ההתגלות לך! מלך על העולם כולם בכבודך!".

הזמן מסלסל בקורס, כיאה וכיאות לתפילה חגיגית שכזו במקום מכובד שכזה, הקהל משתק פעולה והתפילה זהרת בחיות ובתעוגה.

גם הלילה נתן שוב לחזות במחזה הנפלא כאשר כולם נשארים אחרי התפילה וועוסקים באמרית פראקי תהילים בשקייה. אחרי הסעודה לא מרבים להתמהמה, כדי לנוח קצת, יש הרבה עבודה מחר.

בבוקר, משתדלים לקום מוקדם, כולם רוצים לצאת ל"מבחן שופר", ובמקום מרוחק דזוקא, אך עם זאת, אף אחד לא רוצה לפפס את מעמד ה"תקינות" במניינו של הרבי, ראשית כל, מפני גודל קדשותו המעדן של הכתרת המלך במקומו וabituto של מלך המשיח, אך בעיקר מזרזים כולם, כי האמונה והביטחון בהתגלות המיידית השוררים בלב כל אחד, לא מרשימים לאף אחד לפפס את המעדן גדול, בו נזכה סוף-סוף לשמעו את התקינות מאת הרבי עצמו. "ויהי ביום ההוא יתקע בשופר גדול"....

בשנים האחרונות נוהגים לנגן את ניגוני הרבים לפני התקינות כשהשיא הוא שירותicity שבא אחריו ניגנו של הרבי "הוא אלוקינו", ואז, שוכנים לרגע מההגבלות

הכרוך בזה.

גם אם היה נכנס להתוועדות אדם אדי שixer וקריר לכל ענייני אמונה ואלוות, לא יוכל שלא להודות שמרגושים מה פה את נוכחות הרב. כשאתה רואה אף אנשי שkopatzim במרץ ובשמחה לא רגילים אל מול מקומו של הרב, אתה חייב להודות שהרב נמצא מה מעודד את כולם בפשטות ממש. מעמד ההתוועדות הינו בעצם מעמד שכל-כלו ציפייה להתגלות.

לאחר חזרת מאמר של הרבי על-ידי המשפע הרה"ח ר' נחמן שפירא, מרכיזים חי ובלב דורשים את ההתגלות. מנגנים ד' בבות ובלב דורשים את ההתגלות. אמרים "לחיים" לרבי ובלב דורשים את ההתגלות. אף אחד לא מקבל במוחו אפשרות כזו שנצא מההתוועדות הזאת מבלי לראות את הרבי, פשוט לא בא בחשבון.

אחד החסידים העמץ, פניו לכיוון מקום של הרבי, בידו כסית לחיים, ובפני בקשו ודרישה בשם כל החסידים וכל בית ישראל

הגשמיות, כאילו לא עמדו עכשו כמה שעות רצוף, כאילו אכלנו הבוקר וכאיilo לא הלכנו היום למבצע שופר שעה וחזי כל צד, שרים ורוקדים בכל הכוח כשהפניהם מופנות לעבר בימת הקריאה, זה גם הזמן לחשוב על ההצלחות טובות החדשות לשנה המתחילה, מנסים בכל הכוחות להפוך את המצב בשניות האחرونויות לפני שנאלץ ח"ו לשמשו שוב את התקיעות מפי מישחו אחר שאינו הרב.

מיד לאחר התפילה נערכה סעודת ברית ב-770 שנפתחה מבון בקידוש חגיגי, בהחליט ארירען נדי וייחודי. לאחורי מנהה הולכים אלף תושבי השכונה, אנשים נשים וטף, לאמרית תשלי"ז בבריכה שבচצ'ר 770, ונשים קיימות ביריכה מיוחדת במרפסת של עוזרת הנשים, ולאחריה מתקייםת ההתוועדות של הרבי לכבוד יום ב' דר'ה, קדמה לזה עבודה רבה של התמים בהכנות שרונות הפסלים, הפירמידות ובראשם ובראשונה — הכנת שולחנו של הרבי עם כל

של מלך המשיח". הרב גינזבורג היטיב להסביר ולהוכיח מתוך תורת החסידות בכלל ושיחותיו של הרבי בפרט את הקביעה האומרת שחייב להיות בכל רגע – רבוי בעולם, ודרךו עוברות כל ההשפעות הגשומות והרוחניות. מספר התמיימים שהגיעו להשתף בשיעור, הפתיע גם את המארגנים, שכבר לא הצליחו למצוא ספסלים נוספים – 770, אחרי שכל הספסלים האפשריים כבר העברו לאיזור השיעור ומיד התמלאו בבחורים ששמו להקשיב לשיעור מתוך מנוחה והתיישבות.

גם מחלוקת ההתודדיות של "הכנסת אורחים" הפтиעה הערב, כאשר הם תלו מודעות המבשרות על שמוֹנוּ (!) התודדיות גדולות שמתקימות הערב ברוחבי קראון-היטס.

הו' רכ' פ' ז' , ט ר'ו

לאחרי תפילה מנוחה, אנו זוכים לשם שיעור מרתק בענייני גאולה ומשיח, השיעור נמסר מפי הרב שמואל אלכסנדר סנדר ויליאנסקי ראש ישיבת חב"ד במילאנו, כשהנוסח המרכזי הוא ביאור גדר "משיח נגלה ונכח" עפ"י הלכה. התמיימים יושבים מרווחים להסביר ולסייע המלויים.

במשך הצהרים מעתערים קירות 770 במודעות צבעוניות מהדורות המברשות על "כינוס התמיימים העולמי הצעדי" שיתקיים אחר – ו' תשע. יום היארצטי של אם המלכות, פה ב-770. ניכר במודעה המהודרת שהשנה הוחלת להשיקע כוחות ומחשבה רבים בכינוס השנתי. מי יתן שאכן יביא כינוס זה את פירוטיו ויפעל לבב התמיימים בעולם ועד.

בו' תשע נוהג הרבי לעלות כשליח ציבור לפני התיבה לבבוד הייציגיט של אמו, הרבנית חנה ע"ה. לבבוד זה, פורסים היום שטיח מיוחד למרגלות העמוד של החוץ, נרות חדשניים מונחים במקום הנרות הישנים והמושלמים וגם מפה מיוחדת נפרשת מעל גבי העמוד.

וזדי שאמו של הרבי מלך המשיח עושא ביום זה ככל יכולתה לדרשו בשמיים מatat הקב"ה שהיא כבר את הגלייה של הרבי מלך המשיח בגין האמיתית והשלימה.

אבא ואמא

להתראות בהתגלות המיידית

מענדיו 770

חיי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מראה שללא מפסיקים שוב ושוב

זוכים התמיימים להתודדיות מיוחדת עם הרב חי'ם לו"ץ גינזבורג משפע בישיבת חב"ד ראש"ץ, במוחלכה מעורר הרב גינזבורג משAIRה אוTHE המברשות להתקשרות איתה עם הרבי מלך המשיח, כשההדגשה היא שהכל צריך להיות באופן הווה ועכשווי.

הו' ק' פ' ז' , ט ר'ו

היום, חזר 770 לשירה.

אחרי ארבעה ימים מלאים בהתרחשויות יוצאות מן הסדר הרגיל, עבר ראש השנה, שני ימים ראש השנה וצום גדליה, שוב ניתן לראות את 770 כאשר המוני התמיימים ואוחרי המלך יושבים ולומדים בחווית ובמרץ.

המשיחיים והמשיבים' חוזרים לתפקידם, רושמים את הנוכחים ב"סדרים" ומעבירים את הדיווח לרבי שליט"א ולהנהלות היישובות.

בכל יום מעשרת ימי תשובה, גם היום אומרים "אבינו מלכנו" בתפילה שחרית ומנוחה, כשהഫתייה היא מבון בניגון היידוע על המילים "אבינו מלכנו אין לנו מלך אלא אתה". אין דומה "אבינו מלכנו" שעשים בארץ – או בכל מקום בעולם – ל"אבינו מלכנו" שרים פה ב-770, כשמפללים במנין של הרבי שליט"א מלך המשיח ומרגינשימים בזכורה הרבה יותר מוחשית את הרצון לראות כבר את המלך, המלך היחיד שלנו, לו אנו מחכים. אין לנו מלך אלא אתה. לאחר מכן מנוחה בנינו כ"ק א"ש מה"מ התקיים שיעור גאולה ומשיח מרכז עם הרב תפילת מנוחה.

שהיה ההתגלות של הרבי ברגע זה ממש. עתקת ה"אמן" היוצאת מפי אלף הנוכחים משAIRה אוTHE המומס ונדהם לפתח את העניינים ולראות שעדיין לא רואים את הרבי יושב על הכסא האדום.

במשך הלילה מתקבלת ההודעה ב-770 על בואו של הת' שלומי פרישמן בקשרו השידיוכין, "חסידים אין משפחחה", פה זה לא סיימה, זה פשוט כך, עשרות תמיימים פורצים בריקודים סוערים כשהחחות הטרי נישא על כתפיהם, כשההורחות נרגעות יושבים להתודדיות שמחה במהלך זוכה החתן באיחולים לבבאים היישר מלבד חבריו האוהבים.

הו' ט' פ' ז' , ט ר'ו וו' ד' פ' ז'

כל השבוע שעבר גם הימים אמורים "סליחות" אלא שהיומם לא צרכיהם לקום לבבוד זה בשש וחצי, כיון שהוא נכנס בתוך סדר התפילה, כך שהתחמיים יכולים לנוח עד לפני סדר חסידות שהתחיל בשעה שמנה ובכך פיסו מעט את הגוף הנשמי שלהם אותו ייגעו באופן מסיבי בארבעים ושמונה השעות האחרונות.

בקבוקת ברית שמתקימית הימים ב-770, לא אמורים תחנון אלא מתחילה באמירת הסליחות מיד לאחרי שמוֹנוּ עשרה, גם "אבינו מלכנו" לא אמורים מאותה סיבה.

סדר גלה נפתח מיד לאחרי ריקודי היחי, בעקבות הczom התמיימים לא הולכים לחדר ואוכל אלא מתיעשים ללמידה עד תפילת מנוחה. במהלך הערב, לאחר שבירת הצום,

וְאַתָּה מִצְרַיִם

בשם מאות בנות חב"ד בארא"ק אשר השתתפו במבצע ההעתק
"נוסעות לרבי" - בלימוד תניא שיחות ומאמרים במהלך הקיץ וזכו במלגות השתתפות
בנסעה לרבי לחודש השביעי, הננו בזה להביע את תודתנו לכל אלו שתרמו מohnם זמנם ומרצם
למטרה קדושה ונעלית זו, ובראשם הנגיד החסידי מסור ונתון בכל ליבו ונפשו לענייני כ"ק אדרמור"
מלך המשיח שליט"א, מקים קרן דור דעה'

הרב אקו סאקר שיח' זרמץקי

כמו כן יעדמו על התודה והברכה נציגות 'אחות התמימים בארא"ק' וכל האחים
אשר عملו רבות להצלחת המבצע:
בן רחלף, נריהול: ד.ל. טרבניק מ.קרלנשטיין

הווכה בהגראת	מ. יהודה,	ר. גרשמן,	חכ"ב פיל קהן:
המבצע בקרים:	ת. ריכמן,	כ. אבצג,	הגב' ר. הפלרין:
לרבי מהם:		ל. שאրף,	רב שומאל
רכבה בן יעקב-	רב עיקב לניצער-	אבן אהרון,	קלימין, ר'ם
תיכון בית	ל. מIRON,	בישיבת חב"ד אור	, עליון [כ"ז] תשעט:
רכבה כפ"ח.	ה. פרקלין,	יהודה	קרשנוף
מנחתות תות"ל	מ. פלד,	ר' קלחען:	כל, נ"ז פ"ג קה:
רחובות	ר. שץ,	ר' קלחען:	ת. ווסבר
גב' קרן קפלין-	ר. הרצל	יעקב שヴァך:	כל, נ"ז ורכב
משלי הייחודי מ"ה	ת. טסת,	ר. לנאר,	כ"ג:
לאראשון לצוין	ת. פינין,	מ. צ'יקין,	א. קליגמן
גד. רותם,	ר. הראל,	צ. ביטמן,	צ. פלדמן
גד. שור,	ד. ל. קראן,	ד. ל. קעניג:	ג. איירמן
ה. קרלנשטיין,	ר. קענין,	ט. ביטמן,	א. קנייג
ל. אלישבין.	ד. ל. טרבניק,	כען פל:	ר. ליצנער
	ת. הראל.	ר. שטרסברג,	ד. ל. גרומך
		ר. יעקובין,	ח. מנץ
		א. פרידמן,	מ. ברוכוב
		ג. טרבניק,	ר. ארולב
		ב. מווינקט,	ר. מושקוביץ
		ברג'ה הפקות,	סמיון כפ"ח:
		מ. רייניך,	ה. הראל
		וועדת הבול החב"די	ת. ציק
		ר. לבקיבך,	ד. ל. סוויסא
מכון "לראות את	ה. דיסקין,	ח. הפלרין,	ח. בקשי
מלכנו"-ר' שמושן	ג. דרורי,	ב. מווינקט,	כ"ג, ועפנ'ו קה:
גולדרשטיין		וועדת הולודת,	ח. מדריל
		-שע' אגוז בארא"ק	א. ישעיהו
		דפוס "חיש הפצת	מ. וילשנסקי
		מעיינות" - רملיה.	צ. גראנולד

יה"ר שוכות זו תעמוד להם בכל מילוי דמיון ובכל אשר יפנו יצלו ויפעלו
 לנחת רוח המליח כ"ק אדרמור מלך המשיח שליט"א עד להtagלותו
 האמיתית והשלמה נאו תיכף ומיד ממש.

הרב נעם ווגנר, ראש ישיבה גדולה ליבאוואיטש ביהוד רום אפריקה, בראשון מיום ל"בית משה":

כשהמלר בשדה גם אריכים עבודת המטה'

לעפננו פוקו ררכו הקי וווען צהילו אונדרהו, לעה או צהו שען, פא זט, וצוחה, עונטה, קא, אאר פא, ר עטה, ר זט ררכו ^ זט דאס פא, פהוועהו קרדען ואקא, וויל רעהו, עטפה עטהו קראט, פ, ררכו רהו זא לעה שאהו כסא, כהו אונדרהו ווילזקערו, עטפה פדרהו ק"ט, דרא, זט סק, זט זט לאיזה שומיעים שיחה של הרבי, אבל מעל לכל, הייתה אווורה ממשמתה של התромמות הנפש, וחיים למשך מהזמן.

בתרשי לא היה זמן. תמיד היו צרכים לרוץ ולמהר, כדי להספיק להיות בזמן הנכון ובקומו הנכון. ובין לבין צרכים מובן גם להתכוון לפני שמתפללים עם הרבי או לפני השומיעים שיחה של הרבי. לכל דבר צרך הכנה נאותה. בכל החודש, ובפרט בימים החלוצים, קיין בלב חשש שהוא נפסס משהו, אולי לא נראה את מעמד התקינות, אולי לא נשמע את הרבי בתפילה בו תשרי, אולי לא נצליח לראות את הרבי רודע ספר התורה....

למשל, ערב ראש השנה. ביום זה, אפילו תפילה שחרית, שתמיד מתחלת בשעה עשר בדיק, לא הייתה מתאפשרת במועדה, אלא כאשר הרבי חוזר מהמקווה. הגבים לא הכריזו את זמן התפילה, אלא אמרו שהתפילה תתחיל כאשר יהיה מוכנים. זה יכול להיות בשעה תשע בבוקר, וכי יכול להיות

לפני שנכנס לשאלות האקטואליות, כיצד יכולים היום להרגיש ולהיות 'תשתי' אצל הרבי – אבקש שתתאר על קעה המזולג מה זה 'תשתי אצל הרבי'. כיצד נראה חדש תשרי כאשר רואים את הרבי, מלך ביפויו, עם כל הנוגות המלכות? תשרי אצל הרבי, זה חדש עם הרבה ניגודים, של רצינות ויראה בראש השנה וויסכיפור, ושמחה ואהבה בסוכות ושמחת תורה. אבל מעל לכל, הייתה אווורה ממשמתה של התромמות הנפש, וחיים למשך מהזמן. בתရשי לא היה זמן. תמיד היו צרכים לרוץ ולמהר, כדי להספיק להיות בזמן הנכון ובקומו הנכון. ובין לבין צרכים מובן גם להתכוון לפני שמתפללים עם הרבי או לפני השומיעים שיחה של הרבי. לכל דבר צרך הכנה נאותה. בכל החודש, ובפרט בימים החלוצים, קיין בלב חשש שהוא נפסס משהו, אולי לא נראה את מעמד התקינות, אולי לא נשמע את הרבי בתפילה בו תשרי, אולי לא נצליח לראות את הרבי רודע ספר התורה....

תפילה שחרית, שתמיד מתחלת בשעה עשר בדיק, לא הייתה מתאפשרת במועדה, אלא כאשר הרבי חוזר מהמקווה. הגבים לא הכריזו את זמן התפילה, אלא אמרו שהתפילה תתחיל כאשר יהיה מוכנים. זה יכול להיות בשעה תשע בבוקר, וכי יכול להיות

נסבורא,

בחודש תשרי – כדי להרגיש את הרבי

גם – כמו שהיה בתשנ"ב – בשעה 12 בצהרים.

מיד אחרי סליחות מיהרו חלק מהקהל לנסוע לאוהל, כי רצוי להספיק להיות באוהל לפני שהרבי מגיע לשם. ולהזור עד תפילה שחരית. אחרי שחരית והתורת נדרים, הרבי אמר שיחה קצרה, ואחר-כך עלה לחדרו וקיבל פ"נ"ים מכל אלה שהגיעו בימה האחרונה (מי שהגיע קודם לכאן, כבר עבר אצל הרבי במעמד קבלת הפנינים שהטל מומצאי שבת סליחות ואילך). אחר-כך קיבל הרבי את הפ"י הכללי ליד חדרו הק', ואמר שיחה שאotta יכול לשמשו דרך מערכת ההגברה בבית המדרש הגדל לטמה. לאחר מכן הרבי נסע לאוהל, וכשחזר – התפללו מנהה.

בערב ראש השנה תשנ"ב, האוירה הייתה טעונה במיוחד בצייפייה עצה להתגלות הרבי, מכיוון שעל אותה שנה אמר הרבי פעמים רבות שזאת ה"שנה של מלך המשיח נגלה בה", וכולם הבינו בפשטות שמדובר בהתגלות השלימה של הרבי כמלך המשיח. מובן, אם כן, שככל אותה ציפייה דרכוה שלכה והתגבהה בכל חדשקי' של תנש"א, הגיעו לשיא אדיר ביום האחרון של השנה.

ליל ראש השנה בליבורנויטש הוא זמן מאד רציני, אולם בשנים האחרונות הצל הרביע לעודד את השירה בכנסתו לבית

סדר,ומי שרצה לעמוד קרוב לחלון כדי לראות ולשמע את ברכת התמיימים (כי משנת תשמ"ט הפסיק הרבי לשמש ברמקול) – היה צריך לקבל את אחד המספרים הראשונים.

הערנו איפוא את הלילה בכלל, כאשר באמצע הלכנו לעיר כפרות. לקרהת השעה שבע בוקר הלכנו לראות את הרבי ויצא עם התרגול של הכפרות, ושוב חזרנו לכלול, שם החלו לחלק את המספרים. אחר תנומה קלה, הולכים למקווה, ומתוכננים לתפילה שרירית. לאחר שרירית עומדים בתור לחולקת הלעתק, ממש מהררים לאכול את הסעודת הראשונה של היום, ומשם לתפילה מנוחה, שלאחריה ברכת הרבי הכללית לאנ"ש. ובין לבין אוכלים גם סעודת מפסקת...

ברכת התמיימים, אחד המעמידים המרטיטים ביוטר במהלך החודש. הרבי נכנס כשהוא לבוש בקיטיל וטלית, וסביר פניו רציני מאד. הרבי כיישה את ראשו בטלית, וב科尔 שקט ומרטיט פתח את הברכה בברכת הנהנים. אחר-כך דבר הרבי על כך שהתמיימים צרייכים למדוד מהרבבים, להתנהג באופן טוב עין הוא יבורך, ובחלקים מסוימים נשנק קולו הק מבקci. מיד לאחר הברכה ירד הרבי לתפילת יכל נדרי, בעוד אנחנו נשארנו לשמעו 'יחורה' על ברכת הרבי. כאשר הסתיימה היחורה, בכספי הספקנו להגיע לסוף תפילת יכל נדרי. לאחר תפילת ערבית נשאר הרבי לאמרות תהלים של ליל יום כיפור, אותה אגב הניגג הרבי בשנת תש"יב.

יום כיפור נחשב ליום רגוע יחסית. לפחות עד הפסקה שאחריו מוסף. לקרהת מנוחה מתחילה לטופס מקומות. היו מקומות מהם יכולו לשמעו את הפטרת יונה, ומקומות מהם יכולו לראות טוב יותר את הרבי בשירת מארש נפוליאון. כמובן שכולם העדיפו לנסوت להשיג מקום טוב לראות את הרבי מעודד את הימארשי. את הציפיות והדוחק באוטו הזמן אי אפשר לתאר. כאשר הגיעו אוטם רגעים נשגבים ונעלמים, בהם עלה הרבי על המדרגות המיעוזות שהועלו על בימת התפילה שלו, ועוד בלהט רב את הימארשי, זה היה האות לסיום הימים הנוראים, והתחלת זמן שמחתנו, במלא מובן המילה.

מה הייתה הנקודה המיוחדת ביותר בחלקו השני של החודש, ביום חג הסוכות ושמחת תורה?

אין ספק שהשמחה העצומה היא הנקודה שעבירה כחוט השני בין ימי חג

ת, ו, עפ"ג, דעחו תל' תבקר ק', פ"ה תל' צולע עפ"ג, עפ' ערך
על _ ק' זכוי תל' תבקר עפ', ק', פ' זכוי גען ק'
עה עלא שוחה זעא' טודר ק' ר טודר אל'ו פ', קרל',
וואבצרא' זרכ' דוחס ק' ציה, וטהל' ל' לאב' זעא' חילא',
צ'ק', ו' זכיאק' ז' חילא' עבד' פ', פלא', ו' עט' ח', זעא'
אשכח' צעע' ב', פ' זא' עלא' זא' זרכ' ח', ז' פ' צפלו' עלא' אק
שכ'ע', זעע' ב', פ' זא' עלא' זא' זרכ' ח', ז' ז'ק', זחצ'ער' ק' כ'ל
פ'ז'ן זחצ'ער' ז' ז'ק'

היה צורך אף להחילף שופרות באמצעות התקיעות. בהקשר זה מעניין לציין, כי בראש השנה תשנ"ב, הן ביום הראשון והן ביום השני, עברו כל התקיעות ללא כל הפרעה, ولو הקללה ביותר. הרבי התקע את כל התקיעות ברצף, ואפילו לא הפסיק כנהוג בין סדרות התשרא'ת, התש'ית ותר'ית.

ביום השני, לקרהת הערב, החלה ההתוועדות הגדולה. אווירת הרצינות של ראש השנה פינתה את מקומה את אט לאויראה שמהה יותר, וכאשר הגענו לכוס של ברכה, כבר עברו לאויראה שונה של חילוטין. אחר-כך הגיעו עשרה ימי תשובה, כשהם בולט במיוחד בתאריך י' תשרי, בו עובר הרבי לפני פניהם הימראצ'יט של אמו הרבנית חנה ע"ה. בשנת תשנ"ב חל ו' תשרי בשבת, ומפני רשותם של מנוחה את הרבי מתפלל, היה צריך לדוחף בכל כוחו... זכווני שבאותה שנה היו כמה שהיסו את הקהל כאשר הרבי שר בתפילה מוסף "הוא אלוקינו", כיוון שרצו לשמעו את קולו של הרבי. הרבי לא היה מרווח מזה, וסימן שהקהל ישיר. אחר-כך הרבי התיחס לה בשיחה, ואמר שכאן המנהג שכשר החוץ חוויא את המילים "הוא אלוקינו", הצביע מגנן את המנגינה.

התאריך המיעוד הבא, אולי העמוס ביותר בכל חודש תשרי, היה ערב יום כיפור. הוא התחיל עוד בלילה, כאשר אנחנו הבחורים המתנו כל הלילה בכלל, בצייפיה לקבל את התלושים שיאפשרו לנו לעמוד בקרבת מקום למועד ברכת התמיימים. משנת תש"ט היה הסדר, שבזאל הקטן עומדים רק הבחורים המבוגרים, מעל גיל 23, בחדר שני עומדים תלמידי היקבוצ'ה והבחורים מעל גיל 22, ובחוץ עומדים אשר הבחורים. אבל גם בקרב העומדים בחו"ז היה בכספי הדומה, בוקע פתאום קולו של הרבי, מתוך הדומה, נגעפת בדיבוקות ומתקות נפהלה, מתחנן, נעימה של דיבוקות ומתקות נפהלה, מתחיל את המזמור "למנצח לבני קורח מזמור"...

המדרש גם בليل ראש השנה. בתשנ"ב עודד הרבי את השירה כל כך חזק, עד שלרגעים היה נדמה שכבר הגענו לזמן שמחתנו... מנגד, באותה שנה דבר הרבי על כך שהרבאים היו מאיריים בתפילה ערבית של ליל ראש השנה, ויש בכך הוראה לכלל החסידים להאריך בתפילה זו.

השיא של ראש השנה, היה כМОבן בשעת התקיעות. ההקדמה לתקיעות הייתה בഫטרת חנה, אותה אמר הרבי בkowski בוכים. בבית הכנסת הגדול שר שרט מוחלט, וכן יכול לשמע את הרבי אומר בקול חונק מדמעות "אל הנער הזה התפלلت", ולהבין שלא מדובר רק על סיוף שהתרחש לפני 3000 שנה, אלא על התרחשויות שחוורת על עצמה בדורנו, ומגיעה לסיומה בפסוק החותם של ההפטרה "ויתן עוז למיכו, וירם קון משיחו".

את התקיעות עצמן אי אפשר לתאר. מי שהיה יודע, ומילא היה – לא יבין. אולי אפשר Katz לתאר את השקט המוחלט, ממש קול דממהDKה, שරר לאחר שהרבוי סיים את ברכות ההפטרה. הרבי עמד על בימת הקריהה, כשפניו הק' מכוונות בטליתו, ובכול דממה, בוקע פתאום קולו של הרבי, מתחנן, נעימה של דיבוקות ומתקות נפהלה, מתחיל את המזמור "למנצח לבני קורח מזמור"...

במהלך התקיעות עצמן היה מתח עצום בבית הכנסת. בסיפוריו חסידים, כמו גם בשיחות רבותינו נשאינו, מתארים מעמיד התקיעות כמமדי מלכחה נגד כוחות הרשע שנמנסים להפריע לumed נורא ההוד של המלכת הקב"ה למלא על העולם. ברוב השנים היה אפשר לראות ביטוי למלחמה זו ב��ויי הרוב בתקיעת השופר, עד שלפעמים

הסוכות,ليلות שמחות בית השואבה, שמיini עצרת ושמחה תורה. שמחת החג החלה מיד לאחר תפילה ערבית בלילה הראשון של חג הסוכות. לאחר תפילה ערבית אמר הרבי שיחה, בהמלכה עורר רבות על השמחה הנדרשת ביוםים אלה. שיחות אלו, שהחלו בשנת הקהל תשמ"א, התקבלו אצל החסידים כמעמד ההקהל בו מחזק המלך את העם בדת האמת, "שהמלך שליח הוא להשמע דברי הא-לי". בעקבות דבריו בישירה על מעלה העצומה של השמחה, היו נפתחים מגלי ריקודים סוערים באופו ספונטני, שיצאו מהר מאוד מבית הכנסת אל הרחוב. גם כאשר לאחר הפסקה קצרה לאורחות החג הלכנו לשמחת בית השואבה, הרי השמחה ברוח מונטגומירי הייתה המשך ישר לשיחה של הרבי.

בכל השנים, הרבי היה מאד רציני בהשענא רביה. זה הזכיר במידה מסוימת את מוצאי שבת סlichot, כאשר הקהל כולו נמצא בתהומות הרוח, אבל הרבי במצב רוח די רציני. בתשנ"ב, הרבי עצמו דיבר בהתבטאות מאוד נדירות על הצורך בשמחה עצומה, ובן השאר התבטה שאיו צורך לחוכות לשמחת תורה, ואפשר להתחליל כבר עתה לצאת מכל ההגבלות בשמחה גדולה.

כל זה היה רק ההקדמה לקרהת שמיini עצרת ושמחה תורה. כאשר הרבי נכנס להקפות, הקהל פשוט התורoms כמה טפחים מעל הקركע. השמחה הייתה עצומה, ועד כמה שניסו לשמות, לא הצליחו להדביק את קצב השמחה של הרבי עצמו. שמחתו של הרבי בימים אלו הרקיעו שחקים. מי שידע שהרבי לא ישן ממש כל שבעת ימי החג – הבין שהמתחו של הרבי אינה בגדרו הטבע כלל וכלל.

שיא השיאים הי' בהקפות של הרבי, כאשר הרבי עלה לבימה וركד עם ספר תורה. בתהלהבות מיוחדת רקד הרבי, כשהוא מסתובב לכל הצדדים, כדי שככל הקהיל יוכל לראותו בעת ההקפות. הקהיל רקד בתהלהבות של קדושה, אבל כאשר הרבי פנה לכיוון מסוים, היה אפשר לראות את כל החסידים באותו כיוון מתורמים לגביהם חדשים. אחר-כך הסתובב הרבי לכיוון אחר, וכל השורות באותו כיוון החלו עלות ויורדות בקצב מדמים.

בשלב מסוים, אי אפשר היה להחזיק מעמד. הגוף הפסיק לדבר, והנשמה פשוט רקדה!

משמעותו של שמיini, שבשתי הלילות של שמיini עצרת ושמחה תורה, בהקפה הראשונה, של

כראפּוֹטְקָא אַקְאַבְּ, לְאַאַ, וְאַ, דְּקָהְעַ, דְּקָהְפּוֹטְקָא
אַלְעַןְאַ, וְאַ, וְאַשְׁאַנְאַ, אַקְרָכְאַ, וְקָטְנָהַרְאַ, כְּהַעַלְפְּ, וְעַלְפְּ, אַ
אַעַלְקָאַ, לְעַזְאַ, אַזְרָכְאַ, פְּעַלְעַזְאַ, כְּ-0-2-2, אַכְעַ, דְּרָעַ, אַסְקָאַ, אַ
אַכְעַכְאַזְבְּהַיְהַ, קְבָעַקְ, כְּעַמְעַפְּ, קְבָרְתִּיאַ, אַ, וְרָכְכָאַ, קְהַקְאַ
לְעַזְרָ, פְּעַקְעַןְ, כְּלַעַןְ, וְרָעַנְעַקְעַקְ, וְרָכְכָאַ, וְאַכְעַנְאַ
לְעַזְרָ, פְּעַקְעַןְ, כְּלַעַןְ, וְרָעַנְעַקְעַקְ, וְרָכְכָאַ, וְאַכְעַנְאַ

הגשימות את הרבי – עליינו להתמסר לעצמיותו של הרבי, למרות שאין גilioים. מבחינה זו יש היום מעלה על שנים עברו, שכן אז היו חסידים שהגיעו לרבי בשביל לרווחם את האניי הפנימי. הם רצו לקבל גilioים, וכך הגיעו לרבי. היום חסידים שמאגיעים לרבי לא זוכים לראות גilioים, והם צורכים לעבוד קשה מאוד כדי להגיע אליהו תקופה של "להיות עם הרבי בתשרי".

רוב הבחורים שmaguiim היום לתשרי,
מעולם לא רואו תשרי אצל הרב' והם לא
יודעים כיצד נראה החודש השביעי עם
הרב'. מה עליהם לעשות כדי להרגיש את
רב'?

קודם כל, לדעת ולהפנים שהרבי נמצאים כאן, ב-770, במלוא מובן המילה. זה היסוד. אחר-כך צריך לקרוא ולדעת מה הייתה הנגנתו של הרבי בחודש תשרי, בשנים בהן ראו את הרבי. והעיקר — לנצל כל רגע פנו ללימוד פנימי ויסודי בשיחותיו ומאמratio של הרבי, הן מאמרי ושיחות חדש תשרי, והן השיחות העוסקות בחוינו הנצחים של נסיא הדור ומעלה "בית רבינו שבבבל".
בחור שmagiu-ל-770 בפעם הראשונה, לא יכול לצפות שמיד כשיכנס ל-770 יונגן תcheinות נעלות. היום, כאשר אין גילויים, כל אחד חייב לעבוד על כך בהתעוררות פנימית ואמיתית.

צריכים להפנים שהמציאות האמיתית היא שהרב נמצא כאן, ב-770, גם אם איןנו רואים אותו, מכיוון שזאת האמת על פי שיחותיו של הרבי, וכך להרגיש ולחשוז זאת – עליינו ללמידה עוד ועוד, עד שמהשכל זה יסודר גיטשען על הברושים והמידות

וביחד עם כל זה, כמובן וגם פשוט
שללינו לדרש ולתבונע עמוקה הנפש שנזוכה
לראות את הרבי תיכך ומיד בהיכל מלכותו.

מעבר ללימוד החסידות, וההתבוננות בשיחותיו של הרבי, האם יש דברים יותר מעשיים שימיחסו את העובדה שהרבי נמצוא איתנו?

מי שמקפיד להתפלל במנין של הרב מרגיש במוחש את נוכחותו של הרב. גם כאשר לא רואים את הרב, הרי עצם הידיעה שמתפללים במנין של הרב, עצם הראייה של הסטנדר והכסא של הרב, מעיצימים את ההרשות והברגשה שומצאים עם רבנו.

מסופר על אדמו"ר האמצעי, שפעם שאל אותו אדמו"ר הזקן עם מה התפלל. לאחר שפירט אדמו"ר האמצעי את הדרגות

בחודש תשרי. הלבושים מכסים ומסתירים את כל הגילויים הנעלמים להם זה כיינו עשרה שנים, ופתואם לא רואים את כל ההנהגה המלכوتית הזכורה כל כך מימי חדש תשרי בשנים קדמוניות.

ברוגים אלה של התכשוט וההעלמות,علינו למדוד את שיחותיו הקדושות של הרבי, ולהכיר במצוות האמיתית, שהמלך כאן, שהרבי נמצא כאן ב-770, ובאותו זמן דלתתא ובבודה פנימית לפועל עצמוני להרגיש את הקרבה למלאך. כאשר נצלח בכך, הרי נגיע למעלה הרבה יותר גבואה, כאשר נגיע לעצם של המלך, ולא רק לגילויים. חשוב אבל להזכיר, שחודש אלול הוא הקדמה להיכל מלכוותו. עם כל המعلاה של חדש אלול, שבו אפשר להגיע לעצמיות של המלך, אף אחד לא רוצה חיללה להשאר באלול. ככלנו רוצים ומשתווקים شيئا' כבר הרגע בו יחוור המלך להיכל מלכוותו, נזהה רבבי מלך המשיח בתפארתו, מלך ביפוי תחזינה ענייניך.

הקב"ה החליט שלפני תשרי אナンחו צרייכים לעبور את תקופת אלול, בה לא רואים ולא מרגישים את הרבי, והעבודה היא לעורר בעצמנו את הגש, שמורות שלא רואים ולא מרגישים — נדע בוודאות שהמלך נמצא, שהרבי נמצא. וכאשר נדע באופן של ידעת, היינו שנקשר דעתנו בקשר אמץ וחזק מאד, ונתקע מחשבתו בחזק ובהתמדה — אז נצליח לחוש באמת את המצוות של הרבי, כולל רגש היראה ורגש האהבה שפעמים בלב כל מי שחווה אי פעם בתשרי אצל הרבי.

כמובן שוכלו מzapפim וממייחלים לרוגע בו
נשוב ונראה את הרבי, אבל באותם ורגע
галות אחריםinos, כאשר אנו נמצאים בחודש
תשרי בבית חיינו, ואינו רואים בעניינו

הרביה, הייתה שמחה גודלה. אחר כך, בחמש הקפות האמצעיות, הייתה שמחה רגילה, אבל לא יוצאה מן הכלל. ואז, בהקפה השביעית, שב עלה הרביה עם ספר התורה והעלתה את השמחה לגבהים חדשים. במבט לאחרו, ראיינו בכךرمز לתקופה שלנו, כאשר בתחילתה היה שמח מואוד, ובאמצע יש העולם, אך השמחה שהגיעה אחרי העולם, בהקפה השביעית, הייתה גודלה פי כמה מהקפות הקודמות, אפילו מההקפה הראשונה.

אחרי כל התיאורים הנפלאים על
תשתי אצל הרבי – האם יש לנו אפשרות
בכל לחש ולהרגיש ולוי בטיפה מן הימים
הגדול הזה של גלויים מוחשיים ונעלמים?
לא מזמן למדנו את מאמרי הרבי בהם
מובואר ההבדל בין חדש אלול בו המלך יוצא
לשדה, לשאר ימות השנה בהם נמצא המלך
ברכובו.

כאשר המלך בטוק היכלו, הוא נמצא בהדר מלכותו, עם כל הגילויים הנעלמים ביוון. בזמן זה, כל מי שנמצא בקרבת המלך מרגיש תשואה אדירה להיות איתנו, ביחד עם האימה והיראה הטבעיים, יראת הכבוד ייראת הבושת

לעומת זאת, בחודש אלול, כאשר המלך
יוצא לשדה, הרי הוא לבוש כאחד האדים,
וללבושים הללו מכסים ומסתרים את הodon
והדרוי. בזמן זה, יכולים לעמוד בקרבת
המלך, אך לא להרגיש שום תשוקה להזבוק
בו, וגם לא לחוש באימה ויראה ממן. כי הוא
מושטר. מכוסה.

אבל מי שמצילח לפועל בעצמו את התשובה למלך בהיותו בשדה, הוא זוכה להתקבל בסבר פנים יפות, ולגוע בעצמיות המלך, מעבר ללובושים. בשנים האחרונות הרב נמצא בשדה גם

טכון ועכון ? אוֹלֶט בְּשָׁעָה: תְּצַרֵּף פְּנֵי חַדְקוֹן קָרְבָּא טָעַן
קָרְבָּא, שְׁדָךְ, אָקְרָכָא' כְּרָכָא' פְּנֵי חַדְקוֹן עַתְּלִיקָא' טָעַן,
קְפָּכָא' טָעַן, אַעֲזָרָן אָקְרָכָא' פְּנֵי כְּכָא' טָעַן קָרְבָּא, זָעַן
לְחַעַכּוֹן כָּאָכָא' טָעַן תְּצַרֵּף חַלְעָאָן ? לְאָכְאָסָעָן זָעַן קָרְבָּא
עָ, פְּנֵי כְּכָא' עָה, פְּנֵי כְּרָכָא' פְּנֵן, פְּנֵי כְּרָכָא' לְעָזָעָן אָקְרָכָא'
כְּרָכָא' טָעַן שְׁאָרָהוּ – וְעַט בְּשָׁעָה ? פְּנֵי כְּעָקָבָא אָקְרָכָא' ? וְעַט
חרַחַךְ קְרֻווּחָה רְכָמָה כְּעָקָבָא וְחַחַשָּׁן ? רְקָט

ליירשלים – הרוי ברור לנו שעל פי תורה
הרבינו נמצא ב-770.

בחסידים, אנו מאמנים באמונה טהורה
בשיעוריו של הרבי, יודעים שאות המציגות
האמיתית על פי תורה, גם אם בעינינו
הגשמיות איננו רואים זאת. הדברים נידונו
בהרחבה במגוון שונות, ובכללם "ב'בית
משיח", ואין צורך להאריך בדבר הפשו
ומובן.

לכן, כאשר אנו יודעים שהמציאות היא
שהרבינו נמצא ב-770, ובhid עד עם זה אנחנו
 יודעים שבמשך כל השנים הרבי הקפיד
להתפלל במנין הקבוע עברו, ובאמת – גם
 כאשר לא השתפר בעצמו בתפילה, התפלל
 בחדרו יחד עם המניין, הרוי ברור שגם היום
 המניין הקבוע הוא המניין של הרבי, וכי
 שמתפלל בו זוכה להיות במנין אחד עם

מצאים הרוי בזמן קשה, בו איננו רואים את
הרביב בעניין בשורש לנו, ובאמת – נדרשת
مائיתנו לעובדה קשה של התעוררות עצמית
 כדי לחוש ולהרגיש את מציאותו של הרבי.
 ונשאלת השאלה: האם איננו חיים בדמיון?
 התשובה היא ברורה וחוד-משמעות: לא,
 איננו חיים בדמיון. אנחנו חיים במציאות
 הכי אמיתית, המציאות של התורה. כאשר
 אנו לומדים בחסידות שככל דור ודור חייב
 להיות משה רבינו בגוף גשמי, הרוי ברור לנו
 שנשיא הדור, הרבי מלך המשיח, חי וקיים
 בגוף גשמי וממשיך להשפיע לכל אנשי הדור.
 וכאשר אנו לומדים בשיחותיו של הרבי
 שמקומו של נשיא הדור הוא ב-770, ומשם
 הוא משפיע לכל אנשי הדור "עד עולם",
 ובמקום זה يتגלה הרבי מלך המשיח תחילתו,
 ולשם ירד בית המקדש תחילתו ושם ישוב

בחסידות עליהן חשב בתפילהו, שאל את
רבינו הזקן עם מה הוא התפלל, וענהו: עם
הכסא והסטנדר. באחת משיחותיו הסביר
הרבי, שהכסא והסטנדר של הרבי,
 ככלעצם, יכולים להביא להטעורות
מיוחדת.

לאחר שמחת תורה תשlich', למרות
שהרביב לא יצא לתפילות, הרבי התפלל
בחדרו בזמן של המניין. מנהה בשלוש ורבע,
 ומעריב בربע לשבע. בכלל, במהלך השנים
 היו פעמים שהרביב לא יצא להתפלל במנין, כי
 אבל תמיד הקפידו שהמנין יתקיים בזמן, כי
 זה המניין של הרבי. גם אם הרבי לא יצא
 היום לתפילה, הרבי רוצה שתתפללו במנין
 שלו.

מלבד זאת, יש את ההתוועדיות
הגדולות במקומות הח, הון במקומות ראש
 השנה, והן במקומות שמחת תורה. הנוכחות
 של הרבי בתהווודות בשמחת תורה מקבלת
 משמעות מיוחדת לאור המספר שלאחר
 האירוע הרפואי בשמחת תורה תשlich', בקש
 הרבי להורות לקהל החסידים לקיים את
 ההתוועדיות כמתוכנו, ולדעתו "וְנוּפְקָדָת"
 דזוקא על ידי "פְּקָד מִשְׁבָּד", זאת אומרת,
 שלמרות שלא רואים את הרבי יושב על
 הכסא, שידעו שהוא נמצא שם. ואכן,
 חסידים הכנו אז את כסאו של הרבי
 להתוועדיות, והתוועדו מתוך ידעה ברורה
 ואמונה שהיא שהרבי נמצא בהתוועדיות.

בשנת תשlich', לא הכנו את המקומות
 להתוועדיות בשבתו של הרבי-כח, כיון
 שבאותו שנים לא נzag הרבי להתוועד בכל
 שבת, ומה גם שמיד החל סדר חדש והרבי
 התוועד בכל מוצאי שבת. כך או כן,
 המציגות היא, שדברי הרבי ויישוםם היים
 בהקשר להתוועדיות המיוחדת של מוצאי יום
 טוב. ומעניין לראות כיצד ההתוועדיות הללו
 התקבלו אצל כל חסידי חב"ד, על דיעותיהם
 השונות, וכולם יחד מגיעים ל-770 במקומות
 החגיגים ומשתפים בהתוועדיות שנערכת
 בתחושה ברורה שהרביב נמצא כאן. אצל
 חסידים תמיד אמרו שאפשר לסמוד על חוש
 הריח של החסידים, וחוש הריח הזה לא
 איכזב/non בוגר למניינים של הרבי, והן בוגר
 להתוועדיות הגדולות במקומות החגיגים –
 שניהם מיוסדים על התבטהויזות
 והנגותיו של הרבי.

**מכיוון שלא רואים את הרבי בעניינים
 הגשמיים, מניין לנו שהרביב אכן נמצא
 בתפilioת ובהתוועדיות? האם יש לך
 סימוכין בדברי הרבי?**

כאן נגעת בנקודת מושבנה. אנחנו

ישוב על כסאו ויאמר שיחה בדיק כמו בהთווודות. הכל הוכן בקפידה, אלא שהרבី חשב אחרת, וכאשר הגיע למקומו בביטחון ההתווודות, עמד על מקומו ואמר את השיחה בעמידה. לחרת, כמוון, הביאו למקום סטנדר. למדן, שגם כאשר וועד המשדר, שהוסמך לכך על ידי הרבי, מחייב על סדרים מסוימים, זה לא מחייב שהרבី אכן יינה כך.

אם כאשר וועד המשדר עשה סדרים חדשים, אפשר לומר שהוא שזה חלק מהתקפיך שלהם – הרוי כאשר קם בחור ומחייב לשעות סדרים חדשים ב-770, הדבר חמור ביותר. ויעיד על כךysi הסיפור הבא: לאחרי שתשכ"ה היה נהוג, שכשר הרבי התוווד בשבתה, בדרך כלל הוודיע הרבי באמצעות המוכיות על איזה רשיי ידבר בהתווודות, על מנת שהקהל יוכל להתכוון. באחת השבות חמד אחד הבחורים ל津ן ואמר לבאי בשם אחד המזכירים שהרבី ידבר על רשיי מסוימים. הנガイ שלא חשב בכלום, דפק אחרי התפילה והכרז על איזה רשיי הרבי ידבר בהתווודות. באותו רגע חוררו פניו של הרבי, וב יכול נוקב פנה אל הגbai בשאלת: מי אמר לך? מי שראה את פניו של הרבי באותה שבת הבין שהוא משחק באש. לא נוגע כאן המשך הספר. מה חשוב היה הנקודה הפושטה: אנחנו לא קובעים לרבי סדרים! ודבר זה הוא פשוט כל כך, עד שמש מוזר צריך לדבר על זה!

מהיכן, לדעתך, נובעת הגישה הזאת?

כאשר הרבי החליט להפסיק לקבל חסדים ליחידות פרטית, היו חסדים שלא יכולים בשום פנים ואופן לקבל את זה. הם כתבו שוב ושוב לרבי שהם לא יכולים כך, והם חיברים להכנס ליחידות פרטית. עד שבשלב מסוימים הרבי ענה, שכנהה לא שמע או לא הגיע אליו, שכיוום היחידות מתיקיות בתוך ההתווודות, או במעמד היחידות הכללית.

מהיכן נבעה עקשותם של אותם חסדים להתקבל ליחידות? אצל חסדים אלו הרבי היה מוגדר בכמה גדרים. אחד מהם היה, שרבי הוא צדיק כזה שמקבל את חסידו ליחידות. כך זה היה מאז ומתמיד, אצל כל הרביבים, וממילא היה מונח אצל שהוא חלק מתקפיך של הרבי. משום כך, כאשר הרבי הפסיק לקבל ליחידות, הם הרגישו שככל עוד יימשך המצב הזה, יש להם פחות רבי, ר'יל.

אותו דבר בדיק קורה כיום: יש אנשים שאצלם אחת ההגדרות של הרבי היא יצדיק

שם מקור בשיחותיו והנהגותיו של הרבי – זה מפרייע לאמונה האמיתית, שהרבី נמצא באמת, ולא בדמיון.

לכן הדגשתי גם בנוגע לתפילות, שאנו יודעים רק באופן כללי, כי רק זה מבוסס על דבריו והנהגותיו של הרבי. צרך להזכיר עצמנו כמה שפחות בעניינים כאלה, ולදעת עצמנו כמה שיותר של הרבי, שנשיא הדור חי וכיום שמה שהרבី אומר, שנשיא הדור חי וכיום ומוקומו הקבוע הוא ב-770 עד ביאת המשיח – זאת המציגות. יותר מכך איןנו יודעים. כאשר עושים את הבדיקה הזאת, בין דברים שהרבី אמר או נהג, בין דברים שנובעים מהמציאות שלנו – זה מעט את טשטוש הgebilot. כי כאשר מישחו מחלת שגם הוא יכול לקבוע את המציאות בלי לראותה – הרי הוא שם את דברי הרבי באותה רמה של דבריו, ר'יל משנות ש齊אתן:

כגון גם בנוגע לענין שהזמן גמא – די מינימ שמכנים עבור הרבי. היו כמה חסדים שהטעورو להchein די מינימ עבור הרבי. הדבר קיבל וושפנקא הלכתית מצידו של הרה"ג הרב יהודה קלמן מרלאו ע"ה, שאף הגיע בעצמו לברכ עלי די מינימ אלו, כדי להבהיר שאין כל בעיה הלכתית להchein עבור הרבי את די המינימ, וביחס עם זאת לזכות יהודים בברכה על די מינימ אלו. הכל טוב ויפה, אלא שמכיוון שאנו יכולים להגיד די מינימ אלו למציאות, אנחנו יכולים לא יכלים לקבוע את די מינימ של הרבי. הרי אף אחד לא ראה שהרבី קיבל את די מינימ הלו, וגם אין שום שיחה או הנהגה של הרבי ממנו ניתן למודכך.

משמעות הדבר כך, צרכי להיות ברור של מטרות שיש לדי מינימ אלו מעלה נפהאה, שהם הוכנו עבור הרבי, וגם שאלפי יהודים מברכים עליהם, וכמובן היידוע שאין לך הדרי יותר מזה שאלפי יהודים ברכו על האתrogate – אין לטשטש את הgebilot ולומר שהזה הדי מינימ של הרבי!

לומר שהזה הדי מינימ של הרבי, זה בדיק כמו לומר שאם אני לוחק את הכסא של הרבי מכאן לשם, איזי הרבי מוכחה להגיע לשם, כי הכסא שם... לא ב글 שאני לחתמי את הכסא – הרבי צרכי להגיע...

אפשרו כאשר הדברים נעשו בזורה מסודרת, על ידי הוועד המשדר, לא תמיד הסטים הרבי לסדרים החדש. כך לדוגמא בסוכות תשנ"ב, כאשר מפאת הקהל הגדל החלט וועד המשדר שעדיין שהשיחה של

הרבי לאחר מעריב תיאמר מבימת ההתווודות. הכנינו עבור הרבי שביל מעל הפסלים שבין בימת התפילה לבימת ההתווודות. ומה הראוי לעשות?

הרבី מכיוון שאנו רואים את הרבי בעניינים הגשימיים, אנחנו מוצאים לפועל במניין או לא, אבל זה כבר עניין אחר, של הרגשים פרטיים. אנחנו יודעים רק לדעת הכל, וכמובן החכם "למד לשונך לומר אני יודע". אנחנו רק יודעים באופן כללי שהרבី נמצא כאן, וזה המניין של הרבי, והוא יודעים שהוא זמן מסווג להרגיש ולהתקשר אל הרבי, גם בגל החפצים הגשימיים של הרבי שאוטם אפשר לראות בעניינים, וכדברי הרבי בשיחה הידועה בניסן תשמ"ז, שנצחיות חייו **בגשמיות** מתבטאת גם בכך שראויים שחפציו הגשימיים עומדים באותו מקום בו עמדו כאשר רוא את הרבי בגשמיות, וגם ההתקשרות אל הרבי היא על-ידי שמתקשרים גם עם חפציו הגשימיים.

ויש עוד נקודה חשובה: אנחנו צריכים להיות מוכנים לכך שבזעם רגע הרבי מתגלח, והכל צרך להיות מוכן, כולל ובעיקר – אנחנו. אני מתקoonן בעיקר למוכנות نفسית, שייהי אצלו רגש נשיש שהנה אט אט ונראה את הרבי יושב ומתווד, או עומד ומתרפל. הרוי צריכים להיות מוכנים לכך מבחינה نفسית.

אחרי כ"ז אדר תשנ"ב, כאשר הפסיקו להתווודות בשבתו,ocab נון בתרור בחורים לראות אברכים עוזבים את בית הכנסת באדיות לפני השעה אחת וחצי, השעה בה מתחילה בדרך כלל ההתווודות. זה היה רגע בסיסי, שזכה להוות מוכנים לאפשרות שהרבី יחזור להתוווד. אנחנו לא יכולים לדעת אם הרבי ירד להתוווד או לא, אבל אנחנו יכולים לוודא שאנו נחנו נהי ש!

אבל דוקא ברגעים אלה, יש צורך מיוחד באבן הבוחן, שתבדיל בין הצורך להתקרב אל הרבי, לבין תחליף דמיוני במסגרתו אנו מנסים לקרב את הרבי אליו...

ابן הבוחן היא פשיטה: כאשר אנחנו מגיעים לתפילה או להתווודות של הרבי, הרוי אנחנו מגיעים ומוכנים את עצמנו לקלбел את ההארה של הרבי. אם הרבי יבוא או לא, זה תלוי כמוון בו בלבד. אך כאשר מישחו חושב שהוא זה שמחלית מתי הרבי יבוא ומתי הרבי י יצא, מתי הרבי יחולק כוס של ברכה או Dolrim – הוא פשוט כי בעולם של דמיונות. הוא מרכיב עצמו רבי בעולם הדמיון, ר'יל.

למה זה מפרייע? דוקא מושם שאנו מאמינים שהרבី נמצא באמת נמצא ב-770, הרוי כשמתחילים לעשות דברים שמגיימים מעולם הדמיון, דברים שהאדם ממצא עצמו, בלי

יחסוב כל אחד אליבא דיןPsi, כמה אחוזים מתוך הוראותיו של הרבי הוא – מקיים? ואת ההוראות שהוא בן מקיים – כמה אחוזים מכוחות הנפש הוא משקיע בהן?

כהרבי אומר "עשו כל אשר ביכולתכם להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש", והרבבי מעד שאם היו צועקים באמות, "בזודאי ובזודאי משיח כבר היה בא", הרוי כל עוד משיח לא בא, ברור שעדין איןנו צועקים באמות, וכל אחד יודע אליבא דנפשיה עד כמה הוא יכול להתקדם, בכל ימים, עד שיגיע לבדי צעה אמיתית, מקרים הללו

לכן, במקומות להמציא הוראות חדשות, או לקדש הרגשים אישיים – ציריך פשט לשבת וללמוד את שיחותיו של הרבי משנת תנש"א-תשנ"ב, בהן מעורר הרבי בנות על העבודה הנחוצה להבאת הגולה, ולבדוק את עצמנו: כמה עוד יש לנו להתקדם כדי למלא במאה אחוז את דבריו של הרבי בשיחות אלו, שנאמרו לפני שיש-עשרה שנה, אך עד היום לא הגיעינו מתיילואין!

וכאשר כל אחד מאיתנו יתקדם במילוי
ההוראותינו והפנמת שיחותינו של הרבי – תוכן
אהבת ישראל אמיתית בינהו, גם אם ישם
חילוקי דיעות, או חילוקי הרגשים –
ובודאי שנזכה תיכף ומיד להתגלותו
המשמישת והמוחשית של הרבי מלך המשיח,
מלך ביטופיו תחזינה עיניך, וכבריזו כולנו לפניו
את הכרזת הקודש, שהרבי עצמו עודד אותה
למושלך מושבה תמנתה.

יהי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח
לעולם ועד!

Digitized by sccr-uzei

אם יש לחסיד מוסווים איששו המעבר לבוטב בשיחותיו של הרבי – כל עוד הדבר מותאים לכל כללי ההלכה בלי שום פקופוק, ואם הוא התנייע על כך עם המשpieע שלו, הוא יכול להתנהג כך באופון אישי. מאז ומתמיד היי לחסידיים הנחות מסוימות שבבעו מהרשותם איששים.

ראשית, צרכיים להבדיל בין הרגשים
אישיים לבין דברים שਮבוססים על שיחות
הברגי רומיינו הנושא להוביל

שנית, אצל חסידים דאגו שההרגשים לא
ילו בבליטות. התורחו מזה כמו מאש. עד
כדי כך, שכאשר חסיד היה נוהג הידור
מסויימים מחמת הרגש אישי, הרי כאשר הרגש
ששמו לב להנחותו המינוחת, הוא היה עלול
לשנות ממנהו, ולא לפעול לפי הרגש
لتוקפה מסוימת, רק כדי שלא יכשל
בבליטות כאשר יבחן בהרגשים שלו!

היום המציאו דבר חדש: הרגש מאורגן...

מה שכן נכוון בטענה שהובאה לעיל, והוא שאנו צריכים כל הזמן להתקדם כל הזמן. אין ספק. מבראור בחסידות שההבדל בין אדם למלאך הוא, שבעוד המלאכים נקראים 'עומדים', הרי אנו בני האדם נקראים 'מלחכים' וועלינו ללבת כל הזמן מדרגה לדרגה.

אבל אין הפירוש חיליה שצרכי להמציא בכל שנה הוראות חדשות, בשם רבבי. אם נסתכל בהוראותיו של רבבי בשנים האחרונות, וננסה לבדוק כמה מהם אנחנו מקיימים — נבין מהר מאוד שאחננו יכולים להתקדם, לא בכל שנה, אלא אפילו בכל יום, בתוך השיחות עצמן.

שמחלק Dolrim. מכיוון שכעת הרבי לא מחלק Dolrim, קשה להם לחוות עם זה. חסר להם ברבי. הם מוכרכחים שהרבי יחלק Dolrim כדי להציג שיש להם רב מושלם. אבל מה לעשות, והרבי החליט שהוא לא מחלק Dolrim? אז הם מנסים לדמיין שהרבי בן מחלק Dolrim... הבועה היא, שהרבי שלנו הוא רב אמתי, מציאות אמיתית, והם הופכים את כל העניין למשהו לא מציאותי המשנה לפיה Dolrim של כל אחד. ר'יל'

יש הטוענים שהרבי חינך אוטנו להנאהה קיצונית, ובכל שנה היו חידושים על השנה הקודמת. משום כך, טענים הם, אי אפשר להשאר עם אותם דברים כמו בשנים קודמות. צריך כל הזמן לחשוב כיצד להתגברם.

קדום כל, הרב לא קיינו, והרבי לא חינך אותנו מועלם לקייזניות. הרבי הוא איש האמת, ולכן הוא מהןך אותנו — לכלת עם האמת של התורה עד הסוף. האמת לפעמים רכה, ולפעמים קיצונית, אבל בשום גנים ואופו אויה להמטרה להקצין עמדות.

אותה אמרת נקבעת אך ורק בנסיבותיו של הרבי, וכן, כאשר שמענו את שיחותיו של הרבי, יכולנו גם לשמעו חידושים משנה לשנה, והתקדמנו בהתאמם. כמובן, כאשרינו שומעים שיחותיו של הרבי, חלילה לנו להמציא חידושים מעצמו, רק כדי לקדש את הקיצוניות, שלחולותין איןנה שיטת הרבי.

אנחנו צריכים להזדקק לאמת האחת והיחידה, הנמצאת בשיחותיו של הרבי. נקודה. לעשות בדיקות מה שהרבי אומר. לא פחות ולא יותר.

סוכה בשטוקהולם

הכל ר עכלה פַּר עשיך ככאה קכיה, אעלע דע, פַּר קְרָא דעעה
השל אפה, וועגן קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא
וועס אפה, פַּר אַתְּ עֲמָדָךְ קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא קְרָא
זבוריו מהירן צ אַתְּ עֲמָדָךְ זִבְּרָא זִבְּרָא זִבְּרָא זִבְּרָא זִבְּרָא
זִבְּרָא קְרָא קְרָא

דווקא באותו השבוע לעבר בשטח הספני
זהה – ולא יוכל, טענו.

לטענה זו, היה לרבי גרייזמן פתרון. הוא אמר כי מבחינתו אין כל בעיה, וכי הוא מוכן להשאיר את דלת הסוכה פתוחה כל הזמן, וכל שכן שرك ייחוץ, יוכל לעבר שם ולהיות שם כמו שירצתה. מאס לא עוז. חברי הוועד נשאו בשליהם – סוכה אצל בחצר לא תהיה.

מאחר והבינו כי מדובר בבקשת שעמידה לחזור על עצמה מדי שנה, הציעו לו להגיש בקשה לדין מיוחד במקורה הזה לקראות ישיבת הוועד השנתית שאמורה להתקיים בחצי שנה לאחר מכן. בישיבה זו מתכנס הפורום המורחב של הבניין והוא בן בכל הביקושים השכטרבו. את הבקשתו, אמרו, יש להגיש בכתב מחודש לפני ישיבתה.

בין כה וככה, הרבי גרייזמן נותר ללא סוכה. הראש היהודי היצירתי עבד שעות נוספות, והרב גרייזמן העלה רעיון מרתק: סוכה על גבי משאית ענק שחולקה האחורי פתוחה. המשאית תעמוד מול הבניין המגורים, וכך יוכל לעליו להשתמש בסוכה, הוא ומורביו.

בדיעבד התברר כי זו הייתה אחת האטרקציות הכפי מלהיבות שנצפנו

‡

זו הייתה השנה השנייה למגוריו של הרב חיים גרייזמן, שליח הרבי בשטוקהולם שבשודיה. זמן מה לפני חג סוכות, הגיע בקשה, עניין שבഗורה, לוייר ועוד הבית כדי לקבל אישור לבנות סוכה בחצר הענקית הנמצאת סמוך לבניין המגורים בו התגורר.

שנה קודם לכן, השנה הראשונה לשוהנו שליח בעיר, התגורר בבניין קלון, והוא ניצל אפשרות לבנות סוכה במבנה קטן שהיה קיים על גג הבניין. יויר ועדי הבניין, לא ממש הבין מדוע היהודי הזה רוצה לעזוב את דירתו ולעבור לגורר במבנה הנוטש הזה, אך מכל מקום, הסכים לאשר את השימוש במבנה במשך שבועיים.

אלם במשך השנה, עברו בני הזוג גרייזמן דירה, שהייתה חלק מבניין ענק שהכיל 160 דירות, מוקף בחצר ענקית רוקה. חצר זו כמעט ולא הייתה בשימוש, משומש שרוב דיירי הבניין היו אנשים שודדים מאד. הרבי גרייזמן לא חשב כי תהיה בעיה להשתמש בחלק קטן מהחצר במשך שבע ימים. הוא ניגש ואפוא אל יויר ועוד הבניין ושטח לפניו את בקשתו. יושב הראש שמע את בקשתו, ואמר כי

לאחר שבועיים קיבל הרבי גרייזמן מכתב מועד הבית, בו הם מצינוים את צערם, אך הם אינם יכולים לאשר את בקשתו לשימוש בחצר. הוועד לא פירט את הסיבה. הרבי גרייזמן לא מיהר לוטר, והוא ניסה להתדיין עם חברי הוועד, אך מאים לא עוז. בראשיות שודנית טיפוסית טענו, כי מדובר בחצר ציבוריית ועל כן, אי אפשר לתת, אפילו לא חלק קטן ממנה, לשימושו האשיש של אחד הדיירים. אי אפשר שימושו מהדיירים ירצה

מאית: מנהם זיגלביים

להקמת הסוכה, אך בסופו של דבר הצליה נגייס רוב וקיבל אישור בנייה לsocca, בכל שנה, לפחות שבועיים.

במהלך הישיבה, בקשה אחת הדירות את רשות הדיבור. התברר כי היא יהודיה. עד לאותו היום, אף אחד מהשכנים לא ידע על יהודותה, כיון שלא טרחה לפרסום את, ואף הייתה נשואה לנוי. כשהשمعה שהרב היהודי הייתה בקשה לבניית סוכה, החליטה להציגו למאבקו וטענה בפני הדירים כי הרוב אינו היחיד שרצה סוכה בחצר. מדובר בשאיפה של עוד כמה יהודים המתגוררים בנכון, כולל היא עצמה, כך שההתיחסות לבקשת צריכה להיות בתאם...

כאמור, הבקשה החrigua אושרה, ומואידי שנה בונה הרב גרייזמן סוכה וחבת ידים בחצר הבניין, דבר המושך אליו יהודים רבים מבני הקהילה, ואף תיירים המגיעים אל העיר. החום החב"די הצליח להמיס את הקור השבדי הדיקני הטיפוסי.

(מתוך הספר שיצא לאור לאחרונה "סיפור של חג – סוכות ושמחה תורה")

כחלק VII, כרך II עז' VII, VII
. זכרה פלול, VII
חקלוף, VI
כגאייסוקו VII, VII
יכלון קן עז' VII
עקבת' VII, VII, VII רכז פל'
עלדר כל' אפל' חבל
חחעפ', פל' VII d צהרת צאל' VII
חחלן 2, ליחל' עז' חילזון
חילזון פק' דקה סק' סק'
וחמלן, פצלא פ', פרכן,
וחמלן זכרו זילט' צאל' VII

בשיטוקהולם. כמוות היהודים שבאה לחזות בישוכת הפלאי, הייתה הרבה יותר מאשר בכל שנה. במהלך שנותיימי החג ביקרו בסוכה המיוחדת ממאה וחמשים יהודים. אלה עלו על המשאית, נטלו את ארבעת המינים וברכו לישיב בסוכה. אפילו השגריר הישראלי בא לראות את הסוכה המיוחדת שהקימו החב"דנים.

הרב גרייזמן לא הסתפק בכך – אם סוכה נידית, אז יש לנצל אותה עד תום. במהלךימי החג השתובב עם המשאית בבתי ספר, בתים רפואיים ובתי אבות, וזכה יהודים נוספים במצאות לחג.

C

חדש ימים לפני מועד היישיבה השנתית של ועד הבית, הגיע הרב גרייזמן בקשה כתובה ומונתקת לאישור שימוש בחצר עבורה סוכה. הוא אף הוזמן באופן אישי לישיבה על מנת שיעל לשלוח בפני דيري הבניין את בקשתו.

הרב גרייזמן נתקל באמן ללא מעט זקנים אנטישמיים שהתנגדו באופן נחרץ

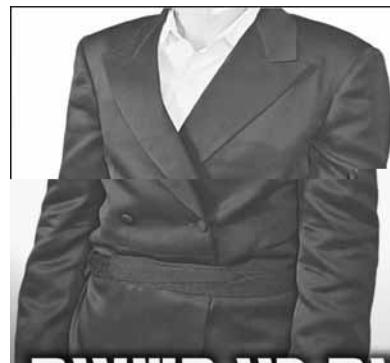
שחתת בית השואבה

תחק'ים ב'אור חיה' רח' בלילו 2 ירושלים
ביום רביעי בערב בשעה 8:30

לנשים בלבד

רחוב יeshaya 12 ירושלים
02-5374927
www.orchaya.org.il

מקור הסירטוקים הרטשטיין רוגנפולד

המקור לסירטוקים

מכח גדול של סרטוקים ממשי נקי, ממש מעורב,
ומבדי צמר איקוטיים וקלים
מחירים מיוחדים לאן"

פתח כל יום בין השעות

17:30 - 21:00

סניף בני ברק: שפת אמות 5 טל' 8618078-03

סניף ירושלים: יונה 15 נאולה י-מ ק' טל' 65381690-02 פלאפון 057-3157907 - 057-3157906

מקבאים נדחים ישראל בקיבוצים

שנתיים בקיבוץ, נשא לאישה את זיווה ויחד הקימו בית דתי סטנדרטי. ברבות הימים החלו להרגיש צימאון לאורח חיים דתי יותר, בעל תוכן ומשמעות עמוקה יותר. הם תרו אחרי מסגרות כאלו בטבריה ובירושלים, ובמסגרתו של דבר הגיעו לחסידות חב"ד באמצעות הרב אברהם דונין.

על זיוית זו מספר הרב דונין: "באחד הימים הראשונים של מבצע נשייק, כאשר מצאתי את עצמי באוטובוס לירושלים דרך בקעת הירדן, התחלתי להשפיע על נערה אמריקאית שנסעה איתה. היא סיפרה שהיא מתנדבת בקיבוץ עין הנציבי בעמק בית שאן. הבנתי שהיא תהיה מוכנה לקשר נוסף, אך הבעה הייתה ששהה שמחה לשאלת שמה. על פי הנתונים שהיו בידיו, כמעט בלתי אפשרי היה לאתר אותה.

"רعيיתי החלטה לסייע לי בזיה, למורת שאינה דוברת אנגלית, היא דוברת את שפת הנשומות; היא צורפה אליה את רבקה קלעצי (היום פלא) ויחדיו יצאו בדרך. לאחר חקירות וחיפושים נודע להן שהבחורה כבר חזרה לאלה"ב. אבל זו שוחחה עמן לא הרפהה: "חכינה" – אמרה להן – "אל תלכו, יש מישיה שמחפש אתכן. פתאום הגיעה בחוראה שענטה לשם זיווה פש. מסתבר כי היא

נדמה שאת הפעילות הראשונה בקיבוצים החל הרוב **שMOVED בלייזנסקי**, וזאת לאחר הוראה שקיביל מהרבבי ביחסות. מאז ועד היום נעשו פעילויות רבות ומגוונות על ידי חסידיים שונים, אולם בית חב"ד קבוע וראשון שקס בתוכני קיבוץ, שיק לרב אישר וריעיתו **זיווה** פש המתגוררים מעלה ארוך ועמוק מאוד. להה שמע את הדברים ופקח עיניים מטופלות. הרב שראה בתמיהתו הסביר לו כי דזוקא בגלולה שזה 'אור' מקיף, הרי זה מסמא את האור החיצוני.

אין הסבר הגיוני למהפכת השילוחות העצומה שמחלה בשנים האחרונות גם בקרב תנעות המושבים והקיבוצים שהיו כל השניים מבקרים של אטיאזם וחולניות אדויה, מלבד זאת שהפעילות המתמשכת שunnerקה בקיבוצים החלה שוברת את אט את חומת הברזל הקשיחה הזאת, והעובדת שהעולם כולן צעד פסעה קדימה ל夸ראט הגולה. הכוחות שהרבבי הענק יחד עם העובדה שיתור ויתור שלוחים מעיים לפועל בקיבוצים ובמושבים, יחד עם ההמסה האיטית של הקrhoון העצום הזה, מביאים לידי שינוי מהותי.

‡
ת הסיפור הבא שמעתי מהרב זלמן נוטיק באחת ההתוועדיות:

ולא צער אז

כך זו אפלוף

"היה משפייע בכפר חב"ד שנכנס ליחידותי והרבבי אמר לו להסתובב בקיבוצים וללמוד חסידות. שאל המשפייע איך חומר לימודי יש להתחיל ללמד את הקיבוצניים, והרבבי אמר לו שאפשר להתחיל גם בימשך תער"ב, היודיע כימשך ארוך ועמוק מאוד. להה שמע את הדברים ופקח עיניים מטופלות. הרב שראה בתמיהתו הסביר לו כי דזוקא בגלול שזה 'אור' אין הסבר הגיוני למהפכת השילוחות העצומה שמחלה בשנים האחרונות גם בקרב תנעות המושבים והקיבוצים שהיו כל השניים מבקרים של אטיאזם וחולניות אדויה, מלבד זאת שהפעילות המתמשכת שunnerקה בקיבוצים החלה שוברת את אט את חומת הברזל הקשיחה הזאת, והעובדת שהעולם כולן צעד פסעה קדימה ל夸ראט הגולה. הכוחות שהרבבי הענק יחד עם העובדה שיתור ויתור שלוחים מעיים לפועל בקיבוצים ובמושבים, יחד עם ההמסה האיטית של הקrhoון העצום הזה, מביאים לידי שינוי מהותי.

וهلכתיו ויהו נאלו אבזבזו כרל כה לירטך קה עלה, פלאו, אלה קאעה אַק
אַפְּלָה, זֶה, זֶה קְּעַמְּזָזֵז תְּשִׁיאָה זֶה, פְּדִשָּׁה, דְּזָה קְּלָקְּסָר אַרְלָה אַק זֶה עַלְלָה,
זֶה: עַלְלָה כְּהָלָה תְּלַאֲקָה אַפְּהָו, פְּזַעַלְלָה צְעַדְלָה חַוָּה, קְּלָקְּלָה וְלָה קְּבָלָה
תְּלָה: רְקָה כְּלַכְלָה אַק וְלַשְׂעַדְלָה וְלַעֲמָרָה וְלַחֲנָכָה תְּלָה חַוָּה תְּלָה
כְּאַפְּהָו וְלָה רַעַם, צְאַפְּחָזָה וְכָלָה לְהָלָה, רְזֶה, זֶה קְּלָפָה חַוָּה, זֶה
עַלְלָה, רְלַכְלָה וְלָה, זֶה אַעֲלָה אַפְּהָו צְבָה לְהָלָה חַוָּה, 'הַכְּקָה וְקָה
עַלְלָה, זֶה, זֶה כְּרָהָס כְּפָה עַדְקָה זֶה, פְּלָה וְלָה עַדְקָה זֶה, וְלָה
אַכְּלָה, עַלְלָה וְלָה קְּאַהָר כְּגָעָר זֶה לְרַחְלָה אַק וְלַכְלָה וְלַחֲנָכָה,
כְּאַקְּהָה וְרַכְּה אַבְּזָבָזָה כְּהַפְּנָה, זֶה כְּחַאְלָה, רְכָה, אַעֲלָה זֶה, זֶה, זֶה
אַעֲלָה וְרַחְלָה הַפְּרָאָה זֶה, וְעַמְּלָה וְאַחְלָה זֶה, זֶה רְלַכְלָה כְּאַסְרָה

וביקשה ממיינி בתמיינות שובה לב, לעשות את הפעילות בית הספר בצדיהם גם היא תוכל להשתתף והוריה לא ימנעו זאת ממנה. "ביחידות שהינו בתשיי תשלי'ז", דרש מאתנו הרבי להישאר בקיובץ. הוא פנה אליו ושאל, 'תהיי מוכנה לעשות לי טוביה? ענייתי בחוב מבון. הרבי בקש שאננסים קופת צדקה לקיובץ, ולהניח אותה איפה שהנהלת הקיבוץ תחוליט. הרבי גם הביא לי שלוש שטרות של מאה לירות בבקש שהוא יהיה הראשון לתרום לקופה זו. באתי לארץ ישראל והכנסנו קופפה יפה. אך אפלו דבר פשוט כזה לווה במסכת עצומה של קשיים. רק לאחר שנה וחצי הנהלת הקיבוץ הניחה אותה באופן رسمي בבית הכנסת. שלושת ילדי או שמו כל אחד שטר אחד ממה שנתן לי הרבי'. מאוז נעשתה כברת דרך ארוכה. חוממות הניכור נפלו, והלבבות נפתחו. ביום ברוך ה' ישנים בקיובץ שני שיעורים שנמסרים מדי שבוע. את השיעור הראשון מוסר השליה בבית הספר לא אהבה, בלשון המעטה, את העניין. הזמיןנו אותנו לחדר המנהל ודרשו בכל תוקף שילדיינו לא יהיו שונים מוכלים. בכל הפעילות שערכנו בביטנו בחגי ישראל ומועדיו, הקיבוץ לא הסכים שילדים יגיעו אליו. אני נזכרת שילדת באה אליל בתי, והשטיימי', מבהירה זיווה, "אולם המכב

תקופות לא קלות עברה משפחחת פש. בתשיי תשלי'ז נכנסו בני הזוג ליחידות וביקשו מהרבי שיתיר להם לעזוב את הקיבוץ. הרבי לא רק שלא נתן אישור לעזוב אלא הוסיף ואמר לבני פש: "תודיע לך שתהיאנה לך מלחמות על כל מה שתבקשי לעשות, אבל אני מבקש מך שתנהלי את המלחמות בשמהה ובטוב לבב ובchein על השפטים". גם בתקופות הקשות ביותר הרבי לא הניח להם לעזוב, ובמכתב אחר כתוב: "ובן וגום פשوط שעליים להמשיך במקומות זה יצליחם, בברכת הצלחה בכל ענייניהם כולל ובעיקר לעבד הי' בשמהה מותן בטחון חזק ויבשרו טוב". אני שואל את הגבי זיווה על קשיים שהיו בחיים בקיובץ: "ישנן דוגמאות רבות, למשל, מוכירות הקיבוץ חילקה בגין אחד לכל הילדים עד כתה ה' חולצה ומוכנסים קצרים לבנים ולבנות. מובן שלא הסכמנו וקנינו לבתנו חצאית וחולצה ארוכה. הנהלת בית הספר לא אהבה, בלשון המעטה, את העניין. הזמיןנו בקיובץ פעילות חב"דיות שגרתית פש: "עשינו בקיובץ פעילות חב"דיות של מסיבות שבת, תהلوות ל"ג בעומר, בדיקת מזונות, אותיות בספר תורה ועוד, אולם בתחילת הקיבוץ התנגד לכך בכל תוקף. זה החל בחינוך ילדינו שהיה הדבר הקשה ביתר; היו לעיגים לבנוינו על היציאות בחוץ ועל הפאות".

מחפשות אותן זמן רב... בעצם, לא ידועה שהיא מחפשת דוקא אותן, אבל היא מחפשת דרך להתקרב ולהתאחד ביהדות. "מכאן ואילך זיהה ומשפחתה התקרכו על ידי משפחנתנו, ועל ידי משפחות אן"ש נספנות, וכך כברת דרך רצופה קשיים ומהMOREת. עודנו אותם לכל אורך הדרך ולפתוח עצמם על רגליים איתנות ולפתחם בעצם בית חב"ד בקיובץ. שניהם זכו לקירבה מופלאה מצד ההבי בקבלם שפע של ברכות, עוזות והוראות לפעילותם". הרב איסר זכר טוב מאוד את אותן ימים ורחוקים. שיעורי החסידות של הרב אברהם דונין שהתקיימו בעפולה, הם אלו שגרמו להם לשנות את אורח חייהם ולהפוך לחסידי חב"ד ולמקורשים לרבי עד ההחלטה להקים בית חב"ד בקיובץ. בתחילת היו קשיים ורבים מאוד כפי שמספרת הגבי זיווה פש: "עשינו בקיובץ פעילות חב"דיות שגרתית של מסיבות שבת, תהלוות ל"ג בעומר, בדיקת מזונות, אותיות בספר תורה ועוד, אולם בתחילת הקיבוץ התנגד לכך בכל תוקף. זה החל בחינוך ילדינו שהיה הדבר הקשה ביתר; היו לעיגים לבנוינו על היציאות בחוץ ועל הפאות".

mbiuta achora, ani mbiuta ud camha rabbi
shebar at hahtanot hakibutzit azlano.
ma hi ha'pulot ha'mashu'utit ha'achrona
she'asita?

"mekouha t'hara. hia lnu me'ain ul id
habit b'me'ula ha'har, bo ba'li hia tovel.
casheya k'sha la'mashi'c be'k'c, ha'chaltu le'k'rim
mekouha. b'mamatzim morovim asfano sc'om casf
ha'dorosh lac', alom ciyon sh'madobr b'dabar
sh'bekodsha, netgalu k'shiyim r'vem. bat'hila
hia zeh ve'b ha'makom sh'sirab la'asher at
tovchniti bat'u'na she'la' cr'ik la'bonot makouha
be'sh'bil adam ach'd, v'meh gam "shish' lidim
rub'im v'daf'ir latat lem at ha'c'sef".
sh'ba'chano le'bas'of le'sh'benu ato, u'remu k'shiyim
shel t'canu v'beniya. ha'sc'imo v'ha'tharotu, v'ho'oz
halilah, ud sh'aria ro'a ci so'f so'f nignishim
le'beniya. hio' tel'ot a'insporo sh'sbos'po shel
d'bar, la'rach sh'losh sh'niyim matishot shel umel
v'ig'ua ber'keno ul ha'mogmor. bor ul gvi' bor ul
pi'shit' rabbi ha'rs'ib. ar'gno ma'siba' g'dola
ba'ne'lu ch'lek r'vem m'ha'toshivim v'ro'bi' ha'azor,
v'ro'bi' matoshivi ha'makom ha'chlu boruk ha' le'tovel
b'mekouha".

**ma yesh l'k haligid shel'ochim zu'irim
v'dinanim sh'monchenim le'k'chut ul'utzem at'gor
v'le'zata shel'ochot b'kibutzim?**

"le'feul b'kibutz d'oti zo uboda k'sha yotar
ma'sher b'kibutz la' d'oti. alom ain fe
mas'mrot: be'k'l kibutz'ikim sha'afshar la'thachbar
ach'r. yis' kibutz'ikim sha'afshar la'thachbar
al'hem b'k'lot yotar, v'is' calala' ag'ozim
k'shim'. cr'ik ha'roba s'bel'not v'ahava, le'sh'mou
ot'om, v'kom'on ha'roba ber'cot mah'rabbi".

priviligia nadira. rabbi notan la'avia shel zio' pesha'at kos ha'mim m'mano she'ha ba'utzmo....

ל' כ"ז חנ' ק'פ'ה פ', צל'ז'ל'ק'א'ז'ו העמ'כ. א'ק ב'דו

g'ia ben-romano c'tav u'iton ha'stu'donim "tz'ha", p'risim la'achrona c'tava mu'aniyat thach
ha'covrot "yomo shel meshul t'filin". ha'c'tava us'oket be'chor ch'v'di b'shem y'ren sh'los
sh'v'bel yom sh'shi mi'gu le'cicer antin, bat'l-aviv v'mash'enu anshim le'hnia t'filin". g'ia
ha'c'trov al'yo li'om ach'd.

ha'c'tava n'pachta b'shalah: c'meh pa'umim y'atz la'k'c' le'let b'r'chob c'shab'hor cz'ir le'bosh
sh'horim v'ut'or b'z'kon ub'otz m'zak le'ub'rechim um t'filin bi'ido?
bah'mash m'bia ha'c'tav t'i'ayor m'mash'tch, c'shp'ro'pos'or m'ha'p'kol'tha le'm'du'im mi'gu ld'zon
le'hnia t'filin. "m'douz ha'sc'mat le'hnia?" sh'al g'ia at ha'pro'poso: "ani ch'v'd
m'hal'ipim at ha'adi'ali'st'ikim m'ha'kibutz shel pa'um sh'ul'mo ha'yom", ho' u'ona. "ham
tor'omim la'ayud b'um v'zo'hi t'hosha' sh'ch'sraha ba'tk'ufa ha'achrona b'm'dina".

ס'א'ק'א', פ'א'כו. ט'פ'ר א'ק'ה'

rab sh'ao'l ai'z'nberg h'oa shel'ich rabbi
b'kibutz "c'per gal'udi" sh'ba'mic'ot la'k'ri'et
sh'monha. k'rotot ch'yo shel sh'ao'l v'ro'kot m'ad'ot
mo'ivo'it ha'chim' ha'isral'it, v'be'k'l z'at, v'alo'i
bag'el z'at, ha'zelchuto ha'ia mod'el ha'chikoi. b'sh'nat
t'sh'na'ia h'oa u'la' m'bi'li'ros'ha b'm'sgorat
pro'jek't y'ldi' cr'ono'bil. bi'tu' ha'ya b'it
mos'rot'ni min'nos, y'diu'ot'yo bi'ha'dot h'io'
kul'shot' l'mdi.

"ha'nakoda ba' ha'thachti la'thachbar al rabbi,
nu'ozha b'm'ao'reu sh'air'ut b'sh'nat t'sh'na'ib. ba'ot'om
y'mim ha'ub'ru al c'per ch'v'd b'shid'or chi
ha'tou'udot' sh'el rabbi mal'k ha'mashi' v'ancho'.

rb lla' ub'oda. ba'ot'om y'mim n'k'ns le'm'k'ro' ul
m'k'om ub'oda sh'mao'd ro'cha la'thak'bel al'io.
ha'c'tava le'rabbi, v'ha'tsoba ha'iyita ul' un'ni'yo
ha'ais'iyim v'ber'ka v'ha'zelcha. la'ach'r c'meh y'mim
ha'w'du'ya li' sh'el af' ha'shat'fpo b'm'k'ro' anshim
r'vebim v'tob'vim, ho'ah-sha'ha'tk'bel.

"ha'iyita u'd' a'isha, sh'ba'mash c'meh sh'niyim
la' n'ldo' la' y'dim. ba'la' ha'ya m'kor'v
le'pa'ul'ot sh'lnu ak' hia m'ad'ot ha'tnag'da; alom
c'shi' sh'ui'ot, m'nasim ha'cl. hia c'tava le'rabbi
v'oc'tha' la'k'bel t'shoba m'dah'ima sh'us'ka be'k'c
she'ad'm h'oa cu'z ha'sh'da, ba'ba'iro at
ha'un'ni' sh'le' p'iro'ot v'pi'ri' p'iro'ot. am'rot'i la'
ba'bit'hon "y'hi'ya lk' y'd". ch'lf ch'od'sh ach'd
v'ro'bi' m'ham af' co't'vim le'rabbi ba'm'atz'ut
ha'ig'rot' k'od'shi b'kel un'ni'ya'.

"as'fer lk' sh'ti do'g'mot' sh'ar'ir'uo
la'achrona: ha'g'ua ali' a'isha sh'b'na h'ia z'man

הרב שאל איזנברג ליד ארון הקודש וספרי התורה שידעו תלאות רבות

חגיגת לכבוד ספר תורה החדש, לאחר השריפה הגדולה של ספר התורה הראשון

שבר גדול. ראייתי שהדבר זיעזע את כולם. באוטו יומם התקשרתי אל הרב לוי ביטורייצקי ע"ה, ובכיתה מה עושים? הוא בכה איתי יחד, וכשנרגענו החלנו לעורך נס התעוררות בקיבוץ. סגן ראש המועצה

בקיבוץ קבואה מזויה כשרה. "כמובן שעם ההצלחות מגיעות גם הצרות. ביום אחד נעלו לנו ספרי התורה מזוויות, לאחר חיפוש ממושך שעשינו בהיכל. מצאנו אותם רחל" שרופים!... היה

התלמידים הגיעו לצפות. בשנייה הראשונה שראיתי את הרב, ידעתי כי הוא המהיג של ודרך — דרכי. זכרוני שעדתי במשך שעות מרותק ובוהה מבלי להבין אף לא מילה. הוקסמתי. משחו עמוק בתוכי השתנה מאז והפכתني לנוהג בחסיד. כשאימי עלתה לארץ ישראל והתיישבה בקרית שמונה, עברתי לגור עימה והתחלתי למדוד בישיבה בצתפה".

ספר לי איך הגעת בבל לפועל בקיבוץ?

"בשנת תשנ"ה, לאחר שירות בצבא, עברתי קורס משלגי כשרות בצתפה. לאחר שסיימתי בהצלחה את הקורס, כתבתי לרבី באמצעות האגודות קדוש' ואלתמי מה עלי לעשות. תשובה הרביה דיברה על עבודה תורהנית.zman קצר לאחר מכן, יציר עמי קשר הרב צפניה דורורי, וקיבلت משורה של משלגי כשרות במלון של קיבוץ 'כפר גלעד'.

"לאחר שלוש שנים החליטה הנהלת הקיבוץ שככל תושביו יאכלו אף הם את האוכל המוגש במטבח המלון, וכן החלו אנשי הקיבוץ לאכול אוכל כשר למזהרין. חמץ חב"ד, העבודה שליה היא פרוץ מעבר לעובודה הנקדوتית במלון. כשראו אותן מסתווב בתחילת בשלבי הקיבוץ, אברך חסידי עם ז肯 וכיפה "יחי אדוננו" גדולה, זה היה מזור להם, אבל עם הזמן התרגול. בעבר היה בקיבוץ בית הכנסת אך הוא נסגר מחוסר שימוש. כשהגעתי לקיבוץ אפשר לומר שלא הייתה בו אף לא טיפת אידישקיט. אצל המבוגרים היו מעט פירורי מסורת, והצעירים היו בורים".

מה היו הפעולות הראשונות שלך וכיצד הייתה התיחסות אליו?

"בתחילת העבודה הייתה עם האורחים הדתיים והלא-דתיים שהתארחו במלון. החילתי אפוא לפתח בית הכנסת במלון גופא. כשבדקתי את ספרי התורה של הקיבוץ, גיליתי שם פסולים. השאלתי אפוא ספר תורה מישיבת ההסדר בקריית שמונה. כך אנשים המתרגלו להגיא לבית הכנסת, תרמו ספרי קודש ובית הכנסת הפוך. קבוע".

"במקביל לעבודתי במלון, התחלתי ליצור קשר עם תושבים במקום. רבים החלו לשאול שאלות באמונה ובشكפה, גם על מלך המשיח וזהותו; הרגשתי שיש לי סיינטיא דשומיא בכל צעד ושלל. כלום לא בא מכוח. ידעתי שהוא נובע מכך שאני שליח והרב הוא אשר מנהל את העניינים. עם הזמן אנשים החלו לבקש ממני לקנות להם מזוזות, או לבדוק אותם בעבורם. במבט לאחר, על שמנונים אחוזו ממשקופי הבטים

מעט מנגדים מקרוב האידיאליסטים המבוגרים של הקיבוץ – גם הם נאלמו. מה יש לך להגדיל **שלוחים צעירים** ודינאים שמכונים **לקחת על עצם אתגר לגבי השליחות בקיבוצים?**

"השיטה היא, לא להתוויך עם אף אחד. אם מישחו שואל ברצינות, אני פשוט יושב איתו ולומדים יחד. הם רואים יהודי שעבוד למחיתנו, אדם רציני, זה כבר פותח להם אשנב להקשיב ולשמעו. אני זוכר שבשנים הראשונות, אנשים בקיבוץ התאותנו למה אין לחם במטבח בפסח. היום אין אפילו קטניות... אנשים לא רק שמבינים את זה, אלא מקבלים את זה בחוויה. כמו שנמצא ופועל בקיבוץ אני אומר שהמהפכה היום היא גדולה. אנשים באים אליו מצד עצם ואומרים 'ידע לך', אשתי מדליה נורווני, וכדומה."

"זו ממש תקופה של ימות המשיח. אנשים נמשכים לייחדות, רוצים לשמעו עוד ועוד. בחג הפשת החורון הגעה למלאן קבוצה שחבריה לא רצו לשמור על כלום. התייחס צריך לעמל קשה כדי לעמוד על המשמר. בשבעי של פסח תלתית מודעה על סעודת משיח שאמורה להתקיים. בתוכי לא האמנתי שיגיעו הרבה אנשים ותיכננתי אפילו לצעד לسعدה שאמורה הייתה להתקיים בקיירת שמונה. תבליט, בזמן הנקוב היו שלושת אולמות האוכל עמוסיםanganim. אנשים ניגנו ניגוני חבי"ד ואף פרצו בשירות "יהי אדוןנו" סוערת. זה לא ימות המשיח? אם בחג פורים הראשון של פה אף אחד לא הגיע לבית הכנסת, הרי שבפורים האחרון בית הכנסת היה מלא מפה לפה. יש ממש יונאנמי של גילוי אמונה. אנשים מתחלים להבין כי זו האמת ואין בלהה."

בatter האינטרנטי המקוון של העיתון ידיעות אחרונות התרשם מהפינה שפניה שנתיים הידיעה המסעירה הבאה: גל של חרזה בתשובה מציף את קיבוץ הר עמשא. חמיש משפחות מתוך עשר חרזו בתשובה בעורטם האדיבה של שליחי חבי"ד. אייר מיכאל, ירושלמי במקור, מתגורר בקיבוץ משנת 1996. לדבריו, "המלך משה בא ומקרב אותנו אליו. אנחנו עורכים תפילות והתועודיות. חסידים מגיעים מהאזור כולם, ונפחים ולומדים חסידות. בחודש אליל, ביום הולדתו של האדמו"ר הוזקן – הרב הראשי של חבי"ד אנו מתכנים לערכות התועודות". לדבורי, הכל התחליל כי חיפשנו דרך ואז הגע שיליח של חבי"ד שגילה לנו את הרב – מלך המשיח. "עכשו התחלנו מאבק חדש. אנחנו

ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט' ט'

שבועון התנועה הקיבוצית, 'הקיבוץ', מפרסם מדי שבוע את דבר הרני: שיחה מעובדת לפרשת השבוע.

מאחורי היוזמה עומד מר דב פרינס, איש עסקים, מקורבי הרב משה גרוזמן, משלוחי הרבçi בראשון-לツין שנטל על עצמו את הפROYKT. מערכת העיתון נענתה בקשה, ומידי שבוע הוא מקבל שיחה מעובדת באדיבות צעררי-חבי"ד.

איך קיבוץ של יהודים הצעררי מתחנה, מבין את עצמות המהפהча בזה. רק לאחרונה באהeli אישה וביקשה שאכשיר את מטבח ביתה. מסתבר שבנה חור בתשובה ולומד בשינה בירמת אביב והוא רוצה שהוא יוכל לאכול אצל. ישנה גם בחורה שטיילה בהודו, עברה הצל, עברה למדוד ב'מכון אלטער', וכיוום הקימה בין חסידי בצתה.

איך מחייבים 'משיח' בקרוב הקיבוצניקים?

"בצורה פשוטה וחלקה, בלי הרבה פילוסופיות וויכוחים. היום לדוגמה, הרבה יותר קל לי להסביר שהרבינו הוא מלך המשיח זאת לאחר מטר טיפורי מופת שאירעו בקבוץ והכו גלים. היה יהודי בשם שגיא ציפורני שעבד איתי יחד במטבח המלאן; אשנו ננסה להרין ובאחד השליishi גילו הרופאים שיש לוولد בעיה בריאות ובמוח. הרופאיםדרשו לעשות הפללה מיידית. הוא סייר לי את דבר המעשה וזכה בו כתוב לרבי. התשובה הייתה בהקשר לשאלת דומה, והרבי ענה שלא לעשות ניתוח.

"זה לא היה פשוט גם לי וגם לו, אבל דחקתי בו שלא יעשה זאת בשום אופן. להרוש אפשר בקהלות, אך לבנות זה קשה. לבסוף סוכם כי תעבור מסכת בדיקות נוספת, ולמרבה הפלא הבדיקות החזרות הראו שאין לא דבר וחזי דבר. היום התינוק הזה הוא ילד בן ארבע, בריא ושלם. הסיפור הזה עבר מפה לאוזן ובעקבות זאת רבים החלו פונים אליו.

"זמן מה לאחר מכן הגיעו אליו בני זוג מהקיבוץ שהיו נשואים עשר שנים אך לא זכו להפקד. העצעתיהם להם כתוב לרבי, לא לפני שקיבלו על עצם לקבוע מזוזה בביתם והאישתתקפideal להדליק נורת שבת קודש. הרב כתב באגרת, שאין מה לדאוג מהברית של התאומים. לאחר שנה הם זכו לחבק תאומים... כאן היה נס נוסף, כאשר בשלב מסוימים היה חש שהברית לא תהיה בזמן מוגמר וברור. כמה צעירים וצעירות בנו מאז בתים חסידיים וההתעוררות הרוחנית בשיאה".

ישנה פעילות גם עם הצעירים?

"ירוב הפעילות היא עם הצעירים. לקרה החגים פתחנו את בית הכנסת והבאנו את ילדי הגן ובית הספר. ספרותיהם להם על מהותם האמיתית של החג. כך לפני כל חג. מי שambil

הרבי שאל איזנברג תוקע בשופר בפני ילדי הקיבוץ

הדתית בקריות שמנוהה תרום לנו ספר תורה משומש (משמעותו שבאותה הפעם בהן שהה במלון, נפל על ביתו טיל קטiosa). בסנס לא היה איש בביתו ולא היו נגעים. הוא תלה זאת בתמורה שנתן למלאן...).

"לאחר מכון הוחלט לעשות יטומען' גדול מהספר החדש ארגנו כינוס רבתי וכן נגנית הכנסת ספר תורה מפוארת במלוכה נשוא דברים ובנים ומשפיעים. עשותה חברי קיבוץ נטלו חלק באירוע, והנהלת המלאן החליטה לתורם את סעודת המזווה. זה היה אירוע שדייבו עליו בקיבוץ עוד ימים ארוכים.

"לאחר צרה באהה הנחמה, ואכן הפעילות היהודית והחסידית בקיבוץ היפה לדבר מוגמר וברור. כמה צעירים וצעירות בנו מאז בתים חסידיים וההתעוררות הרוחנית בשיאה".

נישנה פעילות גם עם הצעירים?

"ירוב הפעילות היא עם הצעירים. לקרה החגים פתחנו את בית הכנסת והבאנו את ילדי הגן ובית הספר. ספרותיהם להם על מהותם האמיתית של החג. כך לפני כל חג. מי שambil

לא כל מי שטועם את טעמה של תורה החסידות, חזקה עליו שיהיפוך בין יום לחסיד חב"ד בכל רמ"ח איבריו ושם"ה גידיו. אלים האמת צרכיה להיאמר, רבים מהם לא רקס שחלו מלשונא את היהדות, אלא עשו צעדים ממשוערים לכיוונה. הקיבוצים כבר אינם סמל ההתנגדות.

הסיפור המרגש הבא פורסם באתר המקוון של "ידיוט אחרונות" והוא מעיד יותר מאשר מילים על הרוח החדשנית שופפת את זקניהם ומקימי הקיבוצים – אקט נוסף בדרך אל האגולה האמיתית והשלמה. הכתבה מובאת כתבה וכלשונה כפי שפורסמה בשערו: "בגיל 82 החליט יוחאי גוטמן, חבר קיבוץ 'דברת' שבעמק יזרעאל, שהגיע הזמן לעبور את ניתוח ברית המילה. "היהתי בן יחיד להורי שחיו בזיננה", סיפר השבעו, "ו妄מי חששה לעשות לי ברית מילה, בגלל שכורוב משפחה שלי סבל משפט דין ונזק לאשפוז". גוטמן, קיבוצניק בכל רמ"ח אברון, מעיד על עצמו כמו شيء כל השניים באפיקורסיות מוחלטת. "היהתי חילוני נmor, שלאאמין בדת. הערכימים עליהם חונכתי היו אהבת האלים והטבע, עיראה לולות וכבוד לחי ולא למות", סיפר. אלא שלא לאחרונה חלה תפנית בעמדותיו כלפי הדת.

"זה התחל מזה שהתיידדתי עם בת קיבוץ שהתקרבה אל הדת. ניהלו שיחות ארוכות על משמעות העולם, הזקנה ומעשיה הבריא. במהלך השיחות עלה ברית ברית המילה, וכשיספרתי על כך שהורי לא עשו לי ברית מילה, היא הציעה לי להיות קשר עם עמותה שמכבעת ברית מילה לאנשים מבוגרים". יוחאי החל להתעניין בדת. "לא חזרתי בתשובה, וגם עכשו ani לא חזר בתשובה, אבל התחלתי לבדוק את השורשים שלי והבנתי את המשמעות של היהודי יהוד. היום אני מניח תפילין וצム ביום כיפור, ובברית המילה הייתה חלק מכל השינוי שעבר עלי". יוחאייצר קשר עם הרב ירון עמית, מנהל עמותת "ברית יוסף יצחק" שמייסת לאנשים מבוגרים המבקשים לעבור ברית מילה.

"הנition היה קל מאוד, ולמעטocabים בימים הראשונים לא סבלתי כלל", סיפר גוטמן. לדברי, "מאז שעשיתי ברית מילה, אני מרגיש שעכשו ani היהודי שלם, גם אם זה נעשה באחוריו של 82 שנה".

מנסים לפתח בית הכנסת אבל יש התנגדות. לוינו ספר תורה לשנה, והוחודש החזנוו אותו. נשארנו ללא בית הכנסת ולא ספר תורה".

יצאנו השבוע לחפש את אותו חב"דני שחולל את המהפהכה בקיבוץ הר עמשא. בערטו של הרב יוסי נחשון, השליה בחברון, הגענו אל ר' זיו שרעבי המשמש כיום בשליחות הרבי בישוב סוסיה, הסמוך לאותו קיבבו. "כיום" הוא אומר לי כל חמיש המשפחות שהתקרבו ליהדות, עברו להגgorה במקומות אחרים, רובן לסוסיה. הקיבוץ קלט משפחות אחרות שהעבודה איתם מעת קשה". ר' זיו מודה שבאים אלה הוא משקיע את מירב כוחו ומרצו בסוסיה, "אבל בערטה ה'", בכוחו של המשלח גם תושביו החדשים של הקיבוץ יתודעו אל תורה החסידות".

הרב זיו שרעבי מספר לבית משה על הכיבוש: "הפעולה הראשונה הייתה קיינטילדים אותה ערכנו בישוב. נכנסנו לישוב באמצעות משפחה שהכרנו ממוקם מגוריינו – סוסיה. בני המשפחה היו רוחקים ממשירות תורה ומצוות, אך במהלך השנים התקרבו לחב"ד. מי שהיה משקיע הרבה בתאנשי הקיבוץ, הוא הרב גבריאל טורנק, שהיה מגיע לקיבוץ בצד למסור שיעורים בחסידות. במשך תקופה ערכנו במקום התודעות, הבנוו משביעים ואט את האווירה הحلלה לשנתנות".

בנוסף לקיינטה, מספר הרב שרעבי אפיודה אותה חוו: "נרשמה לצד שאביה היהודי אף אימה היא בת נכר. שאלתי את הרב שלום דובער ולפפה מה לעשות במרקחה זה, והוא הסביר לי את דעתו של הרבי, שאסור להכנס תלמידים גויים למוסדות יהודים מסוים שככן אנו מסיעים להתבולות. הבהירתי את העניין עדינות לבב הילדה והוא עס מאד. האם הגעה אף היא למחרת בטרונית, אלם הסברתי לה בכנות את הבעיה. לשמחתי היא לא רק שהבינה אלא הסכימה עמי. הסברתי לה על שבע מצות בני נח והיא גילתה התעניינות גדולה".

ספר על תחילת המהפהכה בקיבוץ?

הפעילות הchallenge בזכות שנים שלושה חברות מותוך הקיבוץ שהואילו לסייע לנו. כמו אבי מרציאנו, בחור שמוגדור כיום בסוסיה וחור בתשובה. הוא היה רוחק מחייב תורה ומצוות, החל להגיע לשיעורים ולפעוליות ובעקבות זאת החל לחזור בתשובה. ישבו בחור נוסף בשם אייר רושמלי שלומד היום בישיבה ברמת אביב וудין מתגורר בקיבוץ, והוא עושה שם פעילות יפה.

מי האמין לראות תהליכי הכנסת ספר תורה ברחובות קיבוץ 'כפר גלעדי'?!

מאת נתן אברהם

חייב. הואؤمن בפיסול סביבתי. הוא למד זאת שבע שנים באיטליה. לאחר התהווודות פנה אליו ו אמר, "אני הולך להרים פרויקט של ככורות הקשורים לימוט המשיח. צריך לעשותת הכל שהרביב יתגלה" ...

העולם היום בהחלט מוכן יותר למלך המשיח. אנשים מקבלים היום יותר בקהלות. דוקא בקיבוץ קל יותר להציג את זה. אני גדלתי בקיבוץ משמר השרון, ושם אני רואה שכנאי מסביר להם על עניין של גואלה, שהוא בדיק מה שהם חולמים עליו, הם מקבלים. רק צריך להסביר שככל השלים מושם שואפים אליה, תבוא לידי ביטוי בימוט המשיח. אני חשב שקל להעביר את הנושא הזה אפילו יותר בקהלות מאשר עניינים של שלימות הארץ.

nocel לשטן אותן בסיפורים מעניינים מהפעילות שלך?

באחד הימים רעייתי כתבה לרבבי באמצעות האגורות קודשי והתקבלה תשובה באידיש. אני עדין לא מבין את השפה, וביקשתי ממי שהו שיבאר לי את התשובה. הלה קרא ותרגם אותה בעברית, והבנתי שהרביב פונה אל המعن ומבקש לתקן משהו בגרותנו. ברגעים הראשונים לא הבנתי את פשר הכוונה; מאוחר יותר, לאחר רגעים ארוכים של מחשבה, נזכרתי שיש בישוב עיר בן 28 שעמד להינשא בת המוקום זכרתי שהוא בעצם גור. חיכתי בדעתו בהסנות, אולי הרבי מתכוון.

אותו צייר למד בעבר בשיטה של חסידות אהרת ועשה גיור לחומרה. ניגשתי לאותו צייר ודיברתי אותו על התשובה של הרבי. הלה התעקש שהוא עשה גיור לחומרה. הכנסתי לתמונה את הרב שלום דובער ולפלא, הוא יצר קשר עם רבותו של הבוחר, ולבסוף התגלה שהוא טרם עשה הטפת דם. הפניתי את אותו צייר לארכון 'ברית יוסף' יצחק' בירושלים, הלה תיקן את הצורך תיקון וכעbor כמה חודשים התחתן.

כתבה זו הנה ראשונה בסדרה, מתוך רצון להקיף ככל האפשר את ההתעוררות הרוחנית המתחללת בקיבוצים ובמושבים ברחבי הארץ על ידי שלוחי הרבי ופעילים הפעילים במקומות אלה בஸירות רבה. כאמור, עשרה שלוחים פועלים בקיבוצים שונים, ממולאה שבצפון ועד אילת שבדרום. אותם מקומות שהיו בעבר מבדדים קשים של התנקרות, עוברים כיום מהפכים משמעותיים, ומוכנים יותר לקבלת פני משיח Zukno.

לפני מספר שנים, כשהייתי חלק מעיראק את"ה בישיבת חב"ד בצתפת, היה עלי לארגן את התהלוות בקיבוצים ובמושבים הפורסמים בגליל העליון והחרמון. משך שבוע ארוכות הרמתי לטפונים למזכירות הקיבוצים בהכני את עצמי לTAGOBOT ANTIVI חב"דיות ודתיות קשות. אולם מלבד קיבוץ לוחמי הגטאות' שהזיכירה אמרה שאין בו כמעט ילדים, וקיבוץ נוסף נמצא על שפת הכרמל שתושביו אינם יהודים – כולם הסכימו לעורוך פעילות במחיצתם. התפעמתי במיוחד כאשר אחד ממצוריות הקיבוץ גילתה את אוזני שאחד מבניה הפך להיות חב"דניק והוא כבר ממש בעקבותיו ...

לא אשכח שחלק מהטהלוות היו צריים לצאת אל הפועל על ידי כמה מאנ"ש תושבי קריית חב"ד בעיר, אחד מהם ניהל בעצמו את את"ה עשור שנים קודם לכן. כשהלה קיבל ממני את רשימת המקומות בהם אמרוים להתקיים תהלוכות, הבנתי איזה מהפהה התחוללה בהם ...

הלה התלהב ביותר והחל בספר על הקיבוצים שברשימה שהוא אףilio לא חלים להיכנס לשם. מי שהיה בקיा בעניינים, הכיר את התנדבות העזה שהייתה כל השנים בקיבוצים נגד היהדות, וcutת הכל התמסס וגעם ...

R' Zvi Shurabi עם מקרובי בקיבוץ הר עמשא

איך אפשר להציג את נושא משיח בקיבוצים?

אבינו מרציאנו שספרתי עליו בעת, היה אב שמר תורה ומצוות אך חל להתקרב את הגראיין הראשון לפעלויות בקיבוץ, והוא היה איתי בכנס כי' ניסן האחרון בכפר

ישנו גם את גדריה בלבד בלבנון שעזב בנתים את הקיבוץ ומתגורר כיום בלבנה. בתחילת ההוא אבינו מרציאנו שספרתי עליו בעת, היה אב שמר תורה ומצוות אך חל להתקרב את הגראיין הראשון לפעלויות בקיבוץ, והוא היה אידי שערכו שם.

Kucht 't, ollvach'!

הרה"ח ר' שמואל (مولע) פרוס

��וים קצרים לדמותו של חסיד, מאת נכדו, מנחם זיגלבויים

וכי מי חלם שהחסיד הזה, שהתהייתםمامאו בגיל שישה חודשים ומאביו בגיל 3 — עלה והתעללה להיות אחד מנכבדי עסקני החסידים ברוסיה, מעמודי התוווך שהחזיק בכיספו כמה מסניפי יתומכי תמיימים' המחרתרתיים, תמך במפעחות חסידים רבות שבעליהם נספו או שולחו לארכ גירה?!

וכי מי חלם שהחסיד זה שגדל ללא יד מכונת של אב או אם, והחזק את עצמו בעור שניינו — ואף על פי כן לא נשחך כמו רוב הצערים ביוםיו אחר רוחות הקפירה הקומוניסטיות, אלא אף הקים בית חסידי תפארת שהייתה מופת ודוגמה עבור אחרים משך כל השנים האפלות והקשות אחורי מסק הברזול?

כל האדם היה בלבתו ברוחוב, ורק מעתים ידעו מיהו באמת. זו הייתה האונה האוניות של חסידי קמאן; הגדלות שלהם הייתה לאורה חיים. בלי 'בליטות' ובלי כוורות. אילולא הסכים לשבת עמי ולספק באהבה וברצון את סקרנותו על השנים הרבות שעבר "שם", לא היו יודעים גם קרוביו מהו השיעור של אהבת ה', יראת ה', התקשרות וההתבבולות חסידית שהיו ספוגים בדמותו והגינו לידי ביטוי מופלא ומיוחד בתשעים ואחת שנוטיו — החל מיום ט' באול טרעה. ואני ישבתי מולו, שמעתי ורשותי בשקייה ובצמאן עצום, ועוד חזון למועד להעלות עלי גילון סדרת פרקים מופלאה שתפקידם את מסכת חייו המופלאה.

וביום ה' בתשרי בעלות המנוחה, התדרדר מצבו במחירות, ומתוך ספק של הכרה ואי- הכרה, קרא ונשנה בkowski רם: "הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם ייחד", בעימה החסידית היוקדת האופינית לו. ואלו היו מילותיו האחרונות בטרכם עלתה נשמו לחיק אביה שבשמיים, ליל ו' בתשרי תשס"ז.

איש חסיד היה. כך פשוט, ללא מליצות. את הסיפור הבא שמעתי מפי של ר' מולע, סיפורו אחד ממאורות רבות, המעיד על חיים שיש בהם יראת שמים וחסידות, מסירות נפש, תושייה ואומץ חסידי רב; ואם אמנס פורסמתי בעבר, הרי שהשעה נכוונה, והוא זה החיזוק לעילוי נשמתו.

נדוע לי כי למורת הסכנה ולמורות הקושי, טרח וטבל...
זו דוגמה קטנה, אך מני רבות, המלמדת על דמותו של חסיד נפלא זה. ענק בעיניו, לא בגלל שזכה להצטרף לשורות נכדיו; אלא כיון שזכה להצטרף, זכתי להכירו, וכשהכרתיו — הייתה זו קירבה גדולה ועצומה, קירבה שמחמתה את הלב, את הנפש ואת הנשמה.

זכיתי להתקרב, כי לא רבים התגוזדו סבבו. וכי מי מתושבי הכהר ידע כי מאחורי חזותו הגיננית הסתמית של ר' מולע", נמצא חסיד שראה, שמע, קיבל בפנימיות והיה ליד ימינים של גדולי המשפיעים בדור הקודם: הרה"ח ר' זלמן משה היזחקי, הרה"ח ר' ניסן נעמנוב, הרה"ח ר' איצ'ה דער מתמיד, הרה"ח ר' פרץ מוציאקי, הרה"ח ר' יצחק רטקין ועוד. הוא שהכירים, ידע להיות לידים וליצוק מים על ידים בנאמנות ובקבלה על.

וכי מי דמיין לעצמו שמאחורי דמותו הרגילה שהסתובבה ב"בית מנחם" כגבאי מסור, מסתור יהודי שמסר את חייו (כפשוטו, במשמעות) לא פעם ולא פעמיים עברו הזולתי?

וכי מי חלם שהחסיד דן, "מולע" כפי שנקרא בפשטות בפי כל, ורק קשרים ענפים עם ראש ה'מוסד', כיון שלאחר עלותו ארצה, זכר היטב את אלו שנשארו שם, מאחורי מסק הברזול, והחליט לשלווח להם אלף-אלפי חבילות מזון, בגדים, מצות ועוד כהנה וכנהנה, ואפלו ראשי המוסד יצאו מגדרם לעזר לי?!

בשנים האחרונות הוא כמעט ולא ראה ולא שמע. כמו גיורת שמים "קיבלו דין שמים עליהם". חזק היה בגוףו, הממערכות היו תקינות — מלבד שני אלה שהלכו וכלה היטישו. כמו שאר מערקות הגוף, גם המוח היה צרו ומוזוקק, ההבנה הייתה במיטה — הבנת זקנים, שרידים לדוד דעה של חסידים שעדיין ראו ימשהו אמיתי בחייהם.

באוטם ימים בהם נולד בני שי, ר' מולע פרוס יכול היה עדיין לקרוא אותן גדלות שרשמו לפניו על לוח מיוחד. ורשותי לו כי אני מכבד אותו בסנדקאות, ומפה לו. הוא שמע אך לא קיבל. "אני יכול", פסק. "וכי لماذا? רשותי לפניו. תחילת לא השיב, אך לבסוף ניאות: כיון שאיני יכול לראות כבר, פסקתי מלכתה למקווה; לא יתכן שהנפש האלוקית תרד לגוף של ילד יהודי על ידי של מי שלא היה במקווה באותו יום", טrho להסביר באותה צלילות דעת זכה ומירוחת.

"אה", הגבתי בביטולו, אך הוא בשלו. ובכל זאת, כדי להרגיע את מצפונו (ולקבל את הסכמתו!) הצעתי לו לשאול رب. יעדתי שלך רב יתריר לו. "זה לא עניין של שאלת رب", הסביר בסבלנות.
"אז תשאל משפייע", רשותי באותה גדלות.

"זה גם לא עניין למשפייע. זה ירגשי חסידי".

כיון שכבר ידעתי מיהו סבא (וכדוק: סב רעיתי) — היהודי ענק רוח, איש של מסירות נפש שזכה להתחבק בעפר רגליים של גדולי המשפיעים והחסידים בדור הקודם, לא הרופתי. להפוך, הסיבה שפטר אותה בה, רק הנעה אוטית כי דזוקא איש זה, ימייבין, ראוי להיות סנדק לבני בכורי. כיון שכן, התחכם ורשותי לו "אתה תהיה הסנדק, ואם לא — הברית תמתין לך".

הוא חיך חיווק קטן, נתן בי מבט רב... משמעות. לא תמיד צריך לומר כדי לדבר... והוא הגיע לברית, בזמן שנקבע, נטל את הילד והחזקקו היטב היטב, גם בלי שראה, אך הרגיש את גודל הרגע. אני לא שאלתי עוד והוא לא אמר. רק לאחר כשנה

אושפיז לא צפוי

לעומך היו תקרים כהווים עדק בפה אך עיקד, נכון היה שכחיהם כהו, אך ככל ש
על אף זאת - כך זה היה כהו כהו וכלה פהה רקען עזב, ואחריו שכחיהם
כליארסו [] או עלייה, ח' פרכ"ה פהה עיקד, "אקסלאן פהה ורחלינו", רקען אלה
הליך קפה, עלייה [] צהובים עלייה? רקען תקרים כ, לתק', פה, ו' נאכחים
עהקן פהה ורחלינו קלחרצע, עלייה, פהה פהה, ו' קראן גראן
תקרים, עלייה ר' דפה כהו: "ואר סטדא עיכל", ו' עלייה עלייה!

יקרים ותמיימי נפש. הוא נמלט והם הפכו
עלומות למצואו אותן; אלא ששוב ושוב תעטע
בهم. הוא ברוח מהיר לעיר, ובכל מקום
התחבא בביטו של חסיד זה או אחר, עד
שהרגיש שהרחות נרגעו קמעה, ואז היה
ויצא מן המחרות.
באחד הימים, בעת שבא ל'וונזואלה' [=]
תחנת הרכבות], כדי לקבל את פניו גיסו שהגיע
מטשליאביבסק, תפסחוו אנשי הנ.ק.ו.ו.ד.
ואסרו אותו בנוחותיים. לא שידעו באוטה
שעה את זהותו, אלא מכיוון שראו יהודי דתית
עם ז肯 — הרי זו סיבה מספקת לעצרו. רק
במשרדי הנ.ק.ו.ו.ד. התבררה זהותו של
היהודי הלו. במשך שבועות ארוכים ישב
מולע בחיקאות ליליות מתישות, השבורות
גופו ונפשו של אדם. לא איש ממולע יירטע
מהארורים הללו. בראותם כי לא יוכלו
להוציאו ממנה דבר העמידו אותו למשפט.
חוודשים ישב מולע בבית הסוהר, עד
שנשלח למבחן עבודה "יאנואג'י" באסיה,
הרחק-הרחק מרוכזה של רוסיה. גם ידידיו
ויסקה מוצקין נשלח למבחן זה. "טוביים
השניים מן האחד", ובמקרים נורא זה, חיזקו
איש את רעהו בכל מלחמותיהם לשמריהם
שבת, לגידול הז肯 ולאוכל כשר.

"شمואל פרוס ויוסף מוצקין נמצאו
אשימים בדין בעוון 'חיסידסקע, ציונסקע,
קונטור-רבולצירנער'. מלבד זאת מואשם
شمואל בהעלמת כספים כדי לממן את
הפעולות האנטי-סובייטיות. משום כך
מושאים אנו לננו לאזר על שמו של עשו
שנות עבודה בפרק ואילו יוסף ישלח לחמש
שנות עבודה".
השופט קם ממקומו בהדרות כבוד, ועצב
את אולם בית-המשפט.

C
זה שנים רבות שמשואל פרוס — או כפי
שchnerה בפי החסידים 'مولע' — התעסק
במסירות רבה בנושאי הפצת היהדות. הוא
אף בספרים לתלמידי-תורה, מימן את
משכורתם של תלמידים, הקים מקוואות
מחתרתיות, תמך בנשותיהם של חסידים
שנאסרו בעוון' הפצת יהדות, ועוד כהנה
וכהנה מעשים "מהפכניםיס".
חוודשים ארוכים חיפשו אחריו אנשי
הנ.ק.ו.ו.ד. הוא היה מבוקש עוד מאותו לילה
אפל" בו נעצרו בלינגרד חסידים רבים,

‡

דמנה מתוחה שרהה באולם בית-
המשפט. הכל המתינו בציפייה לגרור דין של
השופטים.
על כס הנאשמים ישבו שני ארכרים
ח'דים צעירים, ממזעי קומה, בעלי
עיניים נבולות. הם ידעו מראש את פסק
הדין, פחות או יותר, לא היה להם ספק כי
פסק הדין "תפור" מראש. הסגור שהובא
überrom נשא במהלך המשפט דברי הווי
ושtotot, שלא היה בהם ממשום דברי סגורה.
דוכן השופטים נראה היה כמו במת
טיאטרון. השופט הקומונייטי, בעל סבר
פנים רציני, ישב במרכז הדוכן, בשלמיינו
ולשמאלו עוד שתי "שופטות" ששימשו
כנציגות העם. שתי "שופטות" אלו לא היו
אלא שתי נערות בשנות העשרים לחייהן. כזה
היה הצד הסובייטי...
השופט הלם בפטישו והחל לקרוא
ברשמיות יתרה:

מתוך הספר "סיפור של חג – חג הסוכות"
שרהה אור בימים אלו

כשאנו הוא, ואנו פטור מן המצוות, לא יותר מולע על מצוות סוכה כהכלתה, אלא שטרוד ודואג הוא, כיצד ישיג קרשימים, סכך וחומרני נביה.

• • •

אברהם – זה היה שמו של אותו יהודי גרויזני שהוגלה אף הוא למחנה, בשל עבירות שנויות שביצעו. לא היהודי שומר מצוות היה אברהם, רק מעט מאוד ידע ממה ששמע וראה בקנטונו על יהדות ומצוות.

תפקידו של אברהם היה לתפור כובעים עבור כל מפקדי המחנה. חדר מיוחד היה לו לאברהם, שם היה תופר את הכבאים. בידיו הטובות והאמונות היה עושה עבורהיפה ולcobuvio יצאו שם ומוניטין. אפילו קציני הצבא מהעיר הסמוכה היו מגיעים אליו במיוחד כדי להזמין כובע מהודר. יחסית מיעדים נרכמו בינו לבין הנאצ'לניקים, בבחינת "שמור לי ואשמור לך".

מלבד עיסוקו זה, הוא שימש גם בראש ה"מאפייה" שהוקמה בין האסירים. הללו היו עושים במחנה כבתו שלם: מענים או מוצחים, רוצחים או חומלים, בונים או הורסים, הכל לפי המקום והמעשה. מזלים של שני החסידים שנוטרו במחנה, כי ביןיהם ליבן אברהם נרכמו קשרים מצוינים. נראה יזק יהודה בער בעמק לבבו ונשפטו, וזיק זה הוא אשר חיבר בינו לבנים, אף על פי שעולמות הפרידו ביניהם.

כשהבחן אברהם בעצב שלו פניו של מולע, הבין כי דברים בגנו, ולא בכדי חסיד אמץ-לב זה שרוי בעצב ובכאב. ניגש אליו אפוא, ובירור דברים לאשרום.

"חוג סוכות מתקרב", נעה מולע, "ולסוכה אנו צריכים, אלא שאיני יכול לבנות סוכה".

"איך בונים סוכה?", שאל אברהם בתכליות. הסביר מולע כיצד צריכה להיראות סוכה, גודלה ותנאי יציבותה.

לרגע הרהר אברהם, ולאחר ענה בקצתה: "הסר דאגה מלך, תהיה סוכה!"

אברהם הפעיל מיד את יאנשיין, ובתוך שעות ספורות הביאו הללו את כל הדורות: קרשימים, קנים לסכך וחווים. הסוכה הקטנה נבנתה באישון ליליה בצד מלחון חדרו של אברהם, כשהוא לוקח על עצמו את כל האחריות והסיכון הכרוכים בכך. קו חשמל הוזע מותוך החדר והותקן בסוכה.

כשהושלמה בניית הסוכה, נקרא מולע לבדוק את כשרותה. הסוכה השבעה רצון.

"וועשוו מה עוד?" הקשה שוב אברהם בטוב-לב.

אין מניין לתפילה, שכן רק שלושה חסידים נמצאים במחנה. ב策ורה זו או אחרת הם מתחמקים מעובדתם, ונעדים להתפלל במקומות שונים כדי שעניינה של הרשעים לא תשופט.

مولע בוחר להתפלל בצריף השניה. צרייף ארוך המחולק לשני חדרים גדולים, שבו כל אחד מהם ישנים כמה אסירים במיטות כפפות, צפופים ודווחקים זה בסמוך לזה. כמעט כל האסירים נמצאים אותן שעה באולמות העבודה. רק הוא לבדו עומד במעבר הצר סמוך לחלוון, ומשתפרק בתפילה חרישית-סוערת בינו לבני קונו. אין לו מחוור תפילה, והוא מנסה לשחזר את קטיע התפילה מהזיכרון: "נפש נעה תברש סליה, פלטם עמוק שוחה". מיללים ספרות שמספרות את כל מעבו, ומביעות את רחש לבבו. "היום יכתב בספר הזכרונות החיים והמוות, אנחנו ... קומי-נא, חלי-נא, بعد הנפש חני-נא" – אי אפשר שלא להזכיר בעשרות האסירים הנקרים מדי יום בסביבות המחנה.

הוא לא יכול להתפרק ופוץ בভבי, הדמעות מלאות את עיניו, הוא לא מבחי בענשה בצריף, הוא גם לא מבחי בנצ'לניק האיוס שעובד בפתח הצריף ובמבט בו מבט מהופנט. מולע שכח כי הפטROL השגרתי בודק את הצליפים בדיק בחתות היום. יותר ממחצית השעה עומד האנצ'לניק במקומו ובבט במלול, עד שהוא מותעת, מעיר עוד מבט קצר בחדר וועוב את החדר מבלי לומר מילה – – –

"הלוואי והיום אתפלל ברגש התעוררות כמו באותו יום-כיפורים", סח מולע בהתרגשות כעבור שנים רבות...

ב

חלף יום הכיפורים. הדמעות כיבסו את הלבבות. הלבבות מתרוננים לקרהת "זמן שמחתנו". אין יפה מהג הסוכות כדי לחוש את טעםها וזיווה של השכינה הקדושה.

אולם מולע הולך לו במחנה בפניהם עגומות, טרוד וכואב. לא איש ממש מהו על סוכה כשרה ומהודרת.

ישאל השואל: הלוא נמצא הוא במחנה עובדה?

נו, וכי במחנה פטוורים מן המצוות? והרי עריצים מביטים ומשגיחים אחר

哉? וכי הקב"ה לא משגיח על מעשי?!

לא כחו לנו של היהודי חוסנו של חסיד. גם

שמחתם גבירה עוד יותר, כשהבחינו במחנה בחסיד נוסף, ידיד ותיק, ישראל קוק. מולע שובץ מיד בעבודת בית-החרושת לאריגה שבמחנה. שעורת מכונות ארינה ניצבו לצד זו, והעבודה הייתה קשה מנשוא.

לא היו אלו מכונות חשמליות מודרניות; חילאה לה ל'אמא ורסיה' ליהנות ממופתנות "קאפייטליסטיות" שכאלו. מכונות אלו היו עשוות עץ, וכדי להפעילן, צרייך היה לעבוד עם הידיים והרגליים בו-זמנית. גם בחוריות חסונים הותשו בעקבות עבודה זו שהיתה מפרכת את העצמות. ה"בריגידרים", מנהלי העבודה, לא התרשו מכך יתר על המידה, והמכונות עבדו כל היממה בשתי משמרות, כאשר כל משמרת עבדת שתיים-עשרה שעות ברציפות.

החל מולע נותן את ידו במלאה המפרכת, אולם ידע היטב כי לא יארכו הימים והוא יוכל במקומו ללא יכולת המשיך לעבוד. הבית "מרחם הבריות" משמשים על נשפו של אותו יהודי מיסטר, ונתן רחמים לבבו של הבריגידר. זה הבחן בחולשתו של מולע, ומידי עם העלים עין.

מן המתזון שקיבלו האסירים לא הוסיף כלל לבראותם. העובדים חרוצי הcpuים קיבלו 800 גרם לחם בכל יום העבודה, ואילו הנחלשים הועשו בכך שקיבלו רק 400 גרם לחם, שטعمו היה בטעם חמץ וטיט. לא בקצב מהיר, ובכל יום מתו במחנה נפחו נשמות יייפלא, אפוא, שאסירי המחנה נפחו בפיה זה בקצב מהיר, ובכל יום מתו במחנה כפיה זה יותר משישים אנשים, עלובי-חיים, שידם של הקומוניסטים שברהו אותם והביאתם עד עבר פי-פתח.

מלבד תנאים מטריפי-דעת אלה, הייתה גם מלחמת הקioms-התמיידית בין האסירים, בשאלת הרת-הגולל מי יהיה ומי ימות? מי בקשרו מי לא בקשרו?! ואם לא די בכך, הרי שהאסיר היה נשבר נפשית, שנפשו ומחשתו היו נודדים אל בני משפחתו היושבים בבית, וכאן ושם יודיעם על מקום קיומו, אם בכלל....

ג

ימי החגים ממשמשים ובאים; איכשהו הצלicho להבריח שופר אל תוך גבולות המחנה, ובימים הרות-עלום תקעו בו החסידים האסירים בפנים ורחוקה, אי-שם במחנה הענק.

אתה ובא יום הדין והנורא, יום כיפור. הלבבות הומים, הרגשות סוערים ב庆幸ת יום הדין.

ר' יוסף מוצ'קין

מקומנו, אלא שאז החל לחזור בשטף על סברות בסוגיות חזקת הבתים ... "יהודי אני" – החל בספר לפטע – "ביבליותי למדתי ביהדרי ובישיבה, שקדתי בתורה וידעתني להתפלל. אלום כשהברתני הצלופתי לשורות הצבא, שם זנחתה את מצוות התורה. שנים רבות שירתתי בצבא רוסיה המפואר, ועם הזמן טיפסטי ועליתי בדרגות הקצונה עד שהגעתי לדרגת אלוף. שכחתי לאמרי מיהדותי. זה שנים ארוכות שלא עלתה במוחי מחשבה על יהדותי או על היהודים.

"כשיצאתי לבדוק שגרתית כמדי לילה, שמעתי לפטע נעימה של ניגון. הלכתי אחר הקול, ולפטע מצאתי סוכה קטנה, צמודה לקיר וחוביה מעין רואה. סוכה? סוכות? מהנה אסירים? בתחילת שפשפי את עיני בתקדמתה.

"בבבת-אתחת נזכרתי בחג הסוכות... בסוכה שבבית אבא... בסוכה שি�שבתי בה בימי נעוריו... שנים רבות חלפו מאז.

"זיכרונות רזרומים עורתרם אצלך, ושביקשתם ממוני לעשות קידוש, ואיכשהו אף הצלחתך לזכור מיד מהו קידוש, ונאכחה אף הצלחתך לזכור את המיללים ונעימת החג".

שתיקה נפלה בסוכה הקטנה. איש איש התכנס בהרהוריו, טרוד ברגשותיו הסוערים על הגילוי המפתיע.

"כעת עיזבו את הסוכה ולכו לישון", נשמע לפטע קולו של הנaziילניק והפר באחת את חוט המחשבות. "אם אטאפס פה עומד אתכם, ישליך גם אותנו לאראן גזירה ממנה לא אחזר עוד".

השנים נענו לבקשתו. סיימו את שעוזתכם, קמו ונפנו איש איש למיטתו שבחצרין... (על פי ראיון אישי עם ר' מולע)

בעת הכנסת ספר תורה שתרם הרב פרום

הוא פיקד בנחישות על אלפי חיילים עד שנפצע בחזיות, ונשלח לפקד במחנה אסירים, עבודה שדורשת פחות מאמא. לרשותו יצא שם למרוחוק, והכל רעדו מפניו.

מביטים בו הנוכחים בעיניהם קרועות לרווחה. לבם משותק באימה ומczęים לגור דיןו.

מולע, שנותן היה בגילופין בעקבות המשקה ששתה יתר על המידה, איןנו מבין את הסכנה האומה. "בוא הנה, קצין-חבר" – הוא קורא לעברו בעליצות – "אתה יודע שהיה חסוכות, בוא ותעשה קידוש לכבוד החג", ותוך כדי דבריו מג מולע רבייעית וודקה לתוך גביע-הפה הקומות. "奴, תעשה קידוש", דוחק בו מולע.

הנוכחים לא ידעו כיצד "לקבור" את עצם מפחד. כתע המצח החמיר פי-כמה. דבריו של מולע הפתיעו גם את הנaziילניק עצמו. מעולם לא דבר אליו אסיר בסגנו שכזה. מבלי משים התקרב אל השולחן, נטל את הגביע מידו של מולע, הביט בו שנייה קצרה כמו מס' וואז החל לומר בניגון חג מקוטע:

"סביר מרנן, ברוך אתה ה' אלקינו מלך העולם... אשר רומנו מכל עם וקידשנו מכל לשון" – – –

הלם ותדמהה אחזו בנוכחים! רק מולע לא הי המופע. הוא קיבל זאת בפשטות, שהרי מה שיכור מבין... עם תום הקידוש מג שוב ופנה אל הנaziילnik "כח שוב, והפעם אמרו 'ליהים'". שוב נטל הנaziilnik את הכס, ושתה עד תומו. התכבד במעט מהאוכל שהיה מונח על השולחן, כיאה ל'יאושפיז' נכבד של סוכות... אף הוא, המשקה עלה לו לראש, וזרז היהת טובה עליו.אמין הוא הקפיד לא לשבת יחד עם האסירים, ונשאר לעמוד על

"צריך ודקה", נענה מולע בפשטות, "בחג סוכות עושים קידוש!..."

ו

השעה עשר בלילה. אופל אופף את המחנה הענק. רק באולמות העבודה המרוחקים עוסקים עובדי המשמרות השניה בעבודתם. אנשי המשמרות הראשונה נפלו לא מכבר שודדים על עבורי בעליצות – "אתה יודע שעשרה שעות של עבודה פרך. החילימים והשומרים נמצאים איש איש במקומו. וזה אחר זה נכנסים לסוכה החשאית מולע הגיגני, אברהם הגוזני, ויסקה מוצקין. התרgesות טمرة של חג פושטת לבבות. שני החסידים מתפללים תפילה ערבית של יוס-טוב, מפזים חרש את נעימת הרаг.

עם תום התפילה פונים לעשות קידוש. הווודקה הושגה מזמן, גם גביע-פח לקידוש הוכן מבעוד מועד על ידי אנשיו של אברהם, בבית-החרושת למתכת. Mai-Shem הוושג דג מלוח ותפוחי אדמה מבושלים.

מצב הרוח השתperf, ושני החסידים החלו מפזמים שיר חסידי עלייז לבבוד יוס-טוב. ניגון רודף ניגון, והשלשה מתנתקים מהויה המחנה, שוכחים מהחילימים הקפדיים ומהכלבים צמא-הדם. הם עולים ומטפסים לעולמות נשבגים. שוכחים כי בחוץ הלילה יוצאים הנaziilnikים לטיור בחדרים כדי לוודא שהכל כשרה.

לעתומו של ניגון, מגיח לפטע ראש מבعد לפתח. לסוכה הקטנה נכנס נaziilnik בכיר, אכזר ורע-לב. הוא מביט בנוחים במבט מלגלג, אומר 'דיגים' בשינויים תפости בעת בראשתי'.

אלוף בכיר היה אותו נaziilnik בצבא.

קעס פְּרָדַיִן "פָּאַק" — וְלֵפֶךְ,
פְּלָרָן יוֹ"א וְבִינָק קְפָרַעַן אַק פְּקָבָה
פְּלָרָן יוֹ אַנְדְּגָעַוּ קְפָרַעַן וְלֵפֶךְ
קְפָרַעַן אַרְהָן — פְּלָרָן אַקְבָּעַת
קְפָרַעַן כַּבָּא, פָּאַ, וְבִינָקְבָּעַן עַקְבָּעַן,
וְלֵפֶךְ, וְלֵפֶךְ, וְלֵפֶךְ פְּרָדַיִן וְלֵפֶךְ, וְלֵפֶךְ, וְלֵפֶךְ
אַק, וְאַכְלָה אַרְהָן וְלֵפֶךְ, וְלֵפֶךְ, וְלֵפֶךְ
פָּאַ, כַּבָּא, קְכוֹ וְלֵפֶךְ דְּכָאַר
פְּלָרָן יוֹ אַלְפָהָן כְּפָהָן פְּרָכָה
וְלֵפֶךְ, פָּאַ, וְלֵפֶךְ אוֹ צָרוֹס דְּפָהָן
וְלֵפֶךְ אַפְּרָהָן עַטְקָה, סָק, וְלֵפֶךְ
אַלְפָהָן קְהָן וְלֵפֶךְ

מכניסי אורחים הגדוליים בעולם

ומה היה אומר הרמב"ם לנוכח מאות בעלי בתים' שמטבבים לאחר התפילה, ומתהננים בפני בחורים לסעוד על שלוחנם; בחור מצטרף לחבור, והם הולכים הביתה מוקפים בעשרה ועשרים בחורים... ■

תשתי קרב ובא. כשמדוברים על הכנסת האורחים של תושבי קראון הייטס, הדבר מקבל ביטוי מוחשי בכל ימות השנה – וביתר שאת, בחודש החגים. כבר מראשית חודש אלול מתעורר הארגון הענק 'הכנסת אורחים' – אש'יל'י' כاري מרבעצו. עשרות תמיימים שארק סיימו את שנת הקיץ, תופסים את עמדותיהם; כל מנגנוןיו ומלחוקותיו של הארגון נפרשות אחת לאחר בשתח: מפרקים צייד, מתכוננים, מתוכנתים, מכינים, בודקים, משפיצים, מבקרים ומה לא... על מנת לארכח כיואת את אורחי המלך.

שבוע לפני ראש השנה מגיעות חלק מן ההכנות לשיאן. האגף האחראי על הטיפול בתלמידי התמיימים – הוא בשמותות והן ברותניות – מסיים כמעט את הכנותו, ומתחילה לקלוט את גלי התמיימים המתדרפים על שעריו 'הכנסת אורחים'.

לאחר בשוכתה מספר דומה של בחורים. על כן היא מבקשת שאעשה לה טובה ואשלח אליה בחורים במספר דומה. טרם סגרה את הטלפון, ביקשה מאוד שלא אesch... לימי שביקר בהכנסת אורחים' ביוםיהם אלו בסביבות חג הסוכות, יודע ומזכיר היטב את העומס העצום המוטל על כתפי המארגנים, כך שבקשה נשכח מליבי, ונזכרתי בה רק בערב החג אחר הצהרים. אך דא עקא, זכרתי רק את שם המשפחה ובשם אופן לא את כתובתה. בקשתה הייתה כל כךיפה ונוגעת לבב, שהחליטה להתאמץ. פתחתי את האלפון של קראון הייטס' והתקשתה לכל אחת מהמשמעות ששמן זהה לזה שכורתי.

"באתה המשפחות ענה הבעל. לשאלתי האם אשטו ביקשה בחורים לח, ענה לי כי אינו יודע וכי אשטו איננה בבית ועל כן לא יוכל לשאללה. ובכל זאת, בקש שאמתין רגע. הוא הניח את האפרכסת וכעבורי רגע חזר אליו: 'איינני יודע אם אשטי היא זו שהזמיןנה, אולם המקרו מלא ויש אוכל מוכן למספיק בחורים, אתה יכול לשלוות אותם לך...'". באוטו החג אכלו בבית המשפחה הרבה מעבר למה שביקשה הגברת מלכתיה... השבונות תאכלנה בתוך הבית, וכך היא יכולה

"פְּאַשְׁוָר קְשָׁוָר קְשָׁוָר גְּלָוָהָה כְּפָרָה
אַכְלָה, וְלֵפֶךְ וְלֵפֶךְ פְּרָדַיִן
חֲלָה גְּלָאַגְּלָה קְבָּלָה, וְלֵפֶךְ
וְלֵפֶךְ וְלֵפֶךְ אַלְפָהָן קְהָן,
פְּלָרָן כְּפָרַעַן כְּפָרַעַן זְכָרָן
בְּלָרָן כְּפָרַעַן כְּפָרַעַן זְכָרָן
וְלֵפֶךְ, פְּלָרָן צְלָמָן זְכָרָן
חֲלָה גְּלָאַגְּלָה קְבָּלָה, וְלֵפֶךְ
וְלֵפֶךְ קְבָּלָה זְכָרָן זְכָרָן
(רמב"ם, הלכות שבת פ"ל הייא)

הרמב"ם בספר ההלכות שלו, מלמד את האדם הילכות ודרך ארץ. אל לו לאורח להופיע פתאום אצל מארכיו ללא הוודה מוקדמת, "שהרי מביישן", שכן בודאי לא הכינו מטעמים הכרוי לאורחים. ומה היה אומר הרמב"ם, אילו היה שומע את הספרו הבא?!

ספר ר' חיים הל שפרינגר: "לפנִי
לשנה, לקרהת חג הסוכות, התקשרה
ל'הכנסת אורחים' גברת מתושבת השכונה,
ויספרה, כי בכל שבת מתארחות בביתה עשר
בנות. כתע מתקרב חג הסוכות, והיא חושבת
שהבנות תאכלנה בתוך הבית, וכך היא יכולה

האורחים מגיעים. השכונה משנה את פניה

כאפּן או קא ט, טילעַבָּא

זה מתחיל בקונגו. ביזוטות של היום יום, לקרה לא חשובות, אבל בהחלט יכולות להיות טורדיות. לפחות אצל אוכל אנשים מסוימים.

תראו לכם אברך משי צעיר, אב לשני ילדים המתגורר ברחוב יוניוון – אחד מרוחבותיה השקטים של השכונה. בכל בוקר מינותו השנה הוא מתעורר אל הרוגע והשלווה שמקרין הרחוב הקטן. בטרם הלכו אל הכלול הוא קופץ לחנות של 'יכניסי', מלא את סלו במצרכים הנחוצים, לאחר מכן – כנהוג אמריקה רבתי – קונה מספר ביגלים טריים וריחניים עבור הילדים ויברייק פאסטי' שיהיה מה לאכול בכלל. בהמשך הבוקר נtapל אברכינו בנייחותה 770, פוגש חבר או שניים, מסכם עניינים עם סוכן הביטוח אותו פגש בדיקון המקובל, וכשכוס קופה בידו צועד לו האברך אל הכלול לשקו עולמה של תורה. מגיע חדש אולו, ועם תקיעות השופר

אולם מאחורי המערך הלוגיסטי המשומן, בצלם של אבירות החסד והתרומם הנדיים אשר על נדבתם הגיע צועד המושך הענק, נסמך ארגונו הכנסת אורחים על אחת התופעות המדיהניות של הכנסת אורחים במינדים שלא יאמנו על ידי כל תושבי קרואון-הייטס; ללא מחקלות ולא עוזרים, ללא תקציב וללא תורמים – מארחים ותושבי קרואון הייטס את אורחי המלך באומן יוצאו מן הכלל בכל שנה ושהה מחדש.

מי שנדרש לתופעה הם בעיקר מארגני הראשיים של הכנסת אורחים' הנחשים בכל פעם מחדש למסירות והאהבה בה מתקבלים האורחים ע"י משפחות אנ"ש מקרואון הייטס. לצורך הכתנת הכתבה המביעה את תודתם של כל האורחים שהיו ושיהיו – שוחתי עם שני אברכים צעירים שעלה בתפיהם הונחה האחוריות בשנים האחרונות לניהולו של מגנוון האירועים של הכנסת אורחים: הרב חיים הל שפרינגר והרב שמואל אביווב, ומתיاورיהם וסיפוריהם ניתנו ללמידה – ولو מעט מזער אודות מכינויי האורחים הגדולים בעולם!!

באוטם הימים משנה השכונה את צבינה, נחלים נחלים של תמים ששים ושםחים מציפים את רחובותיה, המזוזות בכניסה ל-770 נערכות למגדלים רב-רומים, וקרואון הייטס הופכת לימיינן ישראלי: העברית שלtot, הרחובות הומים וגועשים מתמיד, התנועה עריה כמעט 24 שעות ביממה...

זועה השניה של הכנסת אורחים – זו האחראית על אירוחם של משפחות אנ"ש – כניסה לפעילויות שאם מיד לאחר ראש השנה במאצ' עליון לשכן ולשבץ כל משפחה ומשפחה מאנ"ש שבאה להסתperf' בצל קורת כ"ק אדמוי' שליט'א, והזומן הולך וגובר ככל שמתקרב חג הסוכות...

קשה לתאר תשייר בלי' הכנסת אורחים', כשם שבתני ניתנת לתיאור פועלתו הענקית הברוכה והמעוררת של ארגון ענק זה. אף-על-פי תמים משפחות ובנות אנ"ש נבלעים' בחיבורו האוהב של אש"ל ואיש מושך את מקומו הרואין באופן של 'וואת תלוקטו לאחד אחד' – כל חסיד והתנאים שלו, כל משפחה ואפרויוטיה – כולם מתארחים בכבוד מלכים כייה לאורחי המלך.

גדל מתלמידים ומהמשפחות משוכן על ידי הכנסת אורחים בדירות ובמגורות שנייה – שנים. החלק الآخر – שהוא גדול למדי – מותארה אצל משפחות מאנ"ש ומתקבל מהם – בדרך כלל – אשיל מלא. כל מי שלו קרוב או מודע בקרואן הייטס, מזמן בשמחה רבה להתראה, ולעתים יומרchar' להתראה אצל המשפחה האמריקאית. ואם חשבים אתם כי 'קרובי' פירשו סבא סבנתא, דוד, גיס או אח, הרי טיעתם טעות גמורה. 'קרובי' כפי שהוא מתפרש ע"י משפחות אנ"ש מקרואן הייטס יכול להיות גם בן דוד שני או שלישי, או גם רוחק מכך... אם הייתה שמחה, ספק גדול אם היה שלוח הזמנה ל'קרובי' שכזה – אלום בקרואן הייטס, דיה לקירבה זו על מנת לקבל חמה ולבבית לבוא ולהתראה ממש כל חדש תשי, והקרובי' אכן יתנו את ההרגשה כי הנך אכן אח, או לפחות דוד או גיס...

שלא תטעו, אין המדבר בעשרי קראון הייטס או בנגדיה, מדובר באנשים העובדים קשה לפונסתם וביתם אינם גדול במיוחד. בדרך כלל על המשפחה להצטופף מעט או הרבה על מנת לפנות מקום לאורחים.

יש לזכור גם, כי מנהג ישראל לבקר אצל קרובי המשפחה בחגים ובמועדי ישראל, אינם כשבשלו פרושים שש מזרנים,קשה לאחר. אף להתראה אצל אחרים קשה כי נס אצל המצח דומה... כך מותרים תושבי קראון הייטס על נוחיותם למען רווחת אורחיהם המלך.

מלבד זאת, פעמים רבות מצרפים הקרוביים-רחוקים כמה מחבריהם לאירוע מסוותן בבית הקרוביים. לעתים – בשל מקרים שונים נוצר פטאום צורך לאחר עוד חבר, או עוד קרוב בח"ד מדור דורות, באמצעות המצח תשי – כנהוג בחג' מדורו, והמשפחה האמריקאית מצטופפת ומצטופפת, ומתקבלת במאור פנים אמיתי ונט את האורה החדש הלא-צפו.

באופן כללי, מארחת **כל משפחה** בקרואן הייטס אורחים לכל תשי. צאו וחשבו את הטורח, הצפיפות, אי הנעימות, ניגודי המנטליות וההזאות הכספיות הנגרמים לכל משפחה מארחת, אלום תושבי השכונה אינם שמים לבם ייזוטות' מעין אלו, ומקיים מצוות הכנסת אורחים כפושטה בשמה הרבה.

בהתו 'יבקוצה' סייר פעם אחד החברים את היחד גדיי הבא: לאבו חבר טוב עוד מהישיבה בלבד שכיס מותgorר

צלום: ישואל בחרונו

תשרי בפתח. הפתחים של סלל חסומים במחוזות

טו זיכריה עק זהרין או זיראקיין זהרין או לערן
על עיר עיר זעיר או קאעיזז חזק זציגר ז, זיתרין או
אדשאקיין זהרין או קהקדקה זהרין זילא קאעיזזיל ז, זיל
עהעטב ז, זילא ערן, ערן, רכען, עק ז, זילא
עהעטב ז, זילא עריזא זאען, זילא זהרין זילא קענזרין ז, זיל
כלעיזז זעיכזין זאען ז, זיל, זיל עס

מעל ערים ערים את הלב מיד בוקר –
לשחרית? איך ניתן למצוא מניין שקט בראש ובציפיות זוatz? לכל אשר מפנה מודיעינו את עניינו, הוא נתקל פנימה לא מוכרכנו נראית קראון הייטס באלו ענייני משפחה יוצא מbijתו עם שחר ונדמה כי עבר לשדרת אמריקאית מן השורה; כך מרגיש כל אדם שפתחו משתנה שיגרת חייו מן הקצה אל הקצה – הפינות היוצאות לו, הזמן המתאים לו, החברה שלו – הכל לפטע מתבלבל ומשתבש לחלוין...
ובכל זאת, ועל אף כל זאת, מקבלים תושבי קראון הייטס את האורחים בסבר פנים יפות ובזרועות פתוחות כפי שישופר ויתואר להלן.

ומי מדובר על המקווה הנקי והצלול, ועל הסבונים הנמצאים שם כל בוקר בשפע – וכעת, סבונים אין להשיג, והמקווה מלא וגדוש בבחורים שמנפנפדים עצם לדעת.

התו בבייל מתחילה מפינת פריזינט וקינגסטון, וכשmagיע מודיעינו לראש התו, הביגלים כבר לא טריים וריהניים, ואם לא די בכך – 'הבריק פאסטי' נגמר. פושט כך... על מנת להגיע לזאל של 770, יש לדג

זהרין או צכי

לעת סיומו של חודש אלול מתחילה האורחים להגיע בהמוניים ובהליפה. חל

עשרות סוכות "כל דכפין" ברכבי השכונה

תמיימים מתוועדים בסוכה של אחד מהתושבים השכנים

טַרְעָן חֶפְּצָן

cut, נעלת דוגה נסافت בתיאור הכנסת האורחים של תושבי קראון הייטס.قيدע, מגיעים לחצרות קדשו משפחות רבות מאנ"ש באה"ק ושאר מקומות. אלה

וכיו"ב. תושבים אחרים מעוניינים לדירות הבתורים שבשכנותם פינית שתיה חמה' עם מיחם, סוכר וכו' על מנת שיירגשו בבתי'. משפחות אחרות, וכן בעלי עסקים שונים, מבאים מדי פעם מוצרי מאכל לדירות הבתורים.

בקראון הייטס. מובן כי החבר הוועמן תמיד להתארח אצל המשפחה והרגיש שמדובר בית ממש. לאוטו בחור היה באותו זמן גם דוד שגר בקרואון הייטס באופן זמני. לאוטם דודים היה גיס מצדה השני של המשפחה הנמנית על שלוחי המלך, ואשר היה מעוניין להגיע לכינוס השלוחים בחודש כסלו. אצל הדוד היה המקום צר מהכל גם איש אחד נוסף, ועל כן ביקש הדוד מאחינו שיבקש מחברו של אביו כי יארח את הגיס לתקופת כינוס השלוחים. בן החבר נרתע מעט מזאת המשימה, כיון שאיזה קשר ישנו בין הגיס של הגיס של החבר? אולם לאחר מעט לחץ שאל בהיסוס מה את משפחת החבר האם ניתנת לאורה את... לתודה מתנו נעה בעל הבית "בשמחה רבה", כאילו היה זה קרובו ממש. ואכן, אותו שליח נהנה מאוד מהשותה אצל אותה משפחה, ולתקופת השנה כבר הוועמן 'יזוכות עצמוני' לשוחות ולהתארח אצל המשפחה. אלו הם פניה של קראון הייטס.

טַרְעָן חֶפְּצָן עֲלֵיכֶם קָדְשָׁאָךְ

עד עתה תיארנו את האירוע העצמי של תושבי קראון הייטס, אולם יש לדעת כי גם כל אלו המתארחים על ידי ארגון 'הכנסת אורחים' – נערים בנדבת לבם של תושבי השכונה.

על מנת לשכן את אלף התלמידים, דרושים לאש"ל דירות, בייסמנטים, חניות, וכל מקום בו ניתן לפרש מספר מורים ולהפוך את המקום לפנימייה קטנה. את כל ימיקומי ההשכבה' הלו מתרמים הארגון, או שוכר מאות תושבי קראון הייטס. כמעט כל תושב קראון הייטס שברשותו מוקם מותאים – מוקן להעמידו לרשות 'הכנסת אורחים'. יש לזכור כי מי שברשותו בייסמנט – יכול להשכירו במשך תקופה למשפחחה בסכום הגון (בערך כמו מיטה ללילה במירון בתקופת ליג בעומר), אולם אנ"ש מותרים על הונם ועל נוחותם על מנת לאפשר לארגון לאחר כיאות את אלף הבתורים.

תושבי קראון הייטס אינם מסתפקים רק בתורמת מקומות לינה, אלא גם מביעים דאגה כנה ואישית לבתורים. לא פעם מתבלת הودעה במחלקה המתואימה של הכנסת אורחים מפני אחד מהתושבים השכנים, כי עבר ליד דירה של בתורים וראה שהсрota להם שמיות' או מנורה, או דלת שבורת

לערוך הגרלה בין המשפחה, והזוכה המאושר היה דומה כאילו זכה בפרס כספי גדול...

ובכן, בקראוון הייטס עדין לא שינו כל כך את שיטת האיווחה. אלה המאושרים שליהם ינסם קרובים — כמעט עליל — מורים בדרך כלל לקוביהם להביא אל שולחן השבת או החג מספר בחורים נספחים על מנת לחוג בשמחה רבה. אולם אלה המאושרים משפחות, או שאינן מוכרים מבין הבחרורים, נעמדים ב-770 אחר התפילות ותרים אחר בחורים המהשפים מקומות אירוח. ניתן לפחות במראה נפלא של 'טרמפיאדה' של 'בעל-בתמי' העומדים וממתינים לבחר שטרם מצא לו מקום.

מחזה נפרץ בקראוון הייטס של תשרי הוא לראות אברך חסידי צועד בראש, ואחריו כশמונה או עשרה בחורים שركעט ראמס לראשונה בחויזו. לשבח המשפחות האמריקאיות רואי לצין, כי על אף קשי השפה, הם מעניקים אוירה חמה ורונעה וכך משקיטים את מבותח האורחים אותם הכירו לראשונה לפני דקוט אחות.

גם כאן כדאי לדעת: בעוד שלבחורים ישנו חדר אוכל הפועל גם בשבתו וימים טובים — הרי שלבנות האורחות וכן לזוגות, אין חדר אוכל ספציפי בשבתו וחגים, והם נשלחים להתארח אצל משפחות; ואולם בעלי-בתים חסידיים שלא זכו לקבל קבוצת בנות או זוג לארוחת שבת — מבאים בחורים נספחים על מנת להושיך בשמחת החג.

לא תהיה זו גזימה אם נאמר שבכל משפחה בקראוון הייטס מתארחים לפחות חמישה אורחים בכל סעודה מסעודות שבת וחג! בחישוב קצר נגיע למסקנה כי בכל שבת וחג נקנים עיי' תושבי קראוון הייטס עשרת-אלפים עופות ו אף יותר, על מנת לאורח את אורחיה המלך. ושוב, מדובר באנשים שאינם מפוזרים כעשירים, אולם טוב ליבם הוא זה המנחה את צעדיהם בדרך החיקים החסידית.

האמריקאים יודעים כי תרבות המאלכ בישראל הינה אחרת, וברצותם להעניק לאורחים כל צרכם, הם פשוט מתקשרים למשדי 'הכנסת אורחים' כדי לברר "מה הישראלים אווהבים?" אחד המצריכים הנקיים ביותר הוא חומוס, "כי הישראלים אווהבים חומוס!..."

אחד הנשים בשכונה סיפרה, כי כל שכנה בגין בו היא דורה, מכינה עוד כמה מנות בעיירות שהאורחים היו מועטים, נהגו אף

לענין רצויו רק עז קה, מילון צעה, עוצר עז קב"ע, בדוחמו פרג אנטוקו צעה, ק-022 צאען, קמקח חלען ר', יעקר בזען קהה חהארשע זלפֿא, יעאן או זאך אצה, זיאצערן בפֿרעה נאעטֿא, טווער פֿ, אלענצע זרצען אperfֿ צחרען עטקהו זאען זאען אפה, ר אקט צחרען, עטקה קהן, ס אקט קהן, קקלקע זזען?"

מקומות בעלי החיים, וכך חיו כל תשרי! רבים מהמאושרים אף טורחים ובונים לאורחים סוכה קטנה על מנת שיוכלו לשוחות בתוכה בעניות מרבית.

אחד האורחים על מלחת שכון זוגות מספר כי לפחות פעמיים קרה שהגיגו זוגות-770 בשעתليل מהוורת, ועל אף כל המאמיצים לא נמצאה עבורה דירה. ב策 לו, יצא נציג המחלקה משרותי הכנסת אורחים אל שדרת איסטערן פרנקווי הסואנט, עצר את היהודי הראשון שנקרה בדרכו ושאלו: "יש כאן זוג שנותר ללא דירה, תוכל לקחתם אליך ללילה הזזה?" בשתי הפעמים ננעה הנציג בשמחה רבה. האברך החבדי אפליו לא נמלך במשפחתו; הוא נעל את האורחים עמו ואירוח אותם בשמחה רבה.

עבור האורחים הרוגלים לדברים הבלטי מתוכנים, הדבר נראה כמעט טבעי, אולם עבר אברך אמריקאי המתכוון את שעותיו השקשות בבית, ולפתע 'מניחתים עלייו' הכנסת אורחים שכז', זה ממש בגדר קרייתם ים סוף, אולם — כאמור — האברך לא היסס להרף עין, ואירח את האורחים הבלטי מתוכנים בשמחה רבה (אגב: ארגון הכנסת שני זוגות, אולם אם אין ברירה, תשלחו עוד זוג אחד, נסתדר כבר).

באחת הפעמיםצלילה אישת מחלוקת, שכון משפחתי באש"ל, והודיעה כי ביתה יש מקום לאורח וכי היא מבקשת שנציגי אש"ל יגידו על מנת לאמוד את המצב. בהגuum לביתה גilio הנציגים בית קטענו צפוף. עודם תמהים היכן יוכל להסביר בבית זה משפחה — נונתה הגברת והסבירה: 'את השולחן נוציא, לא נשתמש בשולחן עד סוף תשרי (!), את הספות נעורום אחת על השניה, ובמקומות שיוצרים תוכלו לפרוס יודע, כי בעיירות של פעם נהוג היה שכשהגיג הילך לעיירה, והוא בעל-בתים מותחים ביניהם מי יזכה לאורחו לסעודה שבת.

בעיירות שהאורחים היו מועטים, נהגו אף

מגיינים לעתים קרובות עם כל משפחתם או עם הלהקה, ומובן שגםם קשה ומסובך יותר לשכן. יש למצוא מקום מותאם ספציפית לכל משפחה, לארון ולסדר את המקום, בהתאם עם בעלי הבית ועוד... משפחות המגיעות לתשבי מושכנות בדרך כלל אצל משפחות או בדירות השiability למשפחות. לשם כך פועל אף מיוחד של אש"ל על מנת להשיג כמות גוזלה בכל שניתן של מקומות אירוח שניתן יהיה לשכן בהם משפחות בבה העת.

כאן מתגלית עוד יותר מידת האבת ישראל של תושבי קראוון הייטס. להערכת הממוניים על אף זה, 98% מתושבי השכונה נענים בשלב מסוים לאטור, ומאחרים בכיתם משפחה או שתיים. גם אלו שאין באפשרות לארח — נלחצים, ומצופפים, ומסדרים ו... מודיעים באושר כי ניתן לאורח אצלם לתשרי. אחת התשובות השגרתיות לטלפונים המתעניינים לגבי אירוח משפחות היא: "מצטערים, אנו מלאים כבר באורחים, אולם נשאלה לסדר משהו", תושבה שגרתית נופת הנשמעת היא: "יש לנו כבר שני זוגות, אולם אם אין ברירה, תשלחו עוד זוג אחד, נסתדר כבר".

באחת הפעמים צלילה אישת מחלוקת, שכון משפחתי באש"ל, והודיעה כי ביתה יש מקום לאורח וכי היא מבקשת שנציגי אש"ל יגידו על מנת לאמוד את המצב. בהגuum לביתה גilio הנציגים בית קטענו צפוף. עודם תמהים היכן יוכל להסביר בבית זה משפחה — נונתה הגברת והסבירה: 'את השולחן נוציא, לא נשתמש בשולחן עד סוף תשרי (!), את הספות נעורום אחת על השניה, ובמקומות שיוצרים תוכלו לפרוס יודע, כי בעיירות של פעם נהוג היה שכשהגיג הילך לעיירה, והוא בעל-בתים מותחים ביניהם מי יזכה לאורחו לסעודה שבת. יונינו, בדירה שני חדרים, אספה משפחה את ארבעת ילדיהם לחדר ההורים על מנת לפנות

ר' נחום מרכוביץ עם ארגדי האוכל בערב החג

יודעים אנ"ש דקראון הייטס לארגן הכנסת אוורחים לתפארת.

סוכות. השכונה כולה מתקסחת בסוכות, והרחוב כולו לובש חג. מיידיليلת נערכת שמחת בית השואבה, ורחוב קינגסטון כולו צוחל ושמח. מיידיليلת מארגן אשיל'ע, העשרים התועידיות ברחבי קראון הייטס, אותן מארחים אנ"ש בסוכות ברכzon רב, במאכל וב משתה כיד המלך. בכלל האויריה בשכונה היא שניתן להיכנס לכל סוכה על מנת לאכול או לשותות משזה. הרגשה זו חשובה עבור האורחים אשר ברשותם אין סוכה ומעוניינים לאכול דבר מה.

פעמים רבות – כשמרגיש בעל הבית הנמצא בבתו כי אוורחים הגיעו לסוכתו, הוא יוצא אליהם ומציע שתהיה או מזונות כאלו היו אוורחים אלו מוזנים.

מלבד זאת, פועלות ברחבי קראון הייטס סוכות יכל דכפני – אלו סוכות אליהן ניתן לגשת 24 שעות ביממה ולקבל שתי חמה, מזונות, מיני מתיקה ועוד. מלבד ההוצאות העצומות בהחזקת סוכה שכזו – מדובר ביכולנות, מצד בעלי הסוכה ממשׂ כל שעוטה היממה לאחר ולקבל את פני האוורחים, והבhorים אכן מגיעים בכל שעוטה היממה...

לא ניתן לסייע כתבה זו מבלי להזכיר את המשאות של מרכוביץ – אלו משאות הענק עליהם عمل ר' נחום מרכוביץ מיידי שנה המחלקות במגוות שלא תאמנה של אוכל בשפע רב ועצום כיד המלך במוצאי צום הכהורות ולקידוש של שמחת תורה.

שם ציווה ה' את הברכה חיים עד העולם!

כשמוניים עופות לחג!! כשבאו רג'ע בצד המתינו לתורם עוד כארבעים עופות! מחוזות מרגשיים كانوا של יהודי העמל ללא שום תמורה על הכנסת עשרות מנות עופ; או של עקרות בית אמריקאיות הרגילות כל חיין באוכל מוכן וקוני; או מחוזות של אברכים מבולבלים שאינם מסוללים להעrijk נכונה כמה בחורים יחוירו אתכם לשודדה, וכן של משפחות המוותרות על הסודה בחיק המשפחה, של משפחות המוותרות על 'האחדות המשפחתי' ומתקלות בין הבית לסוכה (גברים ונשים), וכל זאת על מנת להגדיל את כמות האוורחים – על אלה נאמר: 'אשרינו שחסידים אנחנו'....

כלהה, צ'אלְה, כלהה, צ'אלְה!

לשם השלמת התמונה אודות הכנסת האוורחים של תושבי קראון הייטס, נביא כאן נקודות או רקנות נוטשות אודות הכנסת אוורחים.

כסא לימי הנוראים ב-770 עולה \$300. נקל לתאר יהודי שישים סכום שכזה עברו מוקמו ב-770, ייחוץ ליהנות מכל רגע של ישיבה נינוחה על כסא. אולם פעמים שהדבר רחוק מכך. רובם של הירושבים ב-770 מתחלקים עם הבוראים במקומות בהם היו שותפים ממש, מי בנותנו את מקומו לזמן מה לBORAH שעובד מושמונה בבורא על רגליו,ומי בנתינת האפשרות להיסמך עליו או על מקומו, ואפילו לתורם את גבו ליסטנדרא מאולתר... מסתבר שגם במקרים שלהם ב-770

986 ח' זכלה וטליה פולפיו
 וכך עשו כן קרן, קרן
 שהרין זו כה, סחף וטה
 א, פולדו טקה אטה
 צ'אלְה, ס' קדרן –
 פון ווילו, שעזעניפיו'
 שעא, צהום וו' חזעניפיו כלהה
 ה' פה, קדרן צ'אקו ק, איזה

מלבד המנות 'המטוכנות' לארוחה, כיון שתמיד הבעל מטבחה ומביא יותר בחורים ממה שתוכנן... לא פעם, דקוטה ספרות לפניו כניסה השבת/ההג', עוצר וכוב בחרייה צורמת ליד המטבח של הכנסת אוורחים, מזין אברך מתנשם ומונשף הפונה בתחינה לאחראים: "דוחוף! אני צריך עוד כמה לחמניות ללחם משנה", אין לי מספיק לאורחים..."

תפעה זו של האירוח לסעודות הינה אחת התופעות הנפלאות של הכנסת אוורחים טהורה ותמיימה. כאן כבר לא נדרשת 'קירובות' או הכרויות – כל דכפני יתינו יכול – כפשו ממש, עם על הכלב ודניעות הראוים. כל תושבי קראון הייטס מאורחים בדירות לאורחות, והשכונה – בלילות החגיגים והשבתוות מאירה באור יקרות של אלפי מצוות העשות בכל רגע ורגע בכל בית מבתיה היהודים של קראון הייטס.

אם דיברנו על המארחים 'הריגליים' המארחים בעשרה וחמש עשר אוורחים לסעודה – מובן כי נזכיר את 'המארחים הגדולים' המארחים למעלת ממאה איש לסעודה!! משפחות כמו שטרסברג, שארף, קוטלרסקי, גאנזבורג ועוד רבות, כל אחת מהן מארחת עשרות רבות של בחורים בשערים, אלא בייהודים העובדים קשה על מנת להרווח את פת לחם. אך מידתו של אבינו הנдол – אברהם אבינו ע"ה טבואה בהם ומארה את התשרי באור יקרות.

אחד האחראים על הכנסת אוורחים נכנס פעם בליל ערב חג לאחת משפחות אלו, ונדחים מהמחזה: המטבח והסלון הפכו כולם לחדר עבודה גדול, בעל הבית ובנו עמלו בשעה מאוחרת בלילה על הכנסת של

הענינים שנארח לסעודה החג ייהפכו לעשירים תיכף ומיד!

לפחות רצוי ביאר אשור קבדר עלי. קבדרו כדרכ' עלי. שאלת' יקרה עלי
 צדקה עלי. ובקבדר זע ערכל עלי' ובקבדר רכח. 'צדקה עלי
 ק. באך פ. ורבנן עלי ריבנן עלי' ואך עלי' ושבטה עלי' יבנין
 דאס פ. וקלתערת ורחב'ו ביאר כדראר. אוא קד. ח'
 קבלת פה עבורה מילזשען קושטן וויש: ויהי דהילך, וקסת פ. ס ענטק'
 גדרהשווין עקליאו דענש געלאו, יהב פְּנַסְעָן צִוְעָן, ווענילן לא' גערשען פה
 חומלאו לערפער? וטז געלאו גדרהשווין עק אפל גדרהשווין ובק אפל, פ' ק' ג' גראז
 חומלאו ערכל כהא חטקה. ועהד ק' ב. גראז.

צריך לפחות מעות לעניים בערב סוכות דוקא, ולמייחדי להו [= לשמחם] בסעודת דסוכות" עיייש".
 מדברים אלו מסיק הרב כי מבצע סוכות פשוטות, ממשענותו היא⁵ לדאוג לכל יהודי וכל לקיים יושחת בחג⁶ כל אחד לפי עניינו ושיעורו, כפי שנפסק בשעו"⁷ ובשו"ע אדה"ז בהלכות יום טוב⁸, ואין לו להמתין עד שבאו להעירו משנתו ויאמרו לו שישנו יהודי שחזרים לו "משמנים"⁹ או אף גם דברים עיקריים וכיו"ב לצרכי חג הסוכות, אלא עליו לחפשם ולملא את מחסורתם.

בהמשך הרב הוסיף ואמר כי "ישנם אלו ש"יתואננה הם מבקשים" ובמילא מוחפשים הם בכל דבר יקושיא', והם אכן מצאו קושיא שלדעתם היא 'יקלאץ' קשה, היוות וזה עתה הזוכר [בחלקה הקודם של התתועדות, מ.ח.] שoud לפני חג הסוכות נצא בריקוד לקראת משיח צדקו, ועמו נבוא

נוספים, כאלה שאין ביכולתם לעורוך בכחות עצמם של רחבי הרמב"ם – לקיים את מצות היום יושחת בחג⁷.

הרמב"ם מונח את דבריו בצהורה חריפה וברורה כאמור, אך שאין היא מותירה מקום להסתפק בכוונתו, וזה לשון הרמב"ם "כשהוא אוכל ושותה [באים טוב] חייב להאכיל לגר ליתום ולאלמנה עם שר העניים האומללים, אבל מי שנעל דלותות חצירו, ואוכל ושותה הוא ובנו ואשתו, ואני מأكل ומשקה לעניים ולמרוי נפש אין זו שמחת מצוה אלא שמחת כרישו, ועל אלו נאמר י' בחיהם כלחם אוונים להם, כל אוכלוי יטמאו, כי ללחם לנפשם², ושותה כזו קלון היא להם שנאמר³ זוריתי פרש על פניהם בראש הגיכם." עכ"ל הרמב"ם.

[כל זה הובא ונتابאר בארוכה גם בדורשי כ"ק אדמור' הרוזן]⁴ ושם גם נתබאר הקשר המוחיד לחג הסוכות אשר "על כן

פני עשרים שנה, בימ"ג תשרי תשמ"ז התוועד הרב מלך המשיך לרוגל יום ההילולא של כ"ק אדמור' מהר"ש נ"ע. במלכה של התתועדות ביאר הרב בין השאר, גם את ההוראה הנלמדת מהשיעור היומי בחומש ש"ז אין אבל ישורון רוכב שמים בעזק ובגאותו שחקם". לאחר שסיים הרב את ביאורו, עצר הרב את שטף דבריו והוסיף לאמר כי "כאן גם המקום לעורר, להזכיר ולעודד אודות כל המבצעים החל מהמבצע שהזמן גרמא – מבצע סוכות פשוטה", הרב ביאר באוטו מעמד גם את ממשענותו של "מבצע סוכות" בפשטות ולדברי הרב יש למודד את פירושם של הדברים, מהנאמר בראב"ם ובחסידות.

• הרמב"ם בהלכות يوم טוב¹ אומר שמחת יום טוב בשלימותה היא דока כאשר הוא דואג לארכ' על שלווחנו אנשים

"שעה" הוא צריך לפחות שטיח מקר לקיין וחסר לו הכסף הנדרש לשם כך, וווגטו איננו נונתת לו מנוח... עני הוא באotta שעה" היא מפריעת לו לישון ולנוח, בקשותיה מפריעים לו ללמידה במנוחת הנפש, הרי עני הוא באotta שעה" רץ וחפש גס אותו, מלא את מבוקשו, על אחות כמה וכמה שיש למלא את מחסורת של אלו העניים" לא כל מילטה דבדיחותא, שיש לספק להם את כל צרכי חג הסוכות, על כל עניינה.

כך גם "מצוה גוררת מצוה" יש לעסוק במבצעים הנוספים שהזמן גרמא, הם אלו המבצע לולב ודיא מינים, ומבצע שמחת בית השואבה לשמח את כל אלו שצרכיהם סייע ויעידוד ובשמחותם", ע"כ דברי הרבי באotta שיחית קודש.

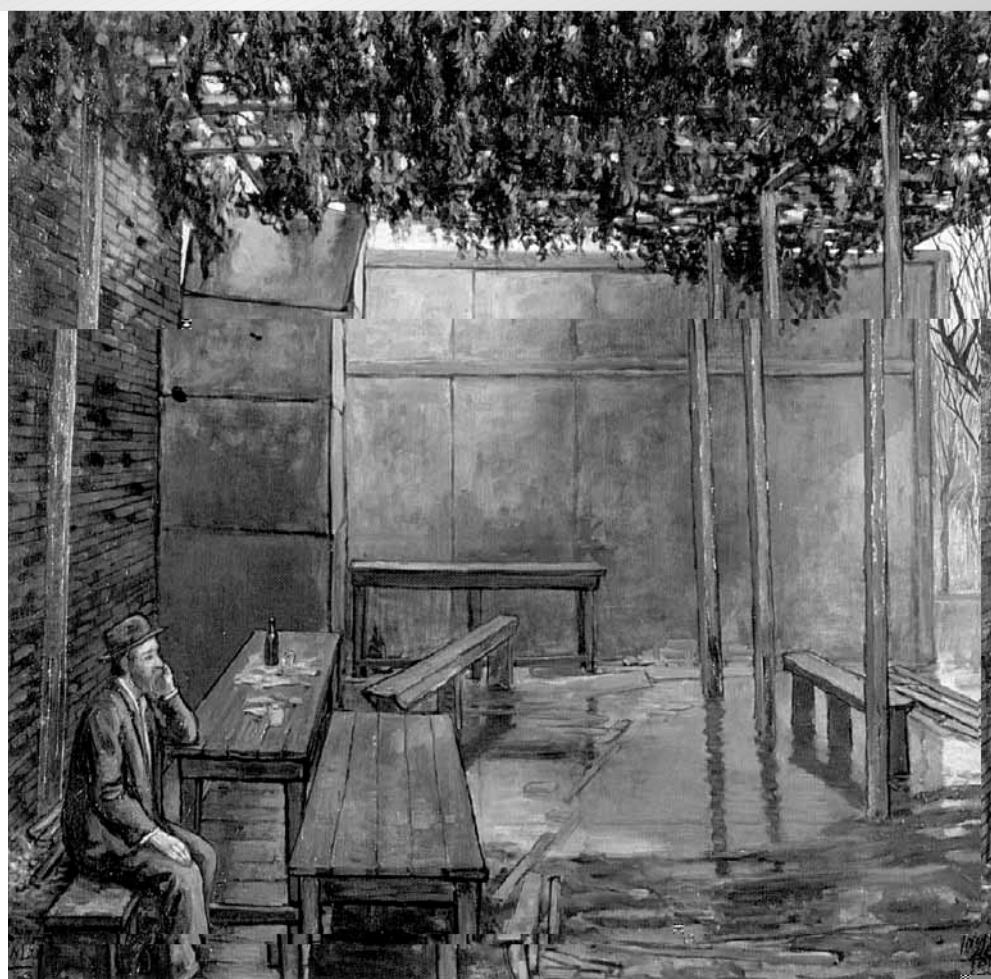
בדבורי קבוע הרבי ברורות שכעת – בזמנם הגלות – הם הרגעים האחוריים שניתנו לקיים את מצות הצדקה, היות ובקורב ממש מצוה נשגב זה לא תהיה בהישג יד, את המקורות והיסודות לדבריו סתם הרבי ולא פירש.

בשורות דלהן ננסה לעקוב אחר שרשי קביעתו המיוחדת של הרבי, ונביא גם בעז'זה את חידושו המפתיע של הרבי בנידון.¹³

למה המלך בחכמו הגדולה קרא ואמר¹⁴ "יוזכר את בוראך בימי בחורותיך, עד אשר לא יבאו ימי הרעה והגיעו שנים אשר תאמר אין לי בהם חוץ?". דבריו של שלמה המלך לפי פשטוט באים להזכיר לאדם להטעור מהבלתי הזמן עוד ימי בחורותיך ולא ביום הזקנה ביום ש"אין חוץ בהם".

אלא שהגמרה דורשת את הפסוק באופן עמוק יותר, ולדברי הגמara, הפסוק איינו כופל את לשונו בכדי, ואכן, בחלקו הראשוני "עד אשר לא יבאו ימי הרעה" כוונת הפסוק לזרז את האדם לזכור את בוראך עוד קודם ימי הזקנה", אך סופו של הפסוק "שנתיים אשר תאמר אין לי בהם חוץ" – הרי לדברי הגמara "אלו ימי המשיח שאין בהם לא זכות ולא חובה".¹⁵

מדוע, באמת, "ימי המשיח אין בהם לא זכות ולא חובה", והלא ביוםות המשיח נקיים את המצוות ובלימומם, כפי שאנו גם אומרים בתפילה "וישם נעשה לפניך מצות רצונך".¹⁶ את התשובה לכך ניתן למצוא בדברי רשיי המבhair¹⁷ כי הכוונה כאן על מצות הצדקה ש"שколה נגד כל המצאות", עלתיד לבוא – ביום המשיח – "כולם

או גם ה"معدנים" – והתענווים – יהיו מצווין עפר", כך הרוי פוסק הרמב"ס¹¹, והוא הוא יירץ ויבקש: "ברצוני לקיים את מצות הצדקה" ולא תהיה לו כל אפשרות!

כאן הרבי הגדיב את קולו וכמעט בזעקה אמר: "תפוס את הרגעים האחרונים! כתת הנך יכול עדין לקיים את מצות הצדקה, הנה בא משיח צדקו ולא תוכל לקיים את מצות הצדקה ש"שcola הנגדי כל המצאות".

"במילא, איפכא מסתרבא, הנך אכן סבור כך בתמים ומתכוון לקבל את פני משיח צדקו, ואף התחלת למדו ריקוד נאה לקרהת משיח צדקו... הרוי עלייך לידע כי אלו הם הרגעים האחוריים שהנץ יכול לקיים את מצות הצדקה. חפש עני בנותות! להשיג ימצאה' צאתה שהיא שcola הנגדי כל המצאות", "ויגעת ומצאת"¹²

על שאלה זו ענה הרבי כי "כמו בכל קלאץ' קשייא' מעין זו, שמקורה מאלו ש"תנואה הם מבקשים" הרי אדרבא 'איפכא מסתרבא'... הרי "צדקה שcola הנגדי כל המצאות"¹⁰ וכאשר יבוא משיח וכולם יהיו בארץ הקודש [ושם גופא בעיר הקודש], הרי

בריקוד – לעתיד לבוא – לארץ הקודש ולעיר הקודש ירושלים ולהר הבית וכו', מדוע איפוא יש להתכוון כאן בಗלות – בברוקלי או במקום אחר ב글ות – כדי לקיים את מצות השמחה ביום טוב לא רק באכילתו ובשתיתו, אלא גם לדאוג לצרף לשולחנו ביום טוב אורחים נוספים, הרי אז – בחג הסוכות – הוא יהיה בהר בקדש בירושלים!"

במילא טוען הוא כי דока מפני שהוא מצפה ובוטוח בובואה של הגאולה הקדומה, פטור הוא מלדאוג לנוקדים עברו צרכי החג, כולם יהיו בירושלים עיר הקודש בגאולה השלימה!

על שאלת זו ענה הרבי כי "כמו בכל קלאץ' קשייא' מעין זו, שמקורה מאלו ש"תנואה הם מבקשים" הרי אדרבא 'איפכא מסתרבא'... הרי "צדקה שcola הנגדי כל המצאות"¹⁰ וכאשר יבוא משיח וכולם יהיו בארץ הקודש [ושם גופא בעיר הקודש], הרי

גבורים וחילשים, וכונגד זולתם, אבל באותם הימים יהיה נקל מאוד על בני האדם למצוא מחייתם, עד שבعمل מעט שיעמול האדם יגיע לתהועלת גדול".

מדברי הרמב"ם ברור ש"יהיו עשרים וארבעים" גם בימות המשיח, ובכיבוע זו נפסקה להלמה **למעשה** בספרו הגadol, כך שנראהձלאורה שם בימות המשיח יוכל להמשיך ולקיים את מצות הצדקה. על כן, לכואורה על פניו נראתה כי דברי הרבי עוזמים **בשתייה מוחלתת** לשיטתו של הרמב"ם שהוא, כאמור, הפסיק ההלכתית בכגון דא, שהרי לדבריו הרמב"ם אכן בן "יהיו עשרים וארבעים" וגם בבואה הגואלה מצות הצדקה לא תאביד מזוהרה ותוקפה, ההיפך הגמור מדברי קדשו של הרב ישעיהו הזדרז' לסת צדקה פן נאבד את המועד.

לא, ש"דברי תורה עשרים המה"
ואף כי באotta שיחת קודש לא
הזכיר הרבי את היסוד לדבריו, הרוי
שהמעיין במשנתו של הרבי יראה כי אכן
בדבריהם ברורים ומאיירים

במספר הגדמניות²⁸ העלה הרב חידוך מעניין, ולפיו כל דברי הרמב"ם – ושמואל – שבימות המשיח לא יהול שום شيئا' במנהגו של עולם, אינו אלא בתקופה הראשונה והבסיסית שבימות המשיח, אלם תבוא תקופה נוספת בימות המשיח, ובה יתחוללו שינויים מפליגים כ"תחיית המתים, ביטול כל זיין"²⁹ וילכל הדעות – גם לדעת שמואל והרמב"ם שפוסק כוותיה – יהיה לעתיד ביטול מנהגו של עולם וחידוש במעשה בראשית – בתקופה השנייה דיממות המשיח"³⁰.

על פי חידוש זה יישב הרב לי דרכו
קוסניות ורבות שהקשו נושא כל הרמב"ם על
דבריו, ובנוסך לכך הצבע הרב – בהזמנות
משמעות³³ גם על דברי הרמב"ם בהם הוא
חותם את ספרו הגadol, שיש בהם מן התמיה,
אך לאור דבריו הרב הנזכרים מובנים הם
ובורורים כל צרכם, וכן כתוב הרמב"ם שם
באוטו הזמן [של ימות המשיח] לא יהיה
שם לא רעב ולא מלחמה ולא קנאה ותחרות
– שהטובה תהיה מושפעת הרבה וככל
הمعدניים מצוין בעפר" ומדבריו האחרונים
נראהձלאורה כי לעתיד לבוא "לא יהיה
עשיריים ואבויונים" שהרי באותו הזמן "לא
יהיה רעב ולא קנאה", ומצב שכזה – שאין
רעב או קנאה – נורם רק אם לא קיימים
ארצינו.

דבריו האחרונים עומדים הם לכאהora
בסתירה לדבריו הראשונים בהם קבוע

ceisa chiraiko. unukt bair vut usktaid kpezeho dcar
mruhi vi a, li ci a vxuli, liko lva chiraiko qja."Ejí
tli ho pixho, vli ts _ ci a vxuli, _ vut lva car
ctlik, lica, li, tkt do kstaid kmr; kaili pi chio lica
li r cdk, _ lsi keho t, um, vanu a chio lica kt re
usid tibit ia ka, llipi tti cdk, _ cchekhi li cuero

בסוף ספרו²⁴ "אל יעלה על הלב שבימות המשיח יבטל דבר מנהגו של עולם, או יהיה שם חדש במעשה בראשית אלא עולם כמנהגו נוהג" וכחמשך לדבריו מוסיף הרמב"ם ומביא סיועתא לכך, שהרי "אמרו חכמים: — ובפשתות²⁵ כוונתו היא לדברי שמואל הנזוכרים — און בין עולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכוויות בלבד", הרי שלדעת הרמב"ם — **הפסק ההלכתى** בנידון — היה קיימים אビונים גם בימות המשיח, וגם אז יהיה ניתן לקיים את מצות הצדקה שスクולה בוגד כל המצוות.

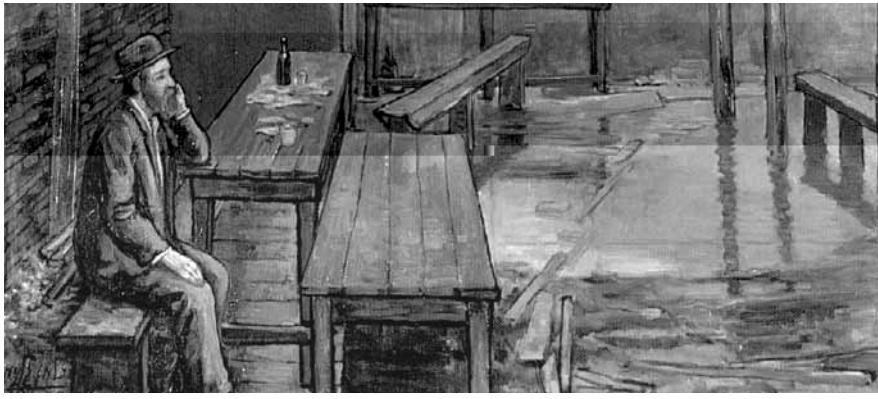
ושוב אנו מוצאים הלכה פסוקה בשםואר בכתבי הרמב"ם גם בהלכות תשובה²⁶ שם נאמר שישיות המשיח הוא העולם הזה ועולם כמנהגו הולך אלא שהמלכות תחוור לישראל, וכבר אמרו חכמים הראשונים אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכוויות בלבד". והם דברי שמואל הנזכרים שייהיו עניינים גם בימות המשיח.

על הילך נושא זה, ולא יהיה בנסיבות בר" בנסיבות הצדקה, ומайдיך לא יהיה גם במצב חובה — "לאMESS לב ולקפוץ יד, בנמצאת חובה" מי שיבקש הצדקה מתחבירו. הוαιיל ולא יהיה מאייל שיבקש הצדקה מתחבירו. ועל כן, על האדם להשתדל בכל עוז לקיים בעת את מצות הצדקה בזמן הגלות, שהרי יבואו ימים ומאות המשיח שmas, "און בהם לא זכות ולא חובה" שביהם ירצו האנשים לזכות במצבה נשגבזה זו, אך היא לא תהיה ברת-פועל, שהרי לא יהיה עניין! וכן אמר רבי שמואל בן אלעזר עשה [צדקה]¹⁸ עד שאתה מוצא [למי לעשות]¹⁹, ומוציא לך [מןמו²⁰] ועודך בידך" היינו "עודך ברשותך"²¹, ואל תחכה פן תאחר את המועד. דברים אלו עומדים בקנה אחד עם זיקת הרבי הנזכרת, "חפש עני בנותות! כי זהה ההזדמנויות האחרונות להשיג מציאות' שכזאת, השקולה בוגד כל המצוות قولם".

אלא, שהגמרה מוסיפה ומבירהיה, כי קביעה זו — שבימות המשיח לא יוכל לקיים

ונאם כי עדין יש מקום לבעל דין לטען ולומר, שלדעת הרמב"ם אכן לא יהיה شيئا' במעשה בראשית, אולם יחד עם זאת גם עניינים ואביזרים לא היוו (הוואיל ואין בכך כל شيء נושא של ממש במערכות הטבע והיקום), וכן נוכל בדוחק לומר שהרמב"ם סובר כהווארא רק למחלוקת, ולדבריו شيئا' של ממש אכן לא יהיה במעשה בראשית, אך מайдין הדלות והעוני לא היוו עוד. וכן גם לשיטת הרמב"ם הרוי שלדבריו שמדובר גם בימوت המשיח יהיו עניינים.

עדין אפשר לומר בבירור שבעוד רגע קט לא נוכל לקיים את מצות הצדקה. אלא שדבריו בפירוש המשניות מסירם כל ספק באמיתת כוונתו של הרמב"ם ומיעדים אותו על מተכונתם וכן כתוב הרמב"ם בפירושו למשניות²⁷ "ימות המשיח הוא זמן שתשוב המלכות לישראל ויזורו לארץ ישראל . . . ולא ישתנה במצבות שום דבר מה מה שהוא עתה, אלא שהמלכות תחזרו לישראל, וזהו לשון החכמים: אין בין העולם הזה לימות המשיח אלא שעבוד מלכיות בלבד. **ויהי ביוםינו עשרים ואביגונים.**" שבעוד מלכיות בלבד". וכן כתוב הרמב"ם

אַלְפָזֶרֶךְ עַק בְּפַעַל פְּרַלְלָה עַי חַכְמָה וְרַחֲמָה שְׁוֹחָדָה כָּא, וְרַחֲמָה
חַעַן קָצָא, קָטָא, וְאַק וְרַחֲמָה אַלְפָזֶרֶךְ לְפַזְלָרֶךְ וְפַעַלְאֶה
לְפַעַלְאֶה, וְכַלְעָה סְתָ' שְׁוֹרָה קַשְׁכָה וְרַחֲמָה סְתָ' לְפַעַלְאֶה צְלָמָהוּ
עַלְכְּלָמִים" וְעַסְתָּה כְּכָל וְלְפַעַלְאֶה חַעַן, וְעַסְתָּה קָטָא, וְכָל
חַעַן וְלְפַעַלְאֶה, וְעַפְעַטְאֶה וְלְפַעַלְאֶה וְלְפַעַלְאֶה וְלְפַעַלְאֶה וְלְפַעַלְאֶה

קַבְעַדְרֶךְ קָטָא, וְעַסְתָּה בְּיַפְעַחְתָּה, וְעַשְׂעַדְךָ

יהיה בכחונו להבין ולהשיג יותר מזולתו, **את**
לא! אולם בכל זאת אין בכך כל סתייה
לקביעה שגם לעתיד יהיה ניתן לשיער זולות
בחינת תורה זו.

להסביר הדבר הסטייע הרבוי מדברי
חו"ל⁴¹ האמורים שאין לתלמיד לשאול את
רבו אם כת רבו אינו עוסק בסוגיא זו, וש
להפנות את השאלה אך ורק לרוב העוסק
ברגוע זה בסוגיא זו, הרי – מסיק הרב –
שגם ייב אמריתי איפילו כרבינו הקדוש מסדר
המשנויות בעצמו, פעמים וזוקק הוא לעזרת
תלמידיו העוסק ברגעים אלו בסוגיא שהוגשה
לשוחחן, והוא, מאייזו סיבה שלא תהיה,
ברגע זה עסוק בלבדון סוגיא אחרת. הרי
שעוראה זולות בהבנת לימוד תורהנו הקדושה
איינה קשורה בהכרח בפער הבהנה בין
האנשים. וכן יהיה ניתן לכולם לגמול חסד
צדקה עם הזולות, אלא הצדקה זו כמובן
איינה הצדקה גשמי אלא הצדקה רוחנית.

בזהדמנות אחרת⁴² חדש הרבוי אפנ
נוסף בו יהיה ניתן בעזיה לקיים גם בקרוב
בגאולה השלימה את מצות הצדקה גם
במבנה הפשט ובעשייה **גְּשִׁמְתָּה**, גם כאשר
לא יהיה ניתן למצוא עני לרפואה, גם לאחר
chiposh בנותות...⁴³

להסביר הנפלא הבא, הקדים הרבוי
תמייה ובתי – כאשר יבוא זמן ומצות
צדקה לא תהיה ברת מימוש הרוי מצד
בכל העולם יתקיים, והלא שנינו⁴⁴ של

שלא יירח היום ובקרוב ממש נראה בעינינו
את ניסי ונפלאות הי עם עמו וארצו תוך
שידוד מערכות תבל ולא יהיו עוד עניים
ואבויונים בישראל! ושומה עליינו להזדווג כדי
להספק לוכות במצוות הצדקה.

לא שיחד עם הקביעה הברורה
והמוחלתת שלא יירח היום בו לא
יהיו נזקקים בישראל, "וכל
המידניים יהיו מצויין כעפר" כפשוטו, מצאנו
במשנתו של הרבבי באופנים שונים, פתרונות
מעשיים אשר דרכם יהיה ניתן לקיים את
מצוות הצדקה גם בנסיבות המשיח, [אם כי
בצורה שונה ואחרת], ואשר יבואו בעזיה
ידי מימוש בקרוב ממש בבואה הגאולה.

תשמש"ט נדרש הרבוי לנידון דין, וכך נאמר
שם³⁹: "יש לעין כיצד היה קיום מצות
 הצדקה לעתיד לבוא, לאחר שיקויים
היעוד"⁴⁰ "אפס כי לא יהיה בז אבויו".
על שאלה זו ענה הרבוי, כי יהיה
לגמר חסド ולסייע לזולות במישור הלימודי –
עינוי, שהרי בלימוד ובהבנת החומר הנלמד
יהיו לעולם קיימות דרגות שונות, והעשירים
בדעת יסיעו בידי העניים דעת.

הרבי הוסיף ואמר כי הדבר נגזר מכורח
המציאות, ולא חיללה מפני שהיה קיימים
בזמן הגאולה פערים חבורתיים, כך שפלוני

ש"עולם כמנהגו נהוג", ועל כרחנו לומר –
מסיק הרבוי – כי בדבריו האחוריים בא
הרמב"ם לرمז על התקופה **השניה** בימות
המשיח, שבה גם הרמב"ם מודה שיתחוללו
שינויים ו아버지ונים בנמצא, ובמיוחד גם המוצה
הנסגה מחותמת הצדקה שסקלה כנגד כל
המצאות, תבטל ולא יהיה ניתן לקיימה.

האמת היא, לדברי הרב³² התקופה
השניה אודותה אנו דים, אינה (רכ) תקופה
זמן, אלא בעיקורה היא תקופה מצב, כאמור:
התקופה בה יהפוך העולם את ערו אינו
מורחת לבוא רק כעבור זמן מה, אלא היא
תלויה ועומדת במעמדם של בני ישראל,
וכאשר בני ישראל מתנהגים כשרה וכדבער,
או אז הרי גם "كمים הפנים" וכי מוגלית
אהבת הי' לעמו, והוא משدد את מערנות
הטבע, ואשר על כן אם יזכה ישראל הגאולה
באה מפני שבני ישראל ייככו את נפשם
וגופם, או אז הם יראו עין בעין **מֵיד בְּתִחְיָת**
הגאולה את ניסי ונפלאות הי המבטלים את
דרכו ומנהגו של העולם.

אולם אם לא זכו – כולם שבני ישראל
עדין לא ייככו את עצם כראו, ואז תבוא
הגאולה בדרך הטבע, ללא ניסים ונפלאות
ואדרבא "עולם כמנהגו נהוג" אך יחד עם
זאת, ברור שימוש כי בסופו של דבר, יראו
ישראל את אהבת הי' לעמו באמצעות ניסיו
הגדולים, שהרי אפילו אם בתחלת הגאולה
עדין לא ייככו ישראל את נפשם, הרי בוא
הגאולה, כמובן לא עמדו בפני ישראל כל
"ונוגשים ומבטלים"³³ ש"אין מניחות להן
לעוסוק בתורה ובמצוות כהוגן"³⁴. ולכן הם
יהיו פנויין בתורה וחכמתה³⁵ וילא היה
עסק כל העולם אלא לדעת את הי' בלבד³⁶ ו"יהיו
ו"יהיו ישראל חכמים גדולים וודעים דברים
הסתומים וישיגו דעתם בראם"³⁷.

הרי הנהגה מעין זו **מطبع הדברים**
בכוחה לעורר את אהבת הי' הגדולה, והוא
יראה לעין כל את ידו הגדולה המשוככת
ושומרת על בניו אהוביו הלא הם עמו
ישראל. עד כאן דברי הרב.

דומו, שוזהי הסיבה שבגינה קבע הרב
במطبع לשון שאין לערער אחורי כי חובה
עלינו ל teleport את רגעי הגלות האחוריים
ולהרבות בצדקה, כי בעוד רגע קט לא יהיה
ניתן לקיים מצוה חמורה זו, למורת
שבתקופה הראשונה פוסק הרמב"ם "ש"יהיו
עשירים ואבויונים", וזאת היהות ושלימוטה
בכל לב לראות את הגאולה בשלימוטה
ובתפארתה³⁸, הרי אליבא דתקופתנו לא נותר
זמן רב לקיום מצוה זו, ואף אם חיללה
הגאולה תבוא בדרכי הטבע, הרי בורר הדבר

ספר הבahir: אמרה מدت החסד לפני הקב"ה כי, הרבי הוסיף, שאברהם אבינו ביהותו כאן למטה החליף בಗמilot החסד שלו במשמעות את ספירת החסד של אצילות. במילא מובן שאברהם אבינו היה מעלה ממדת החסד של אצילות, שהרי אם מדת החסד של אצילות הייתה למטה, לא הייתה יכולה להתלבש בגמilot, ואילו אברהם אבינו המשיך את החסד בגמilot, וזאת אבינו מעתה הנשמה בסוד הבירורים.

רי' ישראל שמע את הדברים ושין אותם. את כל המאמר לא תפס, רק מילים בודדות בכוון חדרו בו ואותן הוא שין לעצמו. בכוון הביתה – פעם היה הסדר כשחسيد שבביתו מליבוואויטש ערכו לו קבלת פנים והתאספו לשאול אותו על מה ששמע וראה – ושאלו את ישראל החנוני, אולי אתה יכול לחזור על המאמר, והוא ענה בשילחה, ורק כמה מילים שנינתו לעצמי. הוא חזר בפניהם על הפסיקת האמורה. לאחר מכן יצא למסחרו בדרך. בשוק היה גם נחמן החנוני וויסף החנוני, והחיליט ישראל החנוני להיכנס לנחמן החנוני לביקש ממנו גמ"ה. הוא לא נזכר אז לכיס, אך בשmeno מהרבי המעליה שבגמ"ח, רצה לזכות את חברו במצוות הגמ"ח. כך עשו גם נחמן וויסף החנונים וכן נהגו כל יום להלוואת אחד לשני גמilot חסד.

כשהוא ישראל החנוני שוב ללייבוואויטש, יצא ה"צמח צדק" לבית המדרש ושאל את אחד הגבאים על ישראל החנוני, מי הוא? ולא ידעו, מאחר והוא היה מהחסידים הבלתי מפורסמים. שאל ה"צמח צדק" את חיים בער, וענה לו שזהו ישראל החנוני מפאלאץק, והורה ה"צמח צדק" להזכירו אליו. כשרי ישראל נכנס אל ה"צמח צדק", שאל אותו הרבי מהי העבודה שלו? וענה שהוא קם בשעה חמיש בוקר, אומר תהילים, שהוא קם בשעה חמיש לילה, וAMENTה להתפלל. אחרי התפלה הוא לומד פרק משניות, הולך לבתו, ואוכל וויאצא לשוק. לעת מנחה הולך שוב לבית המדרש להתפלל לבתו.

המשיך ה"צמח צדק" ושאל אותו: "נו, הצדקה?" אמר לו ר' ישראל שהוא אדם עני ואין ביכלתו לתת. ה"צמח צדק" המשיך לשאל אותו עד שהביא אותו הספר על התנוגותו בגמilot חסדים.

לאחר מכן שאל אדמו"ר מוור"ש את ה"צמח צדק" – ליהיותו מקורב יותר לאביו וגם דר ייחד אותו במעונו – מה רأית עליהם? ענה לו ה"צמח צדק": רأיתי על ישראל

עדק ה', דק וצס קא, סק כלק עס קלהו ט', ערע, אונסא צחו לאקס', אערז אונטער חילו ערעה, ערעלן חוס', טז'ו כאו קען דלע, עלק ליעס" אכא פירען וצפניאו קדלא, כהען פאנכע ט' ט' ערע קען, פאנק' ערעלן קען ערעלס!

קרןוט הגמ"חים ימשיכו לפועל, אך לא בשליל הנצרכים, אלא אך ורק כדי לקיים את העולם בគותה של מצות גמilot חסדים. זהה העצה אותה מחדש הרבי אשר לפיה יהיה עוד ניתן גם בגאולה לקיים את מצות הצדקה, ההלוואה תהיה לא לצורך אלא אך ורק לצורך מצות גמ"ה.

כך גם יהיה קיום לעולם, העומד, נזוכר, על שלושה עמודים שאחד מהם הוא עמוד גמilot חסדים וזו את הודות להלואות שבצדקות, ו"מעלה גדרה שאין למעלה ממנה", היהות ובנטינת הלואה, הנוטל לא השעלון צורב כפי שהענין חשבו או יטול מן הצדקה, להיות זוקקים להלואות יוכלים להיות גם עשרים, שכדי לבסס או להגדיל את עסקיהם פעם זוקקים הם למשקיע שיכול להעניק להם סכום כסף כדי שיוכלו לעשות חיל במשחרם ולשגשו].

ומעתה לנידון דיין, אכן פשוט וברור הוא, שלעתיד לבוא גם העשירים לא יצטרכו להלוואה גם בכדי לחזק ולשפר את עסקיהם, שהרי "הטובה תהיה משופעת הרבה" ו"כל המעדנים מצוין בעפר", אולם בכל זאת מוצא הרבי אופן מעוני שדרכו אכן יהיה ניתן לקיים את מצות הגמ"ח – והוא, "בפאלאץק היה חסיד חנוני ושמו ר' ישראל, והוא נסע אל ה"צמח צדק", הוא היה יesh לרעהו ויתחנן לפניו ויאמר לו: אמן, אין לך כל צורך בסכף מני, להיות ולא חסר לך, ביה, מואמה, אולם בכל זאת, למען הי ולמען כשריצה יהודי לקיים את מצות הגמ"ח הוא יוכל לקיים את המצוה, בנסיבות מיניך,

מן סכום כסף זמן מה – הגם שאין לך צורך בכך – כדי לזכותי במצוות זו! ככלות

שלושה עמודים העולם עומד ואחד מהם הוא גמilot חסדים, ואם כן, כשהעמד זה יתבטל על רחינו לומר, שגם במקרה היה כל וכל עניים בכל זאת עדין נוכל לקיים את מצות הצדקה.

הא כיצד? מסביר הרבי ואומר, כי בין אופני נתינת הצדקה תופסת מקום חשוב מצות נתינת הלואה 'גמilot חסדים' [ולדברי הרמב"ס⁴⁴ היא מהמעולות שניתנו כדי לקיים את מצותה!]. סיניינא לדבר הביא הרבי מדברי המדרש⁴⁵ במספר ש"י אמר דוד לפני הקב"ה רבון העולם ישב עולם לפני אלוקים⁴⁶, תיישב [או תיישר⁴⁷] על מלח בשווה העשורים והענינים, אמר לו: אם כן, יחסד ואמת מני נצראה⁴⁸, אם יהיה יכול עשרים או עניים מי יוכל לעשות חסד, הרי שככל מתרתה של תלוה את עמי" היא "בכדי לתרץ חסד ואמת מני נצראה"⁴⁹ ולעתיד לבוא אכן יעסקו בנטינת וקבלת הלואה אך ורק כדי לחזק את העולם באמצעות צדקה וחסד.

האמת היא, שכבר היה לעולמים הנהגה מעין זו, וכך מספר כי"ק אדמו"ר מהרי"ץ נ"ע באחת משיחותיו החק.⁵⁰

"בפאלאץק היה חסיד חנוני ושמו ר' ישראל, והוא נסע אל ה"צמח צדק", הוא היה יהודי פשוט. פעם אחת הוא היה בליובוואויטש אצל ה"צמח צדק" בפרשת וירא, ושמע מהרבי אמר חסידות, שאברהם אבינו היה נדיב בגופו במומו ובנפשו. הרבי ה"צמח צדק" הביא את מאמר הפרදס שם

- (29) ל' הרביה בהדרן על הרמב"ם – ש"פ לך ג.
תנש"א סעיף ג.
(30) שם.
(31) הדבר דהון תנש"א הנ"ל, אולם עין לאידך בלקוי"ש חכ"ז ע' 206.
(32) ראה לקו"ש חכ"ז שם.
(33) עפ"י לרמב"ם שם ה"ד.
(34) רמב"ם הל' תשובה פ"ט ה"ב.
(35) רמב"ם הל' מלכים שם.
(36) שם.
(37) שם.
(38) ראה גם ל' רשי"ד ד"ה اي סוכה מא"א: "מקדים העתיד שאנו מצפין בנוי ומשוככל הוא גילה ויבוא משימים", הרי שהציפייה היא לגאולה ניסית ושלימה.
(39) הבא لكمן עתק מהתῳודיות תשמ"ט חד ע' 321.
(40) ראה טו, ד.
(41) שבת ג, רע"ב.
(42) לקוטי שיחות חכ"ד ע' 317.
(43) פרקי אבות פ"א מ"ב.
(44) הל' מתנות עניים פ"ג ה"ז.
(45) תנומה משפטים ט, ובלקוי"ש שם צווין ונואלי טעות סופר הוה.
(46) תהילים ס, ח.
(47) ראה עץ יוסף שם.
(48) שם.
(49) ל' הרביה שם.
(50) ספר השיחות תנש"א ע' 45. והובא גם בקיצור באג'ק כ'ק אד"ש דלקמן.
(51) ראה אג'ק כ'ק אדמ"ר שליט"א ח'ז ע' קסט, ופושט הוה.
(52) עפ"י לרבי בגartnerו להנחלת חברות קופת בהוריהם דישיבת תוכתי"ל" (אג'ק שם ע' רכט).

- (3) מלאכי ב. ג.
(4) ראה סיור עם דאי"ח שער הסוכות רנז, רע"ג.
(5) מכאן ואילך תרגום מילולי מהנאמר באותו התוועדות כפי הנשמע בסרט ההקלטה, אם כי בשינויים קלים.
(6) ראה טז, יד.
(7) או"ח הל' יו"ט סתקכ"ט, ס"ב.
(8) שם ס"ז.
(9) ראה נהמיה ח, יי"ד.
(10) ב"ב, ט, ע"א, ירושלמי פאה פ"א ה"א, וראה תניא פ"ז.
(11) הל' מלכים בסוף.
(12) מגילה ז, ע"א.
(13) אגב, את דבריו הרבי הנזכרים ניתן לראות ולשמעו יחד עם תרגום מילולי לה'ק בתקילתו שהווא לאו ע"י לראות את מלכנו לקראת תשרי תש"ג שבוע ראשון.
(14) קהילת יב, א.
(15) שבת קנא, ע"ב.
(16) מנחת תפילה מוסף של יו"ט.
(17) ד"ה לא זכות וד"ה לא חובה.
(18) רשי"ד ד"ה עשה.
(19) רשי"ד ד"ה עד.
(20) רשי"ד ד"ה ומוציא.
(21) רשי"ד ד"ה ועודך, ועיי"ש בהמשך דבריו.
(22) ראה גם ברוכת לד, ע"ב. שבת סג, ע"א. פסחים טח, ע"א. סנהדרין צא, ע"ב. צט, ע"א.
(23) טו, יא.
(24) הל' מלכים רפי"ב.
(25) עיין בנושא כלי הרמב"ם שם.
(26) סוף פ"ט.
(27) הקדמה לפרק חlek.
(28) ראה לקוטי שיחות חכ"ז ע' 198 ואילך, ובכ"מ.

ההנווני עמוד אור של חסד דצילותות".
אלם, מכובן גם צדקה מעין זו שתהיה בעתיד הקרוב אינה בדומה באיכותה ובפעולתה על הנונן ועל המקביל גם יחד) לנtinyת הצדקה הקיימת כתע ברגעי הגלות האחרוניים⁵¹, ועל כן אין לנו אלא להזדווג ולהחפש עני בנסיבות ולמלא את מבווקשו, והובטחנו ש"יגעת ומצאת" "ויהשיית" יזכנו שנוכחה ליתינת גמ"ח לא מפני ההכרח במשמעות אלא רק כדי להיות על ידי זה מרכיבה לשפרות חסד דצילותות"⁵².

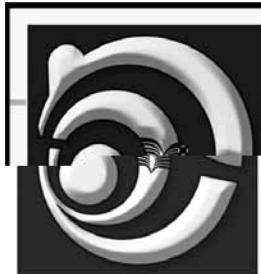
לסיכום: לא ירחק היום ולא יהיה בז – בעם ישראל – אביוון" כך שלא יהיו נזקים המשוקים לחסדי זולטם; וכן, החכם עניינו בראשו, יעסוק במשנה מרכז בכל הדרכים והאופנים האפשריים להרבות במעשה צדקה וחסד ו"יגעת ומצאת".
[אלא, שיום זה שבו לא ימצאו אביוונים – בישראל יכול הוא להיות – אם נזכה – בתחילתה של הגאולה בעוד קט, ואם לאו יהיה זה בתקופה השנית], אולם גם בבואה הגאולה יוכל להמשיך ולקיים מצוחה זה הן במישור העיוני והן במישור המעשי שנרבבה בغم"ח "כדי להיות על ידי זה מרכיבה לשפרות חסד דצילותות". ובקרוב ממש.

- 1) פ"ז הי"ח.
2) הוועט, ד.

לכל ילד וילדה אותן בספר התורה של ילדי ישראל

ספר החובה טול ולדו וועראאל | טל 8 בקב' מר"ד 72915 | 03-9607358 | www.kidstorah.org

חיש - הפצת מעיינות

מרכז להפצת ספרי חב"ד

בית מלא ספרים...

הרבי מבקש שכל בית יהודי יהיה בית מלא ספרים

- * כל ספרי חב"ד
- * דבר מלכות פענוחים
- * כל ספרי גאולה ומשיח

זמן שמחתבו בבית חיינו

אַתָּה בְּרוּךְ הוּא שֶׁעָשָׂת לְךָ הָרָקָדָה אֲלֵיכָךְ וְעַל כָּל
כָּלִים לְאַתָּה בְּרוּךְ הוּא שֶׁעָשָׂת לְךָ הָרָקָדָה אֲלֵיכָךְ וְעַל כָּל
אֲלֵיכָךְ וְעַל כָּל כָּלִים לְאַתָּה בְּרוּךְ הוּא שֶׁעָשָׂת לְךָ הָרָקָדָה אֲלֵיכָךְ וְעַל כָּל

הרבי מברך את נציגי כפר חב"ד

נראה שמקפיד בעיקר על ה"יגידול" של
חלוקת מהחר. רוב הפעמים (ובמיוחד לאחרונה) מדיק האתrogate.
הרבי להשתמש באתrogate עם פיטם. בחירת הלולב. את הלולב, ההדים מה"מ בוחר מהם אתrogate לעצמו וכן עבר

ו"א, ארא!

יום הילולא דכ"ק אדר מור מורה"ש – "לכתחלה אריבער". כ"ק אדרמור מה"מ שליט"א מורה להදליק נר בחדרו, נסף לחמשת הנרות שבמועד התפילה. נושא לאוהלי.

דרך יד אחאלין,
מברך. לקראת חוג הסוכות שלוח כ"ק אד"ש מה"מ מברך ברכה לכל מרכז אוניש ברחבי תבל.

כמו כן שלוח מברך מיוחד עבור משתתפי ה"הקפות שנויות" בירושלים עיה"ק. ומברך (בנוסח) מיוחד עבור משתתפי ההקפות שנויות בכפר חב"ד (נזהה"ח) ועוד.

בחירת האתrogate. ב"יג תשרי בערב, לאחר תפילה ערבית, בוחר כ"ק אד"ש מה"מ אתrogate. האתrogate (מקאלאבריא) מונחים על שולחן בנין-עדן-התחתון וכ"ק אדר"ש מה"מ בוחר מהם אתrogate לעצמו וכן עבר

מנענע שוב עם אתרוג הארץ ישראל.

בבאו לבתו במשך החג, היה מנענע
פעם נוספת בלולב של הרבנית.

מסירת הלולב לציבור. כ"ק אד"ש
מה"מ מוסר את די המינים שלו לקהל על-
 מנת לבך עליהם.

עד שנת תשכ"ה בירך הקהל בסוכתו של
הרבי ובנווכחונו, ומני אzo – מוסרו לשילוח
(בסוכתו) שייעבירו לקהל.

כמשמעות הלולב עboro הקהל, אומר
לשילוח (הממונה) שהו "מתנה על- מנת
להחזיר".

הברכה על די המינים של הרבי נעשית
לאחרונה בסוכה הגדולה שבחרט האחורית
של 770 (בין 770 והספריה), בסמוך לבריכת
ה"תשליך", בסוכה קטנה (בתוך הסוכה
הגדולה) שנבנתה במיוחד עבור כך. התו
לברכה מתמוך מרוחב "יוניוון".

הדי מינים נשאים עboro הקהל עד סמוך
לייחל", ואז הם מוחזרים לרבי לבימת
התפילה.

זמן-מה לאחר התפילה שוב מוסר הרבי
את הלולב לכמה שעות.

בימים א' מוציא את הדי מינים מוקדם
יותר.

[בימים ראשוני דחג הסוכות ה'תשנ"ב,
לאחר שבירך כ"ק אד"ש מה"מ על לולבו,
שאל "היכן מברך הקהל", ואמר ש"רוצה

בליל הושענא-רבה כ"ק אד"ש מה"מ אומר ה"תיקון ליל הושענא-רבה" וחומש דברים בסוכה. מביאים לפני התפוח עם דבש המחולק ע"י הגבאים ואוכלו בסוכה.

לאחר-כך נכנס לאמירת תהילים עם הקהלה.
לאחר חצות, בשעה 1:00 לערך, נכנס כ"ק אד"ש מה"מ לאמירת תהילים הציבור. בכניסתו מעודד השירה.

בדרכו כלל, אומר מתוך ספר תהילים. בשנת תנש"ב אמר מתוך "תיקון".

בשנים תנש"א ותשנ"ב אמר את

בכב	אמר	את	ב	,	ו	מ
			ב			
			,			
			ט			

ומוחה כפיו במרקץ מיוחד כשהוא רוקד על מקומו.

משicha לשיחה גדל קהל המשתתפים בתהוועדות מלאה החזירים מהתהלהכה. לקרהת סיום התהוועדות, קרוב לחצotta, מתענין הרבי האם חזרו כולם מהתהלהכה ואז מסיים את התהוועדות.

לאחר התהוועדות – הפסקה קצרה, ולאחריה – ההקפות כנ"ל.

בליל שמחות-תורה נמכרים פסוקי "אתה הראת" לטובות ישיבת תומכי-תמים והרבי מתכבד באמירת כל פסוקי "אתה הראת" בפעם הראשונה. בפעם הב' והג' – מתכבד רק בפסוק ראשון ואחרון.

בצאתו מבית-הכנסת לאחר הקפות – כנ"ל בשמע"צ – מתחילה ניגון שמה ומעודד נמרצות לכל אורך הדרכ', והקהל ממשיכם בהשמה ובריקודים עד אור הבוקר.

וְאֵלֹהָן , זֶרַח

בימים שמחית נמכרים פסוקי "אתה הראת" לטובות "מרכז לענייני חינוך". הרבי מתכבד באמירת כל פסוקי "אתה הראת" בפעם הא', ובפעם הב' והג' – רק בפסקוק ראשון ואחרון.

לקפות מסווגים שלוש וחצי הקפות, ולאחר-מכן מתחלים בניגון הקפות והרבי רוקד עם הס"ת כנ"ל.

לאחר הקפות – קראת התורה. רוב המתפללים מקבלים עלייה במנין הרבי ומצטרפים ממוקומותיהם.

בקראיה זו איןו עולה למפרט. הרבי עולה ל"חתן בראשית", וקוראים לעליה זו גם את חותנו – כי"ק אדמוני מהורייניץ נ"ע. לעליה זו קוראים את כי"ק אד"ש מה"מ וכ"ק אדמוני מהורייניץ בשם המלא.

כשעלוה ל"חתן בראשית" אוחז ה"עци חיים" בטליתו (שלא כבכל השנה), והוא כמנาง כי"ק אדמוני מהורייניץ נ"ע).

שםוחזרים הס"ת מעודד שירות "שיישו ושםחו".

לפנות ערב – התהוועדות. להטהועדות זו נוטל ידיו וمبرך על חלה.

בהטהועדות זו נהוג כי"ק אדמוני מה"מ להזכיר אודות תקנת לימוד שיעורי החת"ת, משתתף ב"כינוס-תורה" ע"י שמאיר עניין מסויים בוגלה במיוחד עבור זה, ומורה להכריז על כינוס-תורה שיטקיים במוצאי

כינוס-תורה, ולאחריו מחלקים למשתתפים מהחלה וממי-השתיה שנוטרו מהטהועדות. לאחר שמחות-תורה מתקיימת "יחידות" כללית" לאורחים שיחיו. ה"יחידות" מתחולקת לארבעה חלקים: לאורחים, לתלמידי היישיבות, לחתנים וכלהות ולבר(בת)-מצוות.

חי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח
לעולם ועד!

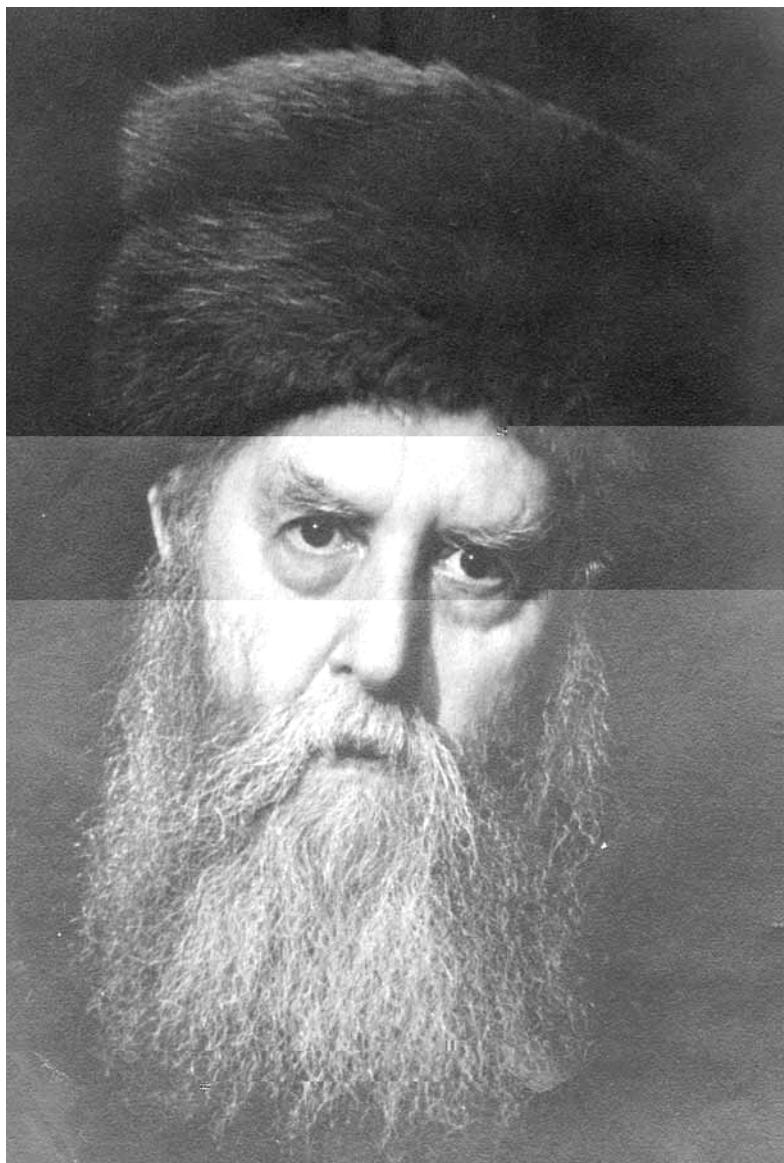
כל הנ"ל הוא על אחריות המלkatim בלבד, וגיאות מי יבין.
תודתינו נתונה לזכיר הרב יהודה ליב ש"י גורן,
שפיר לנו כמה מההנחות הק' שזכה לראותם.

שמחת. את החלהומי-השתיה שנוטרו מהטהועדות מוסר למאגני ה"כינוס-תורה" על מנת לחלקם למשתתפים. לאחר התהוועדות – ברכת המזון, תפילה מערב, הבדלה ולאחר-מכן חלוקת כוס של ברכה. נהוג להזכיר "ויעקב הילך לדרכו".

בְּאַדוֹן

בכ"ד תשרי אומר כי"ק אד"ש מה"מ קדיש, על אלו זקנתו הרבנית רחל ינובסקי (נהרגה על קידוש ה').
בימים זה מתקיימים – בהוראת הרבי –

שמחת תורה של שמחה ומרירות

קְתַלְרָה אֲסֵר נַעֲמָבָן
עַל בְּפִיקָדָה עַל אֶבְקָה
עַל כְּלָלָיו עַל אֶבְקָה עַל קְתַלְרָה
עַל אֶבְקָה עַל אֶבְקָה קְתַלְרָה
עַל אֶבְקָה אֲסֵר נַעֲמָבָן
עַל כְּלָלָיו עַל אֶבְקָה קְתַלְרָה
עַל אֶבְקָה שְׁנָה וְלֹא תְּלַכֵּד
עַל אֶבְקָה שְׁנָה וְלֹא תְּלַכֵּד
קְתַלְרָה אֲסֵר נַעֲמָבָן
בְּעַלְלָיו רְכָבָן לְזָרְכָבָן קְתַלְרָה
עַבְדָּה " פְּלִילָה קְתַלְרָה עַבְדָּה
קְרֻבָּה פְּבָא " כְּלָלָה כְּלָלָה רְכָבָן
עַרְבָּה אַלְבָן לְעַרְבָּה ^
רְבָּה תְּלַבְּשָׂה וְרְבָּה קְתַלְרָה
עַקְבָּה לְאַתְּשָׂה רְבָּה וְרְבָּה
עַקְבָּה תְּלַבְּשָׂה רְבָּה

מאת: מנחם זיגלבי

המאמר – דברי אלוקים חיים כמו יוצאים מפי הגבורה.

הרבי התחיל לומר את המאמר. קולו היה חלש מאד. שפתיו הקדושות התגענו אך כמעט אי אפשר היה לשמוע דבר החסידים הרגשו כי הדבר קשה על הרבי. עוד רגעים אחדים, והרבי הפסיק את דבריו ושתק.

שתייה מתווה שררה בחלל האוויר. איש לא ידע כיצד יוכל הרבי להמשיך במצב שצוה...

לפתע שוב פפה הרבי את פיו והחל לומר את המאמר מתחילהו. הרבי חזר על הקטע שכבר אמר והמשיך הלאה. את את קולו התגבר והתייצב, והmilim נשמעו ברורה יותר וייתר עד שקולו נשמעו ברמה ובצלילות כמו תמיד, כאילו ולא באה לפיו אף טיפה של שטערנא שרה. זו ננסחה לאולם הגדל. מיד כשהרבי ראה אותה, עמד והזדקף על מקומו בהדרת כבוד.

"בבקשה ממך, בני, אל תשתה כל כך הרבה".

הימנית ואחד על השמאלית, כדרך היבעי בתים, וזאת במתורה להקטין את כבודו בעיני כל.

אך על פי כן, אנ"ש והתמיימים התנהגו גם אז כלפי הרבי בכל הכבוד הרاوي לו, כפי שנוהגים עם אדמור' ונשיה. בין שאור דבריו הראה הרבי עלبشر ידו הקדושה ואמר:

"רך על זה אני מוותר. זה של אבא" –
כלומר, מה שלא יהיה, הריהו "בן", בשידורו של אביו.

במהלך ההתוועדות לבקשת הרבה יישקה", עד שהדבר החל להפחיד את המשתפים שדאגו לבראיותו. אחד החסידים סיפר על כך לאמו, הרבענית שטערנא שרה. זו ננסחה לאולם הגדל. מיד כשהרבי ראה אותה, עמד והזדקף על מקומו בהדרת כבוד.

"טוב, אמא, טוב".

לאחר צאתה המשיך הרבי לדבר ולברכות, ואך חזר לקחת הרבה יישקה' מקודם. כשראו שהדבר עולה בבריאותו, הודיעו על כך לרבענית בשנית. שוב חזר המהזה על עצמו. הרבענית ננסחה, הרבי קם מקומו, והשיב בחזיב לבקשותה שלא לשותות עוד, אך הרבי שב על כל זה מקודם.

בשלב מסויים, הבינו המתועדים כי הדיבור של הרבי העשה קשה מרגע לרגע. הנוכחים התקשו להבין יוטר ויתר. החסידים הבינו כי במצב זהו, אין סיכוי שהרב ייאמר מאמר חזידות, כמו מגן רבותיו נשיאינו מאז ומקדם. מאחר וכולם היו עייפים מסדר היום העמוס של התפילות, ההקפות והריקודים שנמשכו כמעט עד אור הבוקר, ולאחר מכן התפילות וההקפות של הימים, משום כך, כל אחד מצא לעצמו איזו פינה קטנה באולם הגדל, שם היריד את ראשו למנוחה עראית.

היה זה בשמונה בערב, כאשר הרבי ביקש לפתע להביא את כובע. לחסידים היה זה סימן היכר מובהק כי הרבי מתכונן לומר אמר חזידות.

חיש מהר העירו את החוזרים ר' אלתר שימחוביץ' ור' יהודה עבר היד', בעוד החסידים נעמדו סביב שולחנו של הרבי. הס הושליך באולם. הכל חיכו להתחלת

היה זה בשמחת תורה הראשון של אחר תרפ"א. כל אותה שנה היה הרבי הרוי'ץ, מלא מקום אביו, נתון במרירות רבה בעקבות הסתלקותו של אביו הרבי הרש"ב. חודשים ארוכים סירב הרבי לומר מאמרי חזידות ברבים. תפילתו ביום חול היו מתווך בכויות עצומות, וכל הנהגתו הייתה מטבח אים.

כך ביום חול, אך בשבתו ובחגיגת הגוגועים רק הלכו והתעצמו; הגוגועים לשמחת תורה של הרבי הרשי'ב, להקפות... להתוועדות... להנהגה המינוחת...

C

היו אלה ימים קשים ביותר, שכן באותה תקופה נטלו הקומוניסטים את הגה השלטון – לאחר מלחתם אゾרים ממושכת – והנסעה לרבי הייתה כרוכה בסכנה רבה, שלא לדבר על העלות הכספית הגובהה, וכسر' הוא דבר שקשה היה להשיג אותה תקופה בה העוני, הרעב והמלחמות היו בתקפם. שלא כבימי קדם, רק חזידים מעטים הגיעו לרוסטוב להיות במחיצת הרבי.

למרות הקשיים, קבוצה של תמיינים עשתה את המאמץ הכספי והגיעה לרוסטוב צלה, במטרה לשחות עם הרבי בימי החגיג. התפילות עצמן נערכו בבית הרבי בסימטת בראטסק.

חג שמחת תורה של שנת תרפ"א היה מיוחד במנינו ונשאר בזיכרוןנו כדבר היוצא למגורי מהכלל", מספר החסיד הרב נחום גורלניק ע"ה.

לאחר סדר ההקפות ותפילה נוספת, התפללו הנוכחים מנוחה, ומיד לאחר מכן התישבו להתוועדות שתתקיימה באולם הגדל, אותו מקום בו הסתלק הרבי הרש"ב נ"ע.

דומה היה כי התוועדות זו הוקדשה לגעגועיו של הרבי לאביו. פעמים רבות חזר הרבי על הפסוק "תנו שכר לאובד וין למרי נפש" ובכה בכry רב.

כל אותה התוועדות דיבר הרבי בסגנון של השפה עצמית והקنته ערכו. כדי להעצים זאת, נטל שני נערים קטנים, הושיבם על ברכיו הקדושים, אחד על הברך

במשך מספר שעות אמר הרבי את המאמר, עד שלפתע הפסיק, שלא כהרגלו, ושאל: מה השעה?

"חמש דקות לפני חצות", השיב אחד החסידים.

"נו", הגיב הרבי, "צריכים להתפלל ערבית".

למרות שבמשך השעות הארוכות בהן אמר הרבי את המאמר, לא היה ניכר עליון שלקח כמהות גדולה של יישקה', ודיבورو היה כלל לחלוון – ביקש הרבי לוודא לפני תפילה ערבית, שהישקה לא משפיק עליו. הוא בקש אפוא מהחסידים לעמוד בשתי שורות ישרות, משני צדי הנסרים, בעוד הרבי עבר בתזוז בצורה ישרה ומודיקת. רק לאחר מכן ניגש הרבי להתפלל ערבית של מוצאי החג כשליח ציבור ממשום היוטו 'חויב'.

אליה היו היגליומי' הגדולים להם זכו החסידים באותו שמחת תורה ראשונה לנישואתו של כי'ק אדמור' הרוי'ץ.

(מתוך הספר שיצא לאור לאחרונה
"סיפור של חג – סוכות ושמחה תורה")

תיקון גדול עשו שם

הגוזטרא, יציע עליה עמוד הנשים
בעזרת נשים בעת שמחת בית השואבה

דברי הרכז } ניסוך המים ברוחניות

מענייני העבודה בבית המקדש בחג הסוכות – הוא עניין ניסוך המים, לאחריו הקדמת שאיבת המים, שאז היה ערך השמחה דשמחת בית השואבה, עליה אמרו "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימיו".

ובעניין זה מצינו חילוק בין שאור העבודות שבמקדש – שכל העבודות שבבית המקדש היו ביום דזוקא מה שאין כן ניסוך המים – "אפילו נסכים בלילה יצאו", ועל אחת כמה וכמה הכהנה ליטסוך המים על ידי שאיבת המים שהיתה בלילה דזוקא, שאהה עיקר זמן השמחה, עד שלא טענו טעם שנייה כו"ו .. ומובן שכן הוא גם בעבודה הרווחנית בנפש האדם.

יין – יש לו טעם ("געשמאק") ועד שפועל שמחה – "משמח אלקים ואדים". ובעבודה בנפש האדם – יין מורה על השגה, עבודה על פיסך, שאז יש לו "געשמאק" בדרבר.

מים – אין להם טעם, ונוהנים משתיהם רק כאשר צמאים. המים מורה על עבודה באופן שאין לו "געשמאק" בדבר, ואף על פי כן עובדתו בגל שכן הוא רצון ה', ויש לו "צמאנו" לקיים רצונו של הקב"ה. על כן, שמחת בית השואבה הקשורה עם המים – היא שמחה הנובעת מצד רצונו של ה', שכן הוא רצון ה', ואזוי השמחה היא בלב גוף כל כשם שהוא יתברך הוא בלב גוף. לכן אמרו "מי שלא ראה שמחת בית השואבה לא ראה שמחה מימייו".

ולכן ניסוך הין היה ביום דזוקא מה שאין כן ניסוך המים הייתה השביבה בלילה **דזוקא**: "יום" מורה על מעמד ומצב של אור וגלויל, הן בנפש והן בחלקו בעולם, שאז אין פלא שבנני לומדים תורה ומקיימים מצות, כיון שרואים בגלוי שיש היא חכמה ובינתכם לעיני העמים".

"לילה" מורה על מעמד ומצב של חושך, ההעלם וההסתר דזמן הגלות. וכך תונן העניין דשאיות המים קשור לניסוך בלילה, שכן גם במעמד ומצב דחשתת הלילה שאיינו רואה כיצד לילך בדרכו ואני רואה האפשרות לקיים רצונו של הקב"ה, והוא לו שעליו להתנהג לפני תנאי הזמן והמקומות כי – אמורים לו שחייביו על העבודה דבית המקדש (ברוחניות העניינים) הוא בתקפו ממש כל שית אלפי שנין, וכן, גם ב"לילה" עליו להתכוון לעובדה בבית המקדש – לא מצד השכל, אלא באופן של קבלת על, שזה עניין ניסוך המים. ואין לו להמתין עד שייאיר אצלו הגiley ד"שם השמי הוי", אלא גם בלילה.

וזהו שמחות בית השואבה התקיימה בלילה "לא ראיינו شيئا' בעניינו"; הוא לא יכול לשכב לישון, אלא ממש כל הלילה הוא מתכוון לניסוך המים, ועשה זאת (לא בדרך כפיה והכרת), אלא מתח שמחה גדולה, בידוע שזהו רצונו של הקב"ה – שיצא מבית המקדש וילך לשאוב מים חיים.

(על-פי שיחת ח"י תשע"ג)

בלילות חול המועד סוכות היו עורכים שמחה מיוחדת בערתת נשים שבבית המקדש – שמחת בית השואבה. בשמחה זו היו רוקדים "חסידים" ואנשי מעשה" בעוד שאר העם – אנשים ונשים – היו צופים בשמחה. בתקילה לא היה מקום נפרד לנשים בזמן שמחה זו, כך שהיו באים לידי קלות ראש. لكن תקנו "תיקון גדול" והקיפו את עזרת הנשים בגוזטרא (יציע), עליה עמדו הנשים.

בתיקון זה, הסתמכו על הפסוק בזוהר (יב, ב): "ויספדה הארץ משפחות משפחות בלבד, משפחת בית חזד בלבד ונשיהם בלבד". אמרו: אם לעתיד לבוא, בשעת הספרד, שאין יצר הרע שלט, אמרה תורה שהיו אנשים בלבד ונשים בלבד, בזמן הזה, בשעת שמחה, ייצור הרע שלט, על אהת כמה וכמה (סוכה נב, א). לפיכך תיקנו הפרדה בין נשים לגברים בעת השמחה.

מה זה? } סטיין

"סטיין" הינו מונח אדריכלי, שפירשו: כעין מסדרון מקורה, הנוצר על ידי שורת עמודים העומדת במקביל לקיר, ועליה גג הסוכך על השטח שבין שורת העמודים לבין הקיר. מסבב לחומות הר הבית מבפנים, היו סטויים שנבנו כדי להגן על הבאים למקדש מפני הגשםים ומפני המשמש. הסטויים בהר הבית היו רחבים ביותר (כשלושים אמה), ונוצרו על ידי שתי שורות של עמודים המקבילים זו לזו ולוחמת הר הבית ("סטיין כפול").

במשנה (מג, ב) מובה, שכשר יום טוב הראשון של סוכות חל בשבת, מכבים את הולבלים למקדש מערב שבת, זאת, כדי להימנע מטלול מרשות לרשות בשבת עצמה. את הולבלים מניחים בסטיין ("איצטבא") עד למחורת, ובאופן זה נשמרים הולבלים מלהתייבש בשמש.

בשבת נוטלים באי המקדש את הולבלים מהסטין, לאחר שאלן הונחו שם כבר מערב שבת.

מבצע חשאי לשלום חילו צה"ל

חוקת צה"ל מחייבת את מפקדי צה"ל לחשוף כל פעולה כפראית או רצחית, אולם מפקדים יכולים לטעון כי פעולה מסוימת היא חיילית או מלחמתית. במקרה של הפעלת כוח צבאי בטריטוריה של מדינה או של ארגון טרור, מפקדים יכולים לטעון כי פעולה מסוימת היא חיילית או מלחמתית.

וללו גם המה "חיילי ה'" הם, ורוצחים ג"כ להשתתף בזכות כו", אשר מבונן, זהו צריך הסכם ואישור והוראת כבוד האלוף שליט"א.

וע"כ אני מבקש להזכיר לי מעט זמן, שבו אוכל להסביר כי פא"פ, אשר קשה לי במכותב להביע כל הפרטים בזוה.

ובזה הנני מברכו, ועל ידו זאת כל חיילי צה"ל, וכל עם ישראל כולם, בברכת כוח"ט

לשנה טובה ומתוקה, שנת שלום גמור, ברגשי כבוד רב

והוקהה רבבה

הרבי מ.מ. גורליק

שליח הרבי שליט"א

בתגובה למכתבו, זומן הרבי גורליק ז"ל לפגישה עם הרבי נבון ז"ל ביום שישי כ"ה בתשרי תשמ"ב, אך מסיבה כלשהי הפגישה לא יצא אל הפועל.

הרבי הראשי לצה"ל אלוף, הרב גד נבוון שליט"א לשנה טובה תכתבו ותחתמו!
שלום רב וברכה מרובה!

בזה באתי לבקש מכבי לקבע לי פגישה עם כבוי שי.
ראשית, אני רוצה למסור לכבי שי שקל אחד מכ"ק אדמוני שליט"א מליבואו ויטש — אשר קיבלתי מידי הדושה — עבור קציני וחילו צה"ל — לשםירה ולכט"ס.

והשנייה, לזכות אותו בראשימת צאצאיו שי בכתיבת הס"ת, שנכתב עתה בירושלים עיה"ק, זכויות כל ילדי ישראל שי, לקראת השלום ובבית המשיח בב"א.

והשלישית, הרבה מהחילי הבסיסים שאני הולך לשם לבקר, בשליחות הרבי שליט"א — מבקשים גם הנה לכתוב ספר תורה בשם ולווכותם, כמו שהחילאים הקטנים (צבאות החם), כתובים עתה,

כ"ט, ט"ז, ט"ז, ט"ז, ט"ז

בשלתי תשרי תשמ"ב החל הרביה באופן חשאי במבצע כתיבת ספר-תורה מיוחד לחילו צה"ל. תחילת העניין הייתה ביאתערותה דלטתאי, כאשר בז' אלול תשמ"א כתוב הרה"ח ר' מנחם-מענדל גורליק ז"ל — שהוא פעיל שנים ורבות בהפעצת יהדות בסיסי צה"ל באוזר הדורות — אל הרבי הראשי לצה"ל, הרב גד נבוון ז"ל. הוא ביקש לקבוע אליו פגישה, כדי להציג לו הצעה לכתיבת ספר-תורה מיוחד עבור חייליו צה"ל.

וכך כתוב לו הרבי גורליק:
ביה, ז' אלול הינשטי"א
לכבוד

כאן. ואז יצא הרב מחדרו הק' ואמר לנו שמכיוון שמדובר בעניין חשי, שניכנס לחדרו ויסגורו את הדלת (אפילו אותו מזכיר עצמו לא נכח בחדר כשהרבי דבר איתנו).

שנכנסנו לחדרו הק', הבחןתי במיטה שעמדה באמצע החדר (המיטה והוכנה לחדרו הק' של הרבי לאחר המאורע דשנת תש"ח ומما נשרה שם). הרבי נעמד מצדיה האחד ואנחנו עמדנו מצידה השני. זה לפקח דקה או שתים עד שיכלן נכנסו, ובינתיים הבחןתי ממי לווח עץ רחב שהיה קבוע מעל המיטה לרווחה, באופן שמאפשר לשכב על המיטה ולקרוא מכתבים. על הלהוח היו מונחים בין היתר ספר 'משנת אברהם' (שמדובר בו על מספר האותיות בספר-תורה), ספר 'מגדל עז' (זכרון להרעד'ז סלונים ז"ל), וכמה כתבי דעת'ח של אדמור'ז הזקן.

כל קשור גודלו כפ"ז חכמתך

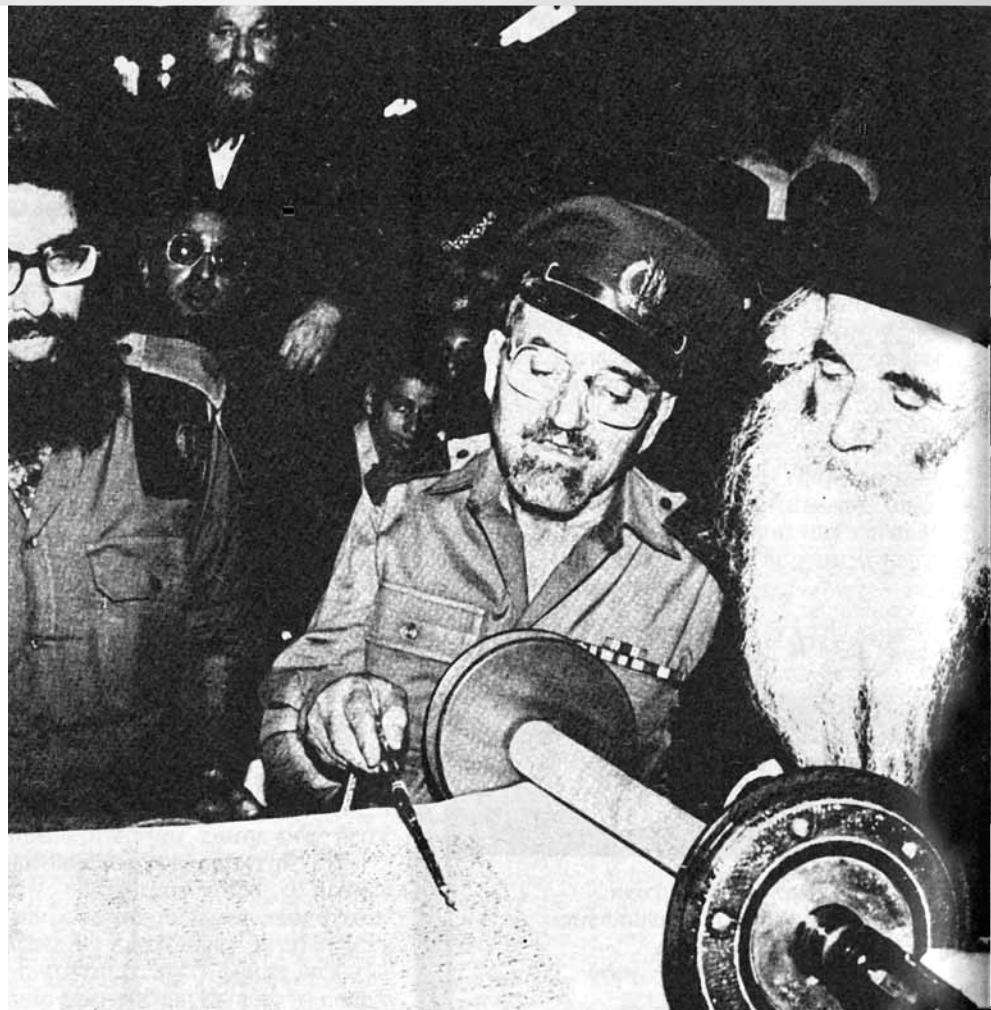
שכלולנו היינו בפנים, הרבי התחליל לדבר בפנינו (הדברים הוקלטו בשעת מעשה ע"י הרה"ח ר' שמואל חפר שי, ולאחר מכן נכתבו נdfsvo bi-hatkerotot):

אווי ווי מיהאלט אין איין טומלען וועגן שריבין ספר-תורה לאחדות כלל ישראלי" [= מאחר שמריעשים כל העת בוגנע לכטיבת ספרי-תורה לאחדות כלל ישראל], הייתי מבקש דבר שהזמן גרמא, שימצא דרך דיפלומטי כדי שזכה"ל בארץ ישראל יתחיל לכתוב ספר-תורה עבור כל אנשי הצבא.

יתacen שכך התחילה לעסוק בזה, ועל כל פנים — יש למצוא דרך מבעוד מועד שהם עצם יתחללו לעסוק בזה.

עליכם להתייעץ בণיכם, או עם יודעי מדע, באיזו דרך יהיה קל יותר להביא את הדבר לפועל. שכן, אני יודע איך הם יתנייחו לה, אם יאמרו להם שהגיעה בקשה מריעשה מברוקlein (מחוז-ארץ), ואלי אפשר למצוא דרך ממוצעת שהיא בה שני הדברים.

על-פי הסברה, מובן שבאופן رسمي הדבר צריך להיות באמצעות הרכנות של

כמו נצח...
כעבור רגעים אחדים נכנס המזcir הרב גורן לחדרו של הרבי, ולאחר כך יצא מהחדר ושאל אותו מי נמצא כאן מבין העוסקים בענייני ספר-התורה של ילדי ישראל וספר-התורה הכללי. עניתי שמצאים כאן רבנים חנין וטורבניך (חברי בית-דין רבנן חב"ד בארץ הקודש); הרה"ח ר' מענדל פוטרפס (משמעות ישיבת תות"ל המרכזית בארץ הקודש); הרה"ח ר' ישראלי לייבוב (יօיר צאי"ח בארץ הקודש); הרה"ח ר' זושא וילימובסקי (הפרטיזן); הרה"ח ר' שלמה מיזנצ'יק [זילבלחט"א] ר' שמואל חפר שי (חברי' ארנון גג למוסדות חב"ד).

הרב גורן ביקש שיקראו לכלום, כדי שניכנס ביחידות אצל הרבי. לאחר מכן שיכלן הגיעו למקום, נכנס הרב גורן לחדרו של הרבי והודיע שככלם נמצאים

חלק א' חלון 2

על השתלשות הדברים לאחר מכון, מספר הרה"ג הרב יצחק יהודה ירוזלבסקי, מזכיר ב"ד רבני חב"ד: זה היה ביום רביעי ל' תשרי תשמ"ב. באותו יום התקוננתי לנטוע בחורחה לא-ארץ הקודש, ואחרי תפילה שחരית עמדתי עם עוד כמה אורחים בקצת היזאל' הגדול, במקומות שמתעניינים לקלטת ברכת פ'arter געזונטערהייטי מהרבבי. לפתע ניגש אליו המזcir הרב לייב גורן ואומר לי: 'תעלה למעלה'. מיד עליתי למעלה, והרב גורן הכנס אותי לין-עדן התחתוני.

בнтיניטים עדיין לא הבנתי על מה ולמה נקראתי לשם. ידעתי שהרב נמצא ממש סמוך לאן, בחדרו הק', והוא ברור לי שתיכף יקרה משהו מצד הרבי. המתנית בציפייה דרכה, וכל רגע היה נדמה עניין

המוראל של החילים. ובכל אופן, מה שuber עבר, ולפועל זה לא נעשה כי לא דיברו על כך...

קרוב לוודאי שתביאו את ההצעה בהקדם, וזה ייחשב בהמשך לתקופת ראש השנה ושמחת-תורה, עם כל הרושם שבזה. וכן, מSpeakני אם כדי להזכיר [ולעכבר?] את העניין, כי אז עלולים לאבד את המעלה והרצינות המיוחדת שישנה בימים אלו.

גם ייתכן שהואיל והנשיה נבון רשם את ילדיו בספר-התורה, ויתכן שגם אחרים רשמו את ילדיהם — גם הם יסיעו בזה.

אמנם, כדי שלא לכלת מעל הראש של מישחו — התחילה הרשミת של הדבר צריכה להיות ע"י הרבנות הצבאית והעומדים בראשה. ומובן מאליו שבאוף בלתי رسمي יש לפנות אחר כך, או קודם להוה, או מיד בהמשך להוה, ולדבר עם שר הצבאות.

תבחורו מישחו שודיע לי את המשך הדבר, ולא להמתין עד לסיום העניין של כתיבת הספר-תורה, אלא להודיע את המשך ומהלך הדברים מיד מההתחלתה.

מסתמא שאלת המימון לא תטופס מקום בצבא, ובפרט שככל אחד שיקנה אותוויות ייתן סכום נורמלי (משוים, אחד) וזה יכסה את ההוצאות, ואם לאו — בטח הרבנות הצבאית תשלים את התיר (אני נסביר שיערמו על זה קשיים).

וזהו הנקודה. יהיה רצון שיקויים, כמו שכותוב (על כפל הלשון "ניח נה") בפרשת השבעה, ייעירא לעילאי ונייחא למתנא, ובקרוב יסימנו את כתיבת הספר-תורה.

תבחורו מישחו שיכתוב לי תמידין כסדרם אודות הסתדרות הדברים. כאן ננסו אלו שהם כבר מועוד הרבענים של הספר-תורה, ארנון גג, והפעילים בזאת. ואין הכוונה לשולול אף אחד, אבל לדעתכם כדאי להמשיך ולהוסיף מישחו שיביא תועלת בדבר, ותבוא עליו ברכה ותבוא עליהם ברכה.

סעו לשולם, ושיהיו בשורות טובות.

ו, ספהה, כ, ו

בבא, חוץ ורכז

על התנהלות הדברים בשיטה, מוסיף מספר הרב ירושלסקי:
כשהה"ח ר' שלמה מיידנצ'יק ז"ל

כה"ל, ובאופן לא رسمي מסתמא זה תלו בשער הצבע, כמדומה ששמו שרון ("דקט ציך עיר הייסט שרון").

מן הראוי למצוא ולחזור מבניינים מי שייפגע עם פלוני או עם אלמוני, ואם יהיה צורך לצרף אליו עוד מישחו — שיעשו כך, ועוד מישחו יצטרך לפניה.

לכארה לא ייגע אם יאמרו אני ביחסתי ושלחתני משלחת, בין אם מדובר ביוזמה שלי על דעת עצמי, ובין אם מדובר שואת כפיה דתית. וכמובן שלא יאמרו שואת כבוזירות (בעבודה, הרוי המשובח).

אני מתעורר בפרטם הדברים, אבל יש למצוא דרך שתהיה קרובה להצלחה בוודאי, ואני רואה סיבה שלא יהיה כך. ואם לא יתערבו ענייני נציגות או מפלגות,

אני רואה מדוע העניין לא יצא אל הפועל, ובಹקם. ובפרט שבצבא כבר רגילים לקבל החלטות שונות ברגעע

לפעולות כא"ח וכיוצא בה. וכאשר תבוא הוראה רשמי מהעומדים על גיביהם,

העומדים בראש, יוכל הדבר להתבצע אחר כך בזריזות הכى גדולה, ע"י אלו מצא"ח שמקרים אצלם בלוא הכى. וכאשר תבוא הוראה מלמעלה לסייע, ייתכן שהייה אפשר לבצע את הדבר באופן 'חילק' ובאופן צא"ח המקרים בצבא.

זהו הנקודה העיקרית, ובנוגע לפרטים — הרוי ישגס ועד הספר-תורה, 'ארון גג' וצעררי-אגודת-חבי'ד.

ויהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידיכם, למצוא סופר מתאים.

קט קקט, ווקק ווקק אק חילקה

הרבי המשיך ונתן לנו הנחיות בנוגע לתהליך הכתיבה, מיציאת סופר מתאים, גישה לראי צה"ל וכן הלאה:

מסתמא תתעורר שאלה באיזו צורתו אוטיות לכתוב, והדרך הקלה ביותר היא שחב"ד לא תתערב בזה, וכך לא החלטה תהיה של הרבנות הצבאית, וכך לא יהיה

[לנו] חלק באחריות שבזה ולא יהיה צורך לדון בעוניות שיתעוררו, שייהיו שייאמרו [שרוצים] כתוב זהה והוא ייחיו שייאמרו [שרוצים] כתוב אחר וכו'.

בנוגע למספר אנשי הצבא שיקנו

הרב של כפר חב"ד, הרב מרדכי שמואל אשכנזי,
מחליק 'משקה' שקיבל מהרבי במיוחד עבור ספר התורה של צה"ל

שגבודלים. ובמיוחד ועל אחת כמה וכמה להשתדל לרשום לאחד מספרי התורה את כל אלה הנמצאים ב'צבא הגנה לישראל', המגינים על יהודים בגופם כפשותו, ועד לאופן של מסירת נפש, שלכל אחד מהם יהיה כדי הביטחון ה��ci חזק – התחשיות עם נתן תורה, על-ידי אות בספר תורה, שהקב"ה נתן לו – אונכי השם אלקיך גו', לשון יחיד – בתוככי כלל ישראל. וכל זה בזריזות, ויפה רגע אחד קודם, לא רק שעיה אחת קודם.

הוראותו זו של הרבי נמסרה באופן מפורט אל יי"ר צא"ח הרב ישראלי ליובב זיל. ואכן, פעילי חב"ד בארץ ישראל השתדלו בחודשים הבאים לרשות רבים מחייבים צה"ל לספר-תורה הכלליים (לפי שעה, הרעיון בדבר כתיבת ספר-תורה החילאים מצה"ל, נשמר בסוד, עקב מיוחד עבור חילו צה"ל נשמר בסוד, עקב העיכובים הביוורוקטיים). הפעילות רשותה הצלחה מרובה כאשר עשוות לפני חיילים נרשמו במהלך ימצע חנוכה'.

זהו מילא חלון סען
508,403 מילא מילא
זהו מילא מילא מילא

ושוב עורר על כך הרבי בהתוועדותليل

שיחיו, היוו שהכسف הנזכר לזה יקבלו ממשרד הביטחון, ולכל הבסיסים يولחו הוראות מمنנו, וכל חילו צה"ל שייחיו יירשם ברכישת אחת אחת בספר-תורה למען השלום. ואנו החב"דנים נרשות את כולם בחג החנוכה הבא"ל, בעברית חנוכה שנערוך אייה בכל הבסיסים וכו'. מצורף בזה מכתבו לכ"ק אדמור"ר שליט"א. וביקש אותו להודיע לכ"ק אדמור"ר שליט"א כי עד שיתחילו לכתוב את הספר תורהינו יוכל לכתוב זה בעצמו, כי החלטת לרשות את ב' האותיות הראשונות מבראשית ע"ש ולזכות כ"ק אדמור"ר שליט"א וכבוד הרובנית תלית"א [...]..., גם להודיע כי [את] הספר תורה, החלטת לכתוב בכתב הארץ"ל. וכבר הזמין אליו ג' סופרים, והוא יבחר את הסופר הכי טוב והגון לכתיבת הספר תורה – לזכות החילאים מצה"ל, שייהיו חילו השלום [...].

זהו מילא מילא מילא זהו מילא מילא מילא

כבר בהתוועדות יי"ט כסלו תשמ"ב, יום אחד בלבד לאחר פגישתו של הרבי גורליק עם הרב נבון, הרבי פנה אל החסידים בקריאת מיויחדת להגברת פעילות הרישומים בקרב חילו צה"ל: **שייעסקו בהרשות יהודים לספר תורה – החל מקטנים וקטני קטנים, ועד ל"ראשיכם שבטיבכם"**, ועד לגודל ספר-תורה לזכות כל החיילים של צה"ל.

הגיע הארץ, הלכו בראשי הצבא והתחליו לדבר על הנושא. עד מהרה התברר שהעניין כרוך בקשימים שונים, בעיקר גושאים פרוצדורליים הכרוכים ב비ורוקרטיה ורבה מאוד. עסקני אנ"ש ניסו לירז את העניין, אך בכל פעם צצו עיכובים חדשים. היה צורך לקבל אישור של שר אכ"א, ושל עוד כמה גורמים בכירים בצה"ל שהיה צריך לקבל מהם אישור לפני שהמבצע יכול לצאת לדרך.

במשך כל חודשים החורף הייתה התעניניות בלתי פוסקת מצד הרבי בנוגע להתקדמות העיניים. באotta תקופה המזיכיר הרב חדקוב זיל היה מתקשר אליו כמעט מדי שבוע ושאל אותו: נז מה נשמע עם ספר-התורה של לדי ישראל ומה נשמע עם ספר-התורה של חיילי צה"ל?...

וְרֹכֶב עַל קָרְבָּן

בד בבד, ניהול הרה"ח רמ"מ גורליק זיל השתדרות מצידו כדי לקדם את הנושא. וכי מرحשו תשב"ב כתב לו הרבי בשולי מכתב כלאי את העטרה: "סוף דבר הפגישה עם הר"ר [=הרב הראשי שליט"א?]" כאמור, קיום הפגישה התמהמה מסיבות שונות, ובעקבות מכתבו של הרבי שוב הופעלה השתדרות, עד שבח"י כסלו תשמ"ב יצאה הפגישה אל הפועל.

על פגישה זו כתב הרבי גורליק זיל לבני: בס"ד, לכ"ק אדמור"ר שליט"א. באתי לבשר טוב. בעה"י ביום ב' ח"י כסלו, נתקיימה הפגישה עם הר"ר לצה"ל, האלוף הרב גדי נבון שליט"א.

מסרתי לו עשרה שקלים (מהlıklar שבבלתי מכ"ק אדמור"ר שליט"א), וגם מסרתי לו משקה מכ"ק אדמור"ר שליט"א – מהכווס של ברכה במזאי שמחת תורה השתה שקיבלת עבור החיילים יחייו, וגם עוגה (לעักח) מערב يوم היכיפורים, בברכתו הקדושה לשנה טובה ומתוקה.

גם מסרתי לו עשרה טפסים לרשימת ילדים עד גיל מצוות, "צבאות השם", והבטיח למלאותם כולם ולשלוח אלינו בצויר הכסף לה [...]. והחלטת לכתוב ספר-תורה לזכות כל החיילים של צה"ל

ב, פיו ופ'ק

פאלן חוכום

כשהרב אשכנזי התקשר אליו ומסר לו את הוראת הרבי, התorrisה שליל באותו רגע הייתה שעכשו הכל מתחילה להיות מובן. הרבי כבר ידע מראש, עוד בחודש תשרי, שעתידה לפרוץ מלחמה, ولكن עורה כבר אז על העניין הזה של כתיבת ספר-תורה לחילוי זהה".

מיד באותו יום נסענו לכפר חב"ד והחלנו לארגן מכניות של אנ"ש שיצאו לפועל בעומק לבנון ולרשום הרבה חילים בספר-התורה.

במקביל לכך, עוד באותו יום התחלתי לקדם את מלאכת כתיבת ספר-התורה. בנסוף לסופר שכבר נבחר לכתוב את הספר, פנינו לעוזר כמה סופרים שיתחלו לכתוב חומשיים אחרים. הסיקום היה שהם יגמרו את כתיבת ספר-התורה בתוך ארבעה שבועות! הספר הראשוני כתוב את החומשיים חמוש בראשית, השני כתוב את החומשיים שמוט ווירא, והשלישי כתוב את החומשיים במדבר ודברים.

אחר כך מסרנו את הספר למגיהים טובים, וכל המלאכה הושלמה בי"ג תמו תשמ"ב.

כלה ג', פ'ק קריאו פ', פ'ק וחחלו כו"א

עם פרוץ מלחמת 'שלום הגלי', בהודש סיון של אותה שנה, שב הרבי והזכיר את החשובות שבדבר: **ישנו עניין מיוחד בארא"**

שיתאחד בכתיבת ספרי-התורה הכלליים, ועל ידי זה הרוי הוא זוכה לברכת הקב"ה באופן דמיידה בלבד מידה, אבל – כמה פעמיםיכה. טלפון מהרב חזקоб בשעה חמיש לפנות בוקר בכל אותה תקופה אפוא נרשם חילוי צה"ל רק לשפרי-התורה הכלליים של כל ישראל. על הדברים שהובילו להתחלה הכתיבה בפועל של ספר-תורה מיוחד בחילוי צה"ל, מספר הרב יוסלבסקי: כאמור, מבחינת התקדמות העניינים בוגר לקלות אישור ממשרד הביטחון, משום מה העניינים התנהלו בעצתיים. היינו צריכים למצוא סופר שיكتب את ספר-התורה בהתאם להנחיות שונות שהצביע צה"ל ומשר הביטחון, והדברים התעכבו עוד זמן רב.

בפועל, מעמד התחלה הכתיבה של ספר-התורה המיוחד היחיד התקיים בי"א ניסן תשמ"ב בנסיבות הרב הראשי לצה"ל, הרב גד נבו ז"ל, ואישים נוספים. אך הכתיבה עצמה לא התנהלה בקצב הראוי, מסיבות של ביורוקרטיה.

ואז קרה דבר מפתיע. זה היה ביום שלמחרת חג השבעות תשמ"ב, מיד לאחר פרוץ מלחמת שלום הגליל. הרוב מרכדי אשכנזי היה אז אצל הרבי. המזיכיר הרב חזקоб ז"ל יצא בלילה מחדרו של הרבי, קרא לרוב אשכנזי ושאל אותו מה קורה עם ספר-התורה של צה"ל. הרוב אשכנזי ענה שאני מעוררת בנושא, והרב חזקוב ביקש ממנו שיויאל להתקשר אליו מיד, לモרות שיעשוו בארץ ישראל השעה היא חמיש לפנות בוקר, וישראל אותו מה קורה עם זה. הרוב חזקוב ביקש ממנו למסור לי שם הרבי שמכיוון שהתחילה עכשו מלימה בארץ ישראל, لكن צריכים לעסוק זהה במלוא התנופה.

ב' דחnochah תשמ"ב:

כאן המקום לעורר שוב אודות הפעולות דאחדות כל בני ישראל על-ידי כתיבת ספרי-تورה הכלליים, ובמיוחד – בוגר יהודים אלו שזו לשמר ולהגן על עם ישראל וארכ' ישראל, ועושים זאת תוך כדי מסירת הנפש והגוףכו' – שצרכיכים להשתדל באופן מיוחד של אחד ואחד מהם יקנה אותן כל בני ישראל, "כאיש אחד בלב אחד".

וענין זה פועל גם "אימתה ופחד" על אומות העולם – כי במידעם [ואפילו אט אינס יודעים זאת – אין זה משנה את המצוות האמיטית] שכח חיל ואיש ביחסון היהודי הרי הוא מאוחד עם 304,805 חילים (כמספר האותיות בספר-تورה), ויציאתו למערכה היא בסבב – הרי לא או בלבד שם בכוח כולם – הרוי מושם מן המערכת (מוגדל הפחד), אלא נסים מן המערכת, עד סוף כל הדורות, כי הם עושים את מרבית ההשתדלות שלא במאה מלתקילה לידי מלחמה ומערכה. ויתירה מזו: כל חיל ואיש ביחסון היהודי כלול ומאוחד עם כל בני ישראל ממש, כולל – כל "צבאות השם" שהי במשך כל הדורות, עד סוף כל הדורות, כי הקב"ה סוקrat כל סזר ההשתלשות עד סוף כל הדורות בסקירה אחת, ועל-אתה-כמה – וכמה בוגר לנשומות בני ישראל. ובפרט על-פי המבואר בפרק דר' אליעזר שבעת מעמד הר סיני נכח כל נשומות בני ישראל, כולל הנשומות שייהיו עד סוף כל הדורות, ומולם היו במעטן ומצב ד"כ איש אחד בלב אחד".

וויידעה זו מגבירה עוד יותר את ה"אימתה ופחד" דומות העולם מפני בני ישראל [...] ואשר חלקו וגדלו זמותו של כל אחד ואחד שפועל על איש צבא וביחסון נסח

אֲקָל וְלֹא תִּבְקַר
לְאַלְכֵל סְכָל טַל
cx"

שמחת סיום והכנסת ספר התורה.

בתמונה: י"ר צאג'ח באוטון שנים, הרב ליבוב; הרב הראשי לצה"ל דاز, אלוף הרב גד נכוון, עוזרו של הרב הראשי, אל"מ הרב יוסי הראל, והרב דושא וילימובסקי יוסלבסקי:

רְבִנָּה כְּלָעֵד חֲלֹעַ כְּלָעֵד

וכמה עניינים!
כמה עניינים!

כתיבת הספר הסטיימה, ומה בנווע
להרשמה? – היא המשיכה להתנהל
במלוא התנופה. על התחלת הפעולות של
אנ"ש בתוך שטח לבנון, מס'ר הרב
יוסלבסקי:

נסעתי אז עם הרה"ח ר' שלמה
מיידנציק ז"ל למשרד הביטחון, וביקשנו
שיאפשרו לפועלן ח"ד לקיים בתוך שטח
הלחימה לבנון פעילות רוחנית שבmerczoza
הרשמת חילילים בספר-התורה שלהם.
ואכן, הבתווח לנו באכ"א שיאפשרו
להכניס רכבים פרטיים של פעילים
ח"ד"נים לבנון.

שבועות הבאים عشرות צוותים
מאג"ש עברו בכל נקודות הצבא שהיו
פרוסות או לבנון. הם נסעו ביום
ובלילה, והסתובבו שם במשך כמה
שבועות עד שרשו את כל החלילים שהיו
בתוך לבנון. כמו כן, פועלן ח"ד ברחבי
הארץ נסעו לעוד ריכוזים צבאיים, אבל
עיקר הפעולות הייתה אז לבנון.

אַלְכָל אַלְכָל קַלְקָל אַלְקָל וְעַכְלָל

כעבור יומיים בלבד, בתהוועדות ט"ו
תמוז תש"ב, דברי הרב בニמה שונה:

עתה מותר לגולות – שבואר ליום
חמשה עשר דחודש תמוז, כאשר
קיימת סיהרא באשלמותא", סיימו את
כתיבת ספר התורה הכללי הקשור עם
צבא הגנה לישראל", שהאותיות שבו
נקנו ע"י חיילי צבא הגנה לישראל ובני
بيתם. וכך – סיום כתיבת ספר-
תורה זה נערך בט"ו תמוז, "ברוב עם
הדרת מלך", ביחד עם אמרית "לחמים",
ואמרית דברי תורה, ברכות והצלחות.

ויהי רצון שפועלה זו תהיה "כליה"
גמר בכל העניינים האמורים – על ידי
זה שניחנו להם לשיים את הפעולה,
בדרכי נועם ובדרכי שלום, אבל בכל
התוקף, עד ש"שבעה דרכים ינוסו
לפניך" (שאז לא יפגעו גם הבורחים).

המשך בעמוד 87

בהתהוועדות י"ג תמוז שבהרבי
והתבטא בביטויים חזקים על גודל
החשיבות שבדבר:

ועל-דרך-זה בונגע למבצע
שמריעשים אודוטוי במשך החודשים
האחרונים – שכל יהודי ירכוש אותן
באחד מספרי-התורה הכלליים. ולפענ"ד
– הרי זה דבר שהזמן גרמא שכל יהודי
יהיה "כטוב בספר", ועל ידי זה יתאחד
כל בני ישראל כולם למציאות אחת,
באופן המובן גם בשכל המשפט.

ועניין זה שייך במיוחד לאנשי הצבא
באرض הקודש – וכפי שראו בפועל
שלמות היהודים "צבא הגנה לישראל",
הנה כאשר דברו עימים אודות קניות
אות באחד מספרי-התורה הכלליים –
נתקבל אצלם הדבר בסבר פנים יפות,
עשוי זאת בזריזות הכى גודלה.

באותה התהוועדות דברי הרב בニמה
חריפה וכואבת במיוחד על כך שלא הזדרזו
כפי הצורך בירושם כל חיליל צה"ל לספר
התורה:

עד היום מתנהל מבצע זה "בזריזות"
– לפי דעתם ורגילותם, אבל לגבי
הMANDIM שבבם היה צריך להתנהל
המבצע – הרי זה בעצלות הכى גודלה!
[...]

אין אנו נמצאים בימים רגילים –
אתה בעצם רואה שהעולם כולו מזדיין
ומתפורר. בכל יום ממש ישנים מאורעות
שוניים ומשוניים, ובפרט בונגע לנצח
באرض הקודש – איזו זו מוקומך, תצא
מרגלוותך!! [...]

כוונתי לכל אלו שיש בהם לעשות,
ועסקו בזה, אבל לא עסקו בזה כדי
הצורך, ואפילו אם עשו דבריהם הכى
גדולים בעניין זה – הרי העניין שהזמין
גרמא הוא: להשתדל שלא יshaar אפילו
איש-צבא אחד שלא תהיה לו אותן באחד
מספרי התורה הכלליים! – ויהה שעה
אתה קודם!

במהשך הדברים התבטא הרב ביטוי
חריף ביותר:

כל חיili "צבא הגנה לישראל" היו
צריכים להיות רשומים בספר תורה
זמן, והלוואי היו עושים זאת במשך זמן

יציאת רוסיה - תש"ו - ז

- חלק שני -

לוחץ כנף

כאליך!

אבא כבר התחיל להעסק בעניינים הטכניים לקרה הבריחה; הוא ניסה למצוא דרך לעיר חלק מרכשו אל מחוץ למدينة כדי שיווכל להסתדר בבוואריה לארכוזות הרווחה. כמו כן, החל להתעניין ביצור מפורטת על דרכי הנסעה ולבזר על מהותם של העסקים המבריחים – כשבינתיים קרה מקרה בסמרקנד שהעמיד את ר' ניסן בסכנה מידית, ערער את שלות החסידיים עוד יותר וחיזק את הדעה המצדדת בבריחה מיידית.

הרב הגאון ר' יצחק קופלמאן (לימים ראש הישיבה הליטאית בלוצן, שויזריה), הגע לסרמרקנד כפליט, וכיהודים ירא-شمמים אחרים נשאר במקום והתיידד מאדעם

עוד באותו לילה לקח ר' ניסן את מקלו ותרמילו, עב את העיר וברוח לטשנקנט. מלבד ייחדי סגולה לא ידע איש להיקן ברוח ואיה מקום מחבאו. אמא לקחה על עצמה את הסיכון לבקר אותו ולהביא לו אוכל מדי יום, ובוקר לעדכן אותו בימה שנעשה ולשאול בעצמו בשם אנ"ש.

המסקנה מהמקורה הייתה ברורה – אם ר' יצחק, שאינו חסיד חב"ד ולא עסקן ציבורי אלא יהודי שומר תורה ומצוות שি�יב כל היום בבית הכנסת ולמד תורה, ולמרות זאת "זוכה" לטיפול "הגון" שלenk.ו.ד. קל וחומר לחסידים שעבורם השהייה בטריטוריה הסובייטית מסוכנת ולאין סיכויים למוסדות תורה, יהודים וליוזחות לשוד. יש לנסתות ולמצאת שם מהר ככל האפשר. אולם כשאניש התחליו להתעניין ביתר רצינות בדבר הטרפות ל"шибה הביתה" הפולנית, הוברר להם שמשradi ה"רפטריtscha" בטשנקנט ובסמירקנד, כמו ברוב הערים האחרות, נסגרו ואין אפשרות לסדר ניירות אישורים במקום.

חדר צהוב

כון פולקון

אף אחד לא ידע בדיקות מי הם מארוגני הבריחה, כי זה היה עניין עדין וסודי ביותר. מה שהיה כן ידוע הוא, שחלק מהמאטנים הם נוכלים למיניהם הנוטלים כספים בסכומים אדירות ולא תמיד נתונים משהו בתמורה. היו שמותות שיש להשלין לבולשת הרוסית. מכיוון שכך, כשמלה ההחלטה בלביבו של אבא לצאת את רוסיה והוא מה – נסע בעצמו למוסקבה כדי לבדוק מקרוב את מצב העניינים ולהחליט אם אפשר לסתוק על אנשים אלה. אחרי כמה ימים במסקבה, ולאחר כמה פגישות עם הענסקים המסדרים את הניריות, החליט אבא שהאנשים המסדרים שם את הניריות אינם אמניים, אם לנוקוט בשפה עדינה, והחליט שטוב לא להסתנן ולהכנס ללווע הארי אלא לחזור לטשנקנט בידיים ריקות.

בשנהה פרטיה, לפני חורתו,פגש אבא במוסקבה את התמים ר' יהודה לייב שיחי מוצקון, בן ידידו החסיד הנודע ר' פרץ מוצקון. ר' לייבקע היה אז בחור צער אבל

חסידי ליבאוויטש. באחד הימים של שנת תש"ו החל ר' יצחק בשוק הבוכרים לתומו, כשפתחו תקרבה מכונית, נעצרה לידיו וממנה יצאו כמה אנשים בגדים אזרחיים שנגשו ובקשו ממנו להטלות אליהם. חרב התנדותו וקיבלה עס ועדדה הכינויו בכוח המכונית והוא הובל למשradienk.ו.ד. שם חקרוהו שעות ארוכות ובסופו של דבר שחררוו בתנאי שייעזב את סמרקנד תיכף הרווחה. כמו כן, החל להתעניין ביצור מידית.

ר' יצחק לא הי מוכן לס肯 את עצמו ותיק ומיד ארצות חפציו והלך לכיוון תחנת הרכבת כדי לעזוב את העיר כפי שנצטווה. לפני צאתו מהעיר הצליח לפגוש מישחו מאנ"ש וביקש שימסור לר' ניסן שיברכ מסמרקנד לאלטיר, כי זה עתה יצא ממשradienk.ו.ד. אחרי חקירה רצינית בה נודע לו שעוקבים אחריו ועומדים לאסרו.

עסקן חרוץ, שהקדיש את כל מרצו להצלח את אנ"ש מציפורני הקומוניסטים ולעזר להם לעזוב ולברוח מעבר למסק הברזל. אבא ביקש ממנו לנסוע לבוב, שם משרדי ה"רפטוריאציה" עדין פתוחים לקהיל, נתן לו כסף להוצאות הדרכן וביקש ממנו שאם יראה דרך כלשהי לצאת את המדינה שויידי לו תינכט ומיד מבקר לטשנקט.

אבא ידע שר' לייבל מוצ'יקין עובד ביחד עם אותו עסקנים מפוקפקים, ובכל זאת סמך עליו בתור חסיד בן חסיד, וכיוהה שזכות האבות של ר' לייבל תעמוד לו והוא יהיה הצינור שעלה ידו Taboa היישועה. אבא חזר תמיד והציג שאמ' ר' לייב שי לא היה נכנס לתמונה ולא היה לווקע על עצמו את הסיכון בסידור הנויות וה"עשאלונים" – לא היה אבא וחסידים רבים אחרים מצליכים לצאת משם. עד יומו האחרון הודה אבי לה' שלחה את ר' לייבל כדי להוציאו מן הגיהינום ההוא.

כעבור כמה ימים הגיע מברק מר' לייבקע מלובב, שרוב רובם של הפליטים הפולנאים כבר עזבו ויש צורך לארגן מחדש את כל מגנון הריביה, לסדר "עשאלון" מיוחד, בהתאם עם שומרי הגבול ועם האחראים על ביקורת הדרוכנים שלא יחתטו יותר מדי, להכין ניירות של פולנים מתים ועוד סיורים אחרים, ועל כן הכשרת הדרך וסדר הנויות לבוב יכול לחת כמה שבועות.

כאבא הבין שעוד יחלוף זמן עד שיוכלו לצאת מטשנקט לבוב ומשם מרחוץ למדינה, החליט לטפל קצת בעצמו: אבי היה שבר שבבל ממנו כבר כמה שנים; בשעתו היה זה כאוצר המנוצאר, כי על ידו קיבל "פטור" מהצבא, ועתה, כיון שעליו לחחות בין כה וכיה כמה שבועות לנסעה והשבר מציק לו ומקשה על הליכתו, لكن החליט שעתה הוא הזמן הנכון לעשות ניתוח, וכאשר בערתת ה' תגיע העת, ישע בריא ושלם. אבא דיבר עם הרופא, וניס את כהן סיורו הנטהotaת ננסבייזרטופיראל כות מחוזר שיידי

ראה שאבי נחוש בדעתו לנסוע ושותם דבר לא יעוצר בעדו, — شيئا ר' ניסן לפתע את דעתו ולפלייתו של אבא אמר "אני נוסע אותך, קח אותי עמך בבקשה, ובאותה דרך

שהנץ מתכוון לנסוע אסע גם אני!!"

אבא לא שיר ש"פצצה" כזו עשויה ליפול — שר' ניסן ישנה את דעתו בczורה חד משמעית וירצת להצטרוף לבריחת: ברגע הראשון חשב לדוחות את ר' ניסן: רק זה חסר לו, לקחת עמו עוד "ערביין" מבוקש על ידי השלטונות ולסכן את עצמו עוד יותר. אבל בשתתעשת נמלך בדעתו: סוף כל סוף, ר' ניסן הריחו היהודי משכמו ומעלה, ירא שמים גדול ועובד אלקים, ואולי בזכות זה שיקח את ר' ניסן עמו וידאג לו, יעזר ה' גם לו ולמשפחתו יינצלו כולם. בתקופה שתהיה נסיעתם צלהה הסים אבי בלב שלם להצטרופתו של ר' ניסן.

אבא היה גם צריך להחליט מה לעשות עם הבית ועם תכולתו, אלו מטללים כדי ואפשר לקחת עמו ואלו להשרו, איך לצאת את העיר בלי שייעוררו חשד שם עוזבים שלא על-מנת לחזור ואיך להעביר את רוכשו ומעוטיו עבר השני של מסך הברזל. אי לכך מסר לר' מענדל פוטרפס ול"מומע" שרה כמה מזודות שהיכלו סכומים גדולים של כסף על מנת שייעברו אותם, תמורה תשולם נאות, לבוב ושם מחוץ למדינתה. מה שקרה עם הכספי הזה אספר אייה באחד הפרקים הבאים.

נוסף לכך, כפי שמתברר מפי עדותם של כמה וכמה מאנ"ש, לא הסתפק אבי עם הכספי שהשרiar עברו תומכי תמיימים אלא חילק, עוד בהיותו בטשקנט, מכיספו וזהביו לידייו ומכויריו מאנ"ש כדי שיוכלו לקנות פספוריטים וכרטיסי נסיעה.

ברגע שר' ניסן החלטת להצטרוף לאבא ולנסוע, ניתן אותן לשאר החסידים להתכוון ל"בריחה הנגדולה" — כפי שכותב הגאון החסיד ר' זלמן שמעון דווורקין ע"ה בזכורותיו: "כשהחסידים שמעו שר' ניסן מתוכנן לנסוע עם ר' חייקל חאנין לחו"ל יצאה כמוון בת-קול לאנ"ש: **חברה, מ'דארן פארון!!!!**" [= חברה, צריך לנסוע!!!].

תכל ק' צ'דרן א"בּוּמָה לְזַעֲמָלָה קְהִלָּה — אר"ה פַּלְאֵז יְהִיא
ת', סע, יי' כווערט זי הַנְּחַטָּה, שְׁרֹוּבָּה קְבֻּצָּה: קְכֻּלָּה
כְּרֶדֶט וְרֶדֶט זי אַסְכְּזָה זי, רַהַ פַּלְאֵז רַהַ זי אַרְקָעָ
קְהִלָּה, עַתְּה וְעַתְּה "עַכְהָלָה" חַכְמָה דָּקְלָה וְקַצְעָמָה, וְקַאַחַז זי,
עַתְּה וְעַתְּה זָהָבָה, וְזָהָבָה לְבָבָה, דָּא, פְּהַקָּה כַּסְעָה, זי אַעֲןָה לְבָבָה
רַהַ פַּלְאֵז וְרַהַ זָהָבָה חַכְמָה וְעַקְעָקָה, וְרַהַ זָהָבָה דָּשָׂאָק וְקַעְעָכָה
פְּהַקָּה, וְפְּהַקָּה כְּזָהָבָה, זי אַלְפְּהָן זי, רַהַ פַּלְאֵז דָּשָׂאָק עַהֲצָה קָנוּ, חַקְצָה
וְאַזְהָבָה כְּזָהָבָה, זי אַלְפְּהָן זי, רַהַ פַּלְאֵז דָּשָׂאָק עַהֲצָה קָנוּ, חַקְצָה
וְאַזְהָבָה כְּזָהָבָה, זי אַלְפְּהָן זי, רַהַ פַּלְאֵז דָּשָׂאָק עַהֲצָה קָנוּ, חַקְצָה

וְאַזְהָבָה כְּזָהָבָה, זי אַלְפְּהָן זי, רַהַ פַּלְאֵז דָּשָׂאָק עַהֲצָה קָנוּ, חַקְצָה

שנה שלימה לישיבה, הסכימו לנסייתו בלילה ברירה, וכך הייתה המומה ולא ידעה מה לעשות. מצד אחד, 아마 הארץ מודאת פיקחותו של אבא, היא ידעה שאביפלו גודלי החסידים מתחשבים בדעתו וסמכים עליו אף בעניינים של פיקוח נשפ, אבל מצד שני, גם חששה להמרות את פיו של ר' ניסן, בunningה זה היה כאילו המרתה את פי הרבינו חייז. היא החלטה לקיים בקשו של אבא, שבאו עומדים לפעול על דעת עצמו ולבור על הביאו לו את בגדיו, אבל, בלביה החלטה, שתלך מיד לר' ניסן, בספר לו על מהלך העניינים ותתייעץ עמו.

שמצא "פִּירָצָה" טוביה ולפי ערך גם בטוחה, וכן יש בידו אפשרות לדוד ניירות ושאבה ימחר להגיע ללובוב, כי יש סבירות שיוכל לדוד כמה "עשאלונים" עם פלייטים.

אבי, שהיה לבוש בפיגימה של בית הרפואה, ביקש מאמא שתביא לו תיכף ומיד את בגדיו, כי הם עומדים לברוח מברית המועצות.اما נבהלה בעקבו מהועודה שבאו עומדים לפעול על דעת עצמו ולבור על הביאו לו את בגדיו, אבלABA, בלביה ההחלטה, ניסן הואאמין עובד אלוקים, חסיד גדול ומשיפוי אבל הוא אינו רב. אם מדובר על רביבי, אמר לה אבא, "הרהי אני רביבי" בדיווק כמווה. אני אומר לך בדעה צלולה, שציריך לנסוע ולברוח ממדינת ס.ס.ר. ויפה שעה אחת קודם. מי יודע מה ילד יום, כי אין לך יום שאין קלטתו... לפי הבנתינו, ואביפלו הקדושה של הרביה הוא שעליינו לנסוע, ומתוך לפי דעת תחthon, דעת בעלי בתים, מתוך שיקול דעת ישר, אני בטוח שעליינו לברוח מפה. אם לא ננצל את ההזדמנות לנסוע הנהנו מאבדים את עצמנו לדעת ולא להיפיך". הוא אמר בחחלויות לאמי שאם אינה מביאה לו את הבדים יסע עם בגדי בית הרפואה שעליו.

כפי הנראה, 아마 לא ידעה מכל השקלא-טוריא שהיתה בין אבי לבין ר' ניסן ובית דינו, ועל כך שלאחר שהעבירו להם כסף עבור

ח'בָּי כָּקָה זָהָבָה

ר' ניסן שמע מפייה את כל הספר, ואיז שאל אותה היכן נמצא אבא כי הוא רוצח לדבר אותו באופן דחוק. 아마 שירעה שהוא נמצא כבר בבית ומתוכנן לצאת בהזדמנות ראשונה לבוב. כאשר ניסן שמע זאת, יצא ממקומו מחבאו והלך לבית הווי. הוא מצא את אבי בבית אורוז את חפייזו. אבא אמר לו שהוא עומד לעזוב את טשנטן אחורי שיבתיח את נסיעתה של אשטו ובניו, ושעדין אינו יודע כיצד הגיע לבוב אבל הוא עומד לצאת לדורך.

אחרי ששוחחו ביניהם זמן מה ור' ניסן

תונ צדקה מזור כוונה לזרוז הגאולה

גודלה צדקה שמקربת את הגאולה (בבא בתרא, י, א)

ט' כ שאלת מרכז רלאו קאפור-ו, זר七八

בעקבות הוראת הרבי בי"ג תמוז, נרתמו כל אנ"ש לפעילות בקרב חיליל צה"ל, צעירים וקנים אחד. במרכזה צא"ח בא"ץ-הקדוש ריכז הרה"ח ר' נחום כהן את הפעילות בקרב חיליל צה"ל. מדי יום יצאו מוחבי הארץ عشرות מכוניות לנחל פעילות רוחנית בקרב החיללים לבנון, ובמרכזה – רישום החיללים בספר התורה שלם.

בדרום הארץ יצאו אנ"ש לפעילות ב组团ים ובנקודות מרכזיות, ורשמו חיללים הנוסעים לעבר החזית או חוורים ממנה. מנהלת הר חב"ד, לדוגמה, יצאו קבוצות פעילים שאיתו את תחנות ההרשמה בצומת מלאכי (קסטינה) ביום ובלילות, 24 שעות ביממה, פשוות כמשמעותם!

בכפר חב"ד עצמו ריכזו הרה"ח ר' משה אדרעי במשך כל אותן שבועות קבוצות מאנ"ש שיצאו למבצע הרשות חיללים בספר-התורה לבנון.

באסיפה כללית מיוחדת שזומנה בצתת, בהשתתפות נציגי צא"ח מכל אזור הצפון, הוקם ועד פעולה מיוחד שRICT את כל הפעולות באזור הצפון ולבנון. הפעילים ניצבו בתחנות אוטובוסים מרכזיות בערים טבריה, עפולה וקריית שמונה, וכן נקודות המעבר בראש הנקרה ובאזור הגדר הטובה. וכמוון – נכנסו לעומק השטח, ובמיוחד באזורי שמסביב לערים צור, צידון ובירות.

להן תיאור של אחד מפעילי ניידות חב"ד שיצאו לשטח לבנון, כפי שנרשם באותו ימים:

כתבי הרדיו והטלזיה באו לסקיר את היטנקים' שלנו המוצבים ממש בקו החזית... ויכוח מעניין מתעורר בין כתוב 'קול ישראלי' מוטי עדן למאיר אי' השמאלי. מאיר מסרב בכל תוקף להירשם בספר התורה, מוטי מנשה להסביר לו את חשיבות העניין. מאיר מוסרף להתעקש ומוטי נעשה חסר סבלנות: הוא לא בא לכאן לשם כך, הוא רוצה לשמע על הפעולות החב"דיות לבנון. כדי לסגור את העניין מהר, הוא רושם את מאיר בספר-התורה על חשבונו...

אבי זה הושיענה נא

לך ברכך לפארה ע. בפקע, י אヴァלה, וו זדעה פצדרה קתוליק, כ, בפקע, שאנקלע, ו לאל פלע, פא, רע, צענעלע, אלך דפלו נכט, נאכלע, לנטולרלזיו לך יהו חיה לאו, "פה לאו וויאקע פט" _ עחרתתו לך רק לפקע אחלט קפאנט אכלע, וטקהו קאכלע און, יא, יהו קראקו לילא, עט: קאלאה וטשנא, ככל, העלן וטפלה ^ חכז חעלן סער, א ק, בפקע, י אヴァלה, רק בה חזראל ז"ק, ורכקה לען אלה, קלער, ער, י כ"ס

כוונת ההקפות היא תפילה לה' שיקין את ישראל ויגן עליהם מכל אויביהם סביר, וכשם שישראל הקיפו את חומות ירושה והפלום במהלך הראונה שהיתה ראש למלחמות כיבוש הארץ בגאותה הראונה בימי יהושע (ואז נכנסו מהמדבר שם ישבו בסוכות ובנו בתים בארץ), כך טיפולנה חומות הברזל ביןינו לאבינו שבשמיים ונושען מכל האויבים והמציקים.

זכר להקפות שעשו במקדש עושים הקפות בבתי הכנסת סביב ספר התורה שעל במת הקריאה ("שאין לנו שיר רך התורה הזאת, והיא לנו מזבח כפרה"), וכל העם יושתת, ואורוגיהם וללביהם בידיהם ומתפללים הווענות בפיוט של עשרים ושנים פסוקים, סדרורים על פי סדר אותיות א'ב, הפותחים (ומסימים) בהוענות.

בית הי אלוקינו – במקדש שבירושלים עיר הקודש:

שמה מרוממת הייתה בחג-סוכות בירושלים, מידי יום יורדו כל העם אל מוצא, שם היו מאגרי מים וצמחי עצי הפקר ענקאים של ערבה, וליקטו ענפי ערבה גדולים, שוגדים חמשה וחצי מטרים (11 אמה)! והעלום למקדש זוקפים סביב המזבח, תוך כדי תקיעה בשופרות להגבר את ההתלהבות והשמה של מצווה וקדושה.

אחר זיקפת הערבות על המזבח, הקיפו הכהנים את המזבח עם לוביהם והתפללו לה' הווענות ואמרו: "אני והוא הווענה נא". ובתלמוד ירושלמי הנוסח: "**אני והוא הווענה נא**", כך עשו בכל יום מימי החג, וביום הווענא הרבה הקיפו את המזבח והכריזו שבע פעמים.

אחן, ינ' ב

ככ', וועפז

תפילות חג הסוכות ספגות בكمיה ובתשוכה לגאותה האמיתית והשלימה, וייתר מכל בולטים הדברים בתפילה – המיחודה של כל שבעת ימי החג – "הושענות", שככל פיותה עוסקים בגאותה, כאשר הפטמון המרכזי המלווה את התפילה, אותו מכירזים החזן ועמו הקהיל בקול רם, הוא תפילה לישועה: "אני והוא הווענה נא". לפני שנפרש את משמעות התפילה ואת התעוררות הגדולה והזיקה המיחודה לגאותה בתפילות הסוכות, מודיע בחג זה במיוחד קיימת כמיהה לישועה ولבניה המקדש ומדוע תפילתו הייחודית נסובות סביב הגאותה – נתבונן בהתנהלות החג המרים בחרוזות

אני והושעה נא. הרבי בתפילה 'הושענות'

לפי הדרש גם המילה "אני" מדברת על הקב"ה, הנקרא "אני" כתוב² "ואני בתוד הגולה"³, וגם המילה "וואו" הולכת על הקב"ה כדברי הפסוק⁴ "וזהו אסור באזיקים", שה' עצמו כביכול נמצא נמצא בגלות ובازיקים, ובתפילות הושענא מתפללים שכביכול יוישע את עצמו.

כך מסביר הרמב"ס⁵ ש"אני והו" רומו לשירת משה רבינו, השירה האחורה ששר ביום האחרון לחיו המדברת ומבטיחה את הנואלה והישועה: "יראו" עתה כי אני – אני הו", זו ההבטחה להושיע את ישראל מצותיהם.

וכן כתוב ה"ירקאנאטי"⁶: רבונו של עולם, אתה סבור שאנו דוחקים عليك שתקרב את הקץ בשביבלו, אלא עד متى יד ימינך תהיה בלשון נסתור להקב"ה, שכן דרך כבוד היא ממושכנת, ועל העניין זהה תיקנו להזכיר אני והוא הושעה נא, כלומר שיושע אותנו ושםו

וימות השנה?
ארבעה פירושים למליה-תפילה – בפשט, רמז דרוש וסוד:

הפירוש לפי הפשט: "אני" זה עם ישראל, "וואו" זה הקב"ה, "הושעה נא" זוקקים לישועה והצלחה. פירוש הדברים: היהודי מכירzo בתפילתו שלא רק "אני" הוא עצמו זוקק לישועה, אלא גם "וואו" – הקב"ה – נמצא בצרת הגלות ביחד עמו, כי גם השכינה הקדושה נמצאת בגלות עמו – ישראל, שכן אמר הקב"ה "עמו אנכי בצרה", "בכל מקום שללו שכינה עמהם", לפיכך מבקשים מעלי כבוד שמו, הושיענו נא! קבץ נדיי ישראל בגאותו שלימה גם לטובת השכינה.

הריטב"א¹ מפרש שהמליה והוא, היא לדבר בלשון נסתור ולא בלשון נוכח, ישיר].

"כל כל כל"

על כל כל?

במשמעות תפילה מיוחדת זו, "אני והוא הושעה נא", דנו המפרשים והעלו כמה תמיינות:

(1) מה משמעותו "אני והוא הושעה" וכי ישנים שני מושיעים, גם "אני" וגם "וואו"? (2) מה פירוש המילה הלא-הרגילה "וואו", יש סידורים שהמליה מנוקדת בחולם "אני והוא הושעה" ויש סידורים (וכן בסידור חב"ד) שהיא מנוקדת בשורוק "אני והוא הושעה", כך או כך זו מליה נדירה ולא רגילה שיש לפרש את משמעותה המדוייקת?

(3) עוד צריך להבין: מדוע אמורים נוסח זה דזוקא בחג הסוכות ולא בשאר החגים

האמיתית והשלימה באים על-ידי חיבור ומיזוג שלושת הפסוקים הללו [ליצורו 72 מיללים, בכל מילה שלוש אותיות, כל אות מפסוק אחר] – "הוזע לסדר שמות אלה על סדרם, ולכונן בהם את לבו כראוי, הרוי הוא מעורר את מידת הרחמים לגאותה וישועה", אך צורת המיזוג כמוסה ומוסתרת ואינה ידועה¹², ובתפילהת "אגני והו" בהשענות מצוי כוח החיבור והמיזוג בין הפסוקים וממנו שואבים את הכוח לגאולה [לייתר פירוט: הם השמות הראשיים והמרכזיים מ-72 השמות והכוחות לגאולה] – "אני" הוא הראשון והיראש של שמות וכוחות הגאולה. ו"יהו" הוא השם האמצעי והמרכזי של שמות וכוחות הגאולה:

1) ויעש מלך האלקים ההולך לפני
מחנה ישראל וילך מאחריהם ויסע עמו
הען מפניהם ויעמד מאחריהם – סך-הכל
72 אותיות. (2) ויבא בין מחנה מצרים ובין
מחנה ישראל והען והחיש ויאר את
הלילה ולא קרב זה אל זה כל הלילה – סך-
72 אותיות. (3) ויט משה את ידו על הים
וילך ה' את הים ברוח קדים עזה כל הלילה
וישם את הים לחרבה ויבקעו המים – סך-
72 אותיות.
הכל 72 אותיות.

ובמיללים "אני והוא" מכונים לשלוש פסוקים אלו:

"אני": האותיות האמציעות בשלוש הפסוקים – האות האמצעית¹³ בפסוק הראשון היא "א" במילה "מאחריהם". האות האמצעית שבפסוק השני היא "ע" שבמילה "הען"¹⁴. האות האמצעית שבפסוק השלישי היא "ו" במילה "קדם"¹⁵.

"זהו": אותן הראשונה של הפסוק הראשון היא ע"ז שבמילה "וישע". אותן החרוננה של הפסוק האמצעי היא ע"ה שבמילה "הלילה". אותן הראשונה של הפסוק השלישי היא ע"ג, וויטי¹⁶. יצא אפוא שבאמתת "אני והוא הושעה נא" בולמים את כל 72 השמות:

השמות הללו נחלקים, ככל דבר ודבר לשניים – חצי בchnitt זכר' וחצי בchnitt יקבה' בכל אחד מהחצאים 36 אותיות = שמות, ו"אני" הוא הראש של החצי השני (בchnitt הנקבה, מקלט וממלכות), שכן "אני", הן האותיות האמצעיות בפסוקים שבهم מתחילה החצי השני של הפסוקים, ו"יהו" הוא הראש של החצי הראשון (בchnitt זכר, ז"א, משפיע), שהרי שתי האותיות י' והן האותיות הראשונות שבפסוקים¹⁷.

અધ્યાત્મ મનુષ્ય એવી

פניהם".

[השם נמסר מכחן גדול לכחן גודל בחשאי, והעם השומעים את הכהן גדול לא קלטו"ו אותו בשל קדושתו המורממת. זאת ועוד אפיו אם היו קולטים אותו, לא יכול להשתמש בו, כי צריך להיות "כלי" מתאים להתחבר לקדושתו העליונה ומיו שאינו בדרוגה נעלית ככחן גדול — לא יכול להשתמש בו, כמו שישוֹדי האומר "הרי את מקודשת לי" לנכricht לא חליםקידושין, כי אין "כלי" שתחול בו הקדושה, רק יהודיה היא כל מתאים שתחול הקדושה, כך גם בדרגות השמות העליונים — צריך קדוש ונעלה ככחן הגדל, שיוכל להחיל הקדשה בשם הנעה והנסגב זהה].

גם הגימטריא של שם העצם של הקב"ה
 יה-ה-ה, כפי שהוא נכתב במילואו [י"ה ה"י]
 וו"י ה"י] הוא 72 [וגם שכותבים שם ה' ביצהורה זו: י-ה, יה-ה, יה-ה, הגימטריא
 של כל האותיות יחד היא 72], כולם
 שבשבועים ושתים מגיעים לש"א" ושלימות
 הכהן האלוקי – שם העצם.

מקובל אצל חכמי האמת מדור
שהכווה לגלות את אהבה ש
ישראל ולשבר ולעקור לחלוות
הטורנאה ולהגאל בשלימות מהגולן
הוא ב-72 צירופי האותיות
הקדושים. אך הדבר נסתור וכמוכן
לחכמי הסוד, והם מכונים אליו
הஹושננות – וזה פשר הדברים:

аква бхело до

בשלשה פסוקים סמוכים בפרק בשלחן¹⁰, המדברים על הגאולה הראוננה של עם ישראל, גאותם מצרים – שהיא שורש רוחניות לכל הנאות הראוננה¹¹ – יש 72 אותיות בכל פסוק ופסוק, כנגד 72 השמות הקדושים. הכוונות להבאת היושעה והגאולה

בתורת הרמז עוסקים בגימטריה של המיללים: הגימטריה של "אני והוא" היא 78, ואף הגימטריה של "אני ה'", היא שבעים ושמונה, אס-קן לשאומרים "אני והוא הושעה נא" כאלו אומרים פסוק מתהילים⁸: "אני ה' הושעה נא".

לפי תורת הנסתור יש ממשימות מיוחדות
למספר שבעים ושמונה שהוא בגימטריה
"مزלא", לרמז על מזלם של ישראל, העולה
מעלה בזכות ובכוח אמרית "הושענות",
בלומר שעל ידי אמרית "אני והוא" (שזו
ה"מקבילה" בגימטריה ל"אנא ה") מורומים
את המזל של ישראל.

ועוד: השם י-ה-וָה בגימטריא 26, ושלוש פעמים שם י-ה-וָה (כנגד היה הווה ויהיה) בגימטריא 78, כמוין "אני והו" [פירוש זה מקדים את הפירוש הבא, המדבר על שלושה פסוקי תורה הקשורים ל"אני והו"].

تاریخ پادشاهی

רש"י בפירושו לתלמוד⁹ מפרש את הדברים בדרך מיוחדת, שמננה מבינים בכל דבר ומעשה של מצוות חג הסוכות עופפים סודות עלונים נסתרים וצropy שמות של הקב"ה, ובמלילים "אני והו הוועעה נא" מכונים סודות עמוקים, שתכליתם לScarab את הנואלה.

בשם המפורש "הנכבד והנורא" של הקב"ה, שהוא השם בעל העוצמה האדירה והונילית ביותר – ישים שבעים ושתיים אותיות. שם ע"ב" (=שם ה-72). שם זה שומר בסודיו סודות והוא נמסר רק לאליהו הנביא בהר הכרמל, [ובכוcho עליה מרום ולא טעם טעם מיתה], והוא נודע רק לכהן גדול ולא לשאר הכהנים. רק אחת בשנה, ביום הקדוש יום הכיפורים, היה הכהן גדול אומרו עשר פעמים "בקדשה ובטהרה", וכל השומעים "קורעים ומשתוחווים ונופלים על

ביהרואן קפּאַן וְבָאָז: "פֿאַן" זַי דַּו פְּרַדְּקָעַ 'לְוִין' זַי
עֶכְ"ז, "וְלְוִין פֿאַן" צְפֵנְפֿאַן קְלְטְּפָעַן שְׁוֹקָה לְבָיהָרָוָן
אַסְכְּהָוָן: וְלְוִין חַלְרָגְעַן, בְּלָא אַסְכְּטַרְעַן רַעַן "פֿאַן" זַי
עֲשָׂוָה זַי אַפְּלְעָגָעַן, צְקָטַרְעַן דַּו "לְוִין" זַי אַסְכְּהָוָן
כּוֹרָן, נְאָקָעַן, כְּלַעַן סְדוּעָן, בְּלָא דַּו אַסְכְּהָוָן
חַלְמָעַן, כְּאָקָעַן, דַּו פְּרַדְּקָעַן

סיכום הדברים, בלשונו של רביינו בח'י: "שמעתי מפי החכם רבינו יצחק טוד罗斯, מה נעים ומה טוב פועלת שמota אלו לבקש בהם רוחמים מאת השם יתברך ושיא הובו אוטנו כימי קדם ויקבץ ויקרב פזרינו מכל קצוי תבל". כלומר שבעזם החורבן כשהשכינה בגלות ובני-ישראל בגלוות, הרי כדי לעורר את האבתה ה' שיחיש את ביתם משיח צדקו מתפללים "אני והו הושיענה נא" – הם שמות הקב'ה גם כשהוא נמצא בגלוות, כאמור בפסוקים "וְאַנִּי בְּתוֹךְ הַגּוֹלָה" "וְהִוא אָסוּ
בָּזִיקִים", והם גם שני השמות עמהם יושעינו בגאולה השילימה.

ל'וחראָן זַי אַפְּלָעַן

סַעַפְתִּים כְּאָלִין

ועדיין צריך להסביר מדוע אומרים הושענות דזוקא בתג הסוכות, כלומר מודיע הכוחות המופלאים של שם ע"ב, המיחסים את הגאולה מתגלמים ומושפעים דזוקא בסוכות?

האריז"ל אומר: שהגימטרيا במספר קטן של "לולב הדס ערבה אתרוג" היא 61, גימטריא "אני". ומספר האותיות "לולב הדס ערבה אתרוג"¹⁸, היא 17, גימטריא "זהו". מענעים את הארבע מינים שלulosites ושפעם, והיות שמנענים את כל הארבעה יוצא שבסך הכל מנענעים 144 פעם, שזה פעמים גימטריא 72 (ע"ב), כנגד העליה וההורדה של ההשפעה האלוקית. כלומר שבזכות ההקפות והנענווים עם הארבעה מינים בסוכות, מחישים את הגאולה.

נמצאו למדים שככל פרט ונוקודה מתפללות-tag הסוכות הם זתקה אדרה לגאולה, בתפליות הושענות ישן כוונות נסתורות ועומקות שככל עניינים הבאת הגאולה. כשםكريים כל يوم מימי הסוכות "אני והוא

הושיענה נא" – ממריאים אל על כלפי שמייא לנשגב שבכחות האלוקיים להביא סוף סוף תיקון לעולם כולו ואך לשכינה הקדושה, בבייאת משיח צדקו נגאולה האמיתית בקרוב ממש.

מתחלתו. סיבת העניין (שייש פה גם מהסוט להתחילה, ורש"י מדגיש רק עניין זה) אולי בשל עניין "יצואו ושובו": מתחילה מלמטה למעלה מתחילה הפסוק, לסתופו ואז מלמעלה למטה. ושוב: מלמטה למעלה! ואולי הפרק: תחילת הפסוק, היא הלמעלה". וצריך עיון ובירור.

(15) כמובן יש קשר בין האותיות א-ג-י למילאים: היהות שאני זה בחינת נקבה, מקבל (כדלקמן בפנים) لكن האות א' והתחילה במילה מאחריהם, הרומו למקבל. ני זה מההילה הענן, כי בענין אראה גויי"ן נון ראשונה ולא נון סופית]. והוא מקדים.

(16) מפני קוצר היריעה אין כאן המקום לברור מדוע סדר הדברים כך – בפסוק ראשון אות ראשונה, בפסוק שני אות אחרונה ובפסוק שלישי אות ראשונה, ונקודות העניין בקצרה: אות ראשונה ואחרונה מ"יו"הו", אות ואו, מסמלת ההשפעה מטה, וכן הם בתאות תחילת הפסוקים כי ההשפעה מטה באהו מושاشת הכוונה האלוקי, ובפסוק ראשון מההילה "וַיַּסְעַ" לסמל השפעה בכוח ובמרץ כנסייה, ובפסוק אחרון מההילה "עַמּוֹד" המסמל השפעה בירידה לעולם תחתון, האות האמצעית, ה' היא האחורה בפסוק אמצעי: כי ה' היא הרחבה והתפשטות, ושלימות הרחבה היא בסוף הפסוק.

(17) והאות ה' היא האות האחורה בפסוק האמצעי, כי עניינה הרחבה והתפשטות, כאמור בהערה הקודמת.

(18) בהוספה עוד אחד, "עם הכלול".

- 1) מסכת סוכה, דף מה, עמוד א.
- 2) יהוקאל, א.
- 3) זאת ועוד המלה "אני" באמת היא רק הקב"ה ולא נבראبشر ודם שיש לו קץ ותכלת.
- 4) ירמיהו, מ.
- 5) פירוש המשניות למסכת סוכה, פרק ד, משנה ה.
- 6) דברים פרק לב, פסוק לט.
- 7) לרשות בראשית.
- 8) מגior קיון, פסוק כה.
- 9) למסכת סוכה, דף מה, עמוד א.
- 10) שמות, פרק יד, פסוקים יט-כא.
- 11) כאמור "כימי צאנצ'ן מארץ מצרים ארינו נפלאות".
- 12) אלא רק לחכמי האמת.
- 13) ליתר דיוק האות השלושים ושבע, כדלקמן בפנים.
- 14) נון ראשונה של הענן היא מספר 37 מס' הפסוק תחילתו ונון שנייה של הענן היא מספר 37 מס' הפסוק הסופה.

~ מגנון סלטיים ביתי עשיר ~ בשרים על האש ~
~ שווארמה ~ דגים ~ בר עשיר ~

בשרה מזרחה גראט כשר למהדרין
בשרים שחיטת לויוואויטש

כל המוצריים בד"ץ - ירק גוש קטיף

השלבנת 16 אור יהודה
03-6344193

האריז'ל אור- יהודה

קסעדה

אולם ארועים מרשים - עד 120 איש צמוד למקום
~ שבע ברכות ~ בריתות ~
~ ימי הולדת ~ ועוד ~

ופרום עליבו סוכת שלומר

ההיסטוריה של עם ישראל התחוללו מאבקים בין נביא ה' המביא את דברי', לבין המלכים והמנהיגים שלא הסכימו לקבל את תוכחתו ובתתעלמותם זו המיטו חורבן על עם ישראל. וכמו תמיד, בשעת מעשה מי שהיה היחסם' והצודקי ומשכילי וمتקדמי יפרוגמאטי', היו אוטם המלכים, בעוד שבנבייהם היו נחשבים 'בני החושך' פרימיטיביים' שאינם צודדים לפי רוח הקידמה. לעיתים הם היו נרדפים ולעיתים אף נכלאו בעודם טופנים את עלבונות העם. כאשר מתבוננים פעמי' אחר פעם בתורתו של נסיא הדור ונביאו הרבי מלך המשיח, מגלים כיצד כל הדברים אותם ניבא וזעק, בכלה ללא הפוגה ולא הפסיק להתריע. בעת נוכחים הכל לראות כי כל מיליה שלו עומדת צוק איתן ומתחשפת אחת לאחרת, לעומת דבריהם של המדיינאים העולבים, שאנום קבלו פרס נובל ועשו חיגנות נוצחות של שלום והעם הריע להם והצדיע, אבל המיטו חורבן ואסון על עם ישראל.

הבה נתבונן בהיסטוריה של הסכמי קעטפ' דזיד. יושב לו הרבי בברוקלין בחדרו ארבע על ארבע ב-770, לאחר התקף הלב הקשה, וmdi מוצאי שבת הוא יושב בחדרו וזעק ומתריע מתחנן בפני המנהיגים שלא מיטו אסון על עם ישראל; ההסכם עם מצרים יביא לחורבן ולקוריסה טוטאלית בכל החזיותות, הוא מזהיר. הרבי היה היחיד שעמד לא רק מול הממשלה והכנסת שטמבה כמעט כולה באותו הסכם, אלא גם מול כל העולם הרבני שתמך באותו הסכמים, כולל המפלגות הדתיות והחרדיות. כך ניכב הרבי לבדו מול העולם כולו.

לשם מה נזכרנו כת' בראשונות, כאשר עוד מבכימים את האחרונות?

משתוללים למעלה מטעם ודעת, וכהתגברות האור והטוב, כך גם התגברות החושך כפול ומכופל.

דווקא ביוםים בהם שורר בלבול וחוסר ודאות, רואים בעניינים מוחשיות באופן פלאי כיצד חומות הגלות עולות בהבות והשלטון הנמצא בארץ ישראל מגלה סימני התנפירות ושבירה, כאשר אין מנהיג שאין לו תיק פלילי ורబב על שמו, אשר כל סמלי שלטון הגלות נסדקן, הדבר מוכיח לנו שאנו אכן קרוביים מאד לגאולה האמיתית והשלימה.

אנו מצינו צורך צריכים להיות רואים לכך; רואים לקבלת פni משיח, וזה על ידי שניוי אורח חיינו שיתאים לתקופה הגדולה והנסגהה ל"בא יום ה' הנadol וההוראה", ולא רק שהם פni משיח צריכה לחדורנו עד של קבלת פni משיח צריכה לחדורנו עד מיצוי הנפש ממש בכל לבושי הנפש, מחשبة דיבור ומעשה.

מה שנדרש מנתנו בעומדנו ערבות חג הסוכות, הוא חיזוק נקודת האחדות ואבתת ישראל, שזו גם הסגולה לבירור מצינו של אומות העולם. עולם הקדשה, כידוע, הוא אומרים שמדובר זה נאמר על ימות המשיח. בשנים האחרונות אנו חיים כל העת עם הקונפליקט הזה – כאשר מחד, ההכנות לאליהו בעיצומן; העולם נעשה מושבר יותר ויותר לקראת עידן הגאולה, עד שלמלחמי אומות העולם והעולם מצד עצמו מוכן לכך. ואידייך – רואים שדווקא על המקום המקודש ביותר, ארץ אשר עיני ה' אלוקיך בה, מתאחדים אדום וישמעאל כדי להרע ולהצהר עם ישראל. אין ספק שהמצב הזה של התגברות החושך בנוסא זה, הוא דווקא בגל שהקליפה והחושך מרגישים שטם זמן. ועל כן, דווקא ביום הרות עולם הם

חייבים חילך וחייבים שולמו
מי שבקיא בתניך רואה כיצד לאורך

ויאנו חילך וחייבים כך שכך, ז'ז'

אנו נמצאים בעבר חג הסוכות, עדין על ספר פתיחה של השנה החדשה. את הדגשת חג סוכות מסמל, כמובן, ישראל מול שביעים האומות. בימים כתיקונים, כאשר בית המקדש עומד על מקומו ותפארתו, הקריבו במחאל' מי חוג הסוכות שביעים פרים, לסלול את יבירורם של אומות העולם, בעוד שבשביעי עצרת מקריבים קרבן אחד, של עם ישראל.

בשיחות הקודש של הרבי שזכהו לשימושו במהלך שנת תנש"א-תשנ"ב, הרבי דיבר על כך שאומות העולם כדוגמת מבוררים ומוכנים לגאולה, והוא הביא כדוגמה את הפיכת כל הנשך לכלים המשיעים לעולם ומהפכות השקטות המתחרחות בעולם ללא שפיקות דמים. הרבי אף הוסיף כי ביחיד עם זה רואים שדווקא בעבר הגאולה "רגשו גויים ולאומים יהנו ריק, יתיצבו מלכי ארץ ורוזנים נסדו יחד על ה' ועל משיחו", ועד כדי כך שחז"ל אומרים שמדובר זה נאמר על ימות המשיח. בשנים האחרונות אנו חיים כל העת עם הקונפליקט הזה – כאשר מחד, ההכנות לאליהו בעיצומן; העולם נעשה מושבר יותר ויותר לקראת עידן הגאולה, עד שלמלחמי אומות העולם והעולם מצד עצמו מוכן לכך. ואידייך – רואים שדווקא על המקום המקודש ביותר, ארץ אשר עיני ה' אלוקיך בה, מתאחדים אדוםkish וישראל אל עליון כדי להרע ולהצהר עם ישראל. אין ספק שהמצב הזה של התגברות החושך בנוסא זה, הוא דווקא בגל שהקליפה והחושך מרגישים שטם זמן. ועל כן, דווקא ביום הרות עולם הם

לפער ח' צעפפו בעו פְּרִיר בְּדֹא כְּוָרֵר אֲקַבְּלָת וְשָׂעָר שְׁכָנָת
עֲרָכָה עֲקָה וְעַמְּלָיָה, עֲדָקָה תְּלִיס תְּקַשְׁכָּהוּ תְּקַעְתָּה, כְּלָבָה
קְטָבָה וְבְּלָדָה וְקְטָבָה וְקְטָבָה קְטָבָה, פְּלִיטָה וְעַתְקָה קְרָבָה, תְּלִיל תְּקַעְתָּה
אֲקָה דְּשָׂעָה, תְּלִיעָה תְּלִיל וְשָׂעָה, תְּלִיל, קְטָבָה, סְכָלָה אֲקָה
וְחַלְבָּה וְקְדָמָהוּ, אֲלַחַבָּה אֶכְקָה בְּרָאָה פְּלָקָה וְעַדְעָה, פְּלָעָה, אֲקָה
אֲקָה וְעַדְעָה וְרָהָעָה קָה וְלָעָה, פְּכָקָה וְלָעָה דָּקָה פְּרָטָה

ובכן, ראש השב"כ יובל דיסקין דיווח למשלה בשבועו שעבר על 19 טון חומר נפץ (!) שהועבר מנבול מצרים לתוככי עזה, כאשר המצריים לא עושים דבר וחצי דבר, למורת המודיעין ישישראל העבירה אליהם בעניין זה. לדברי ראש השב"כ, "המצרים יודעים מי המבירחים ולא מטפלים בהם. הם קיבלו גם מודיעין בעניין זהה מאיתנו. מאז אוגוסט האחרון הובילו מצרים ארבעה טונות חומר נפץ תיקני, מאות רוביים ורבעות כדורים ועוד סוגים נוספים לחימה ותחמושת שאיננו רוצה לפרט. מאז אוגוסט 2005 ועד אוגוסט 2006 הובילו עוד חמישה عشر טונות של חומר נפץ תיקני. אם הרמטכ"ל היה מודוח למשלה שכלה כמויות מוגברות מסוריה לחיזבאללה, הייתה קמה מה פה עצקה גוזלה".

דבריו של הרב מלפני 26 שנים, בכ"ט באול תשי"מ, אינם מותרים מקום לספק ונראים כאילו נלקחו מהסקירה השבועית של ראש השב"כ יובל דיסקין. הדברים של הרב נאמרו בימים ההם, ואז הם היו נשמעים הוזים ותלושים לגמרי מהמציאות: גם בגבול המצרי ישנו מבב של "צ'רו" כתמים על ישראל! – ואין-זה "צ'רו" באופן סמלי בלבד, שעומד חיל בזוד או שנים כדי להודיע ששתח זה שיין' למצרים – אלא נמצאים שם מחנות צבא שלמים. וכי שלא תיווצר טעות אשר ייחסו שאינם מתכוונים למלחמה – שולחת מצרים נשך לגבול ישראל מיד' יום ביום!!! – אם אתם אכן אוחזם ב"שלום" – אם-כן מזועם אתם שולחים לשם כל-כך הרבה נשך?! – עדין שתשלחו מכונות עברו בניה! ולמרות שאין כאן המקומות להבהיר

הכל שקט. וזאת, למרות שמאז שנחתם החוזה בקעמא-דייואד' נהיו יותר מחייבים; וכشمוציאים להם את הנפט – לא מוסרים להם זבר שבאמצעותה תהיה תאוריה, או הפעלת מכונות חשמליות – אלא מוסרים להם נשך!!! כל המדיניות, בראש ובראשונה, מנצלים את הנפט עבור נשק, בטחון, הגנה והתקפה, ורק מה שנשאר – מנוצל עבור שלום! כהמשיך לדברי הרב על מסירת שדות הנפט המנוצלים עבור התחרשות לקרתת מלחמה, כדי לצין את הידיעות

ולצער את ישראל, מוכרים להזכיר זאת היהות וראוים את גודל החושך הכפול והמכופל של הגולות: בשעה שקוראים בכל-יום בעיתונים שעל כל שלושת הגבולות עומדים אישי צבא, שמאפשרים מעבר למחייבים, או שלוחים מתוכם מחייבים אשר עורכים מלחמה בארץ ישראל. וכן בגבול עם מצרים חוננים מחנות צבא. ביום המצב הוא ש"נקרים צ'רו" על כל ארץ ישראל! – על כל ארבעת הגבולות מכל היבטים!
ורק בחסדי ה' ש"גודל הרועה"
ה"שומר את צאן מרעיתו" – בינתיהם

שהתפרנס על ידי מבקר המדינה השופט מיכה לינדנשטיראוס, בו מובעת דאגה מואפּן לקבלת החלטות בנושאים החשובים ביותר של בתי חון לאומיים במדינה. מדובר בדו"ח של הcntו שקד המבקר במשך שנה, וממנו עולה כי ראש הממשלה והממשלה מקבלים החלטות בנושאי בתי חון לאומי לאם לא עובדות מטה רואה, תוך הישענות על בעלי אינטרסים גורמים מוטימיים' ואפיילו ורומים פרטיים (עיין ערך קבלת ההחלטה בתוכנית ההינתנות וכו').

את השיחות המדיה מומנטום המתאימות למצב הנוכחי, אמר הרב בי"ג תשורי תש"מ, לפני 26 שנים. הרבי שאל בכאב מודע שלא יקימו מיד את ציוי הקב"ה לשומר על ארץ ישראל, שהרי בסופו של דבר לא תהיה להם ברירה וצטרכו לקיים את הכל. הרבי ביקש או שיקחו בחזרה את כל השטחים שמסרו. **בימים אלו נעשה עניין מבהיל נוסף: מסרו עוד שטח לידי מצרים מבלתי קיבל מאומה תמורת זה.**

אין מדובר כאן רק על שטחים אלו עצם – אלא זהה הינה למסורתם של כל השטחים כולל ירושלים עיר הקודש. והמהילכאן הוא, שallow שיעשים זאת יודיעים את האמת, אך למרות זאת מרמים הם שזה יקרבת את השלום.

כל מי שיש לו שכל בקדקו אינו מתבישי לומר "טעות הייתה בידי". גם גוזלי ישראל האמוראים, בשטעו – היו אמרים "דברים שאמרת לפניכם טעות הן בידי". ולמרות שתורתה נמנעת מלדבר בדף-כל בגנותם של בני-אדם, הרי שבזה הגדירה מפרטת את המקירה לפרטיזנים, ואנו מזכירה את שמותיהם של אלה שטעו – והטעם: **משום שಚזריכים הוראה בפסק דין איזי אסור לומר זאת ב"לשון נקיה", היה ואחר-כך לא ידע כיצד לפסק.**

אווזות הנחת מצרים בתקופה שקיים לשחרור בני-ישראל מארץ זו מבאים חז"ל משל אדם שנגב דגמים סРОחים ואכלם. ככל הסכים לשלם, הכריחו אותו באמצעות מלכות – לשלם, וכשלא יכול לסבול את המכות – שלים. ועל-זה נאמר: גם יכולות בית דוד בראשות הרבי משיך צדקנו.

וכמו-כן בענינו: הרי בסופו של דבר הקב"ה יעשה ברצונו, ותהייה שלימיות הארץ לנכבותיה – אז מודיע צרכיכם להקوت את פרעה מלך מצרים!! – לפסוג בזיונות על-ידי גרים צער ליהודים בכך שగירשו אותם מגנים ותאנתם – לא

שנוף כלוחם כהס שער כקכאק ע"נ עאר שבק"ע, רוחם כעיפלהו חען חען, כתמי בקטן לירוח ע"ש, נדקא, סלקא, כקכאק, לעתקין ואחuve כדר. אדרתך העקב אלחפה ו, בירור, וככלורע, תצדר היה עבדה אכלו קע, אף בקהל ערככ עך אכלו, תצדר לך אחקל עכלו נדקא, פקסע, אחדר חעלון קפאל אכלו **תצדר מה שתקאך ע"ה, ויאקלהך**

הצמרת הביטחונית של ישראל, כולל הרמטכ"ל, שר הביטחון, חברי הממשלה ועד ראש הממשלה. למי שהיתה עדיין אשלה, הגעה מלחמת לבנון השנייה והרатаה בחוש סייפנו להם את הנפט וכל הדברים הקשורים לכך; בלבד זאת, בזכותנו מצרים יוכה כל השנים לסייע מסיבי של כל נשך מאה"ב.

בחלויתו של זידינו ורבעם זאבי הייד (לפני חמיש שנים), ספר השילוח הרב יוסף גוליצקי מרבני פיקוח נפש, כי ורבעם זאבי ביקר אצלו בסוכה שבובאים לפני הרצתו, והוא אמר על הרבי "הוא נביא כמו ישעה מהנביא וכמו ירמיהו הנביא. עוד שלושים שנה לא לחינם קבע הבנק העולמי שיישראל מדורגת בין המדינות המערביות וכי מושחתות. הנחמה היהידה למצבונו כתה היא, כי מה שב עבר ללא רוחק היה מכוסה מעוני היצבור שלא היה מודע לאמת והיה בטוח שהמנהיגים הם לנו, וכי כל מגמותם להיטיב עם עם ישראל – הרי כיום הכל בורו וננה; הדברים צפים וועלם מעל פני השטח בבחינת "יתבררו ויתלבנו ויצרפו וביס". נ��וה שבמהרה נ עבור את התקופה הזאת, ובמקום מלכת הרשעה, נראה את מלכותם ופעילותם בענין זה, יביאו לביטול כל הגזירות וההסכים, עדי נזכה הארץ ירושלים הצלוניה לגבולה בבייאת משיח צדקנו.

ל' זלא סדא איזע איז'

או קפא לאס צווקה!!!

ישראל שוב מצפה שאבו מאין יעשה לה את העבודה. שוב המנהיגים תולים תקות הנבוכים שלנו. השר לביטחון פנים הודה שואה כאלו לא קרא דבר עד כה. שוב מנסים בתחלת השבוע כי אין פתרון לקאסמים בנגד, למורות שכל יום קמים עם "ובוקר טוב קאסם". ראש הממשלה משנה כל רוע את עורו, פעם התכנסות תבוצע, לאחר מכן הוא מודיע על מותה ושוב הוא מכיר כי רק הכנס אורה להקפאה.

וכך ישבים להם חבורת אנשים פליליים מושחתים לפי כל קנה מידה, והופכים את עם ישראל לבני ערובה לגורמותיהם. היום יכולים נוכחים לדעת כי הריקון פשה בכל

ההפרנסו בשבועו האחרון, על כך שמצוירים הודיעה כי היא עומדת להקים "כור אוטומי למטרות שלום", בעוד שאנו בו ידינו הגעה מלחמת לבנון השנייה והרатаה בחוש סייפנו להם את הנפט וכל הדברים הקשורים לכך; בלבד זאת, בזכותנו מצרים יוכה כל השנים לסייע מסיבי של כל נשך מאה"ב.

בחלויתו של זידינו ורבעם זאבי הייד (לפני חמיש שנים), ספר השילוח הרב יוסף גוליצקי מרבני פיקוח נפש, כי ורבעם זאבי ביקר אצלו בסוכה שבובאים לפני הרצתו, והוא אמר על הרבי "הוא נביא כמו ישעה מהנביא וכמו ירמיהו הנביא. עוד שלושים שנה לא לחינם קבע הבנק העולמי שיישראל מדורגת בין המדינות המערביות וכי מושחתות. הנחמה היהידה למצבונו כתה היא, כי מה שב עבר ללא רוחק היה מכוסה מעוני היצבור שלא היה מודע לאמת והיה בטוח שהמנהיגים הם לנו, וכי כל מגמותם להיטיב עם עם ישראל – הרי כיום הכל בורו וננה; הדברים צפים וועלם מעל פני השטח בבחינת "יתבררו ויתלבנו ויצרפו וביס". נ��וה שבמהרה נ עבור את התקופה הזאת, ובמקום מלכת הרשעה, נראה את מלכותם ופעילותם בענין זה, יביאו לביטול כל הגזירות וההסכים, עדי נזכה הארץ ירושלים הצלוניה לגבולה בבייאת משיח צדקנו.

ל' זלאו, ס, זלאו

לייתים נדמה כי אנו חיים באיזה סרט שעיה לנו שומעים את הפוליטיקאים הנבוכים שלנו. השר לביטחון פנים הודה שואה כאלו לא קרא דבר עד כה. שוב מנסים בתחלת השבוע כי אין פתרון לקאסמים בנגד, למורות שכל יום קמים עם "ובוקר טוב קאסם". ראש הממשלה משנה כל רוע את עורו, פעם התכנסות תבוצע, לאחר מכן הוא מודיע על מותה ושוב הוא מכיר כי רק הכנס אורה להקפאה.

וכך ישבים להם חבורת אנשים פליליים מושחתים לפי כל קנה מידה, והופכים את עם ישראל לבני ערובה לגורמותיהם. היום יכולים נוכחים לדעת כי הריקון פשה בכל

מהגעשה והנשמע

רכבת חסידים ב"בית חיינו"

אשרי עין ראתה קהל קדושים רוגשים בכיתת קדשים

גאולה ומשיח. צוות ה'משיבים' הורחוב, וגם בתנאי הלימודים עד לפרטים הטפלים ביותר נauseו ייעולים ושיפורים. כמו כן הושם דגש על התוואודיות כליליות והתוואודיות פרטיות לכל ישיבה.

גם למאורות התלמידות שהגיעו ממוסדות חב"ד ברוחבי תבל מתקיימת תוכנית לימודית מיוחדת על-די' בית מדרש לנשיים שבבעזרת נשים של 770, בהנהגת הגב' אריאלה בן-חיון. חלק מהתוכנית מתקיימת בתוואודיות התוואודיות עברון עם המשפיעים.

ראוי לציין את הזוגות הצעירים שהצטרפו ובעזותם גם הם לינוק מאילנא דחיי

ידי חיילי בית זוד, שוב נטל על עצמו את המשימה האחראית לשיכונם והחזקתם של כל האורחים והאורחות במוחלךימי שהייתם בחצר הרב. השנה אף הוגברו וושוכלו הוכחה את עצמה. כמויות האורחים

אמצעי הקליטה והארוחה ונעו ממאזים אדירים להבטיח לכל אורח – אירוח מושלם. המוני התלמידים שיחיו שהגיעו מכל ישיבות ליבוראויטש ברוחבי תבל, לחוג את חדש תשרי ב-770, שוקדים על לימודיהם בכל שעות היום. המחלקה ההורונית של "הכנסת אורהחים" דאגה לקיים תקון סדרים רצוף ומלא, כך שהተמים שוקדים בנגלה ובחדירות ובמיוחד בתורת הרב ובענייני

חודש השביעי ליבוראויטש של תשס"ז הגיע בעוצמה רבה, ואמוןנות ואמנותם של החסידים וההתמיימים אנסים וטף שוב הוכחה את עצמה. כמויות האורחים הנגדלות בלעה"ר שורמו לחצרות קודשו ומשיכים לזורם בקצב יומיומי, מרגעיהם את הלב ומחזקים את תחושת הבטחון בהתגשמהה הקרויה של נבואת נשיא הדוד. בית חיינוי תוסס וח' 24 שעות ביום, כאשר לפני אנ"ש התמיימים והאורחים מתפללים לומדים ומתקודדים בד' אמות של נשיא הדוד, בימי "קירוב המאור אל הניצוץ". ארגון "אש"ל – הכנסת אורהחים" שע-

מתנת ראש השנה לקהילה היהודית בפולטובה

הקהילה היהודית בפולטובה שבאוקראינה קיבלה ביוםים אלה מתנה מהוועדה העירונית לבניה – שטח אדמה לבניית מרכז קהילתי.

תקופה ארוכה עסוקים שלוחי הרב בראשנות רבה הראשי של פולטובה הרב יוסי יצחק סגל במשא ומתן עם הרשותות להחזרת הרכוש היהודי מלפני מלחמת העולם השנייה. בשבוע שבער היהודי השטח אדמה גדול ברוחבה הראשי של העיר יועבר לידי הקהילה לבנית בית הכנסת, מקווה, מרכז קהילתי. מסעדה בשורה ומרכז קהילתי.

שגריר ישראל בקוזחסטאן אירח את שלוחיו הרב

שלוחי הרב בקוזחסטאן ובראשם רבה של קוזחסטאן השlich הראב ישעיה אלעזר הכהן התכנסו השבוע לערב מיוון לקראת רаш השנה שנערך בביתו של שגריר ישראל בקוזחסטאן מר דן ישעיה.

את אלף היהודים במצבם תקיעת שופר. ההתוועדות של ר'יה שהתקיימה ביום השני

בחודש השבעי והמושבע בכל. הנהלת הכנסת אוורחים העמידה צוות מיוחד לטיפול הולם בתנאי הארכאה הנדרשים עבורים, ואძיך צוות מוכשר נוספת לניהול תוכנית האירוח לילדים.

בליל ערב ראש השנה התקיימים כינוס קבלת פנים להמוני האורחים התמימים, מטעם ארוגן "ישראל" – הכנסתת אורחים".

המוני אנ"ש והتمימים ניצלו את הימים האחרוניים של השנה להכין את עצם ואת העולם שמסביבם קיבל את השנה החדשה ביחד עם התגלוותו של משה צדקנו. בערב ראש השנה התפרשו מאות חוליות של תמים ברחבי ניו יורק ובתי להכין את כל תושבי העיר ולעורם על מצוות החג.

בתהאמס להוראת הרבי נסעו אנ"ש והתמים בעריה לאهل הארץ.

מי ראש השנה ויום הכיפורים חלפו בראשות עזים של אמונה וציפה לראות את מלכנו. ביום שני דר'יה התפרשו מאות רבות של חוליות מאנ"ש התמים והאורים ברחבי העיר על-מנת לזכות

שתי הפיכות בתיאנד:

צבאית ורוחנית

רבה של חב"ד, סగ' מיד את הדלת. קלטו שיש בלאגון כאשר ראיינו את הבسطות מתקפלות בסביבות 22:30 פתאום אתה קולט שכולם מתקפלים ולא ברור למה הם עושים זאת כל כך מוקדם. זה לא אופייני. כולם רצוי לתוכ' בית חב"ד. אנחנו מרגישים בהלה".

בינתיים תידרך הרב וילהלם את הישראלים הרבים שהתכנסו בבית חב"ד מאז הגיעו הידיעות על הפיכה, וביקש מהם שלא לצאת בינו לבין מני הבית. הכתב דיווח כי האוירה בבית חב"ד טובת ביותר, אך המחשבות על הדרכךchorah לא מרווחת. "הרב והחברה של חב"ד מנסים לתת מה פה את האוירה כדי נעימה שאפשר כדי שלא נילחץ, אבל בכל זאת, לא hei כי לחשוב מה יקרה אחר כך שנctruck יצאת".

יממה בלבד חלה מהז כרייזו המודדים על המהפהקה, כאשר המצב החל להתבהר. התברר שההפהקה לא מותכנת להיות אלימה. אדרבא, תכלייתה להילחם בשחיתות השלטונית. "לא מרגשים ברוחות תוכונה מיוחדת. אמנס יש בחותם מכניות, אבל מעבר לכך אין המתרחשויות", סיפר הרב וילהלם יום לאחר הכרזת הפיכה. כבר באותו שבוע נכתב באתר בית-חב"ד

הדיוחים ששודרו ברשומות הטלוויזיה מספרים לפני ראש השנה, על טנקים ברחובות בירת תאילנד – בנגוק הכו גלים, והפנו את תשומת לב העולם לאיזור זה. החש מהפהקה צבאית נוסח מה שהיה בתחילת שנות השמונים, העלה חש בקרוב משפחות יהודיות רבות שילדיהן נועפים ומטיילים במדינה זו, ובמיוחד בתקופה זו של השנה.

הכל החל בשעות הערב המאוחרות. שמועות החלו להגיע על "הפיכה צבאית בתיאנד". את התברר כי מדובר בהפיכה אמיתית המתבצעת על ידי ראשי הצבא. בפועל, ההפהקה לא הרגשה ברוחות העיר כמו גם פעילות מיוחדת. הרוחות היו שקטים מאוד, התנועה הייתה דלילה והמרciים הציבוריים סגרו את דלתותיהם. באוירה שרהה הרגשה של מתח ודריכות.

בית חב"ד בעיר שהיה בעיצום של ההכנות לאירועי ראש השנה, לקח פסק זמן ופעילו בראשות הרב נחמה וילהלם נרתמו להרגיע ולסיע. איציק מצרי, מטיל בנגוק, סייר לאטאר האינטנסיט של ידיעות אירונוט: "הגעתי אתמול ואני נמצאים בבית חב"ד עם עוד עשרות ישראלים. יש לחץ. החושים. הרב נחמה,

השגריר החדש הינו יהודי. חס מאוד לכל ענייני יהדות. השגריר הומין את שלוחוי הרבי הפעולים באולם-אטא לערב שערץ בו השתתף סגל השגרירות. השגריר כיבד את הרבה כהן לשאת דברי תורה. וברכה לקראת ראש השנה.

ראש עיריית אופקים אריך את שלוחוי הרבי

השבוע נערכה בלשכתו של ראש עירייה אופקים מר אבִי אסרף טקס הכהן לשנה החדשה יחד עם ראשי קהילת חב"ד באופקים וכל צמרת העירייה. רב קהילת חב"ד בעיר הרב ישראל הרשקוביץ הסביר את דרכה המיחודה של חב"ד בהבנת מהות רаш השנה והוודה לחבריו העיריה על זורותם למוסדות חב"ד.

ראש העיר מר אבִי אבִי אסרף דבר בתהrgות רבה על התפתחות העיר בתחום הבינוי והחינוך והוודה בחום לרב קהילת חב"ד על פעילותו עבור כל תושבי אופקים. בפגישה נוכחו מנהלי מוסדות החינוך והרווחה החב"דיים הפעולים בעיר. לאחר תקיעת השופר ואמרית "לחיים" לבבית איכלו איש לרעהו מתוק אחדות שנה טוביה ומונקה.

ארגוני החסידים' משין בஸות

לקראת ראש השנה תשס"ז

רoshם בילימה על המשתתפים, שהחלקם הייתה זו הפעם הראשונה בחיקם בה זכו לענות יאמני על ברכת לשמעו קול שופר.

במהלך החג יצאו השילחים לאזורים בהם מרכזים ישראלים וזיכו אותם בשמיות 'תקיעת שופר'. ביום השני של החג יצאו תהלוכות מבית חב"ד לתפילה 'תשליך', ליד הנחרות והאגמים, כשבסיום התפילה פצחו המשתתפים בריקודים להשתאות הקהלה המקומי. ההתרגשות של המשתתפים הגיעו לשיאו לקרהת סיום החג, כשהמאות היהודים ישבו בצדות בבתי חב"ד וניגנו את ניגוני אדמור'רי חב"ד כמויטב המסורת החב"דית.

שלטונות תאילנד נתנו אף הם את Autoram בכך שהמשטרה איבטה את כל האירועים, כאשר חלק מהמקומות אף סגרה כבישים לאורך כל האירוע.

היטב לבטא את הרשות החג, רועי, בספר האורחים של בית חב"ד: "כמו שאמר הרב בשיעור שלו בראש השנה – לכל אדם מאיראים מנוראות לאורך דרכו בעולם, וכשהוא נמשך ליעד מסוים, נראה שיש שם ניצוץ של מצווה אותו הוא אמרו בגלות. אני מרגיש שהARIOוח המדහים שקיבלו מצוות בית חב"ד והערך של קבלת כל האדם בסבר פנימ יפות הוא הניצוץ שלו!!!".

תאיילנד: "ההורם בארץ ישראל בלחץ הרבה יותר מאשרנו". משפט זה שוחרר על עצמו בניסוח כזה או אחר מפי כל מטייל שיוצא מבית חב"ד. "מצחיק שאחננו בונגוק וצריכים להתעדכן על מה שקרה לנו מההורם או התקשרות הארץ ישראל".

ההפקה הצבעית לא מענה מהנהלת בית חב"ד מלhmaשיך להתרוגן לקראת פעילות ראש השנה. בית חב"ד הוודע כי הבית שלך בمزורי חותם רוגל לכל אחד. ובים יותר נרשמו השנה מוקדם מהצפוי מההגביר את הקצב. מי שנכנס ביום ש לפניו החג בתבי חב"ד, לא יכול היה שלא להתרגש למראה המוני מטיילים העסוקים בקיילוף וחיתוך יוקה, ועריכת השולחות לכבוד החג.

כأربعה אלפי מטיילים יהודים, בעיקר ישראלים, נטלו חלק באירועי היום בבתי חב"ד השונים בתאיילנד. המוני המשתתפים זכו לביקח ייחד על סימני החג: תפוח בדבש ורימון ותמרים. לאחר מכן ישבו סביב שולחות ערוכים לסעודת חג חוויתנית, עשרה ומוגנות. הנוכחים שמעו דבריהם על מהותו של החג והוזמנו לתפילות החג ותקיעת שופר.

במשך שני ימי החג גדרו המוני מתפללים את בתי חב"ד לתפילות ולשייעורים. התפילות הותירו

התעוררות יהודית בקיבוצים

חובש חיפה אחר הם מסרבים בכלל לדבר" מספר הרוב בן ארוי. במספר קיבוצים אף נערכו ערבים מיעודים לכבוד חדש אלול במהלך נסח הרוב בן-ארוי דברים.

בין הקיבוצים נמנו אף קיבוצים המזוהים עם חוגי השמאלי הקיצוני, וחלקים מזוהים עם "השומר הצעיר" ו"הנוער העובד". בעת, עשרות שנים לאחר היווסדות תנויות אלו תוקן ריכון מוצהה מחייבת באופן ערכותם שהם מקבלים השנה מתבטאת באופן ערכותם שהם מקבלים לפני חגיג ישראל – חלקים אנשים שעם

במאות הקיבוצים ברוחבי הארץ התקיימה במהלך החודש האחרון פעילות חב"דית ענפה, במסגרת פעילותו של השיליח בקיבוצים הרב יעקב צבי בן-ארוי.

במשך ימי חדש אלול הסתווב הרב בן-ארוי במאות הקיבוצים הפזוריים מדון ועד אילת, וחלוקת אף ערכות לקראת החג. "ישנם יהודים מתושבי הקיבוצים שככל הקשר שלהם עם היהודות במשך השנה מתבטאת באופן ערכותם שהם מקבלים לפני חגיג ישראל – חלקים אנשים שעם

— פרסם ארגון 'התאחדות החסידים' את מכתבו הכללי של הרב מלך המשיח האחרון לע"ע שיצא לאור לקרהת ח"י באולן תנש"א, בעיתון הנפוץ 'שביעי' המגע למאות אלפי קוראים.

פרסום המכתב כללי בעיתונות הינו המשך ישיר למסורת רבת השנים של פרסום והפצת מכתביו של הארגון של הרבי עם ישראל הכלליים של הרבי ז"ו. "אין ספק שפעולה זו מביאה תהודה רבה למסר הייחודי של הרבי לקרהת השנה החדשה" אומרים בהנהלת הארגון.

בית הכנסת נפתח לאחר שבעים שנה

בית הכנסת היחיד מקיבקה שבאוקרניה, נפתח מחדש כ-70 שנה בהן לא היה פעיל לאחר עליית הקומוניסטים לשטון. בית הכנסת שנפתח, צפוי לשמש כבית הכנסת וכמרכז קהילתי

פעילות אנשי חב"ד בקיבוצים. בכל קיבוץ אלו הגיעו הרבה בני-ארי, התקיימה פגישה עם מצל"ל הקיבוץ ואמירת "לחיכים" לבביה לבודח החג בנוסף והונק שי למזכירי הקיבוצים המקוריים במשך השנה יכולה קשר רצוף מול פעילות בית חב"ד וממוניים על מכירת החמצ' בטמיות לחג הפסח.

שיאה של הפעולות נרשם בתפילות ראש השנה, הנערכות מדי שנה בספר קיבוצים מוכזים. הרב בן-ארי שלח הזות של אברכים או בחורים, ואלה מאורגנים את המניינים המתקיים בתבי נסת מואולרים, באולם המודעונים ובחדרי האוכל של הקיבוצים. "שנים קיבוצים שבונה שעבירה סיירבו לפני מרכז חב"ד לאפשר את קיום התפילות בקיבוץ, אולם השנה כבר נעתרו לבקשת והתפילות שם התקיימו לראשונה מאז הקמתם". מצין הרב בן-ארי.

חנוכת משכן חדש ומכואר לבית חב"ד בלבד

הפעילים בקניון, חברי הנהלת בית חב"ד הרוב יעקב רייןץ, ורב יוסי- יצחק בוטמן, מנהל ארנון החסד י"ד ביד' הרב יעקב גלייברמן, ומיכאלשוולי פעל עד כה במבנים שונים ברחבי העיר, וכעת הועבר למשכנו החדש והמורוח בקניון לוד סטטוטי שבמרכז העיר. בבית חב"ד מציניהם כי גם המשכן הנוכחי הינו זמני, וזאת בשל תוכניות להתחילה לאחר החגיגות הבניית בנין גדול בדוגמה בית י'77' שישמש את הפעולות הענפה.

את הטקס כיבדו בהשתתפותם יידי בית חב"ד, בעלי חנויות בקניון, ואורחים: רב העיר הרב נתן אורטנשטיין, סגן ראש העיר הרב אליהו מן מרPsi קרייכלי, מפקד תחנת המשטרה בעיר עמי אשץ, הרב נפתלי ליפסקר מנהל אגף הסופרים בעיר- חב"ד, מנהל הקניון מר גدعון הודה אף הוא לרבות מיכאלשוולי על כך שבחר לפתח את בית

משכן חדש בבית חב"ד בלבד שכן בתחילת השבוע שעבר בשתפקידו ובנוי, נבדים ואישי ציבור. בית חב"ד לוד בהנהלת הרב מנחים מיכאלשוולי פעל עד כה במבנים שונים ברחבי העיר, וכעת הועבר למשכנו החדש והמורוח בקניון לוד סטטוטי שבמרכז העיר. בבית חב"ד מציניהם כי גם המשכן הנוכחי הינו זמני, וזאת בשל תוכניות להתחילה לאחר החגיגות הבניית בנין גדול בדוגמה בית י'77' שישמש את הפעולות הענפה.

את הטקס כיבדו בהשתתפותם יידי בית

הרב נתן אורטנשטיין, סגן ראש העיר הרב אליהו מן מרPsi קרייכלי, מפקד תחנת המשטרה בעיר עמי אשץ, הרב נפתלי ליפסקר מנהל אגף הסופרים בעיר- חב"ד, מנהל הקניון מר גדעון, הנהלת בנק

לקהילה היהודית בעיר המונה כ-2000 נפשות. לצד בית הכנסת הנוכחי הבניין הסמוך לו שצפוי לשמש כבית תבשיל, והחצר הסמוכה לו שתשמש לבניין סוכה מרכזית לתושבי העיר החל מחסוכות הקרוב. באירוע הפתיחה החגיגי נכח השליח החדש הרב אליהו קרמר שהסביר את משמעותו ההיסטורית של האיורע, וקרא לתושבי הקהילה ליטול חלק בפעילויות. באירוע נכח גם רבה הראשי של دونז'יצק הרב נחמן וישצקי שאמר כי בכוונתו לבנות בניין חדש, גדול יותר, באם המבנה הנוכחי לא יספק במידה המתפללים.

שליח בקרית שמונה זכה בתואר איש השנה

"האיש המזוהה יותר מכל עם פעילות חסד אינטנסיבית וסיווע בלתי פוסק", כך הוכר שליח הרבי בקרית שמונה הרב גיאל ציפורי, במשאל שנערך בין תושבי קריית שמונה. המשאל התקיים כצעד מקדים להענקת תואר "איש השנה" בעיר, אשר בסופה של דבר נבחר הרב ציפורי מעל פני שאר המועמדים זוכה לתואר "איש השנה" בעיר.

בנימוק הזוכה נכתב כי "השליח ומוקוביו פעלوا לאות במשפט המלחמה ועוזדו את רוח התושבים. הם לא נחו לרגע. אף-פעם מזוון חולקו, ארוחות חממות, וגלגלי המפעל החב"די האדר נעו במרק, ביל

לȝירות הרט, ולקביעת מזוזות במשרדים החדשים.

בח"ד בקנין, והציג את עורתו בכל شيء. במהלך האיורע תקע הרב וזוא גולדשטיין בשופר לרגל חדש אלול. בתום הטקס, פנו האורחים

אווירה חגיגית ומרוממת אפה את ישיבת בח"ד באלאד כאשר עשרות תלמידים חנו לפני ראש השנה את סיומה של שנת לימודים מוצלחת, כאשר לראשונה הוצאה הישיבה מחוץ בוגרים לישיבות הגדלות ברוחבי הארץ.

גולת הכותרת הייתה במסיבת סיום "מצבע תורה – תש"יו" במהלך חולקו תעודות הוקרה מיוחדות לתלמידים שהשיקעו את מרצם וכוחם ולמדו מאות דפי גמרא בעל פה, וכמו כן שניינו את י"ב פרקי תניא וушרות מאמריים ושיחות במשמעות הלימודים האחרונות.

באירוע נכח הגאון הרב מרוצי מלכה, הרבה של אלעד. הרב חנניה יוסף אייזנברג, ראש ישיבת יתומכי תמיימי בבני ברק. הרב ישראלי גריינברג, רב קהילת אהבת ישראל, ויזנץ – אלעד. הרב יצחק יהודה ירוזלבסקי, הרבה של קהילת חב"ד בקרית מלאכי ומזכיר בי"ד רבני חב"ד באברהם, וכן רב קהילת חב"ד באלאד הרב שניאור זלמן ירוזלבסקי. כמו כן נכח באירוע הורי תלמידים וידידים שבאו לשם בשמחתה של תורה באירוע שגרם לקידוש שם חב"ד.

ראשון הדורבים היה ראש הישיבה שהפליג בדבריו שכח לתלמידים המצטיינים ששקדו לילوت כימים על התורה ועל העבודה. בסיום דבריו הודה לקביה על הזכות שנפלה בחלקו ועל הסיעתא דשmania בכל צעד ושביל. אחריו נשא דברים התו' ישראל יצחקי מעניני דיומא – בעניין ר'יה יהוכ"פ ועשויות. דברים חמימים נשא ראש ישיבת יתומכי תמיימי' בני ברק הרב חנניה יוסף אייזנברג שהסביר את הק"ו ומה דוד מלך ישראל

הפסקה, במשך כל החודש. גם כשורב התושבים נטשו את העיר ולמרות הסכנה הממשית, הפעולות נשכה ואר הת עצמה".

תלמידי הישיבה בדרכם אפריקה הוסמכו לרבענות

שבעה-עשר תלמידי הישיבה החבדיית בדרכם אפריקה הוסמכו לרבענות, לאחר שמחלך השנה האחרון שקדו על לימוד ההסמכה לרבענות במכון בראשותו של הרב לוי ויינברג. את תעוזת מבחן ההסמכתה הסופיים ערכו לתלמידים ראש מכון ההסמכתה הרב וייןברג והרב יעקב וויהפטיג מכון יראיאל בירושלים.

חולקת תעוזות ההסמכתה נעשתה במעמד רב רושם שהתקיים בשבוע שעבר, בהשתתפות הרב גدعון פוקס רב של פריטוריה, הרב ווין גולדשטיין – רבה של הראשי של דרום אפריקה, ורבנים נוספים. הרבניים העלו בדבריהם את מעളותיו הרבות של מכון ההסמכתה בדרכם אפריקה ורמת יודיו הגבוהה. אין ספק כי המועד גרם נחת רוח לרבי מה"מ.

איןדיינה קיבלה ס"ת בן שלוש מאות שנה

שבעים סטודנטים יהודים חցנו הכנסת ספר-

טקס מרגש בהדפסת התניא ב'צדורי'

ובירך את המשתתפים. באירוע השתתפו גם הרב אליעזר ליכטשטיין מירושלים, ראש המועצה האזורית מר מוטי דותן וראש המועצה הדתית מר גרשון לוי. האירוע בחסות הרב לייבל זייןאנץ.

רבה שלמה עמאר במעמד הדפסת התניא

בטקס מרגש ומכובד, ובמעמד הראשון לציוון הרב הראשי לשראל הרב שלמה עמאר, הודפסה מהודורה חדשה של ספר התניא קדישא בcpf' הנעור 'צדורי' שבגליל התחתון. בטקס נטל חלק גם הרב האיזורי הרב יוסף חיים רוזנבלט, רבנים ואישי ציבור נכבדים.

את המുמד פתח מנהל הCPF מר הלל הלמן בדברים נרגשים על הזכות שנפלה בחלקם להדפיס את ספר התניא הקדוש, ובמיוחד בימי ההכנה לימים הנוראים.

לאחר מכן כובד הרב עמר בהפעלת מכונת הדפסה, ועשה זאת לא לפני שפתח באמירת "שם ייחוד..." וברכה מיוחדת שההדפסה תכונס קדושה במקומות ותפעל על כל אלפי התלמידים ואנשי הצוות.

הרב רוזנבלט לימד את המשתתפים את פרק ל"ב בתניא והרב שמואן בקרמן, רב המינהל לחינוך התיכון במשרד החינוך, תקע בשופר

המאבק בעמותת 'שער הגיא' הוכתר בהצלחה

רבה שלום דובער ליכטשטיין

עיריית ראשון לציון הודיעה לאנשי העמותה המיסיונרית 'שער הגיא' כי עליהם לעמוד את המבנה העירוני שנitizen להם. בכך בא לידי סיומו המוצלח מאבק ארגון הפעילים יד לאחים' נגד הכת המיסיונרית.

בחודשים האחרונים – לאחר מסכת כוב של פעילות חסド הומניארית – העמידה עיריית ראשון לציון לרשות אנשי הכת מבנה ששימש בעבר כבית-ספר. המבנה הגדיל הפך עד מהרה למרכז המוני של חלוקת מזון שבחטסתה התבצעה פעילות מיסיונית מובהקת.

משנודע הדבר לאנשי יד לאחים', צבינו בפני העירייה על הוכחות מובהקות בדבר זהות המיסיונרית של אנשי הכת.

לאחר שתמצית הדברים פורסמה על ידי יד לאחים', הופיעו במשרדים הראשיים של הארגון בני-ברק שני גברתניים שהחלו להשמע צעקות ואינויים בדרישה נחרצת לחדרו מהפעולות נגד הכת שבראה הם עומדים.

יור' יד לאחים, הרה"ג רבבי שלום דב ליפשיץ,

תורה
באוניברסיטת אינדיאנה. עיתון
מקומי דיווח כי "הספר בן 300
שנה ושרד את השואה נתרם
על-ידי בוגר האוניברסיטה
קוין מקסן".

האירוע גם חנק את
המטבח הכלרי בבית-חבי"ז
шибוא לשימוש רב בסעודות
שבת וההתוועדיות. "אם הגור
רعب, אז הנשמה לא יכולה
לקבל רוחניות רבה", אמר
הסטודנט ג'וש לורש.

שמחה תורה בלוס אנג'לס

ברוב פאר והדר
הוכנס בשבועו שuber ספר תורה
חדש-ישן לבית-חבי"ז לוס
אנג'לס, תחת ניהולו של השליה
הרבי אהרון ווגן. תושבי העיר
שנחפרו לאירוע נסגרו בפעם
הראשונה בחייהם היגיבו
בהתפעלות.

ספר התורה נכתב לפני כ-
80 שנה, במהלך החליף כמה
ידיים: תחילתה שימש את
הקהילה היהודית במזרחה
איירופה, לאחר מכן הועבר
לאורה'ב ולאזרונה נפל בחלקה
של הקהילה היהודית בלוס
אנג'לס. שמחת הקהילה
הרכעה שחקרים והriskodium
נמשכו שעות ארוכות.

למיסיונרים לפנות את המבנה ולהשיב את
המשמעות לעירייה.

במכتب מיוחד שהיגר חבר מועצת העיר ונציג
הציבור החדרי בעירייה, הרבי אריה כהן, לארון יד
לאחים, לסייע הפרשה נאמר: "בבירור שערכנו
לאחרונה התברר כי בעקבות חשיפתכם את
פרצופה האmitti של העמותה הניל', נדרשה זו
לפנות את המבנה והשיבה את המפותחות
לעירייה".

שנכח במשרדים אותה שעה, לא התרגש וביקש
מהשנים להציגו כי אינם מאמנים באותו
האיש. הגרש"ב לפישץ אמר זאת בידועו כי
האמונה המיסיונרית אוסרת על מאמינה
להשמע הצהרה זו, גם לא במחירות סכנה. השניים
סירבו להיענות לאתגר ובתגובה החריפו את
השתולותם. "ערוך לכם את הראשים גם אם
נשב עשר שנים בבית הסוהר", הודיעו הגברתנים.
אולם גם הופעה אלימה זו לא הועילה
لمיסיונרים ועיריית ראשון לציוון הורמתה

ערב התעוררות

אוניברסיטת בר אילן

מתופף וקלידן, במופע ראשון מסגו. יש הגיש
מופע "דיברו-שרה". הוא ספר סיפורים אישיים
המשמעותיים מצביבים ואירועים קשים וגעימים
השייכים לעמו.

הערב הסטטיים בבקשת לאולה השלים
בינויו "זאל שוין זיין די גאולה"— "שתבוא
הגאולה" של הרבי. ציבור הסטודנטים יצא
בתהוורת התרגשות והתורוממות הרוח, תוך
החליט להתחזק בפעולות החסידית המתקנית
בקביעות בקמפוס, הן בשיעורי התניא הקבועים
והן באירועים השנתיים בתולדות החסידות.
הערב נעשה בארגונים של ר' שי ורבeka שור, ועוד
לו, מארגוני שיעורי התניא באוניברסיטה.

ביום שלישי, י"ט באלו תשס"ו, התקיימים ערבי
מיוחדים בmino באוניברסיטת בר אילן, לכבוד ח"י
באלו יום הולדת הב羞"ט ובעל התניא וחודש
הרחמים והסליחות בחסות שכת רב הקמפוס,
דיקאן הסטודנטים ואגודות הסטודנטים נתנו את
חסותם לאירוע.

ראשון הדברים היה הרב נימין קופרמן, רב
bihinot הגדל ברמת גן שדבר על תפילת חנה,
ועל כך שכasher היהודי מבקש על עצמו בקשות
אישיות, כוונת הפנימית של נשמו היה לבקש
את צרכיו לצורך مليוי רצון ה'.
בחלקו השני של הערב הופיע הזמר ישי
לפיוזות מלאקת' אוף שימחעש' בלויוי גיטריסט,

תפилиין לעידוד היחידות הימ"ט

לחילילים תפيليון מדי יום ולהעניק לטיפול תוכן
רווחני — כל מספר אטרקציות להנתן החילילים,
במספור אטגרי ושפע פעילותות.

בעקבות מאורעות המלחמה,
בهم לחמו חיילי צבא הגנה
ישראל בעוז נגד הטרו הנטפש
לבנון, ונטישת המערה ללא
הכרעה ממשית — נקלעו רבים
מהחילילים לקשיים נפשיים
ורגשיים.

איש החסד, הנדיב הרב נפתלי
אסטולין משלוחי הרב מלך-
המשיח ללוס אנגליס, החליט לארגן
עבור קבוצה נרחבת מחילili
היחידות המובהקות של צה"ל, טיפול
מיוחד בן 3 ימים לאזור אילת,
שיכלול חוותות רוחנית.

הטיול שהתקיים בהצלחה מרשימה
בהתפתחות מספר חסידי חבי"ד שדגנו להניא

בית חב"ד חדש בברזיל

מדינת באיה הממוקמת בדרום ברזיל, מפורסמת בנופיה המרהיבים. לאחר תקופה ארוכה בה התקיימה בעיר פעילות רק בחגיגות עبور התהיריים הישראליים והיהודים שפוקדים את המקום, נפתח לאחרונה בית חב"ד קבוע בניהולו של הרב ישראל בוקיעט. הרוב בוקיעט מונה על-ידי מנהל בית- חב"ד מורומבי שבעיר ס. פאולו, הרב דוד וויטמאן, שהוא כמו שנים דוגן לפעילות ענפה במקום. את מימון הפעילות נטל על עצמו איל ההון היהודי מרזיל מר אל היון.

נכון מקווה חדש ביסודות המעלת

כ-60 נשים מיסוד המעלת והקיבוצים באיזור, השתתפו בערב מרשים ומורום לרגל פתיחת המקווה המודרני והמהודר החדש בשיטת חב"ד שהוקם במושבה. הנשים הוקסמו מהרצאה מלאפת שנשאה רבנית אסתר פיקרסקי בנושא "סוד האשה לפי תורת הקבלה", והשתתפו בדיון עיוני שהתקפח בהמשך. לדברי הרבנית ברכה ריצ'ס, שארגנה את האירוע, אין ספק שתתועסנה עוד נשים למקווה היפה והערבות הנפלא.

חסידי חב"ד ערבים זה זה

חסידי חב"ד בכל רחבי הארץ מצטרפים יחד לתוכנית כל ישראל ערבים שע"י ועד הרבניים לעניין צדקה באורה"ק • ובנוי חב"ד קוראים להצטרוף •

מוקד מיוחד לחסידי חב"ד

בימים אלו יצאו ראשי עוזד הרבניים לעניין צדקה באורה"ק' הידועים כמקימי הקרןנות ליתומים ואלמנות וכגוף צדקה גדול ונאמן ביותר, בתוכנית 'כל ישראל ערבים' שטרתה הברורה לדאוג שבקורת אסון חי' תוקם מיידית קרן עboro' האלמנה והיתומים.

התוכנית גובשה במשך זמן ארוך, שבפני גבאי הצדקה עומדים כבודם של המשפחות ובטחונם העתיק. ואכן בהתיעצות צמודה של רבניים ומומחים פיננסיים הוכחה התוכנית כבוטחת ומשתלמת ביותר.

איך זה עובד?

בימים אלו מוקמות קבועות בנות 12,500 חברות כל אחת, כאשר כל אחד מחברי הקבוצה חותם על הרשות להזראת קבע או כרטיס אשראי. כאשר קורה (ח"י) אסון לאחד מהקבוצות, חברי הקבוצה נרתמים לעוזתו ונגבית מכל אחד תרומה חד-פעמית של \$4 לכל יתום. סכום זה מאפשר להקים קרן מיידית לכל יתום בסך \$50,000 (חשבון פשוט: \$4 X 12,500 = \$50,000). ללא פרסום מביש ובכורה בטוחה ומהירה. צורה זו של הקמת קרנות מסירה את הצורך

קבע עיתים ללימוד ענוני גאולה ומשיח

- ה"Ձורן ישרא" לפועל התגלות וביאת המשיח והגאולה בפועל ממש

הרה"ח ר' דוד-יונה דוביינסקי ע"ה

החברה". הוא תיאר בצלביהם חיים את המשכה ששורה עתה במסים עם בואה של נשמה טהורת זו. "הנשמה באה לעולם כדי לשות טובה ליהודי. ר' דוד-יונה ע"ה תמיד חפש להטיבם אחרים".

מתהיו קודליין, מתלמידי המთיבתא, זכרונות על ימי שהותו של דוד-יונה ע"ה בין כתלי המתיבתא. התה' דוד אROUTניין, מבוגרי המתיבתא, סייר באזני הנוכחים מספר סיפורים על המנוח. לאחר מכן למדו הנוכחים פרקי משנהות לעילוי נשמו בהדרכתו של ר' ממי"ש סקלקלא. בין ההצלחות הטובות שנטקבלו בכינוס: להמשיך את פעלו של ר' דוד-יונה ע"ה בין כתלי המתיבתא ולהشمיע שיחות של הרבי ברבים אחורי התפילה במשך "שלושים". הכנס הסתיים בנתינת דקה.

התיר אחוריו את הוריו: הרב מנחים- Mundel דוביינסקי, אמו הגב' שושנה, אחיו ואחיותיו שייחו.

כנס התעוררות לחכון של ר' דוד-יונה

המקצה אל הקצה בעקבות פעילותו. ממנו ירא ובודאי הוא מליץ ישר במרומי".

לפני כמה שנים עבד במתיבתא שבמוסקבה כמדריך וכמלמד. כשהחניכיו את שהותו עמו יחד בצדתו של קעטף גן ישראלי בניו-יורק: "הוא היה מרובה צער מסתור שהוא שمر על קשר עם תלמידי המוסד עד יומו האחרון.

בשל המאורע הקשה, התכנסו תלמידי המוסד לכינוס התוחזקות וקיבלו החלטות טובות יחד עם קבוצת בוגרים. פתח את האירוע הרב ראוון קורבסקי ביציטוט מדברי חז"ל "אחד מהברורה שמת תdag כל

בצער רב נודע טרם ראש השנה על פטירתנו הטרוגנית של ר' דוד-יונה דוביינסקי ע"ה, אברך חב"די צער תושב קרואן-הייטס.

ר' דוד-יונה נולד בלוס-אנג'לס ובכך האخرון נשא לאישה את – תבלחת"א – רعيינו מרת דבורה-להה לבית משפחת הרה"ח ר' יוסף יצחק אלישיבי.

ר' דוד היה איש מיוחד במינו, והקרין סביבו לבבויות ושםחה אמיתית וכנה. חבריו עדין המומדים מפטירתו בדמי ימי. אחד מידדיו א. רובין מספר כי לא ישכח את שהותו עמו יחד בצדתו של קעטף גן ישראלי בניו-יורק: "הוא היה נעים הליכות, טוב למקומות וטוב לבירותו; קיבל כל אחד בסבר פנים יפות ומאירות. זכרוני שבאחד השנים לפקח על עצמו להיות אחראי על התלמידים הפחות גועים, ובஹוטו מסור לטבעו הטוב, אפשר לילדים לבטא את הכוחות והאנרגיות שלהם במקומות הנכונים. עיין ראייתי איך ילדים שיינו את התנהוגות

BENEFITS

קְבָּלָוּ עַד \$1000 לִילָד
לארוחה ארה"ב בלבד

לפרטים ולמיכוש: 08-866-5094

למשפחות עם ילדים עד גיל 17 בעלי אזרחות ארה"ב

AMERICA

חווק
כדי לבחר

עמלות כוזלות
נסעורב

גר בארץ הקודש ומעוניין
לפרנס מודעה ב"בית משיח"?
צלאל יישורות:
052-3940070

מנדי בסטומטיק.
מחלקת המודעות של "בית משיח" בארץ הקודש

Limited-Time Special Promotion!

Until Yom Kippur, buy the *bestselling*:

Family Purity
A Guide To Marital Fulfillment

Rabbi Fishel Jacobs

• only \$22! •

Go to: www.FamilyPurity.com
To order online now! Postage Free!

Many retailers are participating in promotion! Ask!
Bulk/Special orders, shiurim, Neshei-Chabad:
order@FamilyPurity.com.

מוסקבה, רוסיה

הגיע לבית הכנסת בזכות הנשיה פוטין

כמה דקות לפני
יציאת החג — ביום
השני של ראש השנה,
הגיע יהודי מבוגר,
נשען על שני מקומות,
لتוככי אולם בית
הכנסת המרכז
במוסקבה "בית מנחם
— חב"ד ליבאוייטש".
아버כים מוקומיים

אחדים נגשו אליו לסייע לו ולקבל את פניו — כפי שעשו זאת במשך
ימי החג לאלפי היהודים שגדשו את אולם בית הכנסת הגדל ואת
כל מבואות בנין המרכז הקהילתי 'מאינה רושצ'ה'.
למרבה הפתעתם, שמעו האברכים מפיו סיפור יוצא דופן
במיוחד.

היהודים סייפ, כי באותו בוקר שמעו ברשות השידור השונות, על
אגרת הברכה ששיר נושא רוסיה ולדימיר פוטין לעם היהודי לכבוד
ראש השנה. "מיד נזכרתי שהיודי אני, והיהודים הרי צרכ ליכת לבית
הכנסת בראש השנה — כפי שעשתי כשהייתי ילד עם אבי
זיל, יצאתי אפוא רגלית מהבית כבר בבורק, וכעת הגעתי!" ואיך
ידעת לאן להגעה? שאלוהו הנוכחים מסביב, וכך הגיע תשובתו
המדוימה של היהודי: "היהיתי כאן בפעם האחרון לפני 81 שנה
כאשר חגנתי את בר המצווה שלי בבית הכנסת היישן של מאינה
רושצ'ה!!"

היהודי — שמו פרופסור משה רובינוביץ בן 94 ימים — שימש
עד לפני שלוש שנים כפרופסור מכובד באחד האוניברסיטאות
ה גדולות במוסקבה, ורק לאחר שבר את גלו — יצא לפנסיה. אחד
הנוכחים — אברך בשם ברוך בינייש, בעצמו בוגר אותה
אוניברסיטה — התרגש לראות את משה אצלנו לפני כעשר
שנתיים, והשניים נפלו זה על כתפי זה בהתרגשות גדולה. ר' ברוך
הזמן אותו לבוא לבית הכנסת פעמים נספורות ואך הבטיח לעמוד
איתו בקשר, לספק לו תשיימי קדושה ולסייע בידו לשמר תורה
ולקיים מצוות.

וורג'יניה, ארצות הברית

המלון בוורג'יניה מכונה היום " חב"ד מריויט "

בתום שנה של ציפייה,
הושלמה כתיבתו של ספר
תורה חדש שהוכנס לבית
חכ"ד אלכסנדריה. האותיות
האהרוניות נכתבו בטקס רב
ורשמי, בהשתתפות רבים מבני
הקהילה.

בניגוד למצופה, הספר החדש עשה את דרכו למלאן "קורטיארד
מריויט". בעקבות הגידול במספר המתפללים בשנים האחרונות,
נערך המניין החכ"די ביום הנוראים באולם בית-המלאן. " אנחנו

מגדל

הכנסת ספר תורה מרגשת

שבוע שעבר התקיימה
הכנסת ספר תורה בבית
הכנסת י"סוד מגדל" ש"ע' בית
חכ"ד בהנהלת השlich ורב בית
הכנסת הרב שמואל גוזמן.
את ספר התורה מהדור
תרמה משפחת קמושר —
מקורבי וידידי בית חכ"ד
מגדל, לע"נ אבי המשפחה יעקב הלוי קמושר ז"ל ולזכות המשפחה.
בairoו השתתפו הרבנים: הרב אברהם זוב אוירבאץ המרא
דאטרה ובב"ד טבריה והגליל, הרב מרדכי אילון ראש ישיבת הכותל,
הרב ישעיהו הרצל רב העיר נצרת עליית, ר'בה המקומית של מגדל
הרב יגאל מליליא, ר' ברוך מזרל מיקורי חברון וידיד המשפחה
שהגיע יחד עם שליח הרבי בחברון הרב זמי כהן להשתחף גם הוא
בשמה. האירוע אורגן ונוהל בידי ר'מה ובהצלה גדולה על-
ידי מנהל בית חכ"ד הרב שמואל גוזמן.

לאחר תהלוכה מריהיבה שיצאה מבית המשפחה לעבר בית
הכנסת, והכנסת ספר התורה להיכל עם הקפות בשירה ובריקודים,
התישב הקהל הרוב לסייע ממצוה ושמיעת דברי תורה וברכה מפי
הרבניים. אורוח הכהן היה ר' אברהם פריד, ידיד המשפחה.

ס. פאולו, ברזיל

השליח נפגש עם הנשיה

ביום חמישי האחרון, עבר
ראש השנה, נגשה משלחת
של נכבדי הקהילה היהודית
עם נשיא ברזיל לאיס
ונקי לולא זה סיליביה
בלשנותם שבס. פאולו. בראש
המשלחת עמד שליח הרבי,
הרב יוסי שילזקורייט, המזודד

זה שנים רבות עם אנשי ממשל בקרים. הנשיה קיבל את המשלחת
בחימיות.
בתום פגישה ממושכת העניק השליח לנשיה שופר מהדור כאות

נשיים, ראשי ממשלוות ושרים בכיריהם".
טיירה שקיין, פרופסור לגאוגרפיה באוניברסיטת מיאמי מקדיש את רוב זמנו למחקר על תנינית ח'ב"ד. "ח'ב"ד מנצלת את התניניות הרווחנית שפוקדת את אמריקה ואת העולם בכלל. אנשים לא נוטרים אידישים. או שמתפקידים לדת, או שמתפקידים ממנה עוד יותר", הוא אומר. פרופ' סקישי מתייחס בעיקר לפלורידה. "ח'ב"ד היא הכתובת לכל דבר יהודי. אין עוד ארוגן שמצויה עם היהדות יותר מ'ח'ב"ד".

עורך ה"פאוורוטס", מר גולדברג: "מדובר בתופעה מדימה שאינו לה השבר. הם מצויים בכל מקום, בכל עיר ובכל פינה. כל היהודי שוחח עם איש ח'ב"ד ונוצר בו". עוד לא דיברנו על המפה שחוללו בלבם שלUSRות אלפיים. אחד מהם הוא בר' אלטר, שעזב לפני 25 שנים את בית הכנסת הקונסרבטיבי שלו. אלטר, עורך דין במקצועו, נשבע בקסמו של השיליח. "הכל העשוה ברוח טוביה, במאהר פנים ובטוב לב. ח'ב"ד באמות דוגלת באבות ישראל ככל ראשון. זהה הדרך האמיתית".
הרב מני פליי, המשמש שליח באוניברסיטה מיאמי, מארח כ-200 סטודנטים בבתיו כל שבת. **מטיו זצברג**, שהיה בעבר פרופמי התקרוב ליוזמות עלי-ידי השיליח וכעת הוא מנהל הבולטים באוניברסיטה. "מצאתني אושר חיפשתי כל חי", הוא אומר.

פטרבורג, רוסיה

היהודי וברסקי חנכו את ראש השנה

רק לפני כחודש ימים נחת הרב בן ציון ליפסקר יחד עם רעייתו ובתם באזרו וברסקי שבטטרבורג בשליחות הרב מה"מ, במטרה לייסד קהילה יהודית באזרו ולהקים מרכז קהילתי ענק (המושלם ביוםים אלו) ליהודי העיר בראשות רב העיר ושליח ח'ב"ד הרב מנחם-מנדל בזנר.

עודו על ארגונים ומ祖ות יצא השיליח הטרי להסתובב בין מלונות ואולמות ברחבי העיר לחפש את המקום האידיאלי לשמש כבית הכנסת לתפילהות ר'ה. "הרחקתי מלילות במרחך של מעלה משעה מביתאי, אך הכל היה תפוס, או שלא התאים לתפילהות", מספר הרב ליפסקר "כמו תמיד, בסוף נמצאה הפתרון מתחת לאף: מתחת לבני מגורים ממוקמת מסעדה יוקרה יהודית".

"לאחר הגיעו מוצלחתו עם בעל המסעדה – הוא ניאוט לחת המסעדה לתפילהות וסעודות חג ללא תמורה, ואך הציע בחום את עזותו ותמכתו בכל עניין. לאחר מאמצים מרובים להגעה אל היהודי האזרו והשגת כמה מוגבלות ומצוומצת יחסית של המספרים והכתובות וכו'. תפילהות היום של ר'ה נערכו ברוב פאר והדר בקומת הראשונה של המסעדה שהייתה קתנה מלהכיל את הקהל הרבה שהגיע, להפתעתו, לתפילהות בשניימי החג.

בתפילהות השתתפו למעלה מ-120 יהודים שהשתתפו גם בעבודות חיניגיות סביב שלוחנות ערוכים למחדון. עברבי החג אירחו השלוחים בדירותם את תפילהות וסעודות החג בהם השתתפו למעלה מ-50 איש שנמשכו להתוועדיות שמחות ומרתקות עד לשעות המאוחרת של הלילה.

בארגון התפילהות והסעודות סייעו השלוחים הרב אלעזר גולדברג ומשפחתו והרב שמוליק מנדלסון ומשפחה. המשתתפים הבתוו לקחת חלק פעיל בכל הפעולות במהלך כל השנה הקרויה, ולעומוד בקשר אישי וקרוב עם השלוחים החדשניים.

תודה על עזרתו, וברכו שייריך ימים על מלכתו. השופר התקבל בהתרגשות על-ידי הנשיא נשיא שנייה את כוחו בתקיעה. "אגי מאמין לכם, חברי המשלחת, ולכמה היהודית יכולה ברכה והצלחה, שנה טובה ואושר", אמר.

פינלבניה, ארצות הברית

הוועדה הכריעת: בית ח'ב"ד יקום

חברי הוועדה המיוונית שהקימה עיריית דובלין, פינלבניה התכנסו השבוע וdone בבקשתו של השיליח הרב שלום ישע"י זיטש, שחפש להפוך את ביתו לבית-כנסת ולמורץ ח'ב"די מן המניין.

דייטש ביקש לפתח את בית-הכנסת לפני כמה חודשים, אך נתקל בסירובם של השכנים. בפעם היו טענות רבות: "השכונה תהפוך לשכונה לרועשת", "ערך האדמה והדירות ירד פלאים", "המוני האנשים שיבואו יגרמו למהומה ולפרק תנווה".
 בתגובה לדברי השכנים אמר הרב דייטש: "החוק המקומי לא אוסר הקמת בית תפילה בשכונות מגורים. להקמת מרכז דרשו אישור מיוחד מהעירייה ועלוי להמציא סיבות מודיעין דרשו לי השטח דוקא בשכונה הזאת".

כשהתגנדו השכנים הלאה והחריפה, החליטה העירייה להקים ועדת מיוחדת שתעסוק בビルור ובברכעת הפרשה. השבוע, כאמור, חתמה הוועדה את דיןזה והכרעהפה אחד ל佗ת השיליח, בהסתיעויות קלות: בית-הכנסת יכול 100 מקומות ישיבה בלבד, לא ניתן יהיה להרחב את הבניין מעבר לגודלו הנוכחי והחנייה תאפשרה סמוך לבית-הכנסת בלבד. חבר הוועדה, ג'ורג' דמסטר, אמר כי טענותיהם של השכנים נשקלו בכבוד ראש. "שמענו את שני הצדדים והגענו למסקנה כי בקשו של הרב דייטש לגיטימית ומתębבלת על הדעת".

פלורידה, ארצות הברית

ח'ב"ד – תופעה מדימה שאין לה אח ורע

היום החשוב בפלורידה "מיامي הראלד", פרסם בשבוע שעבר כתבה נרחבת על תנינת ח'ב"ד ועל פעילותה במדינה ובעולם בכלל. פרופסורים, חוקרי דת ואיישי ציבור התיחסו ל"תופעה המעניינת שאין לה אח ורע".

כתב העיתון משרות קויים לדמותו של הח'ב"דניק המצווי: "מדובר ביוזדי אורטודוקסי לכל דבר ועניין המקפיד על כללה כבומרה. לבשו אחיד: חליפה ומכנסיים שחורים, כובע רחב שלולים. מגדל זקן ופאות. לא מדובר בקבוצה פנאטיבית, הסוללת מהמודניזציה. הרב מליבאוארש, מנהיגם הבלתי מעורר, תבע שיש לילכת עם הזמן". לא לנוטש או להוציא על המצוות, חילאה,

אלא לנצל את הכלים המודרניים לקודשה, להפצת היהדות. "מקובצת קטנת היקף, הפה ח'ב"ד לנצחה. יש להם טניפים בכל העולם: מוסדות חינוך, בתים-כנסת, מוסדות צדקה, מכוניים לגמilia מסמים. הם ורקמו קשרים עם אנשי מושל בולטים, בהם

חסידים . איזון משפחה

שאלה קוזץ

- למשפחה ר' אברהם אלוש, אשקלון – להולדת הבן;
- למשפחה ר' אברהם אנדרושייר, קרואן הייטס – להולדת הבן.
- למשפחה ר' צפריר אנטו, גבעת שמואל – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' משה אנטו, חדרה; משפחת ר' אפרים קorth, מיתר.
- למשפחה ר' אריה ברוך בלוץ, מנהל בית חב"ד לבנות ס. פאלוי, ברוזיל – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' שבתי בלוץ, צפת; משפחת ר' יצחק פייביש גינזבורג, כפר חב"ד.
- למשפחה ר' אליהו בן שמעון, פוסטוויל, אייה – להולדת הבן.
- למשפחה ר' שניור זלמן ברגר, נחלה הר חב"ד – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' יעקב יוסף ברגר, נחלה הר חב"ד; משפחת ר' ליפא קלין, נחלה הר חב"ד.
- למשפחה ר' יוחמיאל מנחים מענדול גולדשטייד, שליח כי"ק אדי"ש מה"ם דנייפרו-טוטובסק – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' משה גולדשטייד, כפר חב"ד; משפחת ר' שלום דובער גולדשטייד, קרואן הייטס; משפחת ר' שלום דובער ליפסקר, כפר חב"ד; משפחת ר' אברהם לוי, נחלה הר חב"ד.
- למשפחה ר' צבי הירש גוראי, מונטיאלא – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת ר' יצחק מאיר גוראי משפייע בישיבת תות"ל מונטראל; משפחת ר' יעקב צירוקס, נחלה הר חב"ד.
- למשפחה ר' מנחם מענדול גרייפל, אדם – להולדת הבן; ולזקניהם משפחת בן אהרון, ירושלים.
- למשפחה ר' מאיר ווילשנסקי, מנהל פעילות חב"ד מצפה עמקה ומשפייע ור"ם בישיבת חח"ל צפת – להולדת הבן; ולזקניהם

קראוון הייטס — להולדת הבת.

• **למשפחה ר' משה צפטמן,**

קראוון הייטס — להולדת הבת.

• **למשפחה ר' בצלאל קמיסר,**

קראוון הייטס — להולדת הבת;

ולזקניהם מרת נורית קמיסר,

ירושלים; משפחת ר' דן יהאל לויו,

קראוון הייטס.

• **למשפחה ר' לוי יצחק**

קרינסקי, שליח כ"ק אד"ש מה"ם

נוו המפואר — להולדת הבת והבן;

משפחה ר' בנימין קלילי, ממזכירי

כ"ק אד"ש מה"ם קראוון הייטס;

מרת העניא שוסטערמן, קראוון

הייטס.

●

במחנה

על שם גשם

תנועת הנוער
'צבאות השם' ארה"ק

2

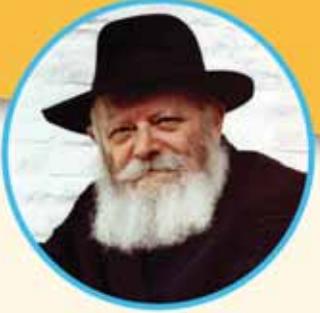
7

10

12

...

על שם גשם

היליות פיו כבר קריירים בתקופה זו בעיר הקדש, ירושלים. אבל שם, בצעירה, עמד עזון סמיך של אויר חמימים. אלפי יהודים מלאו את הרחבה עד אפס מקום. אף אחד לא רצה להחמיר את המועד הפנוי שקיים שלא ראה כמותה, לא ראה שכמה מילויו.

פיעיהם של הרוקדים בעוררות, עייהם בורקות בהתלהבות, ורגליהם נשאות כאלו מעצמו, שוכחות שהן עיפות ממשות ארוכות של רകוד טוער. עד מעט יעללה הבקר, אבל כי בכל חשב לכת לישן? בשבעה זהה ויצאים ידי חובה בזמניהם קל בחצי ישיבה. זו הר שמחת בית השואבה!

על מה ולמה השמחה האידית? מה כל כר מייחד בשמחת בית השואבה? כל הפטפור התחליל בעצם מפיהם. מים פשוטים, שקופים ורגילים לגמרי, עם טעם סתמי של מים. ואת הפנים האלה שאבו ממעין השלום כדי לנצרה יש בפיהם האלה

מהמתגע זהו

טטע הדרים פורח

סיפור

לרגל י"ג תשרי, יום ההלילא של הנבי המהיר"ש, מגש בפניכם סיפור אודותי. סיפור זה הזכר על-ידי הרבי מלך המשיח, בשספר אוזות אהבת ישראל העצומה של רבותינו נשיאינו.

המחנה

יוםנו של חיל ב-770...

אבא,

,770-

יום שני כ"ה אלול, שדה התעופה
בן-גוריון, ישראל.

770

,770

.770-

770, בית חיינו, הבית שלנו.

שדה התעופה 'קנדי', ניו יורק.
יום שלישי כ"ו אלול, 5:00 לפנות
בוקר.

יום רביעי כ"ז אלול.

770

,770

770

770

.770

770-

770-

770

770

יום שישי כ"ט אלול, ערב ראש
השנה

770-
770 :

1414-

יום ראשון, ב' דראש השנה

שבת קודש, א' דראש השנה.
ה'תשס"ז.

770

המשך בעמוד 6

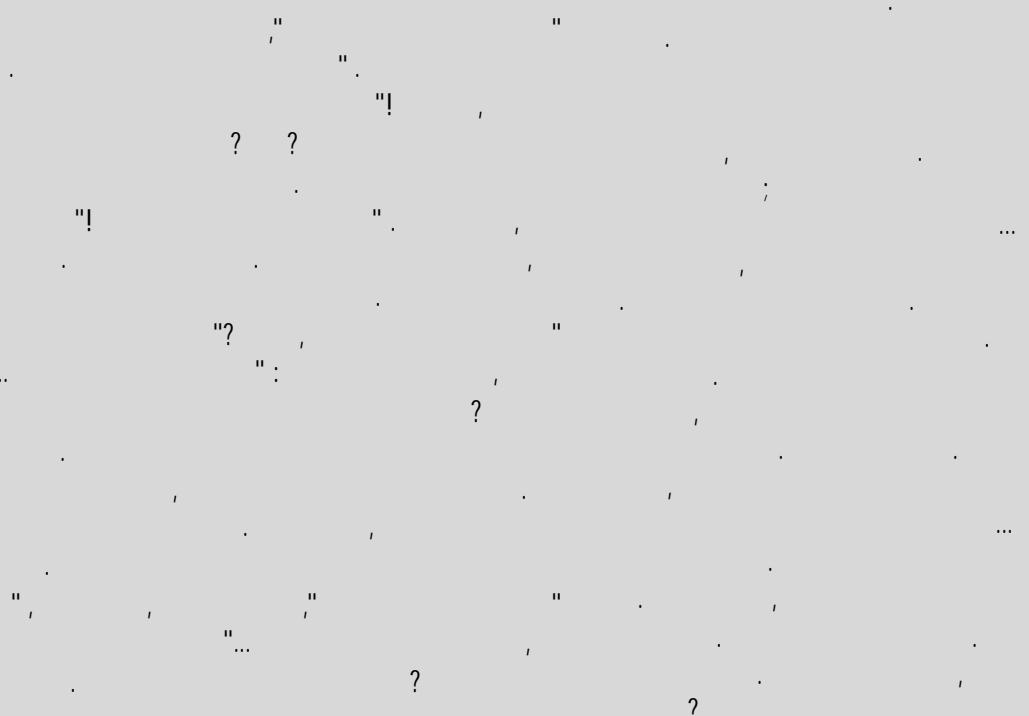
אשבר לחור

תקציר: דון יצחק פריריה, ניצול האינקוויזיציה מברזיל, מקים בברוסטן שבארצות הברית חנות תכשיטים. מעמץיו גנושאים פרי כאשר נשאות האוכלוסייה העשירה שבעיר מתודעות לשוחרת המשובחת. דון יצחק חפץ מאוד שבנו יעקב, ימשיך את דרכו ויהיה צורף זחב אף הוא, אך יעקב הקטן מכדיב את תקוותיו; הוא נחש בדעתו ללמידה לרואה. האב נאלץ להסכים עם שאיפותיו של בנו, יעקב הנער נשלח לסלרנו שבאייליה, שם נמצא בית הספר לרפואה הטוב ביותר באירופה, וגם תלמידי חכמים עצומים שמלמדים את הנער הצעיר תורה ויראה. עשר שנים תמיינות חולפות...

אסיבת תה על החוף

חומי ניו יורק (ניו אמסטרדם לשעבר), 1776

?

?

?

בוסטון, 1776

342

...

?"

?"

?"

"11

1773-

?

?

1773

16-

המשך יבוא בעז"ה...

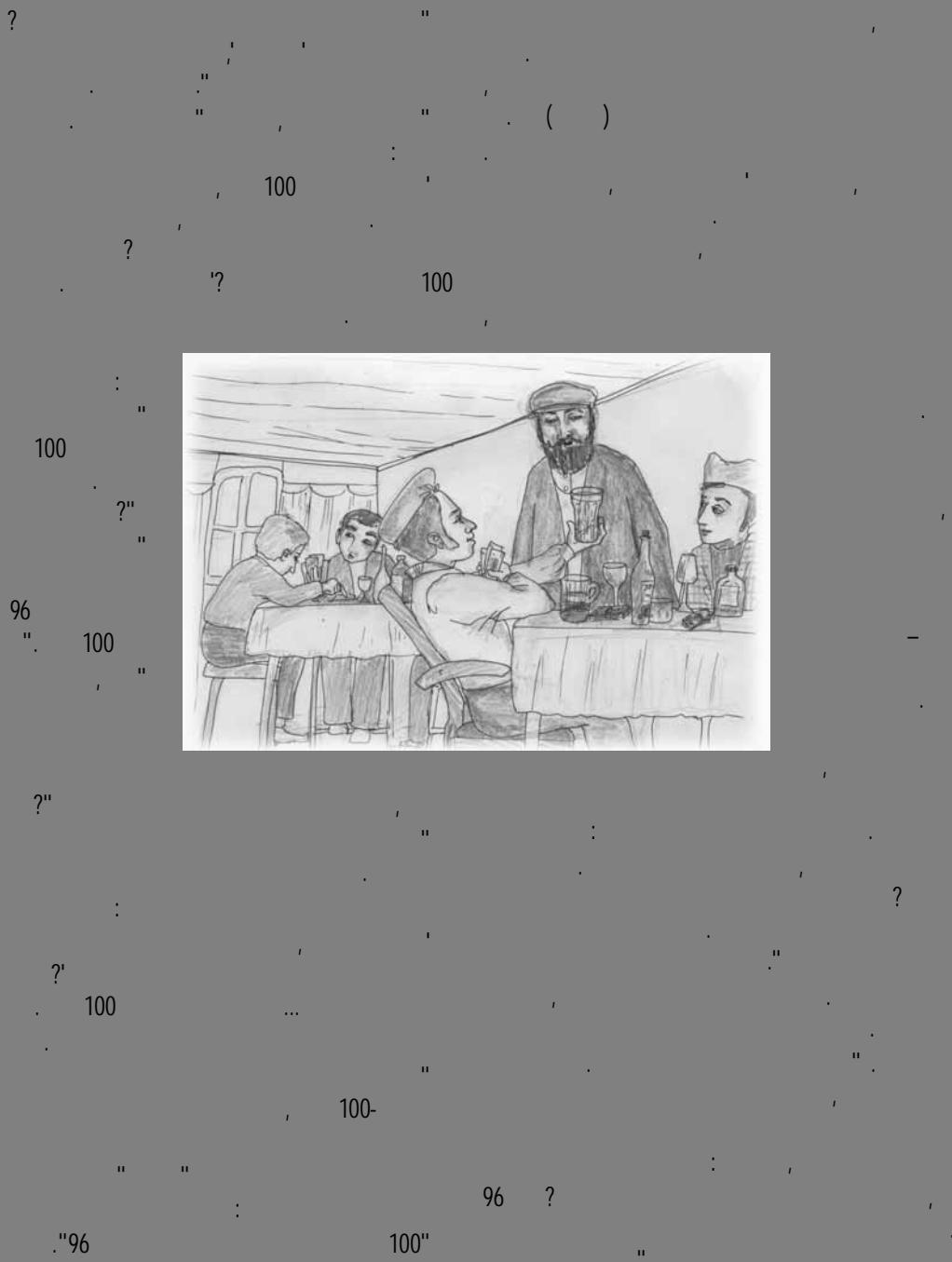
גאולה

יְמִינֵי הַקָּרֶב שְׁלֹום נִכְרַבָּה וַיְהִי הַמֶּלֶךְ
הַמְּשִׁיחָה!

שְׁקָדֵם תִּמְבָּחֶד בַּיּוֹם כֶּפֶר

חידת מזונה

בתמונה שלפניכם
מסתור רעיון
מתוך המדור
”ח'ים בפרשה”
בגיליו זה
זהו את הקשר
ושלחו אלינו

פתרונות חידה מגילון מס' 70

5766 -

נְהַרְוָאֶזְזִיל *לְזֵבֶבֶת תְּמִימִין* *לְזֵבֶבֶת תְּמִימִין* *לְזֵבֶבֶת תְּמִימִין*
פְּאַפְּוּעַת גְּדוּלָה ד' נְהַרְוָאֶזְזִיל – נְהַרְוָאֶזְזִיל וְנְהַרְוָאֶזְזִיל אֶלְקָרְבָּן “פְּכָרָת
אוֹרָחִים”. **נְיַד** ו' *נְהַרְוָאֶזְזִיל* אֲוֹרֵר *נְהַרְוָאֶזְזִיל* *לְזֵבֶבֶת תְּמִימִין* גְּדוּלָה
רְבָ�ת אֲנוֹ – *נְהַרְוָאֶזְזִיל* *לְזֵבֶבֶת תְּמִימִין*. **CNI** כ' *נְהַרְוָאֶזְזִיל* *לְזֵבֶבֶת תְּמִימִין* גְּדוּלָה
שְׁחִיחָה נְכִי' *וְעַד נְיַד* ח' *גְּדוּלָה*. **נְיַד** א' *נְהַרְוָאֶזְזִיל* *לְזֵבֶבֶת תְּמִימִין* גְּדוּלָה
שְׁחִיחָה כְּיָת *גְּדוּלָה*, אַי' גְּדוּלָה נְחֹזֶות קְרָאוּ פְּיַסְוּ. **נְיַד** א' *נְהַרְוָאֶזְזִיל* *לְזֵבֶבֶת תְּמִימִין* גְּדוּלָה
נְהַרְוָאֶזְזִיל אֲנוֹ *נְהַרְוָאֶזְזִיל* נְהַרְוָאֶזְזִיל כ' *נְהַרְוָאֶזְזִיל* גְּדוּלָה
נְהַרְוָאֶזְזִיל כ' *נְהַרְוָאֶזְזִיל* גְּדוּלָה וְנְהַרְוָאֶזְזִיל גְּדוּלָה וְנְהַרְוָאֶזְזִיל גְּדוּלָה
אַרְכָּת הַנְּיִיעַם. **נְבָשָׂבֵעַ** אַחֲרֵי *נְהַרְוָאֶזְזִיל* *לְזֵבֶבֶת תְּמִימִין* גְּדוּלָה וְנְהַרְוָאֶזְזִיל גְּדוּלָה.

סיגור

לזכות במצוה ולזכות בספור...

המשך בעמוד 17 <<<

בתחזוקה

תְּלַבֵּשׁ תְּלַבֵּשׁ

מה דעתכם?

דעתם היא...

?

?

יאיר ארנסטינן,

מנחם גורן,

שלום בער גולדברג,

15 **ההמשך הסיפור מעמוד** <<>>

?

770-

"...
"

,770 –

שני יהודים ישבים וশמחים בשמחה החג, יהודי א' מתוועד ואוכל ושמח בסוכתו, לוקח בוטית משקה
ומכריז: 'לחיים!'

באותו הזמן בדיק יושב היהודי ב' מתוועד, רוקד ושמח בשמחה החג, אך הסעודת
וההתוועדות נערכות ב...ביתו? איך יתכן שני יהודים יראי-שםים — האחד יאכל בסוכה, והשני בביתו?

لتשומת ליבכם: מדובר על חסידי חב"ד שמקפידים לא לשחות מזונה מהונן לטוכה גם כאשר יורך גשם

מי אצליכם

משלה תמיינה למאיז האוזל, משור למכתילה מלמעלה, מאורוב שלום
לנקרא בשמנוחו של משיח, מניעים זמירות לתרנער תמיינות, מתפארת האבות
לשני המאורות, ממכניט אורחים האוזל לטוב שטן המאורות, מוחכם מכל אוזם
לחוזען הפלר ומילר המשיח, מהרעה האוזל לאמצשי זאבותינו - רבותינו.

?

